خراسان غږ

20 ګڼه

دیني، تاریخي، سیاسي، ادبي او خبري مجله

خراسان غږ پنځلس ورځنۍ مجله مؤسسة العزائم يې وړاندی کوي

شلمه ګڼه / شنبه 10 رمضان ۱۴۴۳ هـ

د لیوانو بچي

جمعیتیان که د پاکستان پوځیان؟

مدارات که موالات

دبریلویانو طالبانو عقائد!

د شفق لمنې سرې شوې

روژه

د غزواتو او فتوحاتو میاشت

مؤسسة العزائم الإعلامية
يې وړاندې کوي

خراسان غږ مجله 20 مه ګڼه
رمضان 1444 هـ

سرلیک

سرمقاله 3

د لیوانو بچي

د امریکایي یرغل تازه شپې وې، یوه شپه د ددوی د دوه څرخه غټو طیارو په دروند غرهار د تازه زلمیتوب له درانه خوبه راویښ شوم، د بام سر ته پورته شوم، زموږ له کلي ورپورته له یو بل کلي څخه د ږزو د تراخو غږونو...

سیاسي برخه

7 جمعیتیان که د پاکستان پوځیان؟
20 د الله حد او د طالبانو بد (۳ برخه)
28 دبریلویانو طالبانو عقائد!
35 طالبان د پلک او سندان په منځ کې (۳)
42 مدارات که موالات

دیني برخه

51 خلافت پیژندنه (۵)
57 روژه د غزواتواو فتوحاتو میاشت
61 په کفري هیوادونو کې د اوسیدونکو په اړه د شیخ صیب ابو فاتح سره مرکه

ادبي برخه

76 د شفق لمنې سرې شوې

د ليوانو بچي

د امريکايي يرغل تازه شپې وې ،يوه شپه د ددوی د دوه څرخه غټو طيارو په درونـد غرهار د تازه زلميتوب له درانه خوبه راويښ شوم ، د بام سر ته پورته شوم ، زموږ له کلي ورپورته له يو بل کلي څخه د ډزو د تراخو غږونو سره يو ځاي د زنانه و او ماشومانو سوي کريکې هم راغبرگيدې ،هغه مهال له داسي کېسو سره نا آشنا وم او شايد ټول ولس ته دا يوه نوې پيښه وه ،او ممکن دا به په افغانستان کې د امريکايي درنده گانو له لومړيو سترو چاپو څخه يوه وه ، وروسته يي بيا پايله دا شوه چې له ډيرو ساحو مخکې زموږ په ولسوالۍ کې د دوی ټغر ورټول شو ، سحاره له لمانځه وروسته چې له جماته راووتلو نو زما همزولي او د کاکا زوی خان افضل (خانو) مې څنگ ته رانيږدې شو ، راته يې کړه : په برکلي لکه چې چاپه ده ، اوس نو ډزو غږونه ولاړ وو، خو غټې طيارې لا هم په ډير ټيټ الوتنو زموږ د کلاگانو په سرونو تاويدې او دچاپې ځاي ته ورستنيدې ، کاکا زوی مې راته وويل : ورځو ؟ ورته مې کړه : هو خو گوره تش لاس يو او داسې نارامه غوندې يې چې کوم مشکل جوړ نه کړې ، د پټو لار مو ونيوله او په يوه تراټ مو ځانونه د پيښې ځاي ته ورسول ، زموږ د ورسيدو سره سم ، اخري غټه دوه څرخه هليکفتر پورته شوه ، د خاورو سيلۍ راڅخه يوه شيبه هرڅه له سترگو پنا کړل ، چې دوړه کيناسته نو ومو کتل چې له شاته کليو نور خلک هم زموږ په لور رامنډې وهي، خو چې رانيږدې شول نو نور يې د مخکې راتللو جرائت ونه کړ .

د خلکو د مرعوب ساتلو او پرې د خپل وحشت د سيورې غوړولو په هدف امريکايانو له پيله هغه کارونه شروع کړل چې ورپسې د افغان اولس د راپورته کيدو لامل شول ، امريکايي داړه مارو د خلکو د ډارولو په خاطر د خپل تبليغاتي جال ترڅنگ د خپل تور وحشت څادر هم په ټول ولس غوړولې و، چې له دې طلسم څخه هغه مهال چا د وتلو زړه نه خه کاوه.

زه او تره زوی مې لومړني کسان وو، چې په خوړ وروپوريوتلو او د لوې کلا په ماته دروازه ورننوتو، د کلي اکثره خلک يې يوه ديوال ته کتار لاس تړلي مخ په ديوال کينولي وو، ددوی لاسونه مو له پلاستيکي لاس بندونو راخلاص کړل او بيا مو چې وکتل د څلورو تنو نا آشنا کسانو په وينو لړلي جسدونه هم پراته وو ، د کور سړي نه تر سترگو کيدل ، هغه يې ټول له ځانه سره وړي وو، لنډه دا چې ددغه کسانو جسدونه مو کټونو ته راپورته کړل او د خپل کلي د لوی هديرې په لور مو راوړل ، په همدې شپه زموږ د قريي په يو بل کلي همماله بله چاپه هم وه ، موږ چې کټونه له اوږو کوز کړل نو د ولسوالۍ عسکر راورسيدل ، او دا هم مالومه شوه چې وژل شوي کسان عربان دي ، د ولسوالۍ عسکرو د وژل شويو کسانو د جسدونو سخته بې عزتي وکړه له کټونو يي راگزار کړل او پرې له پاسه وگرځيدل ، د خانو حوصله ورته ختمه شوه ، يو عسکر سره لاس او گريوان شو ، عسکرو کوشش کاوه چې خانو ونيسي خو د کلي نورو ځوانانو يې ممانعت وکړ ، لنډه دا چې خبر راورسيد بيگايي چې په بل کلي کې کومه چاپه وهلې له هغه کلي امريکايانو د فلاني مولوي صيب زنانه وړې ده .

دا اوازه نو د ځنگل د اور په څېر خپره شوه زه او د تره زوی مې نو هغه څوک وو، چې په دې اور مو تيل وپاشل ، په لرې او نيږدې قريو په منډه ، منډه وگرځيدو او ټول ولس مو

راپورته کړ، ټول ولس له جلال آباد څخه نیولې تر تورخمه پورې پخې لیکې ته د ماتم د تورو بیرغونو سره راوتلې و، دا نو بیخي لومړي پیښه وه چې امریکایان په چاپو کې په لومړي ځل یوه زنانه وژني ، د ولس د راوتلي هجوم څخه د اور طوفان جوړ و، ګیر چاپیره لوګي ، لمبې او لوخړې وې ، ځاېي چاوراکي ددې حالاتو له قابو کولو څخه عاجز وو، د ننګرهار والي او د بټي کوټ والسوال راغي او اولس ته یې په زاریو او ننواتو شروع وکړه چې تاسې ارام شئ موږ امریکایانو سره خبره کړې زنانه به بیرته په عزت راورسوي ، زه د سرک په سر د پول په دیوال والي ته مخامخ ولاړ وم، نور مې ځان قابو نه شو کړای، ځوانانو ته مې ناره کړه : دا خبیثان هسې ستاسې احساسات سړوي ، امریکایان دوی ته د سپیو ارزښت هم نه ورکوي ، دروغ وایي ، موږ ځو او په هوایي میدان ورننوځو، خپله خور په زور د امریکایانوله زندانه راخلاصوو.

د والي عسکر راته له غصې خوله ، خوله وو، خو د ولس له ډاره یې رابانډې لاس نه شو پورته کولې ،خو لکه د لیونیو سپو راپسې تاویدل ، د همدې خبرو په جریان کې زما خانو تیره پورته کړه او یو عسکر یې پرې وویشت، د تیرو سخته نښته جوړه شوه ، والي هم پښې سپکې کړې ، په هر صورت امریکایانو چې د ولس احساسات وکتل نو ډیر ژر یې په همغه وخت کې زموږ کلیواله زنانه راورسوله ، او د کلي سپین ږیرو ته یې حواله کړه .

په هر صورت کله چې وضعه یو څه ارامه شوه نو د خانو راته ویل چې دې خلکو سره نوري شپې نه کیږي . ورته مې کړه : نو څه کول په کار دي ، ما او تا خو هلکان یو تر اوسه نه کوم داسې خوځښت شته او نه هم موږ په دې کېسو پوهیږو ، په هر صورت دا بحث به بل وخت ته پریږدو خو لنډه دا چې بیا نو بسم الله مو کړه ، ما د ممبرونو او دریځونو له لارې ځوانان د امریکایانو په خلاف جهاد ته هڅول او خانو تقبله الله په عملي مبارزه پیل وکړ ، همغه وو، چې لومړي زموږ والسوالي وه چې د امریکایانو له اشغاله ازاده شوه ، او د سختو جګړو او غورځو پرځو وروسته د شپې له تیارو د ورځې رڼا ته خبره راووتله ، خان افضل (خانو) په لومړي ځل د خپل یو بل ملګري سره په رڼا ورځ د ولسوالی په کلیو وګرځید ، له دې وروسته نو نه بیا امریکایانو او نه هم ځایي حکومت دومره جرائت ونه کړ چې کلیو ته راښکته شي او که کله به په سترو عملیاتو کې راکیوتل نو بیرته به مات وګوډ ستنیدل ، د بټي کوټ د مؤحدو مجاهدو زلو له مبارزې د ټول افغانستان ولس رنګ واخست او ټول وطن اشغالګرو امریکایانو ته سور اور شو .

کله چې بټي کوټ ته د اسلامي دولت غازیان بیا د خان افضل په رهبرۍ راکیوتل نو د اي اېس اي او سي اي اي ملېشو ته بې غبرګي منډې ورکړې ، دواړه شبکې پوهیدې چې د خانو ژوندي پاتې کیدل د یو بل ستر انقلاب پیلامه ، د طالب په جامه کې ددوی د پروژې د ناکامی یوه سترخنډ او ځنډ دي په طالب یې چې کومه سرمایه ګذاري کړې ده د خانو په حیر زلو به شتون کې به ورته ونه رسیږي ، څکه یې نو د خانو موټر په بټي کوټ کې له ډرون څخه وویشت او د خپلو ملګرو سره یې په شهادت ورساوه ، او دا هم په بټي کوټ کې لومړي د ډرون ګذار وو چې امریکایي درنده ګانو په کې ددې ولسوالی فاتح شهید کړ ، په هر صورت دا یو بیل بحث دي چې خانو څنګه خپله مبارزه پیل کړه ، او څنګه د اسلامي خلافت لیکو سره یو ځاې شو ، چې په دې اړه به تفصیل د (خانو) په نوم دده په ژوند او کارنامو لیکل شوي ناول کې ډیر ژر ولولئ ان شاء الله .

خو راځو دې ته چې کله زموږ د کورنۍ او ولسوالی هغه مجاهدینو چې په دې سیمو کې د امریکایي اشغال په خلاف لومړي ټوپکي راپورته کړي وې او په سربښندنه او ایثار یې اوس هم ولسونه قانع دي ، دغه ټولو د اسلامي خلافت سره بیعت وکړ، دا مجاهدین ټول د سپین غر په غرونو کې پراته وه ، خو د امارت لنډه غر راتلل او د امریکایانو په څېر یې زموږ په کورونو چاپې اچولې ، یوه ورځ سحار وخته زموږ له کورنۍ د دوه سوه په تعداد کې د امارت هغه غله او لنډه غر تاو شول چې کله زموږ مجاهدین زلمي دلته د امریکایي اشغال له پیله په جګړه بوخت وو، نو دوی چرته رمې پولې او لا تر اوسه هم د اسلام په ابتدایي مسایلو نه پوهیږي ، خو لنډه دا چې یو سحار وختې مو د کلا دروازه په ډیر شدت سره وټکیده ، چې ورغلم د دروازو له درزونو مې وکتل چې طالب ملېشې دي او د دروازې د خلاصیدو اختارونه راکوي ، ورته مې کړه : ستاسې چې څوک په کار دي هغه کور کې نه شته ، او دا وحشت مو کټ مټ د امریکایانو په څېر دې ، داسې ولې کوئ .

زما له همدې خبرو سره یې د دروازې په ماتولو شروع راوکړه ، د هغې کلا د دروازې راماتول یې شروع کړل چې کلونه ، کلونه یې په خپلو ختینو کوټو او کونجونو کې ګڼو مجاهدینو او ددوی اسلحو ته پنا ورکړې وه او په دې ولسوالی کې د اشغال له پیله د یوې مورچې په حېث ولاړه وه ، په هر صورت د کورنۍ زلو ټوپکو ته لاس کړ ، موږ ټول پنځه کسان په کور کې وو ، د باموښو سرونو ته پورته شو ، کله چې بهر راغلو شپنو د ټوپکو د قیدونو ښکته کیدو او لټونو کش کیدو غږونه واوریدل نو زموږ د کلا ګانو له ټولو دروازو شاته شول ، چې وروسته بیا په خپله مخه لاړل . ما هم د هجرت لاړ ونیوله او الله عزوجل رابانډې د اسلامي دولت تمکین ته د هجرت لورینه وکړه ، هلته هم بیا یو وخت داسې راغي چې د کوټ سیمې ځاېي اربکیانو اوحکومت یې د اسلامي خلافت مهاجرې زنانه اسیراني کړې .

دغه وخت د هغه وخت د والي حافظ سعید خان تقبله الله سره نیږدې وم ، ورته مې وویل حافظ صیب دا خلک په بله هوا کې ګرځي ددوی دا کړې خولې په سوک سمیږي ، حافظ صیب چې د ایمان او غیرت غر و، ویل یې الله به خیر کړي ، خلک ورلیږو که ونه شوه بیا به ګورو ، څو پرلپاسې او د مختلفو قشرونو کسان یې دغه اربکیانو ته واستول چې زموږ زنانه راخوشې کړئ خو هغوی پرې کوم غوږ ونه ګراوه او همغسې د ضد په خره سپاره وو، اخر هم حافظ صیب د (خویندو د غچ غزا) په نوم غزوه اعلان کړه او د اسلامي دولت اتلانو بیا د همدې غزوې په لړ کې نیږدې له نیمایي کوټ زیاتې سیمې د خپلې ولکې لاندې راوستلې ، چې له تښتیدلو پاڅونخیلو او اربکیانو څخه بیا خپلې زنانه څه ، چې د پښو څپلې هم پاتې وې .

په هر صورت دا دومره اوږده کېسه دې پورې رایاده شوه چې اوس د امریکا کرایي ملېشو طالب مرتدینو هم د خپلو بادارانو په پل ، پل ایښې او همغه کېسې یې شروع کړې دي . کله چې امریکا طالب مرتدینو ته د ایمان ، غیرت ، شرافت او نورو ارزښتونو په قیمت د افغانستان واک او څواک سپاره ، نو دا یې پرې منلې وه ، چې د اسلامي نظام په نامه په دوحه کې د ډیزاین شوې نوې دیموکراسۍ د تطبیق ترڅنګ د مسلمانانو سره دښمني او د مؤمنو، مؤحدو ، مجاهدینو او مهاجرینو سره هر ډول وحشت او ستم به همغسې جاري ساتي څنګه چې ددوی بادارانو کاوه ، همغه و چې دا د بلک واټر ملېشې د بایډن نوې عسکر د خپلو بادارو صلیبي درنده ګانو په پل روان دي ، په هر قدم او هرحرکت کې د هغوی تقلید کوي .

فرعون له دې داره چې په بني اسرائلو کې به یو ماشوم راپیدا او راستر شي او دده پاچاهي به ړنګه کړي نو هغه هم د بني اسرائلو ماشومان له یوه مخه وژل ، خو موسي علیه السلام الله عزوجل راپیدا او د همدې فرعون په کور کې راستر کړ .

نو نن یې دادې لارویان طالب درنده ګان همغه لاره او چاره تعقیبوي له همدې ډاره چې په دوی کې داسې ځوانان پیدا نه شي چې د اسلامي دولت لیکو ته لاړ شي او یا هم د اسلامي خلافت سره کومه همکاري وکړي مخکې له مخکې یې د عامو مسلمانانو په قتل عام پیل وکړ ، ددوی له جسدونو یې دشتې او نهرونه ډک کړل ، په ډیر وحشت او بې رحمۍ یې په ځلورو لارو کې راوځړول ، ددوی علماء یې بې دریغه ووژل مدارس او مساجد یې وربند کړل ،ډیرې یې د خپلو سیمو پریښودو ته اړ کړل .

دوی له همدې داره چې ددوی دا د ماشومانو باچاهي به راړنګه کړي ، دا تش په نوم اسلامي نظام به له بیخه راونړوي.

هغه مرژواندي نظام ! چې د امریکا

د ډالري کڅوړو سیروم ورته لګیدلې او هسې په کې ساه ځې راځي ، دا به سقوط شي نو له دغه ویرې یې د اسلامي خلافت مجاهدینو سره دومره وحشت او ځناورتوب شروع کړې چې خپل هغه صلیبي بادران یې هم ورته حیران دي .

او وخت په وخت دوی ته د مؤحدینو د وژلو له امله مبارکۍ را استوي او په شا یې ټپوي چې ددوی ورسپارل شوې ماموریت همغسې ترسره کوي څنګه چې ترې ددوی باداران غوښتنه کوي .

نو دا د لیوانو بچې هم د خپلو پلارانو په څېر د شپنیو چاپو په نامه په روانو شبخونونو کې هغه وحشتونه او ظلمونه جاري ساتي چې په تېر کې مثال نه موندل کیږي .

دوی په دغه چاپو او عملیاتو کې د اسلامي خلافت د مجاهدینو ښځې او ماشومان له یوه مخه وژني ترمنځ یې هیڅ کوم توپیر او تفکیک نه کوي لومړي خو کوشش کوي چې خپل دا وحشتونه پټ کړي خو یو نیم ددوی دتمې خلاف ترې رسنیز هم شي .

دوی په پروان کې د اسلامي دولت د مجاهدینو په زنانه او ماشومانو د کوټو چتونه او دیوالونه راړنګ کړل او ددوی معصوم بدنونه یې د خاورو لاندې کړل .

دوی تیر کال په هرات کې د اسلامي خلافت د مجاهدینو ښځې او ماشومان په ډېره بې رحمۍ ووژل او هغه مهال یې خپله دا هم ومنله چې په دغه عملیاتو کې دوی اوه تنه ماشومان او څو تنه معصومې تور سرې هم ووژلې او د یوې مستورې او عفیفې اسیرې مجاهدې خور د ښکاره مخ ویډیو یې هم خپره کړه

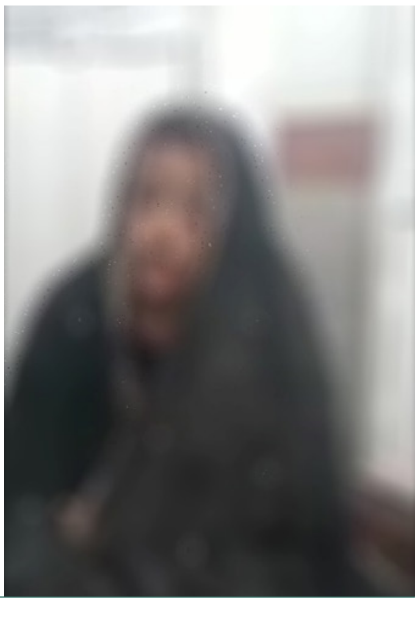

دوی په ننګرهار ، کابل او نورو ولایتونو کې هم داسې ، ورته کړنې ترسره کړې چې له ډېر درده ددغه پېښو د لیکلو له کبله ګوتې رېږدي ، ددوی په زندانونو کې چې زموږ د مجاهدینو د میرمنو او بچو سره کوم وحشتونه او ظلمونه کیږي د هغې د لیکلو او ویلو دوی په مزار شار کې د اسلامي دولت د یو مجاهد میرمن لومړي په ډېره بې رحمۍ ووژله او

بیا یې د هغه د جسد بې عزتي وکړه او په یوه ځلور لارې کې یې واچوله . او دا یو څه موده چې د اسلامي دولت ښکاري زمري خپل ښکار ته غلي او په کمین کې وو، نو دوی داسې تصور کاوه چې ګونډې د اسلامي دولت زمري یې ختم کړل ، نو ددغه کاذبې خوشالۍ په نشه کې یې بیا خپلو وحشتونو ته زور ورکړ ، څه موده وړاندې یې په یوه جعلي چاپه کې د اسلامي دولت څو تنه اسیران په شهادت ورسول ، دغه اسیران یې له بل ځایه لومړي دغه کور ته را انتقال او بیا یې له ځانه د جوړې شوې چاپې په لړ کې یې په ډیر وحشت د مجاهدینو ترڅنګ زموږ یوه پاکه ، عفیفه مجاهده خور هم په ډیره بې رحمۍ په شهادت ورسوله او په دې یې هم اکتفاء ونه کړه بلکې لوڅ مخ یې ترې د خپلو خنداګانو په شور کې په داسې حال کې ویډیو کوي چې خپل ناپاک قدمونه زموږ ددې پتمنې خور په جسد اړوي اړاوي .

طالب وحشیان فکر کوي چې په دې وحشتونو به خپل دا د ظلم او کفر نظام دوامداره وساتي .

فکر کوي چې د اسلامي دولت د استشهادیانو کتیبو او د انغماسیانو لښکرو خپل چاودیونکي واسکټونه ویستلي ، موټر بمونه یې درولي او اسلحې یې ایښې دي..

دوی فکر کوي چې ددوی سره ددغه وحشتونو د حساب لپاره د اسلامي امت په بچو کې څوک پاتې نه شول.

هغه وحشتونه او ظلمونه چې ددوی د باداري امریکا او تحالف کونکو د نابودۍ او رسوایي سبب شول ، دوی څه فکر کوي همدغه وحشتونه به

دوی د هلاکت سبب ونه ګرځي؟

څنګه چې امریکایي درنده ګانو زموږ په مستورو خویندو لاسونه اوچت کړل ، زموږ خویندې او میندې یې وژړولې ، ووژلې او اسیرانې یې کړې او ورپسې د استشهادیانو او انغماسیانو لښکرې راپورته شوې ..

نو دغسې یې دغه کرایي ملېشو که همغه کړنه شروع کړې نو همداسې یې په غبرګون کې زموږ له عادي مجاهد هم استشهادي جوړ کړ، او په سلګونو نور ځوانان لله الحمد اوس ددوی په اصلیت پوهه شوي او د اسلامي خلافت د کاروان سره ملګرې کیږي .

طالب ملېشو ته وایو!

تاسې څه فکر کوئ تاسې چې دومره په جرائت او سپین سترګۍ په دومره وحشت او درنده ګۍ زموږ په خویندو او بچو د کوټو چتونه راکینوئ، دوی وژنئ، اسیروئ یې، بې عزتي یې کوئ، تحقیروئ یې ، دا ټولې کړنې به هیڅ کوم غبرګون ونه لري او یا دا چې کله مو داسې تصور کړې چې که موږ ستاسې په بچو

همداسې کورونه راړنګ کړو ، ستاسې زنانه اسیرانې کړو ، او بیا یې دغسې په لوڅو مخونو ترې ویډیوګانې وکړو ، لکه تاسې چې په هرات کې د اسیرې خور څخه کومه ویډیو کړې ده ، همدغسې ورته په زشته او ترخه لهجه د مرګ اختارونه ورکړو، یا همدغسې لکه تاسې چې زموږ یوه مؤمنه اسیره خور په هرات کې له زندانه کوم کور ته انتقال کړه ، بیا مو په جعلي چاپه کې ووژله ، بیا نو هغه لوڅ مخ ده او تاسې خاندئ راخاندئ او خپل ناپاک قدمونه پرې اړوئ را اړوئ ، که موږ ستاسې د کوم یو طالب ښځه ، لور ، مور یا خور ووژنو یا یې اسیرانې کړو او بیا یې لوڅ مخ دغسې ویډیوګانې نشر کړو نو ستاسې درد او ستاسې شور او تبلیغات به څه وي ؟

څه فکر کوئ موږ چې د بدخشان امنیي قومندان د قومندانۍ په دروازه کې د الله په فضل او مرسته وژلې شو او والي مو په ولایت کې دننه د الله په مدد شینډلي شو ، نو ستاسې کورنو ته مو لاسونه نه رسیږي که څنګه ؟

ایا موږ ستاسې بچې دغسې نه شو وژلې لکه څنګه چې تاسې زموږ

معصوم بچیان په وینو لمبوی او د باروتو په لمبو یې سیزئ ؟
ایا موږ ستاسې زنانه دغسې وژلې او اسیرولې نه شو ؟موږ ټولو عامو مسلمانانو ته دا وریادوو چې

تاسې د طالب دغه وحشتونه درسره خه په یاد وساتئ، دوی چې کومې کړنې شروع کړي یوه ورځ به ددې پور خاماخا پرې کوي ان شاء الله .
نو چې تاسې پوهه یاست او بیا د اسلامي دولت مجاهدینو ته څوک د ملامتی گوته ونه نیسی ځکه چې لومړي دوی ددغه کړنو پیل کړی .
موږ خو یې چې وژنو بیا یې نو دغسې د خپلو بچو او خویندو په

انتقام کې په رڼا ورځ په ډک بازار او ددوی د پټیدو په غار کې وژنو.
طالب که هر څومره د خپل وحشت په اوج کې د اسلامي دولت د نابودی سندرې زمزمه کوي او خپلو کافرو بادارانو ته دا ډاډ ورکوي چې نور د اسلامي دولت مجاهدین ختم دي ، خو ددوی کافر باداران نور عام خلک او آن دوی هم خپلو کې خه سره پوهه دي چې یو ځوک د الله په نصرت او فضل دا وړتیا لري چې د خپلې شهیدې خور په غچ کې په همغه منطقه کې د همغې پېښې په سبا په ډک بازار کې ددوی لوړ پورې چاړواکې وژلې شي او یا ددوی د والي په کچه لوړ پوړي چاړواکي په خپلو سوړو او غارونو کې وژلې شي نو ختم او ورک به داسې وي ؟
لنډه دا چې تاسې نه په خپلو داسې باټو او لاپو، نه په دغه شکرورو درواغو ، نه د کفارو په ډالرو او نورو پټو او ښکاره مرستو ، نه په داسې رذالتونو او وحشتونو خپل دا د وحشت اوکفر نظام ته دوام نه شئ ورکولای .
یاد ساتئ چې تاسې به هم د خپلو کافرو بادارنو په سرنوښت اخته کیږئ او دا ځل به مو خپله موږ پاکستان هم د پټیدو ځای درنکړي ،تاسې د اسلامي دولت د زمرو جگړه تجربه کړي چې د الله عزوجل په مرسته د اسلامي دولت د غازیانو په پنځه کسیزه مورچه به مو دري سوه چرسیان نه شو ورختلې ، او د اسلامي دولت دوه تنه مجاهدینو به ستاسې سل تنه په مخه اخستې وو، پگړې به یې غاړو کې راځړیدې .
نو د لیوانو بچوا! انتظار کوئ تاسې د کفارو په خدمت او دوستۍ کې خپلو ځانونو ته د حساب ورکولو ډیر درانده پندونه وترل .
تاسې هم انتظار کوئ او موږ هم منتظر یو باذن الله .

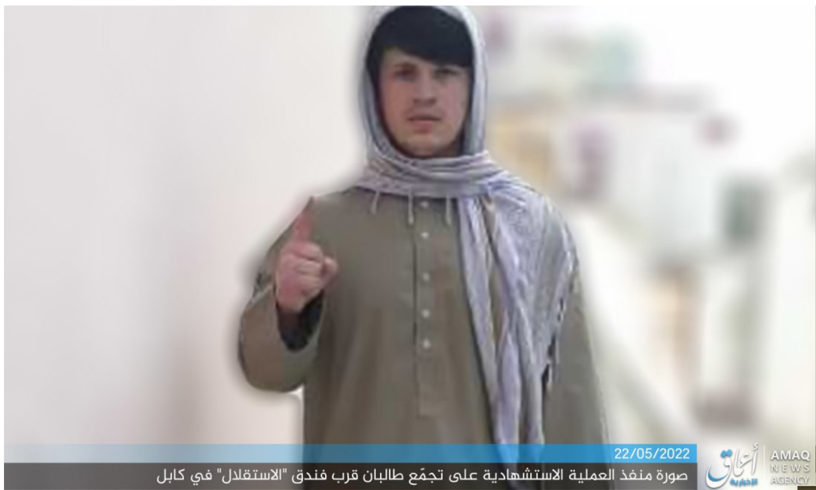

جمعیتیان

که د پاکستان پوځیان؟

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه، أمابعد:

د نړیوال جنګونو څخه وروسته د هند په ځمکه د اسلامي نظام د بیخ کندي په پار د سیکولرزم تخم وکرل شو، چې د اشغالګرو لخوا د زور او زر د استعمال په نتیجه کې د دغه ضرري بوټي ځانګې او جرړې د سیمې مسلماني ټولنې څخه په کامله توګه تاو شوې، او ډیر د تاسف مقام دی چې د ټولنې د مرضونو طبیبان، د الله د نبي وارثان او د امت روحاني مشران، علماء هم په پراخه کچه د دې فتنې ښکار شول، د هر مسلک د سترو علماؤ، لیکوالانو او خطیبانو تاریخ چې سړی لولي نو دې حقیقت ته رسیږي چې د نن سباني مسلکونو اکثره اکابرین پدغه مرض کې اخته ول، چې نن یې کشران هم د هغوی په نقش قدم روان دي، او دلیل پر ځای د مشر عمل حجت ګڼي. که هغه د دیوبندي مسلک اکابرین دي او که د سلفي مسلک دي او که د نورو دي. د هند په ځمکه د سلفي مسلک بعضې مشران لکه نواب صدیق حسن خان چې د دوه سوه څخه زیاتو مفیدو تصنیفاتو لیکوال دی خو دا د انګریزانو لخوا د هند د بهوپال ریاست نواب و، ځکه د بهوپال مشرې چې په بیګم شاه جهان باندې مشهوره وه، هغې ورسره واده وکړ او نوموړی د خپلې میرمن په شمول د انګریزانو رسمي مامور وګرځېد او د میرمنې په سفارش یې د انګریزانو لخوا ورته د نواب رتبه ورکړه او د ۱۷ توپونو سلامي ورته وشوه. هغه مهال بهوپال د انګریزي استعمار یو مستقل ریاست و. د ثناء الله امرتسري په شان شخصیت چې سلفي علماؤ به ورته د شیخ الاسلام لقب کاروو، محمد ابراهیم میر سیالکوټي چې امام العصر باندې ملقب و، دا دواړه د مفتي کفایت الله دیوبندي په مشرۍ د جمعیت علماء هند مخکښ غړي ول چې د دغه ګوند تذکره به وروسته راشي. ان شاء الله.

دغه رنګ سید داود غزنوي ، چې هغه ۱۹۴٦ م کې د کانګریس لخوا په انتخاباتو کې پنجاب ولایتي جرګې ته بریالی شو، بیا ۱۹۵۱ م کې یې بیا برخه واخیسته او د پنجاب اسمبلۍ ته یې لار وموندله، خبره د احسان الهي ظهیر په څیر وروستي کسانو ته ورسیده، چې هغوی هم د دې عظیمې فتنې ښکار شو، هر یو په غربي سیاست کې خپله برخه واخیسته، د سید داود غزنوي او نورو په هڅو د سلفي عقیدې لرونکو مسلمانانو مهارولو لپاره د مرکزي جمعیت اهلحدیث په نوم سیاسي ګوند جوړ شو او عملا یې انتخاباتو کې برخه واخیسته، د ۱۹۷۰ میلادي کال انتخاباتو کې د مرکزي جمعیت اهلحدیث دوه غړي د پنجاب ولایتي جرګې ته کامیاب شول، په ۱۹۷۷ میلادي کې یې بیا انتخاباتو کې په پراخه کچه برخه واخېسته، احسان الهي ظهیر د تحریک استقلال نماینده و، حافظ عبد القادر روپړي د جمهوري پارټۍ نماینده و او معین الدین لکهوي د مسلم لیګ لخوا کاندید و. [کتاب: اهل حدیث منزل به منزل] چې اوس هم د هغوی کشران لکه ساجد میر وغیره د دغه مشرانو په دغه نقش قدم روان دي، سره د دې چې ځانونه کلک موحدین ګڼي خو بیا هم شرکي انتخاباتو کې برخه اخلي، د قانون سازۍ په جرګو کې ناست دي، پارلمان او ولایتي جرګو او شوراګانو کې د لسګونو کلونو راهیسې د میکالی وضعي قانون په چوپړ بوخت دي!! والله المستعان. دا هغه تریخ حقیقت و چې د امت د پوهاوي په خاطر مو د تاریخ پاڼو ته وسپارو. او د سلفي مسلک داسې وګړي هم شته چې دغه شرکي تنظیم کې نه دي، او شرکي سیاست کې ګوتې نه وهي، هغوی بیا په جمهوریت او سیکولرزم باندې مدلل ردونه هم کړي دي، خو د دوی تعداد ډیر کم دی.

اوس به د دیوبندي مسلک تذکرې ته راشو، په غربي سیاست کې د دیوبندیانو لاس ډیر پراخه دی، یو علت یې دا دی چې پاکستان او هند په سیمه کې د دوی نفوس زیات دی، نو کاندیدان یې هم په انتخاباتو کې یو څه رایې ترلاسه کوي او سیاست کې یې ونډه د سلفیانو څخه زیاته ده. که د دیوبندیانو سیاسي شالید ته وګورو نو کله چې د دارالعلوم دیوبند صدر مدرس مولوي محمود الحسن دیوبندي (چې شیخ الهند باندې معروف دی) په ۱۹۱۹ م کې د مالټې زندان څخه راخوشې شو، نو د خپلې مبارزې لپاره یې د جمهوریت لار غوره کړه.

او خپله تګلاره یې په شپږو نقطو کې راخُلاصه کړه.

اول: د وطن د آزادۍ لپاره پرامن جدوجهد کول.

دویم: د مسلمان او هندو مشترک محاذ رامنځ ته کول.

دریم: د قدیم او جدید علومو ادارو او افرادو په ګډه کار کول.

څلورم: ملکي او سیاسي چارو لپاره د جمهوریت ساتنه.

پنځم: مسلکي تعصباتو او تفرقې څخه

اجتناب.

شپږم: مسلمان قوم لپاره د نبوي سنت او ښایسته نمونې تابعداري، د دین تعلیم او د اسلام تبلیغ.

[دار العلوم دیوبند اور سیاست ص ۱۴٦]

دا هغه وخت و چې جمعیت علماء هند هم تازه رامنځ ته شوی و، مفتي کفایت الله دیوبندي یې لومړی صدر و خو بیا د دیوبند صدر مدرس محمود الحسن دیوبندي یې صدر وټاکل شو، نو دغه وخت راهیسې د دیوبند سترو مشرانو جمهوریت او عدم تشدد خپله تګلار وټاکله.

جمعیت علماء هند په همدغه نظریاتو سره خپل مزل پیل کړ، چې لږه موده وروسته محمود الحسن دیوبندي وفات شو، او د جمعیت صدر مفتي کفایت الله دیوبندي وټاکل شو، او شل کاله یې صدر و، بیا حسین احمد مدني تر مرګه پورې د دغه سیاسي ګوند صدر و.

د پاکستان جمعیت علماء اسلام تنظیم ځان دهند دجمعیت علماؤ تسلسل او په پاکستان کې دهغه ځای ناستی بولي، چې په دې مناسبت یې درې ورځینۍ نړیواله اجتماع هم جوړه کړې وه او خپله(د قمري حساب موافق) سل کلیزه یې ولمانځله.

د ۱۹۱۹ م څخه تر ۱۹۴۵ م پورې د علماؤ په نوم همدغه یو سیاسي ګوند و، چې د دوی نظر دا و چې مسلمان او هندو په مشترک ډول یو ټولشموله جمهوري حکومت رامنځ ته کړي او انګریزان دې اشغال ختم کړي. خو کله چې د هندو او مسلمان ترمنځ د بیلیدو نظریې زور واخیست، نو د هند بعضې ملایانو د جمعیت علماء هند د ټولشموله مفکوره خوښه نه شوه او هغوی د بل ګوند جوړولو اراده وکړه، چې د کلکته په سیمه کې د جمعیت علماء اسلام په نوم دویم سیاسي ګوند رامنځ ته شو او شبیر احمد عثماني یې صدر وټاکل شو او ناظم یې د تقي عثماني پلار مفتي شفیع عثماني وټاکل شو. [اکابر علماء دیوبند ص ۲۱۲ بحواله دار العلوم دیوبند اور سیاست]

د پاکستان قیام څخه وروسته د جمعیت علماء اسلام مشر محمد صادق وټاکل شو. په ۱۹۴۹ م کې شبیر احمد عثماني وفات شو نو حسین احمد لاهوري د ګوند امیر وټاکل شو. او په ۱۹۵٦ م کې د ګوند نظم بیا راجوړ شو، حسین احمد لاهوري امیر، غلام غوث هزاروي یې عمومي ناظم او د فضل الرحمن پلار مفتي محمود یې معاون وټاکل شو. چې پدې سره د تقي عثماني پلار مفتي شفیع او احتشام الحق تهانوي خفه شو او هغوی د مرکزي جمعیت علماء اسلام په نوم جدا ګوند جوړ کړ.

د جمعیت علماء اسلام دریم دور د عبد الله درخواستي د امارت او د مفتي محمود د قیادت څخه شروع کیږي، چې د ۱۹٦۲ م څخه د دغه ګوند واګې د فضل الرحمن پلار مفتي محمود لاس ته ورغلل، او په انتخاباتو کې یې په پراخه کچه برخه واخیسته. مفتي محمود د خیبرپختونخوا (صوبه سرحد) لومړی وزیر وټاکل شو، بیا پارلمان کې د اپوزیشن (حزب اختلاف) مشر و، تر دې چې په ۱۹۸۰ م کې وفات شو.

د جمعیت علماء اسلام څلورم پړاو د مفتي محمود زوی فضل الرحمن د قیادت څخه شروع کیږي. په ۱۹۸۱ م کې جمعیت بیا دوه ټوټې شو، فضل الرحمن ګروپ او درخواستي ګروپ، ۹ کاله پس دوی سره بیرته یوځای شو نو د اکوړه ختک سمیع الحق ترې بیل شو او خپل ګوند یې جوړ کړو. [دار العلوم دیوبند اور سیاست]

نو دا د دیوبندي مسلک د اکابرو د سیاسي ژوند مختصر داستان و چې محمود الحسن دیوبندي، کفایت الله دهلوي، حسین احمد مدني، شبیر احمد عثماني، حسین احمد لاهوري، شفیع عثماني، غلام غوث هزاروي او مفتي محمود په څیر خلک، چې د دیوبندي مسلک مدرسین، مصنفین، لیکوالان او خطیبان وو، د دوی مُسلَّم مشران وو، هغوی دغه غربي سیاست کې ونډه اخیستې ده او دې ته یې وده ورکړې ده چې نن یې کشران هم لار تعقیبوي. اګر که یو شمیر دیوبندي اکابرینو یې جمهوریت باندې رد هم کړی دی، کفر یې ورته ویلی دی، لکه د دوی حکیم الأمت أشرف علي تهانوي، ادریس کاندهلوي، سید سلیمان ندوي، قاري طیب قاسمي، مفتي رشید احمد لدهیانوي، مفتي یوسف لدهیانوي، سید عطاء المحسن شاه بخاري، شاه محمد حکیم اختر، مفتي اعظم دار العلوم دیوبند مفتي محمود حسن ګنګوهي، سلیم الله خان، مفتي نظام الدین شامزئ، شیخ ولي الله کابلګرامي او داسې نورو په جمهوریت ردونه هم کړي دي خو نن سبا اکثر دیوبندیان انتخاباتو کې برخه اخلي او د دغه مرض څخه ډیر لږ خلک محفوظ دي.

لهذا د دې عصر موحدینو ته پکار ده چې نبوي منهج ته خدمت وکړي او امت مسلمه تنده د شرعي چینې په پاکو او خوږو اوبو ماته کړي، نه دا چې د تیر په څیر دوی هم په خلکو د ککړو ډنډو څخه اوبه وڅکي. په همدې اساس نن غواړو چې د پاکستان د یو طاغوتي ګوند جمعیت علماء اسلام حقیقت هم مسلمانانو ته په ډاګه کړو، ترڅو دوی ترې ځانونه وساتي.

د دغه ګوند تاریخي او سیاسي شالید په پورته کرښو کې بیان شو، راځو د جمعیت دستور، منشور او موخو ته. د دوی د دستور یوه ماده دا ده:

7.پاکستان کے موجودہ آئین کو تحفظ دینا اور خلاف اسلام قوانین کو اسلام کے موافق کرنا اور کسی بھی غیر اسلامی قانون سازی کو بننے کے راستے میں رکاوٹ بننا۔

د پاکستان اوسني آئین (قانون) ساتل او د اسلام خلاف قوانین د اسلام موافق کول او غیر اسلامي قانون جوړونې مخنیوی کول.

دې ماده کې د جمعیت علماء اسلام دستور دا ذکر شوی چې دوی به پاکستان د وضعي قانون ساتنه کوي، هغه قانون چې میکالی کافر وضع کړی دی، سیکولري او جمهوري قانون دی، د هغه د ساتنې ناپاکه وظیفه د جمعیت علماء اسلام په غاړه ده او همدغه موخې په پار دوی د پاکستان علماء استعمالول غواړي!!

بیا دې ماده کې وایي چې د اسلام خلاف قوانین د اسلام موافق ګرځول، یعنې دا اقرار هم کوي چې دې شرکي قانون کې د اسلام خلاف قوانین هم شته خو بیا هم د دغه قانون ساتل خپله وجیبه ګڼي. او د غیر اسلامي قانون سازۍ مخنیوي خبره هم هسې د خلکو دوکه کول دي، ځکه اسلام کې تشریعي قانون جوړ دی، نور دې ته حاجت نشته چې تشریعي قوانین وضع شي، پدې کې د اسلامي او غیر اسلامي قانون سازۍ تقسیم او اختیار بندګانو ته نشته. د شرکیت اصلي لامل هم قانون جوړونې اصل دی، خو دوی ځانونه پدغه شرک ککړ کړي دي او په ناولتوب کې د سم او ناسم توپیر بې ځایه دعوې کوي.

نو د دې مادې وروستي جزء په اړه د دوی عمل شاهد دی، تاسې وګورئ چې د اویا کالو څخه زیاته موده وشوه، پدې کې دوی د پاکستان کوم قانون اسلامي کړو ؟ آیا جمهوریت او سیکولرزم یې ختم کړ؟ آیا د انتخاباتو شرکي نظام یې لغوه کړ؟ آیا الهي نظام یې چیرې حاکم کړ؟ د خیبرپختونخوا واک څو ځل په لاس ورغی آیا دغه ایالت کې یې شرعي قانون پلی کړ؟ چې د ۷۴ شاوخوا کلونو د مبارزې نتیجه صفر وي بلکې منفي کې روانه وي نو بیا ولې خلک دوکه کوئ او د اسلامي نظام شعارونه بدرګه کوئ؟

سره د دې چې د کفري قانون ساتنه کول په اجماع د امت مسلمه سره اسلام ماتونکی عمل دی.

د دوی د منهج اتمه ماده دا ده:

8.پاکستان کی حدود میں تقریر و تحریر و دیگر آئینی ذرائع سے باطل فتنوں کی فتنہ انگیزی، مخرب اخلاق اور خلاف اسلام کاموں کی روک تهام کرنا۔

د پاکستان په حدودو کې د تقریر، تحریر او نورو قانوني لارو په توسط د باطلو فتنو فساد جوړونې، د اخلاقو فاسدونکي او د اسلام خلاف کارونو مخنیوی کول.

د دې ګوند منشور دا شو چې د هرې

باطلې فتنې مخنيوی به د پاکستان وضعي قانون په سيوري کې کيږي، او مونږ تاسې ته واضحه ده چې د پاکستان شرکي قانون فتنې ته فتنه نه وايي، او کچيرې ورته فتنه هم ووايي نو مخنيوی يې نه کوي، نو جمعيت علماء اسلام د مجهول مطلق طلب کوي، په فتنه باندې فتنه ختمولو کوښښ کوي، چې نتيجه يې ستره فتنه راوځي.

د دغه منشور لسمه موخه دا ده:

10.تمام دنیا کے ممالک سے برابری کی بنیاد پر دوستانہ تعلقات قائم کرنا۔

د نړۍ ټولو هېوادونو سره د برابروالي په اساس دوستانه اړيکې قايمول.

د جمعيت علماء اسلام موخه او منشور دا دی چې د پاکستان مسلمانانو د زړونو څخه د نړۍ د حربي کفارو دښمني وباسي او دوی د يو بل دوستان وګرځوي. سره د دې چې حربي کفارو سره د دوستۍ حکم د الله عزوجل په شريعت کې روښانه دی. امام ابن حزم وايي: قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى {وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ} [المائدة: ٥١] إِنَّمَا هُوَ عَلَى ظَاهِرِهِ بِأَنَّهُ كَافِرٌ مِنْ جُمْلَةِ الْكُفَّارِ فَقَطْ - وَهَذَا حَقٌّ لَا يَخْتَلِفُ فِيهِ اثْنَانِ مِنْ الْمُسْلِمِينَ. [المحلى بالآثار ج 12 / ص 33]

ژباړه: د الله تعالی دا وينا [په تاسې کې چې چا له دوی سره دوستي وکړه نو هغه له دوی څخه دی] دا آيت په خپل ظاهر بناء دی، چې دغه کس د کفارو د جملې څخه يو کافر دی. او دا داسې حقه خبره ده چې دوه مسلمانان پکې هم چيرته اختلاف نه کوي.

جمعيت علماء اسلام د جمهوريت د ترسيخ په پار کار کوي: مسلمانانو ورونو!

دغه طاغوتي ګوند د مدارسو علماؤ او طلباؤ په شمول عام مسلمانانو بې دينه کولو په هدف رامنځ ته شوی دی، دوی غواړي چې د پاکستان اوسيدونکي د شرکي جمهوريت مدافعين وګرځي. تاسې ته د دوی يو څو اقرارت وړاندې کوو:

د جمعيت علماء اسلام اوسنی طاغوتي مشر فضل الرحمن د ۲۰۲۲ م کال، د مارچ په ۲۹ نيټه وويل: مونږ د شيخ الهند لارويان يو، هغه مونږ ته د مسلح طاقت پر ځای د سياسي جدوجهد لار راکړې ده، مونږه په همدغه (لار) باندې ودريدو په نتيجه کې ديني ځوان د جمهوريت او پارلماني نظام سره ودراوو. يولسم ستمبر (د امريکا تجارتي مرکز پيښې) څخه تر اوسه زمونږ کوشش باندې اوبه تيرې نشي، د صبر هم يو حد وي..!

Follow

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
Official twitter account of #JUI Jamiat Ulam-e-Islam Pakistan. Any feedback email us: info@juipak.org.pk
Pakistan juipak.org.pk
Joined April 2012
17 Following 229K Followers

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
ہم شیخ الهند کے پیروکار ہیں، انہوں نے ہمیں مسلح طاقت کے بجائے سیاسی جدوجھد کا راستہ دیا ہے، ہم اسی پر قائم رہتے ہوئے مذہبی نوجوان کو جمہوریت اور پارلیمانی نظام کے ساتھ کھڑا کیا، نائن الیون کے بعد سے اب تک ہماری جدوجھد پر پانی نا پھیرا جائے، صبر کی بھی ایک حد ہوتی ہے..!
1/2
Translate Tweet

ګرانو لوستونکو! تاسې وګورئ دا طاغوت څومره واضحه ټکوو باندې دا خبره کوي چې مونږ ديني ځوان (عالم، طالب العلم، ديني ډاکټر، انجنير وغيره) مو جمهوريت سره ودراوو.

د پاکستان په بنو ولسوالۍ کې فضل الرحمن وويل زمونږ کوشش پدې هيواد کې د جمهوريت او قانون باندې عمل کولو لپاره دی.

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
بنوں : ہماری جدوجہد اس ملک میں جمہوریت اور قانون کی عمل داری کیلئے ہے۔مولانا فضل الرحمٰن
Translate Tweet
6:56 PM · 06 Jan 21

بل ځای کې فضل الرحمن وايي: جمهوريت ته د پاکستان قانون تحفظ ورکړی دی نو مونږ د دې د ساتنې جنګ کوو.

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
جمہوریت کو آئین تحفظ دیتا ہے تو ہم اس کے تحفظ کی جنگ لڑ رہے ہیں۔مولانا فضل الرحمٰن
Translate Tweet
12:36 AM · 22 Sep 19

الله أکبر! خپله وايي چې مونږ د جمهوريت ساتنې لپاره جنګيږو، هغه جمهوريت چې په اتفاق د علماؤ سره کفري نظام دی او د دې عصر ستر طاغوت دی.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا (76) سورة النساء.

دغه رنګ د جمعيت علماء اسلام ډلې په وار وار د ډيموکراسۍ په حق کې غونډې کړې دي، د پيښور نه تر کويټې او کراچۍ ټولو سيمو کې يې د ډيموکراسۍ په حق کې لاريونونه او غونډې کړې دي.

د فضل الرحمن زوی اسجد محمود وايي: حقيقي جمهوريت سره دا هيواد د پرمختګ منزلونه رالنډولی شي. جمهوريت د عوامو بين المللي حق دی.

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
حقیقی جمہوریت سے یہ ملک ترقی کی منازل طے کرسکتا ہے
جمہوریت عوام کا بین الاقوامی حق ہے
مولانا اسجد محمود
#14اگست_یوم_جدوجہدآزادی
Translate Tweet

12:16 AM · 14 Aug 18

د فضل الرحمن بل زوی چې فعلا د پارلمان غړی او د حکومت وزير هم دی. هغه د جمهوريت بابا (!) نوابزاده نصر الله خان په تعزيتي غونډه کې د نورو سياست مدارانو سره يوزای ناست دی. په افتخار يې ورسره ليکلي دي د جمهوريت بابا.

Jamiat Ulama-e-Isla... · 26 Sep 18
بابائے جمہوریت **نوبزادہ** نصر اللہ خان رحمۃ اللہ علیہ کی یاد میں اسلام آباد کے ایک مقامی ہوٹل میں قومی تعزیتی ریفرنس ،متحدہ مجلس عمل کے پارلیمانی لیڈر مولانا اسعد محمود سٹیج پر موجود اس موقع پر بلاول بھٹو زرداری ، یوسف رضا گیلانی ، راجہ پرویز اشرف ، سید خورشید شاہ و دیگربھی موجود

د جمعيت علماء اسلام ګوند د ميکالی کافر وضعي قانون محافظ دی:

د جمعيت علماء ګوند مشر فضل الرحمن وايي: مونږ پدې هيواد کې د آئين (پاکستاني قانون) برلاسی (حاکميت) غواړو. [۱۷ اکتوبر ۲۰۲۰ م]

بل ځای وايي: اوس مهال د هيواد بقا په خطر کې ده، ملکي اقتصاد په ډوبيدو دی، مونږ د هيواد د سلامتيا، جمهوريت او آئين حفاظت لپاره راوتلي يو. [۲۸ اکتوبر ۲۰۱۹ م]

Maulana Fazl-ur-Rehman
@MoulanaOfficial
ہم اس ملک میں آئین کی بالادستی چاہتے ہیں ، سیاست میں مداخلت کسی صورت قابل قبول نہیں، جب تک قوم سے معافی نہیں مانگی جاتی معاملات حل نہیں ہوسکتے، جدوجہد جاری رہے گی
#PDMGujranwalaJalsa
Translate Tweet

د ۲۰۱۹ م کال، د اکتوبر په ۱۱ او د نومبر په ۱۹ نيټه يې جلسه کې بيا همدغه خبره وکړه چې مونږ په هيواد کې د جمهوريت او د آئين ساتنې لپاره راوتلي يو.

په ۲۰ جون ۲۰۲۰ م کال باندې فضل الرحمن بيا وويل چې د پاکستان ساتنه، ملکي جمهوريت او د پاکستان آئين او د دې اسلامي پيژندګلوي ساتنه زمونږ تر ټولو لومړی هدف دی. په څنګ کې ورسره د مرکزي جمعيت

اهلحديث مشر ساجد مير هم ولاړ دی.

Maulana Fazl-ur-Rehman
@MoulanaOfficial

اس وقت ملک کی بقا خطرے میں ہے ملکی معیشت ڈوب رہی ہے
ہم ملکی سلامتی ، جمہوریت اور آئین کی حفاظت کیلئے نکل چکے
پاکستان کی مذہبی شناخت کو لاحق خطرات کا دفاع بھی ہم کریں گے۔
#عوامی_سمندر_اسلام_آباد_کی_طرف

Translate Tweet

Maulana Fazl-ur-Rehman
@MoulanaOfficial

پاکستان کا تحفظ ، ملکی جمہوریت اور پاکستان کے آئین اور اسکی اسلامی شناخت کا تحفظ ہماری اولین ترجیح ہے
انشاءاللہ 19 مارچ کو لاہور میں آئین پاکستان کانفرنس ہوگی،
اس سے قبل ملک کے چاروں صوبوں میں اسی عنوان سے کنونشن بھی منعقد کئے جائیں گے،

3/3

Translate Tweet

د پاکستان وضعي او کفري قانون ساتنې په پار په ټول هیواد کې غونډې کوي، خلک هم ورته سوق کوي، هر ځای کې جلسې کوي ترڅو خپله فکري جګړه هر کلي او کور ته ورغځوي. د بېلګې په توګه د پنجاب ایالت (لیه) ولسوالۍ کې ۱۵ فروري ۲۰۲۲ م نیټه باندې یې د قانون د ساتنې غونډه وکړه.

Maulana Fazl-ur-Rehman
@MoulanaOfficial

لیہ :تحفظ آئین پاکستان کانفرنس

Translate Tweet

د سندھ ایالت کې یې هم د پاکستان وضعي قانون ساتنې په پار ستره غونډه جوړه کړې وه. او نور یې هم ډېر ثبوتونه دي چې فضل الرحمن وايي مونږ د پاکستان قانون لپاره جنګیږو. نو

تاسې فکر وکړئ چې د پاکستان پوځ او د جمعیت علماء اسلام کارمندانو کې کوم توپیر شته ؟ د دواړو هدف او موخه یوه ده، دواړه د ډیموکراسۍ ساتنې په پار جنګیږي خو دومره خبره ده چې هغه یې په دریشۍ کې سر ته رسوي او جمعیتیان یې په سپینه جامه کې اهداف پالي. دغه رنګ د پاکستان نور سیاسي ګوندونو او د جمعیت علماء اسلام ترمنځ څه فرق شو ؟

کله چې د مشرف دور راغی، مشرف په یو ټیلیفون باندې امریکایانو ته اډې ورکړې، د پاکستان درې هوایي اډې څخه امریکایي طیارو په افغانستان باندې ۵۷۰۰۰ کرت بمباري وکړه، ۶۰۰ مهاجرینو په شمول سلګونه مسلمانان یې په امریکا باندې خرڅ کړل خو فضل الرحمن د مشرف سره د یو وجود غړي په څیر کلک ولاړ و.

هغه دا چې امریکا دا د پاکستاني پوځ لوي درستیز په څیر قبول نه کړ، نو د ای ایس ای ریاست څخه وروسته ورته ترقي په لاس رانغله او متقاعد شو، نو د مشرۍ د خوبونو تعبیر یې عملي نشو، نو د هغه ورځې راهیسې په هر ډګر کې د امریکا سیاسي مخالف و، او د طالبانو کلک ملاتړی و، د دوی زعیم اختر منصور وینا موافق

د جمعیت علماء اسلام او پاکستاني پوځ ترمنځ موالات:

جمعیت علماء اسلام د پاکستان مرتد پوځ سره له پخوا راهیسې کلکې اړیکې لري، دوی هر حکومت په مخکې د نانځکي په څیر نڅیږي، کله چې د فضل الرحمن پلار مفتي محمود وفات شو نو لومړیو کې فضل الرحمن د جنرال ضیاء الحق مخالف و، خو چې هغه ورته لېږ ډالر ورکړل نو د ضیاء الحق ملګری شو. بیا د بینظیرې په وخت کې ابتداء د هغې خلاف و او دا شعارونه یې ورکول چې د ښځې مشرۍ په اسلام کې جایز نه ده خو کله چې هغې ورته افغانستان ته د ډیزل ورلو پرمټ ورکړو نو بیا د بینظیرې ملګری شو.

هو دا هماغه مشرف دی چې د طالبانو حکومت یې رنګ کړ، د دوی سفیران یې بربنډ امریکایانو باندې وپلورل، د دوی مشران یې ووژل، زندانونو ته یې واچول، چې د همدې فضل الرحمن، قاضي حسین احمد او سمیع الحق په څیر ناکاره ملایانو په فتواوو یې دا کار وکړ خو نن طالبان بیا هم د فضل الرحمن څخه تاویږي راتاویږي!

حمید ګل د هغه د وجود لاس و. نو د امریکا بي بي څخه د خپل سیاسي انتقام په پار دغه جنرال حمید ګل د پاکستان ۴۰ څخه زیات دیني او سیاسي ګوندونه راجمع کړل، او د دفاع پاکستان کونسل په نوم یې ترې یو اتحاد جوړ کړ، چې د دوی دوه بنیادي اهداف و. یو د هند پر خلاف درېځ او دویم د پاکستان د لارې د ناټو اکمال لاره بندول و. چې ابتداء کې د نورو تنظیمونو په څیر

روزنامہ امت کراچی

فضل الرحمن کے یوٹرن پر افسوس ہے — حمید گل

توقع نہیں تھی کہ امریکی سفیر اور صدر سے ملاقات کے بعد وہ نیٹو رسد پر موقف بدل لیں گے

امریکی افغانستان کے ساتھ پاکستان کو بھی غلام بنانا چاہتے ہیں۔ دفاع کونسل مخالفت کرتی رہے گی

اسلام آباد (وقائع نگار خصوصی) دفاع پاکستان کونسل کے چیف کوآرڈی نیٹر لیفٹیننٹ جنرل (ر) حمید گل نے کہا ہے کہ نیٹو سپلائی لائن صرف راشن اور سپلائی کا معاملہ نہیں، بہت آگے کی بات ہے۔ مولانا فضل الرحمن جیسے زیرک سیاست دان کے یوٹرن سے انتہائی افسوس ہوا۔ گزشتہ روز اپنے دفتر میں بات چیت کرتے ہوئے انہوں نے کہا کہ مولانا سے مجھے یہ توقع نہیں تھی کہ وہ اتنی عجلت میں دباؤ کا شکار ہو جائیں گے اور امریکی سفیر اور صدر آصف زرداری سے ملاقات پر ہی اپنے موقف کو تبدیل کریں گے۔ صدر زرداری کی مجبوریاں ہم جانتے ہیں اور یہ بھی جانتے ہیں کہ مولانا کی ایسی کوئی مجبوری نہیں، اس کے باوجود ان کا فیصلہ مجھ سے بالاتر ہے۔ اس سے ان کے پیروکاروں کے بھی دل زخمی ہوئے ہیں۔ جنرل حمید گل نے کہا کہ یہ بات سب پر واضح ہے کہ معاملہ صرف راشن اور رسد سپلائی کا نہیں، امریکی افغانستان پر اپنے دیرپا قبضہ کیلئے سپلائی لائن چاہتے ہیں تاکہ افغانستان میں اپنی حلقہ بندیوں کو مستحکم کر کے پاکستان کو بھی غلام بنائیں اور افغانستان کو بھی آزاد نہ ہونے دیں۔ حیرت ہے کہ مولانا جیسے سیاست دان نے اس حقیقت کو کس طرح نظر انداز کر دیا۔ ان کا یہ فیصلہ درست نہیں۔ ان سے توقع کی جاتی ہے کہ وہ اپنے اس فیصلہ پر نظرثانی کریں گے۔ انہوں نے کہا کہ پارلیمنٹ نے اگر سپلائی روٹ پر مہر لگا دی تو یہ طوق غلامی پہننے کے مترادف ہوگا۔ کسی قیمت پر بھی یہ راستہ اختیار نہیں کرنا چاہیے۔ دفاع پاکستان کونسل ہر حال میں غلامی کے اس معاہدے کی مخالفت کرے گی اور پرامن رہتے ہوئے اس کے خلاف جدوجہد جاری رکھی جائے گی۔

☆☆☆☆☆

فضل الرحمن د بینظیرې سره

د ای ایس ای سابقه رئیس جنرال حمید ګل په افغانستان کې د امریکا د برید سیاسي مخالف و او دا یې د پاکستان ملي ګټو لپاره زیانمن اقدام ګاڼه، خو اصلا جنرال حمید ګل د امریکا څخه په یوه بله خبره ګیله مند و،

فضل الرحمن هم حمید ګل سره سر وخځاوو خو کله چې پاکستان کې د امریکا سفیر سره یې لیدنه وکړه، هغه ورته ډالر ومنل او د پاکستان د هغه وخت ولسمشر زرداري سره یې مجلس وکړ نو سرې په شا شو، او د پاکستان د لارې د امریکا

اکمال ته یې جواز ورکړو. پدغه وخت کې جنرال حمید ګل ډیر خفه شو او له خپل دفتر څخه یې د فضل الرحمن څخه د خفګان اعلامیه خپره کړه چې دومره زیرک سیاست مدار څنګه داسې شاتګ کوي او د امریکا د اکمال لار ته جواز ورکوي؟

دغه رنګ کله چې د اسلام آباد د لال مسجد طالب العلمانو او د جامعه حفصه طالباتو د شرعي نظام قیام مطالبه کوله او جنرال مشرف پرې عملیات پیل کړل، د الله تعالی په کور یې برید شروع کړ، پدغه وخت کې د فضل الرحمن جمعیت علماء اسلام ګوند او د قاضي حسین احمد جماعت اسلامي ګوند ترمنځ د متحده مجلس عمل په نوم اتحاد و او د خیبرپختونخوا ایالت د حکومت څخه یې خوندونه اخستل. دغه خاینانو هم د لال مسجد پرضد د مشرف ظلم او وحشت ملاتړ وکړ او سکوت یې اختیار کړ، تر دې چې د خبریالانو پوښتنو ته یې ځوابونه هم نه ورکول، فضل الرحمن خپل ټیلیفون بل کس ته ورکړی و او هغه به هر خبریال ته ویل چې مولانا د لال مسجد او جامعه حفصه په اړه هیڅ بیان نه ورکوي. تر دې چې آخر د ډیر شرم د لاسه خارج ته په سفر ولاړ، ځکه دلته خلکو نه پریښود، چې ته خو د اسلام دعوه کوې نو اوس څنګه په دومره لویه موضوع باندې چوپ یې؟؟ کله چې د لال مسجد او جامعه حفصه طالبان او طالبات په وینو کې ولړول شول، زندانونو ترې ډک شول، قرآن کریمونه وسوځیدل، د الله تعالی کور رنګ او په مرمیو سوری سوری شو نو بیا یې په پارلمان کې یو سمبولیک غږ وکړ چې خپل د هیواد وګړي څوک داسې نه وژني!!

نو فضل الرحمن او د هغه ګوند له پخوا راهیسې د پوځ لمن کلکه نیولې ده، که هغه جنرال ضیاء الحق و، که جنرال پرویز مشرف و، که جنرال راحیل شریف و، که جنرال قمر باجوه و او که جنرال عاصم منیر دی.

د جمعیت علماء اسلام ګوند د پاکستان په سیاست کې ۷۰ کلنه تجربه لري، هغه حالاتو ته ګوري چې اوس د پوځ په ټال د ځنګیدو وخت دی او اوس د جمهوریت په ګاډي کې د ختلو وخت دی، او په دې هم ډیر خه پوهیږي چې د پاکستان اصلي واک د پوځ په لاس کې دی نو هیڅکله پوځ سره اړیکې نه خرابوي او نه یې خرابولای شي. ځکه چې اویا کاله د چا نمک وخوړل شي نو د هغه نمک حرامي بیا سخته وي او بل علت دا دی چې جمعیت علماء اسلام پوهیږي چې که مونږ د پوځ او استخباراتو سره ښکر اړم کړ نو هسې ځان به خراب کړو، سیاست ته به مو د پای ټکی کیښودل شي، نو الغرض جمعیت علماء اسلام د پوځ طفیلي ګوند دی، او د پاکستان پوځ او استخباراتو سره صمیمې اړیکې لري. چې په وار وار یې د دې ځرګندونې کړې دي. د دغه ګوند مشر فضل الرحمن په خپله ټیوټر پاڼه باندې د ۲۰۱۹ م کال، د فروري په ۲۷ نیټه خپل پوځ ته داسې لیکلي دي: غیرتي او زړور پوځونه، خپل کور ته راتلونکو (یرغلګرو) ته همداسې ځواب ورکوي. د جمعیت علماء اسلام پاکستان هر کارمند د ګران هیواد د دفاع په پار د خپل پوځ سره اوږه په اوږه

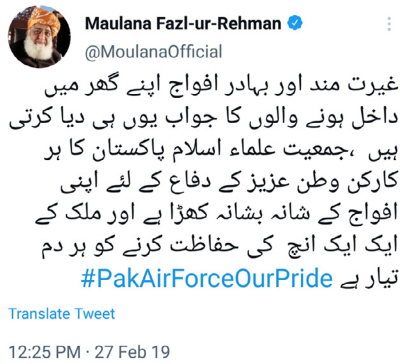

ولاړ دی او د هیواد د یو یو انچ ساتنې لپاره هر مهال چمتو دی.

همدغه رنګ ۲۰۲۰ م کال، د مئي په اتمه نیټه باندې یې د خپل ګوند په رسمي ټیوټر پاڼه باندې لیکلي دي، فضل الرحمن وایي: ترهګرې کړې پدغه شان بریدونو سره د پاکستاني پوځیانو حوصلې نشي ټیټولای. د پاک پوځ د قربانیو له برکته نن ټول قوم په امن سره اوسیږي.

په خپله رسمي ټیوټر پاڼه ٦ سپتمبر ۲۰۱۹ نیټه فضل الرحمن لیکلي دي: پاکستاني پوځیانو او ٦ سپتمبر شهیدانو ته درناوې کوو، په سختو شیبو کې د هیواد دفاع کولو او خپل ځان قربانونکو ځوانانو ته سلام.

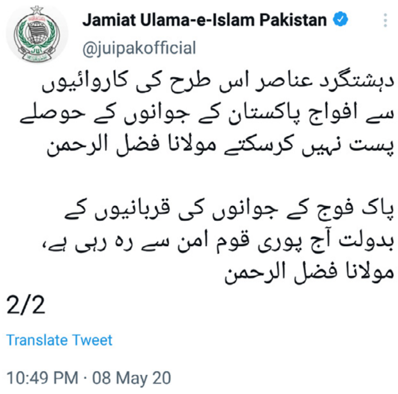

په ۲۷ جولایي ۲۰۱۹ نیټه باندې په خپله رسمي ټیوټر پاڼه لیکلي دي: شمالي وزیرستان او بلوچستان کې د پوځي ځوانانو په شهادت د غم اظهار کوو، ترهګر بریدونه د پاکستاني پوځ حوصلې نشي ټیټولای. ټول قوم د سرحداتو ساتنې او هیواد دفاع لپاره د پاک پوځ سره اوږه اوږه په ولاړ دی. الله دې شهیدانو ته جنت کې لوړ مقام او خپلوانو ته صبر جمیل ورکړي.

٦ مارچ ۲۰۱۹ نیټه باندې په همدغه پاڼه لیکي: نن چې د هندوستان پر وړاندې زمونږ پوځ خپله دنده ترسره کړه او د بریا بیرغونه یې نصب کړل نو د هیواد سیاسي ګوندونو کې جمعیت علماء اسلام هغه یواځینی ګوند دی چې د پوځ په ملاتړ یې د هیواد په کچه لاریونونه ترسره کړل.

یعني په خپله خوله اقرار کوي چې هیڅ یو سیاسي ګوند زمونږ د ګوند په څیر پوځ ته وفادار نه دی.

فضل الرحمن په ۲۷ فروري ۲۰۱۹ نیټه باندې ووېل: د هیواد د خاورې دفاع په خاطر د هیواد پوځ ته ډاډ ورکوو چې ټول قوم د دوی ترشا ولاړ دی، د هیواد ساتنه زمونږ لومړی هدف دی.

۴ اګست ۲۰۱۹ نیټه باندې هم دغه فضل الرحمن ووېل: د پاکستان هیواد هر ډول یرغل پر وړاندې غاښ ماتونکی ځواب ورکولو صلاحیت لري، او ټول قوم د پاکستاني پوځ سره اوږه په اوږه ولاړ دی.

د ۲۰۱۹ م کال، د مارچ میاشتې په لومړۍ نیټه د لاړکانه، مینګوره، ډیره اسماعیل خان او نورو سیمو کې د جمعیت علماء اسلام کارمندانو د پاکستان زنده اباد په شعار لاریون ترسره کړ، د پاکستاني پوځ دفاع او د سلامتیا لپاره یې د هر ډول قربانۍ اراده ښکاره کړه. چې پاکستاني پوځ هم ورسره دغه لاریون کې شریک و او ویډیوګانې یې جوړولې او د هند د لومړي وزیر مجسمه هم پکې وسوځول شوه.

د ۲۰۱۸ م کال، د جنوري میاشت په ۱٦ نیټه د جمعیت علماء اسلام د خپل مشر فضل الرحمن دغه بیانیه نشر کړه چې ټول قوم د پاکستان خاورې دفاع په خاطر خپل پوځ سره اوږه په اوږه ولاړ دی، د پاکستان دفاع مضبوطه ده او د جنګ په صورت کې به هندوستان

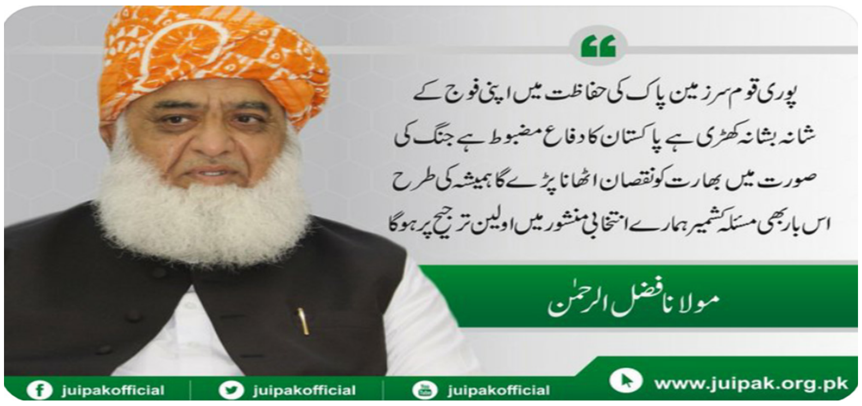

زیان ګالي.

په ۲۰۱۳ م، د نومبر میاشتې ۲۸ نیټه باندې فضل الرحمن د پاکستاني پوځ نوي لوي درستیز ته ښه راغلاست وویل.

۲۰۱۷ م کال، د نومبر په ۲۱ نیټه جمعیت علماء اسلام په خپله رسمي ټیوټر پاڼه لیکلي وو: جمعیت علماء اسلام د هیواد او بین الملل په کچه په سیاست کې د مهم کردار لرونکی ګوند دی. د پوځ قربانۍ د منني وړ دي.

د ۲۰۱۴ م کال، د اګست په ۴ نیټه د جمعیت علماء اسلام ګوند عمومي ناظم عبد الغفور حیدري وویل: پاکستان کې یوازې پوځ انقلاب راوستلی شي.

چې دې حد ته خبره ورسیږي چې د چنګیزیت علمبردار پوځ څخه د انقلاب طمعې شروع شي نو د دې جمعیتیانو څخه لوي بې لارې خلک بیا په جهان کې نشته. خو د دې خلکو هدف د دې خبرې څخه دا دی چې د پاکستان حکومت جوړول د پوځ او د استخباراتو کار دی نو که پوځ وغواړي مونږ ته حکومت راکولای شي او زمونږ په څیر ډبل غلامان (اول د امریکا او بیا د استخباراتو غلامان) به سیکولر مذهبه انقلاب راولي.

۲۰۱۹ م کال، د اکتوبر په لسمه نیټه د جمعیت علماء اسلام مشرانو دا اعلامیه ورکړه چې پاکستان پوځ زمونږ د هیواد اداره ده مونږ یې احترام کوو.

بلوچستان د ګوادر بندر: ۲۰۱٦ م کال، د نومبر په ۱۳ نیټه فضل الرحمن د لوي درستیز راحیل شریف او د پاکستان لومړی وزیر نواز شریف په ملتیا د لومړي تجارتي کاروان لیږلو پر مهال دعا (!!) کوي.

۲۰۲۰ م کال، د اکتوبر په ۱۹ نیټه فضل الرحمن په جلسه کې وویل: پاکستانی پوځ زمونږ د سترګو باڼه دي. [فضل الرحمن رسمي ټیوټر پاڼه]

نور هم داسې مستندات شته چې جمعیت علماء اسلام د پاکستاني پوځیانو ملاتړ، تایید او نصرت کوي، د دوی په کړنو رضائیت ښکاره کوي، دوی شهیدان بولي، مخالفین یې ترهګر بولي.

نو د الله تعالی په شریعت کې د جمعیت علماء اسلام او د پاکستاني پوځیانو حکم یو دی، ځکه دوی انصار الطواغیت دي. الله تعالی فرمایي:

{لا يَتَّخِذِ المُؤمنونَ الكافرينَ أولياءَ مِنْ دُونِ المُؤمنينَ ومَنْ يفعلْ ذلكَ فليسَ مِنَ اللهِ في شيءٍ إلاّ أنْ تَتَّقوا مِنهم تُقاةً ويُحذِّرُكُم اللهُ نَفسَه وإلى اللهِ المَصيرُ} [آل عمران: 28]

ژباړه: ندې نیسي مومنان کافرانو لره دوستان، پرته د مومنانو، او چا چې دا کار وکړو، نو نه دی د الله تعالی (د ډلې نه) په هیڅ کې، مګر که تاسې ځان ساتئ د دوی نه ځان ساتل، او ویروي تاسې الله تعالی د خپل ځان نه، او خاص الله لره ورګرځیدل دي.

امام طبري رحمه الله وايي: ”وَهَذَا نَهْيٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَتَّخِذُوا الْكُفَّارَ أَعْوَانًا وَأَنْصَارًا وَظُهُورًا، فَإِنَّهُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ؛ يَعْنِي بِذَلِكَ فَقَدْ بَرِئَ مِنَ اللَّهِ، وَبَرِئَ اللَّهُ مِنْهُ بِارْتِدَادِهِ عَنْ دِينِهِ، وَدُخُولِهِ فِي الْكُفْرِ.“ [تفسیر الطبري]

ژباړه: او دا د الله تعالی لخوا مومنانو لره منع کول دي، د کفارو لره کومکیان، ملاتړي او امدادیان نیولو څخه، ځکه چا چې دا کار وکړو نو هغه د الله تعالی لخوا په هیڅ کې ندی، معنا دا چې هغه د الله نه بری دی او الله تعالی د هغه نه بري دی، د دین څخه ارتداد او په کفر کې ورننوتلو له امله.

د جمعیت علماء اسلام د مبارزې تګ لار کفري ده:

د جمعیت علماء اسلام اصلا کوم منهج، پالیسي، اصول یا ایجنډا نه لري، دوی چې د کوم ګوند تابع شي د هغه رنګ کې ځان رنګوي. خو په ټوله کې دوی د سیکولرزم د عدم تشدد فلسفې قایل دي. لکه مخکې یادونه وشوه چې فضل الرحمن وايي: مونږ د شیخ الهند لارویان یو، هغه مونږ ته د مسلح طاقت پر ځای د سیاسي جدوجهد لار راکړې ده. خو دوی د خپل طاغوتي نظام لپاره عدم تشدد فلسفه او سلمي مبارزه خوښوي خو نورو ته داړ ورکوي چې تکړه

شئ او وجنګیږئ، لکه افغانستان کې جنګیدونکي تنظیمونو ته به یې هم دا درس ورکاوه چې هله تکړه شئ، اشغالګرو په خلاف وجنګیږئ خو همدا اشغالګر چې د ده په کور کې یې اډې وې هلته یې ویل چې مونږ خو جمهوریان یو، زمونږ لار خو سِلمي مبارزه ده. نو کچیرې اشغالګرو پرضد جنګیدلو لار شرعي او معقوله وي نو پاکستان کې یې ولې نه خوښوئ؟

د روس پرضد جنګیدونکو تنظیمونو جرګې او مرکې هم د فضل الرحمن ګوند جمعیت علماء اسلام کولې او د امریکا د راتلو څخه وروسته هم فضل الرحمن یو خوا د طالبانو لپاره چاندي کولې او بل خوا یې د امریکایي ډالرو په بدل کې د ناټو اکمال ته یې جواز هم ورکوو.

نو خپل کور لپاره دوی د سیاسي جوړ جاړي او سلمي مبارزې لار غوره کوي او وایي مونږ د ټوپک او نظامي مبارزې مخالف یو (یعني یوازې پاکستان کې)

جو دور میں جہاد جائز نہیں، علماء کا متفقہ فیصلہ ہے
مولانا حیدری
اسلحہ کی سیاست کرنیوالے دین اور شریعت کے محافظ نہیں ہوسکتے، مولانا فضل الرحمن

د جمعیت علماء اسلام ګوند عمومي ناظم حیدري وایي: اوسني دور کې جهاد جایز ندی دا د علماؤ متفقه پریکړه ده. او فضل الرحمن وايي: د اسلحې سیاست کونکي د دین او شریعت ساتونکي نشي کیدای.

الله أکبر، پدې دور کې یې د جهاد د منسوخیت دعوه وکړه او وایي نظامي مبارزه کونکي د شریعت ساتونکي نشي کیدای. نو پوښتنه دا ده چې اوسني دور کې د جهاد د منسوخیدو حکم کوم پیغمبر وکړو ؟ او دویمه پوښتنه دا ده چې د الله نبي محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم شرعي سیاست د اسلحې د لارې کړی و او که د سِلمي مبارزې د لارې ؟ ستاسې د دغه وینا په اساس د نبي علیه السلام، صحابه وو او سلفو څه حکم دی؟

د ۲۰۱۸ م کال، د جون میاشت ۲۴ نیټه، پیښور جلسه کې د جمعیت ګوند مشر فضل الرحمن وویل: مونږ اقتدار غواړو، او دې لپاره مونږ د ټوپک نه، د ووټ لاره استعمال کړې ده.

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
پشاور :ہم اقتدار کا حصول چاہتے ہیں اور اس کیلئے بھی ہم نے بندوق نہیں ووٹ کا راستہ استعمال کیا ہے۔مولانا فضل الرحمٰن
#MMA_PeshawarJalsa
Translate Tweet
11:01 PM · 24 Jun 18

په ۲۰۱۵ م کال، د نومبر ۸ نیټه باندې فضل الرحمن وویل: د ټوپک نه، د دلیل سیاست پکار دی.

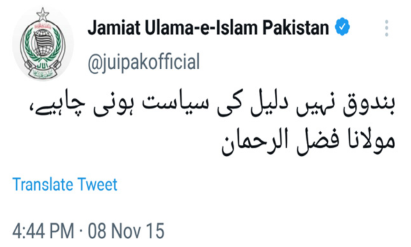
Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
بندوق نہیں دلیل کی سیاست ہونی چاہیے، مولانا فضل الرحمان
Translate Tweet
4:44 PM · 08 Nov 15

د ۲۰۱۸ م، د جنوري ۱٦ نیټه باندې هم فضل الرحمن وویل: د ټوپک په زور د شریعت مطالبه غلطه ده. نعوذ بالله من ذلک، دا د یهودو بلاعمه وو څخه هم ورتیر دی، د الله او رسول علیه السلام شریعت ته غلط وایي! همدا د ډیموکراسۍ ناخوالې دي!!

خبرنامہ پاکستان
بندوق کے ذریعے شریعت کا مطالبہ غلط ہے، مولانا فضل الرحمان
January 16, 2018 5:53 pm

د ۲۰۲۰ م کال، د ستمبر په ۲۰ نیټه، فضل الرحمن په خپله رسمي ټیوټر پاڼه لیکلي وو: مونږ د ټوپک پرته د شریعت نفاذ غواړو.

خو بل خوا همدا خلک دي چې خپله یې هم ټوپک په لاس کې دی، مسلمانان پرې ولي او د پاکستان ناپاک پوځ ته هم د توپ او ټوپک په زور د اسلام او شریعت د نفاذ غږ خپ کولو فتوې ورکوي.

سره د دې چې الله تعالی د جهاد او قتال امر کړی دی، په قتال یې تصریح کړې ده، د اسلحو او د أسونو د تیارولو امر یې کړی دی.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ. سورة البقرة.

ژباړه: او تاسې د هغوی سره وجنګیږئ تر دې چې فتنه پاتې نشي او دین د الله لپاره شي.

فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ. [سورة الأنفال:12]

ژباړه: تاسې اووهئ د پاسه د څټونو او ووهئ د دوی څخه ټول بندونه.

فَإِذا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ. سورة محمد.

ژباړه: نو کله چې تاسې مخامخ شوئ کافرانو سره ووهئ څټونه د هغوی په وهلو سره.

مفسر قرطبي وایي، ضرب الرقاب څخه مراد: " وَهُوَ حَزُّ الْعُنُقِ وَإِطَارَةِ الْعُضْوِ الَّذِي هُوَ رَأْسُ الْبَدَنِ وَعُلُوُّهُ وَأَوْجَهُ أَعْضَائِهِ.“ [تفسیر القرطبي]

ژباړه: او هغه غوڅول د څټ دي او غوڅول د هغه اندام دي چې هغه د بدن سر دی او هغه اوچت او تر ټولو اندامونو ډیر غوره دی.

نو دا قتال او څټونه وهل او پرې کول په څه کیږي؟ په توره او ټوپک او که نه په انتخاباتو او سِلمي مبارزې؟

په قرآن کریم کې خو الله تعالی دا د کفارو هدف او موخه یاده کړې چې دوی غواړي مسلمانان د اسلحو څخه غافله شي.

وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً. [سورة النساء] ژباړه: کافران غواړي چې تاسې د خپلو اسلحو او تجهیزاتو څخه غافله شئ نو هغوی ټول دربانديې د یوې حملې په څیر حمله وکړي.

مسلمانانو ورونو! فضل الرحمن اوس د چا اهداف پرمخ وړي؟ آیا د کفارو همدا پروژې نه تطبیقوي؟ مسلمانانو ته خو الله تعالی دا امر کړی:

وَأَعِدُّوا لَهُم مَا اسْتَطَعْتُم مِنْ قُوَّةٍ

وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ. [سورة الأنفال]

ژباړه: او تاسې تر خپلې وسې ډېر زيات طاقت او تيار زين کړي اسونه د هغوی دمقابلې لپاره برابر کړئ تر څو چې په دې وسيله د الله پر دښمنانو، پر خپلو دښمنانو او پر هغو نورو دښمنانو هيبت راولئ چې تاسې يې نه پېژنئ خو الله يې پېژني.

دا الهي امر دی. او که نبوي ارشاداتو ته ورځو نو خبره به بېخي اوږده شي.

نو فضل الرحمن او د هغه گوند د الله تعالی د دين څخه قتال لري کوي، د دوی حکم هم واورئ: شيخ الاسلام ابن تيميه وايي: "ومعلوم أن من أسقط الأمر والنهي الذي بعث الله به رسله فهو كافر باتفاق المسلمين واليهود والنصارى." [مجموع الفتاوى ج 8 / ص 106] ژباړه: او دا ظاهره ده، چې چا د دين يو حکم يا منع شوی کار ساقط کړ (وغورځاوه) هغه چې الله جل جلاله پرې خپل رسولان رالېږلي نو دا د مسلمانانو، يهودو او نصاراو ټولو په اتفاق سره کافر دی.

جمعيت اسلام گوند، مجاهدينو ته ترهگر وايي، د دوی وينې تويول روا گڼي او د مجاهدينو په خلاف يې د جنگ ښکاره اعلان کړی.

د جمعيت گوند د شورى غړی قاري عثمان دغه وينا جمعيت علماء اسلام گوند په خپله رسمي ټويټر پاڼه په ۲۰۱۸ م کال، د اگست د مياشتې ۵ نېټه رانقل کړې، هغه وايي: فضل الرحمن د پاکستان د ټولو مسلکونو ستر مشران راجمع کولو په نتيجه کې مسلح جدوجهد د حراموالي مسوده ليکنې سره ترهگرو په خلاف د جنگ اعلان وکړ. آيا هغه د پاکستان لپاره د الله تعالی نعمت نه دی؟ دا د جمعيت علماء اسلام اړوند

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
#کنٹرولڈمیڈیانامنظور
مولانا فضل الرحمٰن نے پاکستان کے تمام مکاتب فکر کے چوٹی کے اکابرین کو جمع کرکے ملک میں مسلح جدوجہد کو حرام قرار دینے کا مسودہ تحریر کرکے دہشت گردی کے خلاف اعلان جنگ کیا آپ پاکستان کیلئے اللّٰہ تعالی کی نعمت ہیں
قاری محمد عثمان

رسمي پاڼه ده چې د فضل الرحمن او د گوند اړوند مهم شيان نشروي، د دغه پاڼې څخه يې د جهاد په خلاف د جنگ ښکاره اعلان کړی دی.

د ۲۰۲۲ م کال، د اکتوبر په اوومه نېټه خپله فضل الرحمن هم دا وويل: جمعيت علماء اسلام (JUI) ټول مسلکونه په يو دريځ راجمع کړل او د ترهگرۍ پرضد يې فتوه ورکړه.

فضل الرحمن نن څخه لس دولس کاله مخکې ويل چې شيخ اسامه د سي آئي ای پيداوار دی، زمونږ ورسره هيڅ تعلق نشته.

مسلمانانو دا يې بل اقرار واوړئ،

او مرتدينو سره صميمي اړيکي لري:

فضل الرحمن او د هغه گوند د

القاعدہ اور اسامہ سی آئی اے کی پیداوار ہیں: فضل الرحمٰن
انسانی حقوق کے علمبردار امریکہ اور یورپ مسلمانوں پر انسانیت سوز مظالم ڈھا رہے ہیں
جمعیت علماء اسلام کا القاعدہ سے کوئی تعلق نہیں، مظلوموں کی دادرسی کے لئے ہر فورم پر آواز اٹھائیں گے، سوات میں جلسے سے خطاب

امريکي سره ښې اړيکي لري، ځکه پدې سيمه کې ورته فضل الرحمن د جهاد او مجاهدينو د ختمولو ټيټر وهلی دی. همدې له امله د امريکا استازو او سفيرانو سره وخت نا وخت ليدنې کتنې ترسره کوي. چې همدغه لړۍ کې د ۲۰۱۳ م کال، د اکتوبر په ۲۸ نېټه د امريکا سفير رچرډ هالسن د فضل الرحمن سره ليدنه وکړه او پاکستان کې د امن او پياوړتيا په اړه يې مجلس وکړ. تاسې وليدل چې د امن او پياوړتيا

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
یو آئی کا سعودی سے قدیم روحانی اور عقیدے کا رشتہ ہے ۔ مولانا فضل الرحمان

جے جو آئی نے تمام مکاتب فکر کو ایک پلیٹ فارم پر اکٹھا کرکے دہشت گردی کے خلاف فتوی دیا ۔ مولانا فضل الرحمان
Translate Tweet
11:21 PM · 07 Oct 22

فضل الرحمن د ۲۰۱۷ م کال، د فرورۍ په دولسمه نېټه وايي: مونږ د ترهگرۍ فکري او نظرياتي لاره قطع کړه او ادارو ورله دفاعي لار ورپرې کړه. او بيا وايي: ترهگرۍ ختمولو کې د نورو ادارو کوښښونو په شمول د جمعيت علماء اسلام هم يو ځانگړی کردار دی.

او داسې نور ډېر اقرارونه يې دي چې دوی په وياړ سره وايي مونږ ترهگري ختمه کړه او مونږ د ترهگرو پرضد يو او وايي مونږ د ترهگرو په خلاف د پاکستان پوځ او استخباراتو ملاتړ وکړو.

د جمعيت علماء اسلام گوند د کفارو

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
دہشت گردی کے خاتمہ میں دیگر اداروں کی کاوشوں کے ساتھ ساتھ جمعیت علماء اسلام کا ایک کلیدی رول رہا ہے، مولانا فضل الرحمان
Translate Tweet
8:09 PM · 12 Feb 17

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
ہم نے دہشت گردی کی نظریاتی لائین کاٹی ہے اور اداروں نے انکی دفاعی لائین کاٹی ہے۔ مولانا فضل الرحمان
Translate Tweet
8:10 PM · 12 Feb 17

په اړه مجلس و، امن څخه د امريکا هدف په سيمه کې د مجاهدينو او جهادي عقيدې ختمول دي ځکه هغوی کفر ته امن نه ورکوي.

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
مورخہ: 28/10/2013
امریکی سفیر رچرڈ ہالسن کی مولانا فضل الرحمان سے ملاقات،
پاکستان خطے میں امن واستحکام کے لئے...
"fb.me/2uHebKqgD
Translate Tweet
5:46 PM · 28 Oct 13

دغه رنگ مونږ مخکې يادونه وکړه چې د امريکې سفير سره ملاقات څخه وروسته فضل الرحمن د پاکستان د لارې د ناټو د اکمال ملاتړ وکړ. او د امريکا په غوښتنه يې د امريکا هوايي بريدونو ته قانوني جواز ورکولو په پارلمان کې امضاء وکړه او په مليونونو ډالر يې ترلاسه کړل، چې پدغه بريدونو کې د قبائلو تورسرې، ماشومان، سپين گيري او ځوانان شهيدان شول، مدارس او مساجد يې کنډواله کړل، مېندې يې په خپلو بچو بورې کړې، ماشومان يې بې پلاره کړل، ښځې يې کونډې کړې او د پاکستان د قبائلو هديرې يې د مسلمانانو په شهيدانو ډکې کړې. خو قاتل يې په سپينو جامو کې سرې سترگې گرځي او بيا هم ځان د اسلام ټيکه دار گڼي. والله المستعان.

د ۲۰۲۲ م کال، د دسمبر په ۹ نېټه فضل الرحمن د امريکا په اړه بيان ورکړ: مونږ همېش د ټولو هيوادونو

سره د برابرۍ خبره کړې ده. مونږ د ملگرتيا قائل يو. د بادار او غلام انکار کوو.

پدې سمبوليکو غږونو د خلکو زړونو کې د امريکا د دوستۍ مفکوره پېچکاري کوي، او کله

مولانا فضل الرحمٰن جیسے فرزند مائیں روز روز نہیں جنتی ہیں۔ قذافی، ملا عمر، بینظیر بھٹو اور نواز شریف سے مولانا بڑا قیمتی اثاثہ ہیں۔ اگر مولانا فضل الرحمٰن نہ ہوتے تو جنرل راحیل اور پاک فوج دہشتگردوں کا خاتمہ نہیں کرسکتی تھی۔
جنرل راحیل شریف اور جنرل قمر جاوید باجوہ کا کردار نہ ہوتا تو پختون دہشتگردوں سے اپنی جان نہیں چھڑا سکتے تھے، مولانا فضل الرحمٰن کی زندگی جہدِ مسلسل سے اعتدال پر گامزن ہے!
اسٹیبلشمنٹ نے فیصلہ کیا ہے کہ جمعیت علماء اسلام کو مولانا شیرانی چلائیں گے۔ صابر شاکر۔ اسلئے کہ شیرانی نے اسرائیل کو تسلیم کرنے کا کہا؟، صابر شاکر فوج کو ہی نقصان پہنچا رہا ہے

چې بې خرڅه شي، باداران ورته توجه نه کوي نو په خلاف يې يوه خبره وکړي چې ګوري مونږ نور د غلامۍ څخه تنګ راغلي يو، دې لپاره چې د بادارانو يې ورته فکر شي چې د سري خو پيکيج خلاص شوی!!

د امريکا پرته فضل الرحمن د چين سره ډيرې نژدې اړيکې لري، چين ته تګ راتګ هم لري. او د چين هر سفير سره پخې انډيوالي لري، د ايغوري مسلمانانو د شکنجه کولو او ربړولو فتوې ورکوي، يعنې دغه ظالم انسان يوازې د قبائلو مسلمانانو، د لال مسجد او جامعه حفصه طالب العلمانو او طالباتو قاتل نه دی بلکې د ده لاسونه د ايغوري مسلمانانو په وينو هم سره دي.

د ۲۰۲۱ م کال، د مئي مياشتې ۲۷ نيټه فضل الرحمن د چين سفارت ته ورغلی و.

Maulana Fazl-ur-Re... · 27 May 21
اسلام آباد : چینی سفیر نونگ رونگ سے ملاقات،
دوطرفہ باہمی دلچسپی کے امور ، پاک چین تعلقات،
سی پیک منصوبوں پر تبادلہ خیال
@CathayPak @AmbNong @juipakofficial
pic.twitter.com/1Azcb31ore

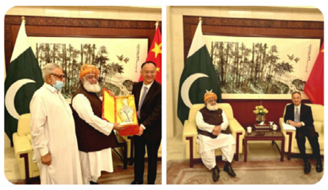

د ۲۰۲۲ م کال، د جنوري مياشتې په اوومه نيټه د چين سفير نونګ ژونګ د فضل الرحمن کور ته تللی و.

Maulana Fazl-ur-Reh... · 07 Jan 22
اسلام آباد : پاکستان میں تعینات چینی سفیر نونگ
ژونگ کی مولانا فضل الرحمن سے انکی رہائش گاہ
پر ملاقات
پاک چین تعلقات، سی پیک سمیت دیگر باہمی
دلچسپی کے امور پر تبادلہ خیال @AmbNong
@CathayPak @juipakofficial
@senatorMtalha

د ۲۰۲۲، د اګست مياشتې په ۲۴ نيټه بيا د چين سفير او فضل الرحمن ليدنه وکړه.

د ۲۰۲۱ م کال، د اګست په ۲۳ نيټه فضل الرحمن بيا د چين سفارت ته ورغلی و. او د چين سفير نونګ رونګ سره يې ليدل وکړل. [د جمعيت علماء اسلام رسمي ټويټر پاڼه]

Jamiat Ulama-e-Isla... · 24 Aug 22
اسلام آباد : پاکستان میں تعینات چینی سفیر نونگ
ژونگ کی قائد جمعیت مولانا فضل الرحمن سے
ملاقات
پاک چین تعلقات ، سی پیک سمیت دیگر باہمی
دلچسپی کے امور پر تبادلہ خیال
pic.twitter.com/KaINzHW6Yc

د ۲۰۲۰ م کال، د فروري مياشت ۲۰ نيټه باندې فضل الرحمن چين سفارت ته ورغلی و. [د فضل الرحمن رسمي ټويټر پاڼه]

د ۲۰۲۰ م کال، د اګست مياشتې په ۱۹ نيټه فضل الرحمن د چين سفارت ته ورغلی و او د چين سفير ياوجنګ سره يې ملاقات وکړو. [د فضل الرحمن رسمي ټويټر پاڼه]

د ۲۰۱۷ م کال، د سپتمبر مياشت ۲۶ نيټه فضل الرحمن د چين ۶۸ کليزې لمانځغونډې ته ورغلی و، چې د اسلام آباد سرينا هوټل کې جوړه شوې وه. [د جمعيت علماء اسلام ګوند رسمي ټويټر پاڼه]

د ۲۰۲۰ م کال، د مارچ ۲۴ نيټه د جمعيت علماء اسلام ګوند رسمي ټويټر پاڼه باندې د ګوند عمومي ناظم ليکلي وو چې فضل الرحمن د چين سفير سره ليدنه ترسره کړه او د کلک تعاون ډاډ يې ورته ورکړ.

۲۰۲۲ م کال، د اکتوبر په لومړۍ نيټه فضل الرحمن د چين ۷۳ کليزې پرمهال د چين حکومت او ولس ته مبارکي وويله. او مبارکۍ ترڅنګ يې وويل: مونږ د چين او پاکستان دوستۍ ته د قدر په سترګه ګورو. دغه رنګ د چين پرمخ تلونکی اقتصاد يې د واکمنانو د ښو پريکړو پايله وبلله. او دا يې وويل چې د چين او پاکستان اړيکې به د تجارتي ترونونو له امله نور هم پياوړې شي.

Jamiat Ulama-e-Isla... · 01 Oct 22
جے یو آئی سربراہ مولانا فضل الرحمان کا چین کے
تہتر ویں قومی دن کے موقع پر مبارکباد کا پیغام
تہتر ویں قومی دن کے موقع پر چین کی قیادت اور
عوام کو مبارکباد پیش کرتے ہیں ۔
@CathayPak @AmbNong

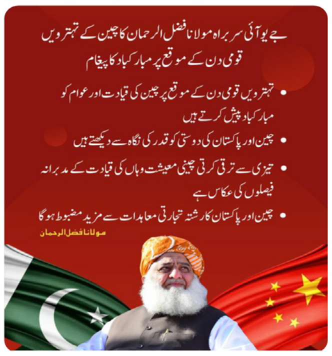

د ۲۰۲۱ کال، د جولايي مياشت ۷ نيټه باندې فضل الرحمن د چين کميونيستي ګوند سلمه کليزه کې د ويډيو لنک په توسط ګډون وکړ، او خپل ګډون يې د ځان او جمعيت علماء اسلام لپاره اعزاز وباله، او داسې کفريات يې وويل چې حد يې نه و. نعوذ بالله.

@juipakofficial
میں نے 1995ء میں بحیثیت فارن افیئرز
کمیٹی کے دورہ چین کے موقع پہ ارمچی کو
فری اکانومی زون بنانے اور گوادر کو بذریعہ
شاہراہ ریشم ملانے کی تجویز دی اور آج
میری اس سوچ کو سی پیک کی صورت
میں عملی تعبیر ملی ، مولانا فضل الرحمٰن
کا کیمونسٹ پارٹی آف چائنہ کی صد سالہ
تقریب سے خطاب
Translate Tweet

فضل الرحمن د ۲۰۱۸ م کال، د نومبر مياشتې ۲۳ نيټه باندې د کراچۍ په ښار کې د چين په کونسلګرۍ بريد وغنده او ويې ويل چې دا بريد د پاکستان او چين اقتصادي ملګرتيا د منځه وړلو يو سازش دی.

د ۲۰۲۲ م کال، د اپريل په ۲۶ نيټه جمعيت علماء اسلام ګوند رسمي ټويټر پاڼې ټويټ وکړ، وايي: دا د ترهګرۍ بده پيښه ده، که هر څومره دا وغندل شي کمه ده، خارجيانو په ځانګړي ډول چينايي استاذانو باندې بريد، چې هغوی زمونږ ملګري او ميلمانه ول، باندې بريد خو لا د غندلو لايق دی.

عزتمندو ورونو!

دا د فضل الرحمن او د کميونستو چينايانو اړيکې وې، تاسې ته يې مونږ يوازې بيلګه وړاندې کړه.

فضل الرحمن خپل زوی په توسط د روسيا سره هم ټينګې اړيکې قايمې کړي دي. د ۲۰۲۲ م کال، د نومبر ۱۸ نيټه د فضل الرحمن زوی او د پاکستان وزير اسعد محمود روس ته لاړو او هلته يې د روس مفتي اعظم (!) او د رشين فيډريشن بورډ مشر راويل ګيانوت الدين سره ليدنه وکړه او دواړو نړۍ ته د امت مسلمه روښانه څيره (!!) وړاندې کولو مشوره وکړه.

لکه څنګه چې فضل الرحمن ته د امريکا او چين ډالر ګران دي نو همدغه رنګ سعودي ريال او ديناړو سره يې هم ډيره مينه ده، ځکه نو فضل الرحمن او د سعودي طاغوت حکومت ترمنځ هم پياوړې اړيکې شتون لري.

@juipakofficial
وفاقی وزیر مواصلات مولانا اسعد محمود
کی روسی مفتی اعظم اور مسلم رشین
فیڈریشن روحانی بورڈ کے چیئرمین شیخ
راویل گیانوت الدین سے ملاقات

عالم اسلام کے مسلمانوں کو درپیش مسائل
اور عالمی دنیا کے سامنے امت مسلمہ کا
روشن چہرہ پیش کرنے کے حوالے سے
مشاورت pic.twitter.com/
3jsRMe5gKC
Translate Tweet

د ۲۰۲۲ م کال، د سپتمبر مياشتې ۲۹ نيټه باندې د جمعيت علماء اسلام ګوند طاغوتي مشر فضل الرحمن، محمد بن سلمان ته د سعودي لومړی وزير ټاکل کيدو له امله مبارکي وويله. او ويې ويل چې د محمد بن سلمان په مشرۍ به د پاکستان او د سعودي دوستي نوره هم مضبوطه شي.

Jamiat Ulama-e-Isla... · 29 Sep 22
محمد بن سلمان کے وزیر اعظم بننے سے مملکت
سعودی عرب اور پاکستان کی دوستی پہلے سے
زیادہ پائدار اور مستحکم ہوگی ۔مولانا فضل
الرحمان

امید ہے محمد بن سلمان کی قیادت میں سعودی
عرب خطے میں پہلے سے زیادہ مثبت کردار ادا کرے
گا مولانا فضل الرحمان

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
جے یو آئی سربراہ مولانا فضل الرحمان
کاسعودی عرب کے ولی عہد محمد
بن سلمان کو وزیر اعظم منتخب ہونے پر
مبارکباد

محمد بن سلمان کو وزیر اعظم بننے پر
مبارکباد پیش کرتا ہوں ۔مولانا فضل
الرحمان
Translate Tweet
11:18 PM · 29 Sep 22

د ۲۰۲۲ م کال، اکتوبر په ۷ نيټه فضل الرحمن وويل: د جمعيت علماء اسلام ګوند د سعودي سره پخوانۍ روحاني او د عقيدې اړيکه لري. [جمعيت علماء اسلام ګوند رسمي ټويټر پاڼه]

۲۰۱۷ م کال، د سپتمبر ۲۵ نيټه فضل الرحمن د سعودي سفارت ته ورغلی و، او د کليزې مبارکي يې ورته وويله. د سعودي پياوړتيا يې د پاکستان لپاره مهمه وبلله او د سلامتيا دعا يې ورته وکړه.

او ويې ويل چې د سعودي په پرمختګ کې د پاکستانيانو هم لويه ونډه ده.

بل کال ته، ۲۰۱۸ م کال، د ستمبر ۲۴ نيټه د جمعيت علماء اسلام ګوند عمومي ناظم د سعودي سفارت ته ورغی او د کليزې مبارکي يې ورته ورکړه. د دوه اړخيزه دوستۍ او تعاون ډاډ يې ورته ورکړ. د مرکزي جمعيت اهلحديث مشر ساجد مير هم ورسره و. [جمعيت علماء اسلام ګوند رسمي ټيوټر پاڼه]

بيا ۲۰۱۹ م کال، د ستمبر ۲۴ نيټه باندې د سعودي کليزې لمانځغونډې ته فضل الرحمن په خپله سعودي سفارت ته ورغی. [د فضل الرحمن رسمي ټيوټر پاڼه]

د ۲۰۲۲ م کال، د ستمبر په ۲۳ نيټه فضل الرحمن د سعودي ولي عهد محمد بن سلمان ته د هيواد د ۹۲ کليزې په مناسبت مبارکي ووېله، دعا يې ورته وکړه او ويې ويل چې سعودي هميش د پاکستان ملاتړ کړی دی. او له هغوی څخه يې مننه وکړه.

د ۲۰۲۲، اکتوبر مياشت ۷ نيټه باندې د سعودي سفير په ملتيا د رابطة العالم الاسلامي مشر محمد بن عبد الکريم العيسی د فضل الرحمن ملاقات ته راغلل. [جمعيت علماء اسلام ګوند رسمي ټيوټر پاڼه]

او دا محمد بن عبد الکريم العيسی هغه کس دی چې نړۍ کې د کفر، شرک، الحاد، د دينونو ګډولو، د يهوديت، نصرانيت، سيکولرزم، همجنس بازي، فحشاء او نورو مفاسدو خپرولو ستر داعي دی.

د ۲۰۲۰ م کال، د جنوري مياشت ۲۵ نيټه باندې د جمعيت علماء اسلام ګوند مخکښ غړی عبد الغفور حيدري سعودي سفارت ته ورغی او د سفير سره يې د دوه اړخيزو همکاريو او دوستۍ په اړه خوندور مجلس وکړ. د مرکزي جمعيت اهلحديث مخکښ مشر ډاکټر عبد الکريم هم ورسره و. [د جمعيت علماء اسلام ګوند رسمي پاڼه]

۲۰۱۹ م کال، د مئي مياشت نهمه نيټه باندې فضل الرحمن طاغوت د سعودي وزير او د سياسي او امنيتي چارو شورا غړي صالح بن عبد العزيز آل الشيخ سره ليدنه وکړه. او ۲۰۱۸ م کال، د دسمبر په لسمه نيټه يې رياض کې د مذهبي چارو وزير عبد الطيف بن عبد العزيز بن عبد الرحمن آل الشيخ سره ليدنه وکړه.

د سعودي ستر طاغوت سديس د پاکستان ستر طاغوت فضل الرحمن سره د ليدنې پرمهال:

فضل الرحمن طاغوت د سعودي وزير او د کعبې ملا سره ليدنه او شکلول:

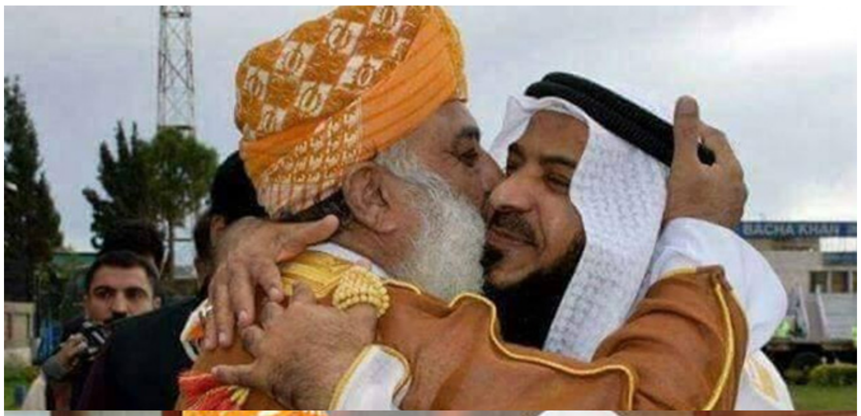

۲۰۲۱ م کال، د مارچ مياشتې ۲ نيټه باندې فضل الرحمن په خپله ټيوټر پاڼه وليکل: جمعيت علماء اسلام او امت مسلمه د سعودي هيواد او د هغه مشرتابه سره اوږه په اوږه ولاړ دی. مونږ د امريکا لخوا د سعودي په مشرتابه پورې شوي بې بنياده تورونو کلکه غندنه کوو. او د سعودي مشرتابه محمد بن سلمان لپاره نيکې هيلې لرو.

۲۰۲۰ م کال، د اکتوبر په ۲۵ نيټه فضل الرحمن په خپله ټيوټر پاڼه د پاکستان حکومت باندې تنقيد کوي چې تاسې په خارجه پاليسۍ چيرې پوهيږئ؟ تاسې خو د چين او سعودي په څير دوستان خفه کړل.

خپله فضل الرحمن خو خود د سعودي سفارت ته هر وخت منډې وهي، چې اوس يې خپل زوی هم عادت کړی، چې د پلار په څير زوی هم د خيرات ټولونې ميراث جاري وساتي. ۲۰۲۲ م کال، د جون ۲۲ نيټه د فضل الرحمن زوی اسعد محمود سعودي سفارت ته حاضرۍ په پار ورغی. [جمعيت علماء اسلام رسمي ټيوټر پاڼه]

۲۰۱۸ م کال، د ستمبر ۱۹ نيټه باندې د جمعيت علماء اسلام مرکزي سيکرټري جنرل، عبد الغفور حيدري تحفظ حرمين کنفرانس ته ورغلی و. د مرکزي جمعيت اهلحديث مشر ساجد مير او روافض پکې هم شريک وو.

۲۰۲۲ م کال، د ستمبر په ۱٦ نيټه فضل الرحمن په خپله رسمي ټيوټر پاڼه ليکلي: سعودي هميش د پاکستان سره د مشر او مهربان ورور معامله کړې.

دغه رنګ د فضل الرحمن کور ته د جرمني سفير برنهارډ شلاګهک، د پولينډ سفير ماچئی پيسار سکئی او د انډونيشيا سفير آدم ملاوارمان ټوجيو په څير د ټولو کفارو او د مرتدينو سفيران وخت نا وخت زي رازي.

دا وګورئ، فضل الرحمن د ځان نه د پاکستان وزير خارجه جوړ کړی او د هرې بهرنۍ کفري او شرکي پروژې ته د نورو کانديدانو څخه ورمخکې کيږي.

فضل الرحمن د مرتدو روافضو سره کلکې اړيکې لري:

فضل الرحمن په سياست کې

هرې معاملې ته تیار دی، نه د اسلام پروا کوي، نه د خپل او نه د بل د ناموس په غم کې دی، نه ورته صحابه او امهات المؤمنين ارزښت لري، تر دې چې روافضو په څير غليظه مرتدينو سره يې هم جوړجاړی وکړو، سره د دې چې د ده پلار مفتي محمود هم په روافضو د کفر فتوه ورکړې وه، خو د خپلو مفادو په خاطر يې ۲۰۰۲ م کال پرمهال متحده مجلس عمل رامنځ ته کړ، او پدې کې يې د روافضو تحريک جعفريه، جمعيت علماء اسلام، مرکزي جمعيت اهلحديث، جماعت اسلامي او نور ګوندونه رايوزای کړل او ځان يې پرې واک ته ورساوو، چې په ۲۰۱۸ م کال يې د دغه اتحاد بيا تجديد وکړ، خو بيا هم نه د فضل الرحمن اسلام (!) ماتيږي او نه به چيرې مات شي!!!

Jamiat Ulama-e-Isla... · 14 Apr 22
پاکستان میں متعین پولینڈ سفیر کی جے یو آئی سربراہ مولانا فضل الرحمان سے ملاقات

پولینڈ کےسفیر نے ماچئی پیسار سکئی نے مولانا فضل الرحمان سے ان کی رہاش گاہ پر ملاقات کی۔ اسلم غوری

ملاقات میں خطے کی صورتحال سمیت اہم امور پر گفتگو ہوئی ۔ترجمان جے یو آئی

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
جرمن سفیر برنہارڈ شلاگھک کی قائد جمعیۃ مولانا فضل الرحمٰن کی رہائشگاہ آمد

جرمن سفیر برنہارڈ شلاگھک کی مولانا فضل الرحمٰن سے ملاقات

ملاقات میں باہمی دلچسپی کے امور پر تبادلہ خیال

Translate Tweet

Jamiat Ulama-e-Isla... · 14 Apr 22
پاکستان میں متعین انڈونیشین سفیر کی جے یو آئی سربراہ مولانا فضل الرحمان سے ملاقات

انڈونیشیا کےسفیر Adam Mulawarman Tugio نے مولانا فضل الرحمان سے ان کی رہاش گاہ پر ملاقات کی۔

ملاقات میں خطے کی صورتحال سمیت اہم امور پر گفتگو ہوئی ۔ترجمان جے یو آئی اسلم غوری

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
اسلام آباد : جمعیت علماء اسلام پاکستان کے امیر مولانا فضل الرحمن سے انکی رہائش گاہ پر انڈونیشیا کے قائم مقام سفیر کی ملاقات

Translate Tweet

2:39 PM · 27 Apr 18

روافضو پسې يې لمونځونه وکړل او خلک يې دې ته وهڅول چې زمونږ متحدينو روافضو ته خامخا ووټونه ورکړئ. نو فضل الرحمن هم د طالبانو په څير د روافضو مقتدي دی.

فضل الرحمن او طالبان:

مخکې مختصره يادونه وشوه چې د فضل الرحمن پاليسي د پاکستان د پوځ تابع ده. نو فضل الرحمن هميش دوه مخې سياست کوي کله د افغانستان په خاوره د مسلمانانو قتل عام کوي او کله بيا افغانانو ته په دې سلام وړاندې کوي چې دوی ۱۴ کالو کې شوروي اتحاد مات کړی.

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
سویت یونین ٹوٹنے کےبعد نیٹو کو کیوں ختم نہیں کیا گیا،افغان عوام کو سلام پیش کرتا ہوں کہ جنھوں نے 14 سال روس کا مقابلہ کیا.مولانا فضل الرحمان

Translate Tweet

5:48 PM · 28 Jan 14

يوې خوا ته به يې افغانستان باندې د امريکا بريد غندو، او دا يې د طالبانو په حق کې ظلم بالو، د طالبانو او ملا محمد عمر په نوم يې چاندې کولې چې خپله به يې هم خوړلې او څه به يې طالبانو ته ورکولې، خو بلې خوا يې د امريکا او ناټو د اکمال لارې برابرولو او د امريکا بې پيلوټه الوتکې وحشيانه بريدونو ته جوازنامې باندې امضاګانې کولې.

سوال: آپ نے ڈرون حملوں کی منظوری پر دستخط کیوں کیے تھے؟
مولانا فضل الرحمن: ہم نے اس کو سیکرٹ رکھنا تھا، ہمارے تحفظات تھے لیکن باقی لوگ دستخط کر رہے تھے تو مجھے بھی کرنے پڑے

Translate Tweet

نو طالبان په سياست کې د فضل الرحمن شاګردان دي، د هغه طريقه يې کاپي کړې ده، د هغه په شان يې د امريکا، روس، چين او نورو کفارو سره اړيکې ټينګې کړې دي، د هغه په څير يې روافضو سره دوستي شروع کړه، د روافضو په اقتداء کې يې لمونځونه شروع کړل، د سيکولرزم، قوم پالنې، وطن پالنې او په ډول ډول نومونو يې په افغانستان کې هر کفر ته جواز ورکړ. نو مونږ ويلې شو چې طالبان د فضل الرحمن کشران دي. او دا هسې بې بنياده دعوه نه ده بلکې راځئ چې د فضل الرحمن

Maulana Fazl-ur-Reh... · 17 Aug 21
امریکہ کی افغانستان پر جارحیت کے بعد افغان **طالبان** نے اپنے ملک کا جائز دفاع کیا ہم نہیں چاہتے تھے کہ افغانستان میں جنگ ہو لیکن جب اُن پر جنگ مسلط کردی گئی تھی تو جس طرح دفاع کا حق دیگر اقوام کو حاصل ہے ہم نے **طالبان** کے اسی حق کی حمایت کی۔

خپل اقرار وګورو:

۲۰۱۳ م کال، د اکتوبر په ۱۴ نيټه فضل الرحمن وويل: د طالبانو او زمونږ يو موقف دی، چې مونږ په سيمه کې خارجي مداخلت نه خوښوو بلکې د دې مخنيوی کول غواړو.

Jamiat Ulama-e-Islam Pakistan
@juipakofficial
طالبان اور ہمارا ایک ہی موقف ہے کہ ہم خطہ میں بیرونی مداخلت پسند نہیں کرتے بلکہ اس کا راستہ روکنا چاہتے ہیں۔ مولانا فضل الرحمان"

Translate Tweet

6:11 PM · 14 Oct 13

د دوی دواړو منهج يو دی، روزنکي جنرالان يې يو دي، د يو استخباراتي او سياسي پوهنتون محصلين دي، هدف او موخه يې يوه چې ټولو کفارو سره دوستي غواړي.

د ۲۰۲۰ م کال، د فروري ۲۹ نيټې پرمهال فضل الرحمن خپلو شاګردانو طالبانو ته د دوحې تړون له امله مبارکي وويله.

Maulana Fazl-ur-Rehman
@MoulanaOfficial
افغانستان کے اندر امن معاہدہ پر دستخط ہونے پر تحریک طالبان افغانستان اور وہاں کے مجاہدین اور ان لوگوں کو جنہوں نےافغانستان کی آزادی اور دین اسلام کے دفاع میں قربانیاں دیں ان سب کو مبارکباد پیش کرتا ہوں
#AfghanPeaceProcess

Translate Tweet

۲۰۲۱ م کال، د دسمبر په ۱۹ د طالبانو بهرنيو چارو وزير ملا متکي د فضل الرحمن سره د پيرې بيعت تازه کولو په پار د هغه استوګنځای ته ورغلی و.

هو، دا هماغه فضل الرحمن دی چې کله به د امريکا لخوا زور

راغی بيا به يې رنګ بدل کړ او ويل به يې: کچيرې طالبانو سره زما تعلق ثابت شو نو ما د هيواد څخه وشړئ.

خو چې کله به حالات جوړ شول نو پاکستان کې ميشتو طالب مشرانو خواته به ورتلو او نوي پلانونه به يې ورکول. رحيم الله حقاني چې ځان به يې د جمهوريت ډير خلاف معرفي کاوه

خو د فضل الرحمن په دام کې هغه هم راګير و. کله به فضل الرحمن د هغه مدرسې ته ورتلو او کله به هغه د فضل الرحمن زيارت ته راتلو.

پاکستاني طواغيتو، غلو او قاتلانو سره جوړجاړی:

پاکستان چې د پخوا په څير اوس هم د انګريزانو مستعمره هيواد دی نو حکومت چارې هغه ګوند ته په لاس کې ورکوي چې د برتانيه

www.dailyintekhab.com.PK
Intekhabnews@gmail.com
Quetta Ph:2821448-2822909 Fax:2834972
صفحات 8 · قیمت 9 روپے
جلد نمبر 17 · بدھ 24 نومبر 2010ء بمطابق 17 ذوالحج 1431ھ · شمارہ نمبر 322
میرا طالبان سے تعلق ثابت ہوا تو ملک سے نکال دیا جائے، فضل الرحمن
حکومت نے وعدہ کے مطابق مولانا شیرانی کو اسلامی نظریاتی کونسل کا چیئرمین بنایا ہے
لاہور (این این آئی) جمعیت علماء اسلام (ف) کے سربراہ | مولانا فضل الرحمن نے کہا ہے کہ ہم بقیہ نمبر 14 صفحہ 7 پر

او امريکا ګټو ته ژمن وي. او د دې خبرې اقرار خپله جمعيت علماء اسلام هم کوي. د جمعيت علماء اسلام ګوند ليکوال مفتي محمد عمران دا وينا د ګوند رسمي ټيوټر پاڼې د ۲۰۱۸ م کال، اګست په ۱۴ نيټه ټويټ کړې، هغه وايي: پاکستان باندې هميش برتانيه پلوه يا امريکا پلوه ډله حاکمه پاتې شوې.

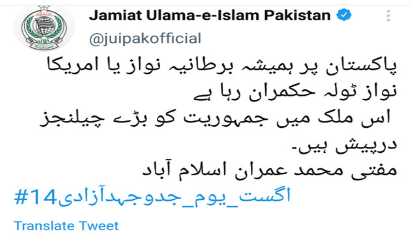

خو د دغه اقرار باوجود هم فضل الرحمن او د ده ګوند هميش د دغه برتانيه پلوه يا امريکا پلوه واکمنې ډلې طفيليان او خادمان پاتې شوي دي. مخکې مونږ وويل چې جنرال ضياء الحق سره يو وخت يوازې شول، بينظيرې سره يوازې شول، نواز شريف سره يوازې شول، جنرال مشرف سره يوازې شول، زرداري سره يوازې شول، روافضو او هر مردار بوټي سره دوى اتحاد کړې او خپل مفاد يې ترې حاصل کړي دي. د پاکستان استخباراتو غړي محمد افضل خان چې د فضل الرحمن پلار مفتي محمود نږدې کس و، او فضل الرحمن به ورته کاکا ويل، هغه ويل: چې بينظيرې ويل: کله به يوه مسئله کې فضل الرحمن ته زرداري هم قناعت نشو ورکولاى نو ما به ورسره خپله ملاقات وکړو او يو په يو (تک تنها) مجلس به مې ورسره کاوه، نو فضل الرحمن به حتما زما خبره منله، داسې کله نه دي شوي چې زما خبره يې رد کړې وي. بينظيرې د قناعت ورکولو علت هم بيان کړى و خو ليکوال ندى ذکر کړى. [بحواله د شاهين صهبائي مقاله چلتې چلتې]

هغه بينظيره چې ده خپله د فحاشۍ داعيه بلله، د نواز شريف هغه ګوند چې ده خپله د هندوانو ګوند بالو، د زرداري او نواز شريف ايجنډه يې د اسلام دښمني بلله ... خو نن يې حکومت کې خه خوشحاله دى، زوى يې وزير دى، نور هم څو وزيران لري. چې د همدې وزارت او چوکۍ لپاره دا د هر مرتد، غل، ډاکو، فحاش، زنديق،

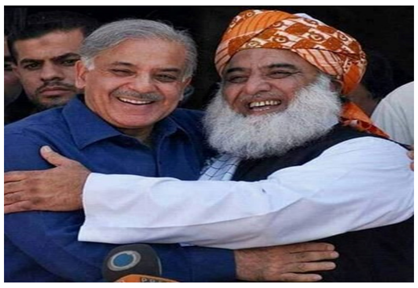

جاسوس، قاتل او ديوث سره هم اتحاد او ملګرتيا ته تيار دى.

په پاکستان کې د پوځ هر غلام سره د جمعيت علماء اسلام اړيکه ده

ملک زنانہ قیادت کا زیادہ دیر تک متحمل نہیں ہو سکتا
تحریک عدم اعتماد غربت، فحاشی اور بے حیائی کا نتیجہ ہے
نواز شریف اور زرداری کی حکومت میں خوشحالی نہیں آسکتی، فضل الرحمان
زرداری نواز شریف اسلام دشمن ایجنڈے پر کام کر رہے ہیں، مولانا فضل الرحمن

ولو که هغه انسان د ردت سربیره فحاش او قاتل هم وي، یوه بیلگه یې د بلوچستان ایالت سردار عبد الرحمن کهیتران دی، چې د عامو خلکو د میرمنو او بچیانو څخه یې وینځې او غلامان جوړ کړي وو، دوی ته دا هر څه معلوم وو خو بیا هم د سیاست او پوځ رشتې سره کلک تړلي وو.

په شرکي سیاست کې یې خپل ټول زامن او دوه ورونه رادننه کړي دي، د گوند عهدې خپل میراث گڼي او اوس کوشش کوي چې خپل زوی رامخکې کړي چې پدې سره به د گوند ترمنځ بیا اختلاف راپورته کیږي.

فضل الرحمن په اړه د خپل پلار گواهي:

که د دومره نواقضو، مفاسدو او خرابیو ثبوتونو څخه وروسته هم د چا شک وي یا اوس یې هم فضل الرحمن نه وي پیژندلای نو هغه لپاره او ټولو لوستونکو لپاره به د مضمون په آخر کې د فضل الرحمن په اړه د هغه د پلار مفتي محمود گواهي ذکر کړو، ځکه دا داسې فیصله ده چې پدې باندې بله نه خیژي، او فضل الرحمن خپل پلار ته قایله ده، هیڅ جرحه پرې نشي کولای، او د دې څخه به لویه بدبختي چیرې وي چې کله یو کس باندې خپل پلار د تجسس گواهي ورکړي!!

۲۰۱۲ م کال، د فروري میاشت نهمه نیټه باندې د پاکستان (نوای وقت) ورځپاڼې د ډاکټر اجمل نیازي مقاله نشر کړه چې مولانا عبد الستار نیازي د فضل الرحمن پلار مفتي محمود لیدنې ته ورغی، وایي یو ځوان تکرارا کوټې ته راننوت او مفتي محمود به شړو، مولانا نیازي د مفتي محمود څخه پوښتنه وکړه چې مفتي صاحب دا څوک دی؟ هغه وویل: دا زما زوی فضل

الرحمن دی، دا په پیسو باندې خلکو ته زما جاسوسي کوي.!! الله أکبر! چې د پیسو په بدل کې په خپل پلار جاسوسي کوي، د هغه د مجلس رازونه خلکو ته ورکوي نو دغه فضل الرحمن څخه د امریکایي ډالرو په عوض د امریکا د بې پیلوټه الوتکې بریدونو جواز ورکول کومه لویه خبره نه ده، بلکې دا د هغه لپاره د پیسو گټلو یو عادي کاروبار دی.

جمعیتیان د مادیاتو، ډالرو، دینارو او د دراهمو بندگان دي، ځانونو ته یې په دنیا کې قصرونه او باغونه جوړ کړي دي، د دې لپاره هرې معاملې ته چمتو دي.

او هر چې د دغه خلکو فحاشي ده، غیر محارمو سره ناسته ولاړه، مجالس او خلوت دی نو هغه هم ډیر زیات دی، چې دا موضوع به بیخي اوږده شي ځکه مو ترې اجتناب وکړ، نور خو ښکاره مجالسو کې پردۍ زنانه د فضل الرحمن په اوږو سرونو ږدي نو د پټو مجالسو به یې څه حال وي؟

مسلمانانو ورونو!

دا د فضل الرحمن او د هغه گوند جمعیت علماء اسلام په اړه یو څه بیان و، د امت مسلمه لخوا په مونږ یو امانت و چې مونږ د خپل کمزوري استعداد موافق ادا کړو، نور حق ادا کول یې زمونږ له توانه بهر دي، امید دی چې دغه گوند او د دې مشران او کارمندان به مو پیژندلي وي، د دوی منشور، دستور، موخې او پالیسي به مو پیژندلي وي.

لهذا د پاکستان په ټولو علماؤ، طلباؤ او موحدینو باندې غږ کوو چې تاسې د دغه گوندونو موخې او اهداف وکتل، کفر ته د دوی خدمت مو وپیژندو، په دې هم ورسیدئ چې د سیکولرانو سیاسیونو څخه دا د اسلام په نوم سیاست کونکي ناکاره ملایان ډیر خطرناک دي. نو باید چې مونږ تاسې د الله تعالی څخه وډار شو او د دې خلکو ملاتړ څخه لاس واخلو، د دوی پرضد جهاد پیل کړو، که د انغماس او استشهاد جنگ نشو کولای نو د لسان او قلم جهاد خو وکړو. تاسې ته د اسلامي خلافت کاروان سره یوزای کیدو او د فتنو څخه د بچ کیدو دعوت درکوو. د الله په فضل سره د اسلامي خلافت منهج د کتاب او سنت موافق منهج دی، د افراط او تفریط، د کفر غلامي او د هر ډول نواقضو او پردیو مداخلو څخه په امن دی، نو د نجات دغه کښتۍ څخه وروسته مه پاتې کیږئ او په کوم ډول مو چې وسع کیږي، د اسلامي خلافت کومک وکړئ او د دارینو بریا ترلاسه کړئ.

د الله حد او د طالبانو بد
۳ برخه

۵ـ د قطاع الطریق احکام:

دخراسان غږ مجلې درنو لوستونکو: تاسې د (الله حد او د طالبانو بد) تر عنوان لاندې علمي او تحلیلي مقالې لومړۍ او دویمه برخه د خراسان غږ مجلې په اولسمه او اتلسمه ګڼه کې ولوستې ، چې په کې په توله کې د حدودو په فضائلو ، اقسامو او په ځانګړې ډول د زنا ، لواطت، قذف په حدودو هر اړخیز بحث شوې وو او تر څنګ یې د ملل ملحده د کم کرایه عسکرو له لورې د حدودو په نامه په روانو ډرامو هم هر اړخیز مدلل بحث تاسې ولوست راځو او د ژمنې سره سم د مجلې په دې شلمه ګڼه کې دیادې علمي مقالې دریمه برخه ستاسې مخ ته ږدو چې په کې دقطعاع الطرق په احکامو ، شرائطو دوی ته په سزا ورکولو د بحث ترڅنګ د شراب څښونکو په حد ، په شرائطو یې همدار راز د ردت په احکامو ، د صحیح والي په شرطونو ، د ردت په حد او اړوندو نورو موضوعاتو تفصلي مدلل او مستند بحث شوې په دې هیله چې تاسې ددې برخې په لوستلو هم د الله عزوجل له لورې د یادو حدودو اصلي شکل او کیفیت وپیژنئ او د همدغه حدودو په بهانه او نامه د طالب ملېشو له لورې په حدودو د رشخند وهلو دا روانې ډرامې او توطیې هم وپیژنئ .

درنو لوستونکو ! تاسې پوهیږئ چې د طالب مشرکینو نظام له اسلامه نه بلکې له اسلام اباده سرچینه اخلي او اسلام اباد دغه جنګي چرګان په څو قسمونو په څو ځلونو په څو ډوله کفارو وپلورل، ځکه یې نو په دوحه کې ډیزاین شوې تش په نوم مړ ژواندې تش په نوم اسلامي نظام د بې عدالتیو ، غلاو ، چور چپاول ، ظلمونو ، وحشتونو ، اخلاقي او اداري مفاسدو په نومونو په ډول ، ډول ناروغیو اخته دې چې د امریکایي ډالري کڅوړو سیرمونه ورته لګیدلي او هسې په کې ساه ځي راځي او ژر ده چې باذن الله په خپله سقوط شي ، ددغه ځنګلي او لا بالي نظام له ګڼو جرمونو او وحشتونو یوه هم قطاع الطرقي ده دوی ډیرې مشران او کشران په داسې سترو جرمونو اخته دي ، دا تشې دعوې نه دي بلکې تاسې په ځلونو ، ددوی له خپلې میډیا له ادرسونو ددوی له ډلې د نیول شویو لاره شکونکو د نیولو راپورونه او د هغوی اعترافونه اوریدلي، خو په دغه جرم نیول شوي کسان له څه وخت زنداني کیدو وروسته بیرته سرې سترګې خپلې همدې دندې ته ګرځیدلي، دا ځکه چې ددوی په ډله کې که هر څوک هر جرم وکړي هغه آزاد دي او هیڅوک سزا نه شي ورکولاې نو ځکه مو لازمه وګڼله چې لومړې قطاع الطریق دروپیژنو او وروسته یې بیا په نورو اړخونو د اسلامي شریعت په رڼا کې بحث وکړو .

دقطاع الطریق تعریف: هی طائفة ذات شوكة تخرج فی دارالإسلام مغالبة لسب الأموال أوسفك الدماء أو انتهاك الأعراض.انظر: (بدائع الصنائع۷/۹۰ ونهایةالمحتاج ۸/۲ والمغنی ۸/۲۸۷)

ژباړه : دا یو قوت لرونکې ډله ده چې په دارالاسلام کې ښکاره شي چې په زور سره د خلکو نه مالونه اخلي او یا یې وینې تویوي او یا د خلکو عزتونه اخلي.

د قطاع طریقی شرطونه:

کله چې یو انسان کې د دغه کارونو کولو سره راروان شرطونه هم موجود شي، نو حکم د قطاع الطریق به پرې کیږي، چې شپږ شرطونه دي بعضې اتفاقي دي او بعضې اختلافي دي:

اول شرط: التکلیف.

یعنې بالغ او عاقل به وي چې دا اتفاقي شرط دی.

دویم شرط: أن یکون ملتزما لأحکام الشریعة.

د اسلامي احکامو پابند به بلل کیږي چې مسلمان یا ذمي کافر به وي او معاهد او مستأمن کافر پکې داخل نه دی، ځکه چې هغوی کله قطاع طریقي وکړي، نو عهد او لوظ یې ماتیږي.

دریم شرط: حمل السلاح .

د اسلحې په زور به دا کارونه کوي اګر که امسا او تیګه هم استفاده کړي، دا شرط د احنافو او حنابله و په نزد دی، دوی وایي که اسلحه ورسره نه وي، نو د قطاع الطریق حکم به پرې نه شي کېدلی. انظر (حاشیة ابن عابدین ۳/۲۱۳)

خو دغه شرط شوافعو او مالکیه و نه دی ویلی بلکې هغوی وایي چې صرف زور استعمال کړي اګر که هر څوک وي، نو حکم د قطاع الطریق به پرې کیږي انظر (المدونه۶/۳۰۳ وروضة الطالبین ۱۰/۱۵۶)

ځلورم شرط: البعد عن العمران.

د ابادۍ نه لرې به یې داسې اعمال تر سره کړي وي دا شرط د احنافو او حنابله وو په نیز دی، لیکن په دې کې صحیح مذهب دجمهورو دی چې هغوی پکې دغه شرط نه وايي.قال شيخ الاسلام ابن تيميه (رحمه الله) وهذا هو الصواب بل هم فی البنيان أحق بالعقوبة منهم فی الصحراء لأن البنيان محل الأمن والطمأنينة وتناصر الناس وتعاونهم فاقدامهم عليه يقتضی شدة المحاربة والمغالبة.

ژباړه: شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله: وايي چې همدا مذهب حق دی بلکه دوی په ابادۍ کې ډېر لائق د سزا دي په نسبت د صحراء او دښتې، ځکه چې ابادي ځای د امن او اطمینان دی او د خلکو د یو بل سره د مدد او همکارۍ کولو ځای دی، نو داسې کارونو ته پکې رامخکې کېدل د سختې قطاع طریقې او زور تقاضا کوي.

پنځم شرط: المجاهرة.

يعني دوی به دغه کارونه ښکاره کوي پټ به یې نه وي کړي، ځکه چې په پټه د چا مال اخیستل غلا حسا بیږي .

شپږم شرط: الذكورة .

يعني نارینه به وي دا شرط احنافو ویلی دی او هر چې جمهور دي وايي: که زنانه د قطاع طریقې عمل تر سره کړي، نو هم به پرې د قطاع الطريق حکم کیږي. انظر (المغنی: ٢٨٩/ ٨)

د قطاع الطريق سزا:

د قطاع الطريق په سزا کې د فقهاؤ اتفاق دی چې دا یو حد دی د الله تعالی د حدودو څخه ، چې نه به پرېښودل کیږي او نه به معاف کیږي کله یې چې د نیولو نه مخکې توبه نه وي وېستلې الله تعالی فرمايي: إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ [٣٣] إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (سورةالمائده:٣٤)

ژباړه: یقیناً سزا د هغه کسانو چې جنګ کوي د الله او د رسول (صلی الله علیه وسلم) سره او کوشش کوي په دنیا کې د وراني کولو، چې دوی قتل کړی شي او یا په سولی شي او یا یې لاسونه او پښې ادل بدل کټ شي او یا وشړلی شي د مخ دځمکې نه، دا د دوی شرمول دي په دنیا کې او دوی لره په اخرت کې لوی عذاب دی؛ سوا د هغه کسانو نه چې توبه یې وویستله مخکې د دې نه چې وس پرې بر شي ستاسو په هغوی باندې، پس پوهه شه چې یقیناً الله تعالی بښونکی او رحم کونکی دی.

د فقهاؤ پدې سزاګانو کې اختلاف دی چې ایا خلیفة ته د دغه سزاګانو اختیار حاصل دی، چې هره یوه سزا ورکوي نو ورکولی یې شي او که هره سزا به د جرم په اندازه ورکوي؟ نو په دې کې د جمهورو مذهب دا دی چې په ایت کې « او » لفظ لپاره د ترتیب د احکامو دی کوم حکم او سزا چې جنایت سره مناسب وي هغه به ورته ورکولی شي، نو چا چې قتل کړی وي او مال یې هم تړنه اخیستی وي نو وژلی به شي او په سولی کولی به هم شي او چا چې صرف مال اخیستی و، نو لاس او پښه به یې ادل بدل پرې کولی شي او چا چې صرف خلک وېرولي وي او قتل یې نه وي کړی او مال یې هم نه وي اخیستی، نو د علاقې نه به شړل کیږي.

خو راشه د طالب ملېشو سزاو ته چې اول خو دوی خپله ګڼ شمیر یې لارې شکوي ، په رڼا ورځ او خه ښکاره خلک لوټي ، مثالونه یې په سلګونو دي ، خو دوی ته تر اوسه هیڅ د شرعي نظام د موجودیت د باټو باوجود کومه سزا ورنه کړه ، کوم لاره شکونکي چې ونیول شي او هغه ددوی له ډلې وي نو له خو ورځې زنداني کیدو وروسته بیرته خپل همدې جرم ته دوام ورکوي خو که نور خلک بیا په دې جرم ونیول شي هغوی ته هم د شریعت موافق د سزا ورکولو هیڅ کوم ثبوت څوک نه شي وړاندې کولای . راځو اوس دشرابو په حد بحث کړو په داسې حال کې چې طالبانو په کراتو دا ادعا کړې چې دوی شراب هم نیولي او شراب څښونکي یې هم نیولي، ډیرې هغوی یې خپل جرمونه هم منلي، هغه چې اسلام شراب څښونکو ته کوم حد ټاکلی هغه به تاسې دلته ولولئ او هغه چې په همدې نوم طالب ملیشو شراب څښونکو ته کومه سزا ورکړې هغه تاسې ټولو کتلې .

٦ـ شراب او د شرابو څښونکو حد:

شراب یو له هغه محرماتو څخه دي چې (جماع الاثم) د ګناهونو جمعه کونکی ګڼل کیږي، د شرابو حرمت په قطعی دلایلو سره ثابت دی په قرآنکریم او نبوي احادیثو کې د شرابو په هکله قطعي احکام ورکړل شوی ، هیڅ شک او تردید په هغه کې وجود نه لري او نه څوک په کې له ځانه څه ترمیم کولای شي. الله تعالی د شرابو د حرام والي په هکله دارنګه فرمايي: يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَٰمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَٰنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ [سُورَةُ المَائدة :٩٠]

ژباړه: اې مؤمنانو! په یقیني توګه شراب، جواري (قمار) او بندګې د درګاهونو او د فال نیولو غشي ټول پلیت او شیطاني کارونه دي. له هغو څخه ډډه وکړئ، هیله ده چې تاسې ته به بری در په برخه شي.

همدارنګه الله تعالی فرمايي:

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَٰوَةَ وَالْبَغْضَآءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَوٰةِ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ [سُورَةُ المَائدة: ٩١]

ژباړه شیطان خو دا غواړي چې د شرابو او قمار په وسیله، ستاسې په منځ کښې دښمني او کینه واچوي؛ او تاسې د الله له یادولو او لمانځه منع کړي؛ نو ایا تاسې له دې چارو څخه لاس اخلئ؟

پدی ایاتونو کې شراب د بتانو سره یو ځای یاد شوي لکه څرنګه چې مسلمانان د بتانو د عبادت څخه منع شوي او هغو ته د مرداری او نجس والي خطاب شوی ، په همدی توګه یې شراب هم نجس او د شیطان کار

او عمل بللی.

په پورته اياتونو كې د شرابو اجتماعي، اخلاقي او معنوي زيانونه هم ذكر شوي، چې ددې په وسيله شيطان غواړي ستاسي په منځ كې عداوت، دښمني، اختلاف، بې اتفاقي، حسد، كينه او بد اخلاقي پيدا كړي او همدارنګه تاسي د خپل الله تعالى د عبادت او يادولو څخه غافل كړي. رښتيا هم شراب په بدن كې داسي كيفيت پيدا كوي چې بيا ټول اخلاقي حدود د انسان څخه ماتيږي، د عبادت لپاره هيڅ موقعه او وخت نه پيدا كيږي، ځكه چې مستي عقل هم له منځه وړي.

همدارنګه د رسول الله صلى الله عليه وسلم په سنتو كې هم د شرابو د څښلو لوي قباحتونه بيان شوي، يو حديث كې رسول الله عليه السلام فرمايي: « مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ شَرْبَةً ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا... (سنن الدارمي)

ژباړه: چا چې شراب وڅښل څلويښت ورځې د هغه لمونځ نه قبليږي .

همدارنګه بل حديث كې نقل دي چې رسول الله عليه السلام فرمايي: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرَ فَهُوَ حَرَامٌ »(صحيح مسلم)

ژباړه : هر څښوونكى شى چې نشه كوونكي وي هغه حرام دى.

همدارنګه بل حديث كې نقل دي:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، أَنّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : « مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ » (ترمذي)

ژباړه: له جابر بن عبدالله رضي الله عنه څخه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د كوم شي چې ډير يې نشه كوونكي وي د هغه لږ اندازه هم حرام دي، نو پورته ټول نصوص پدې دلالت كوي چې شراب څښل اتفاقي حرام او مختلفو فسادونو او فتنو جمعه كونكي خيز دى په همدي وجه په شريعت محمدي كې د شرابو څښونكو ته دردونكي سزا وركول كيږي .

د شرابو د څښونكو حد:

د شرابو څښونكو باره كې قرآن كريم د حد تذكره نده كړې ،بلكې رسول الله صلى الله عليه وسلم امت ته په خپل عمل سره دا حد وروښوده او د نبوت په زمانه كې يې شراب څښونكو ته څلويښت دورې وركولې د ابو بكر صديق رضي الله عنه په زمانه كې هم څلويښت دورې وركول كيدلې خو د عمر رضي الله عنه په زمانه كې شرابيان زيات شول او خلكو د شرابو څښلو باره كې بې پروايي شروع كړه هماغه و چې خليفة المسلمين عمربن الخطاب رضي الله عنه د صحابه كرامو سره مشوره وكړه او د صحابه كرامو په مشوره يې د شرابيانو لپاره اتيا دورې مقرر كړې، ترڅو خلك ودرديږي او له دي ناوړه عمل څخه منعه شي حديث د مسلم كې د دى خبرى تذكره شوي:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: « أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُتِيَ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ، فَجَلَدَهُ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوَ أَرْبَعِينَ.

قَالَ: وَفَعَلَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَلَمَّا كَانَ عُمَرُ اسْتَشَارَ النَّاسَ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: أَخَفُّ الْحُدُودِ ثَمَانُونَ، فَأَمَرَ بِهِ عُمَرُ » (رواه مسلم)

ژباړه: د انس بن مالك رضي الله عنه څخه نقل دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يو سړى راوستل شو چې شراب يې څښلي و هغه ته څلويښتي لښتي ووهل.

انس رضي الله عنه فرمايي: ابوبكر رضي الله عنه هم همداسي وكړل، كله چې د عمر رضي الله عنه زمانه شوه هغه د خلكو سره مشوره وكړه عبد الرحمن رضي الله عنه ورته وفرمايل: په حدودو كې سپك حد اتيا دورې دى، نو عمر رضي الله عنه (هماغه انتخاب كړ) او امر يې ورباندي وكړ.

همدا وجه ده چې اكثر اهل علمو د عمر رضي الله عنه او د صحابه كرامو په اجماع باندی قول كړی

او اتيا دورې يې غوره کړي پدې خاطر چې دی کې سختي ده او د شرابو په بنديدو کې مؤثر تماميږي.

د شرابو د حد د وجوب لپاره شرطونه :

١- التكليف: تكليف دا معنى چې د شرابو څښونکی به عاقل وي ، په ليوني باندې حد نشته او بالغ به وي په نابالغ باندې حد نشته .

دليل: علي رضي الله عنه فرمايلي: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ : عَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَبْلُغَ ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ ، وَعَنِ الْمَعْتُوهِ حَتَّى يَبْرَأَ (سنن أبي داود)

ژباړه: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د درې کسانو څخه قلم پورته دی، د ماشوم څخه تر دې چې بلوغ ته ورسيږي او د ويده شخص څخه تردې چې بيدار شي او د ليوني څخه تر دې چې جوړ شي.

٢- أن يكون شاربها مختارا غير مكره عليها، ولا مضطرا.

شراب څښونکی به اختيارمند وي په زور او جبر به چا نه وي ورباندې څښلي ،ځکه مکره انسان باندې حد نشته، او همدارنګه مجبور او اضطراري حالت کې به نه وي، ځکه چې انسان مړ کيږي نو د مرداري خوړلو اجازه ورته رب ورکړې.

نو کله چې ايمان کې اکراه معتبره ده نو د شرابو څښلو باره کې خو په طريق اولی سره معتبره ده لکه الله تعالی فرمايي: مَن كَفَرَ بِاللَّهِ مِن بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ [سُورَةُ النَّحلِ : ١٠٦]

ژباړه: څوک چې له ايمان راوړلو وروسته کافر شي (هغه که مجبور کړای شوي وي او زړه يې پر ايمان ډاډه وي (نو بيا خو خير دی). خو چا چې په خوښی سره کفر ومانه، پر هغه د الله غضب دی او د ټولو دغسې خلکو لپاره ستر عذاب دی.

همدارنګه اضطرار باره کې الله تعالی فرمايي:

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ [سُورَةُ الأنعَام : ١١٩]

ژباړه: يقيناً د هغو تفصيل الله تاسې ته دربښودلی دی چې پر تاسې يې حرام کړي مګر هغه چې تاسې ورته مجبور شئ.

حافظ ابن حجر رحمه الله تعالی فرمايي: « ولا فرق بين الإكراه على القول والفعل عند الجمهور » انتهى من «فتح الباري» (١٢ / ٣١٢).

ژباړه: په قول او فعل کې د اکراه تر مينځ د جمهورو علماؤ په نزد فرق نشته .

يعنی که په قول کې انسان باندی زور وشي او د کفر قول وکړي يا په عمل کې انسان په حرامو مجبور کړای شي لکه د شرابو په څښلو نو دواړه يو شان مکره ګڼل کيږي.

٣- أن يكون شربها على وجه التعمد:

بل شرط دا دی چې دا شراب څښل به يې قصداً وي که چيرې يو سړي خطاء کې وڅښل لکه شرابو باندې يې د جوس او شربت ګمان وکړ يا بل مباح څيز نو دي حالت کې هم به څښونکي حد نه قائميږي.

الله تعالی فرمايي: وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا [سُورَةُ الأحزَاب : ٥]

ژباړه: په ناپوهی سره که تاسې کوم کار وکړ، پر هغې باندې تاسې نه نيول کېږئ. خو پر هغې خبره باندې هرو مرو نيونه شته چې تاسې له زړه څخه د هغې اراده وکړئ. الله بښونکی او مهربان دی.

٤- أن يكون الشارب مسلما:

د شرابو حد به په مسلمان قائميږي، که چيري ذمي کافر وڅښل د جمهورو علماؤ په نيز په هغوی حد نشته، خو اهل ذمه به ښکاره شراب نه څښي بلکې هغوی به خپل منکر کاروونه د مسلمانانو په وړاندې نه ښکاره کوي.

٥- أن يكون الشارب عالما بتحريم شرب الخمر:

معنی دا چې د شرابو څښونکي به د شرابو په حرمت علم لري، بالفرض که يو کافر نوی مسلمان شو او دی ته خبری علم ورته نه وو چې شراب حرام دي او ويې څښل نو دا به معذور ګڼل کيږی اما عام مسلمانان چې د مسلمانانو په معاشره کې اوسيږي نو د هغوی جهل دی باب کې معتبر نه دی.

شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله تعالی فرمايي : لو أسلم رجل ، ولم يعلم أن الصلاة واجبة عليه؛ أو لم يعلم أن الخمر يحرم : لم يكفر بعدم اعتقاد إيجاب هذا ، وتحريم هذا؛ بل ولم يعاقب حتى تبلغه الحجة النبوية » انتهى من»مجموع الفتاوى» (١١ / ٤٠٦).

ژباړه: که چيری يو سړي اسلام قبول کړ او پدې پوهه نه وي چې لمونځ فرض دی او يا شراب حرام دي نو دا شخص د لمانځه د نه فرضيت په عقيده او د شرابو په حرام نه ګڼلو نه کافر کيږي، بلکې پدې به سزا هم نه ورکول کيږي ترڅو چې ورباندې دليل او حجت نه وي قائم شوی.

٦- أن يثبت الشرب بإقرار الشارب ، أو ببينة معتبرة.

د شرابو څښلو جرم به يا په اقرار د څښونکي او يا په دوه عادلو ګواهانو سره ثابت وي بيا به ورباندې حد قائميږي.

ابن رشد رحمه الله فرمايي : « أما بماذا يثبت هذا الحد، فاتفق العلماء على أنه يثبت بالإقرار ، وبشهادة عدلين. واختلفوا في ثبوته بالرائحة » انتهى من «بداية المجتهد» (٤ / ٣٩٧).

ژباړه: هر چې د شرابو حد دی چې په څه شي ثابتيږي نو د علماؤ اتفاق دی چې يا به په اقرار د څښونکي او يا په دوه عادلو ګواهانو سره ثابتيږي او هر چې د خولې بوي دی، نو هغې کې د علماؤ اختلاف شته.

نو حاصل د ټولو شرطونو دا شو چې کله دا شرطونه د شرابو په څښونکي کې موجود شو نو په هغه باندې حد قائمول واجب دي.

٧- د ردت حد:

مرتد په لغت کې رجوع کونکي ته وايي الله فرمايي:[وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ. (سورة المائدة : ٢١)

ژباړه: تاسو مه واپس کيږئ په شا ګانو خپلو پس شئ به تاوان والا.

دمرتد اصطلاحي معنا:[الذي يكفر بعد اسلامه نطقا،او اعتقادا، او شكا،او فعلا طوعا لا مكرها ولو كان هازلا.(كشاف القناع:٢١/٩٤)

ژباړه: مرتد هغه چا ته وايي چې کفر وکړي وروسته د اسلام نه، په قول او وينا سره، يا په عقيدې سره، يا په شک سره، يا په يو کفري کار کولو سره، پخپل اختيار سره، نه په زور سره اګر که ټوکې

هم كوي.
شيخ الاسلام ابن تيمية (رحمه الله) د مرتد په تعريف كې وايي: [فالمرتد كل من أتى بعد الإسلام من القول او العمل بما يناقض الإسلام بحيث لا يجتمع معه. (الصارم المسلول ـ ص ـ ٤٠٩)
ژباړه: مرتد هر هغه څوک دى چې راتگ وكړي وروسته د اسلام نه داسې قول (وينا) يا عمل ته چې اسلام ماتوي په دې شان چې دغه كار به د اسلام سره نه جمع كيږي.
بل ځاى كې وايي:[وبالجملة فمن قال او فعل ما هو كفر كفر بذالك وإن لم يقصد أن يكون كافرا إذ لايقصد الكفر أحد إلا ماشاءالله. (الصارم المسلول. ١٧٧- ١٧٨)
ژباړه: خلاصه دا شوه چې چا يو قول د كفر يا فعل د كفر وكړ، نو هغه به ددې په وجه كافر وي، اگر كه د كفر اراده يې نه وي، ځكه د كفر اراده هيڅوک نه كوي، مگر هغه چې د الله خوښه شي كيږي.

د مرتد حكم

مرتد چې كله اسلام ته رجوع ونكړي نو حكم يې قتل دى.
حديث كې نقل دي ابن عباس (رضى الله عنهما) فرمايي: چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي:[مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ]. (البخاري)
ژباړه: چا چې دين بدل كړ يعني مرتد شو، نو قتل يې كړئ.
په دې حكم كې نارينه او زنانه يو شانته دي، په نيز د جمهورو علماوو.
دليل : حديث كې دي نبي (عليه السلام) فرمايي:[إنما النساء شقائق الرجال.(اخرجه الخمسة الا النسائي)
ژباړه: يقيناً زنانه په احكامو كې د سړو تابع دي.
شيخ الاسلام ابن تيمية (رحمه الله) فرمايي: [فإن هؤلاء يجب قتلهم حتما ما لم يرجعوا إلى ما خرجوا عنه لا يجوز أن يعقد لهم ذمة ولا هدنة ولا أمان ولا يطلق أسيرهم ولا يفادى بمال ولا رجال ولا تؤكل ذبائحهم ولا تنكح نساؤهم... (مجموع الفتاوى: ٢٨/ ٤١٤)
ژباړه: يقيناً ددوى وژل فرض دي، تر څو چې دوى دين ته نه وي واپس شوي، ددوى نه ذميان جوړول يعني جزيه ترې اخيستل جائز نه دي او نه ورسره صلح جائز ده او نه ورته امن وركول او نه به يې بندي ازاديږي او نه به ترې فديه د مال اخيستل كيږي او نه به په بدله د بنديانو كې ازاديږي او نه به يې حلاله خوړل كيږي او نه به يې زنانه نكاح كيږي.

د ارتداد د صحيح والي شرطونه

كله چې د يو مسلمان نه يو معتبر ناقض ماتونكى د اسلام صادر شي، نو هله به پرې د ارتداد حكم كيږي چې كله پكې د ارتداد د صحيح والي شرطونه موجود شي، چې نه شتون ددغه شرطونو به مانع د تكفير وي، چې هغه شرطونه په دوه قسمه دي.
اول: هغه شرطونه چې د فعل يعني ناقض سره تعلق لري.
دوهم: هغه شرطونه چې د فاعل يعني كوونكي د ناقض سره تعلق لري.
اول قسم : هغه شرطونه چې د ناقض سره تعلق لري دوه دي.
١ـ دغه ناقض به په شرعي دليل سره ثابت وي
٢ـ دغه ناقض د اسلام به په دغه شخص كې شكاره وي چې هيڅ احتمال به نلري ځكه چې څوک يقيني مسلمان وي، نو د هغه د اسلام نه وتل به هم په يقيني دليل سره وي.
دوهم قسم: هغه شرطونه چې كونكى د ناقض سره تعلق ساتي څلور دي.
اول شرط: عقل به لري نو كه د كوم شخص عقل زائله شوى وي په خوب يا ليونتوب يا په مباح دوايي استعمال سره، نو په اتفاق د علماوو سره به پرې د ارتداد حكم نشي كيدلى.
دې باره كې ابن قدامه (رحمه الله) وايي:[الردة لا تصح إلا من عاقل ، فأما من لا عقل له ، كالطفل الذي لا عقل له ، والمجنون ، ومن زال عقله بإغماء ، أو نوم ، أو مرض ، أو شرب دواء يباح شربه ، فلا تصح ردته ، ولا حكم لكلامه ، بغير خلاف.(المغني: ١٢/ ٢٦٦)
ژباړه: ارتداد نه صحيح كيږي مگر د هغه چا نه چې عقل لري، پس هر هغه څوک چې عقل نلري لكه: ماشوم، ليونى او هغه څوک چې عقل يې زائله شوى وي په بې هوشۍ سره يا خوب يا مرض يا دداسې دوايي څښلو سره چې څښل يې جائز وي، نو د دوى ارتداد نه صحيح كيږي او د دوى د خبرو هيڅ حكم نشته بغير د اختلاف د علماوو نه .
دوهم شرط: بلوغ دى، نو د ماشوم ارتداد صحيح نه دى اگر كه مميز هم وي بنا په راجح قول سره.
د اول او دويم شرط لپاره دليل حديث د عائشې(رضي الله عنها)دى : عَنْ عَائِشَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : « رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ : عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ » (احمد والنسائى)
ژباړه: د عائشې(رضي الله عنها) څخه روايت دى چې نبي (عليه السلام) فرمايي: قلم د ليكلو ددرې خلكو نه اوچت دى، د ويده انسان څخه تر دې چې رابيدار شي، او د ماشوم څخه تر دې چې بالغ شي، او د لیوني څخه تر دې چې عقل يې پر ځاى شي.
دريم شرط: اختيار دى يعني دغه ناقض به يې پخپل اختيار سره كړى وي چې هيڅ اكراه او زور به پرې نه وي شوى، كه اكراه او زور پرې شوى وي نو حكم د ارتداد پرې نه كيږي.
دليل ـ عن ابن عباس رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم « إنَّ اللَّهَ تجاوزَ لي عن أمَّتي الخطأَ والنِّسيانَ وما استُكرِهوا عليْهِ .(رواه البيهقي في الكبرى ـ ١٥٤٩)
ژباړه: د عبدالله بن عباس (رضي الله عنهما) نه نقل دي هغه وايي چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي: يقيناً الله تعالى زما امت ته معافي كړې ده د خطأ او د هېرې او د هغه څه چې په دوى باندې پكې زور شوى وي.
څلورم شرط: ثبوت الردة « يعني ارتداد به يې ثابت وي پخپل اقرار

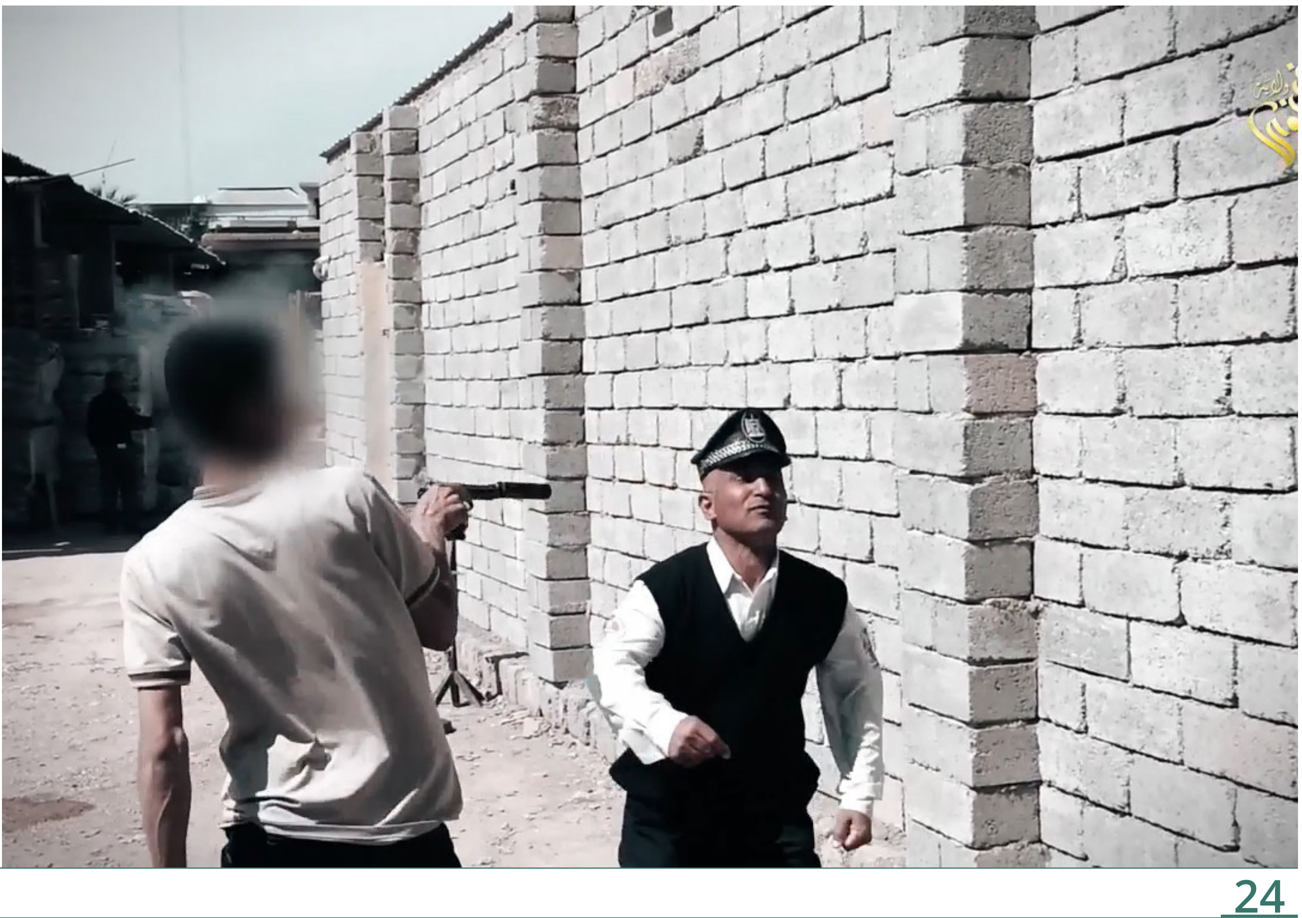

سره او یا په شهادت ورکولو ددوه گواهانو سره په دې شرط چې د گواهۍ قبول معتبر شرطونه به پکې موجود وي او کومه جرح به پرې نه وي لکه: اسلام، بلوغ، عقل، نطق، عدالت، وغیره... شرطونه به پکې موجود وي.

ابن قدامه (رحمه الله) فرمايي: [وتقبل الشهادة على الردة من عدلين في قول أكثر أهل العلم وبه يقول مالك والأوزاعي والشافعي وأصحاب الرأى. (المغني ـ ١٢/ ٢٧٨)

ژباړه: په ارتداد کې د دوه عادله گواهانو گواهي قبليږي په قول د اکثر اهل علمو چې دا قول د مالک اوزاعي او شافعي (رحمهم الله) او د اهل رايو دی.

نو ددې بحث نه معلومه شوه چې هر کله يو انسان چې بالغ عاقل وي او پخپل اختيار سره داسي ناقض د اسلام ته راتګ وکړي چې په شریعت کې ثابت وي او بل کوم معتبر مانع د موانعو د تکفير نه پکې موجود نه وي، نو دغه شخص به مرتد وي.

د مرتد د مال حکم

د مرتد په مال کې تفصيل دی.

د مرتد لپاره دوه حالتونه دي:

اول حالت: مرتد که په دارالاسلام کې وي چې د اسلام احکام پرې نافذېدلی شي، نو مال به يې بند شي تر څو چې حال يې واضح شي او استتابه ترې وشي، که توبه يې وکړه نو سر او مال به يې ازاد شي او که توبه يې ونکړه، نو وژلی به شي او مال به يې بيت المال ته حواله شي؛ دا قول د امام مالک (رحمه الله) امام شافعي (رحمه الله) اود امام احمد (رحمه الله) نه يو روايت دی. انظر (الشرح الكبير للدردير ـ ٤/ ٣٠٦ ـ والام للشافعي ـ ١/ ٢٥٧ ـ والمغني ـ ٩/ ١٦٣)

دويم حالت: که مرتد دارالحرب ته تښتېدلی وي، نو وينه تويه ول او مال اخيستل يې هر چا ته حلال دي، ځکه چې ددې حکم د حربي کافر پشان دی. دليل: عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْبَرَاءِ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : أَصَبْتُ عَمِّي وَمَعَهُ رَايَةٌ، فَقُلْتُ : أَيْنَ تُرِيدُ ؟ فَقَالَ : بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى رَجُلٍ نَكَحَ امْرَأَةَ أَبِيهِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ، وَآخُذَ مَالَهُ.(رواه النسائي: ٣٣٣٢)

ژباړه: يزيد يې د خپل پلار براء بن عازب (رضي الله عنه) نه نقل کوي هغه وايي: چې زه د خپل تره خوا ته لاړم چې د هغه سره يو بيرغ و، نو ما ورته وويل: چېرته ځې نو هغه وويل: زه رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يو سړي پسې مقرر کړی يم چې د خپل پلار ښځه يعني ناسکه مور يې په نکاح اخيستې ده نو ما ته يې امر کړی دی چې زه ورته ځت ووهم او مال ترې واخلم.

بل حديث: عن معاوية بن قرة عن أبيه أن النبي صلى الله عليه وسلم بعث أباه جدّ معاوية إلى رجل عرّس بإمرأة ابنه فضرب عنقه وخمّس ماله.

قال ابن حجر اسناده حسن وقال يحى بن معين هذا حديث صحيح. انظر (الإصابة في تمييز الصحابة: ١/ ١٦٧)

ژباړه: د معاويه بن قره نه نقل دي هغه يې د خپل پلار نه نقل کوي چې يقيناً نبي (عليه السلام) دده پلار چې د معاويه نيکه دی يو سړي ته يې ليرلی و، چې د خپل زوی ښځه يعني اينګور يې په نکاح اخيستې وه، نو ځت يې ورته وواهه او مال يې ورته خمس کړو.

استدلال طريقه: اول: نبي (عليه السلام) د مرتد د قتل لپاره صحابي ته بيرغ او جنډه ورکړې وه، نو دا دليل دی چې دغه مرتد دارالحرب ته تښتېدلی و، ځکه چې دارالاسلام کې د حدودو نافذولو لپاره بيرغ شرط نه دی .

دوهم : نبي (عليه السلام) چې د مرتد په مال کې د خمس امر کړی دی نو دا دليل دی چې د مرتد د مال سره به هغه معامله کيږي، کومه چې د حربي کافر د مال سره کيږي.

تنبيه: په شريعت کې د مسلمان مال او د معاهد کافر او ذمي او مستأمن مال محفوظ دی، دېنه سوا که اصلي کافر وي او که مرتد وي مال يې محفوظ نه دی، بلکې په جهاد سره هر چا ته جائز دي چې مال يې غنيمت کړي.

الله فرمايي:[وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ. الآية (سورة الأحزاب: ٢٧)

ژباړه : او تاسو ته يې ددې کافرانو ځمکې او کورونه او مالونه په ميراث کې درکړل.

مرتد نه د استتابې کولو حکم

دې باره کې اول يوه مقدمه ذکر کوو چې مسئله ښه واضحه شي ان شاءالله.

په دې خبره پوه شه چې ارتداد په دوه قسمه دی .

اول: ارتداد مجردة.

ارتداد مجرده دې ته وايي چې کوونکی يې د ارتداد نه وروسته الله او د هغه رسول (صلى الله عليه وسلم) او مؤمنانو ته هيڅ قسم ضرر نه وي رسولی.

دوهم: ارتداد مغلظة.

او ارتداد مغلظة دېته وايي چې کوونکی يې د ارتداد نه وروسته الله او د هغه رسول او مؤمنانو ته ضرر رسولی وي.

بيا مرتد په دوه قسمه دی.

١ـ مقدور عليه: يعني چې د مسلمانانو د قدرت او ولکې لاندې وي، کله يې چې وغواړي شرعي محکمې ته يې حاضره ولی شي.

٢ـ غير مقدور عليه: چې د مسلمانانو لاس رسی ورته بغير د جنګ نه نشي کېدلی.

نو اوس اصلي مسئلې ته راځو او هغه دا که د مقدور عليه مرتد نه ارتداد مجردة صادر شوی وي، نو ددې په استتابة کې اختلاف دی، چې ايا استتابة ترينه مستحب ده که واجب؟

خو راجح داده چې استتابه ترې مستحب ده واجب نه ده.

دليل: حديث د ابن عباس (رضي الله عنهما) کې دې نبي (عليه السلام) فرمايلي:[من بدل دينه فاقتلوه.(البخاري)

ژباړه: څوک چې مرتد شو نو قتل يې کړئ.

ابن قدامه (رحمه الله) وايي:[الحديث نص على وجوب قتل المرتد وليس فيه أمر بالاستتابة ولو كانت الاستتابة واجبة لأمر بها النبي صلى الله عليه وسلم وحيث لم تكن واجبة فهي مستحبة. (المغني ـ ١٢/ ٢٦٧)

ژباړه: حديث دليل دی چې مرتد به وژلی شي او په دې کې امر په استتابة نشته، نو که چېرته استتابة يعني د توبې طلب کول واجب وي، نو نبي عليه السلام به پرې امر کړی واي ، نو کله چې واجب نه شوه، نو مستحب ده.

نو هر کله چې استتابة ددغه قسم مرتد نه مستحب شوه، نو مخکې د استتابې نه يې قتلول هم جائز دي کله چې امير ته د هغه په قتل کې مصلحت ښکاره شي.

يقول الخرشي (رحمه الله) : [فلو حكم الإمام بقتله ، اى المرتد ، قبل الثلاثة الأيام مضى لأنه حكم بمختلف فيه.(شرح مختصر خليل للخرشي ٢٣/ ١١١)

ژباړه: خرشي (رحمه الله) وايي که چېرته خليفه د مرتد په قتلولو فيصله وکړي مخکې ددري ورځو نه، نو فيصله به يې نافذه وي ځکه چې ده په اختلافي مسئله کې حکم او فيصله وکړه.

او کله چې د مقدور عليه مرتد نه ردَّت مغلظة صادر شي، نو په دې کې راجح داده چې استتابة ترينه جائز ده او قتلول يې بغير د استتابې يعني توبې طلب کولو نه هم جائز دی.

دليل: نبي (عليه السلام) چې کله مکه فتح کړه نو د عبد الله بن خطل او ابن ابی السرح د قتل امر يې وکړ، چې دغه دوه نفرو اول کې اسلام راوړی و چې بيا مرتد شوي و او د کافرانو سره يو ځای شوي و، چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ته يې ضرر رسولو بدې ردې به يې نبي (عليه السلام) پسې ويلې او دروغ به يې پسې جوړول نو ابن خطل ووژل شو په داسي حال کې چې د کعبې غلاف پورې نښتی و او ابن ابی السرح توبه وويستله او عثمان (رضي الله عنه) ورته سفارش وکړ، نو رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يې توبه قبوله کړه او ځه يې ورته ونه ويل.(رواه النسائي وابوداود وانظر الصارم المسلول ٢: / ٢٢١)

دوهم: عبد الله بن مسعود (رضي الله عنه) د مسيلمة الكذاب استازی چې ابن نواحه نوم يې و چې خلک يې مسيلمة الكذاب ته رابلل بغير د استتابې څخه وژلی دی.(كما في ابي داود: ٣/ ٣٨)

همدا رنګه هغه مرتد چې ارتداد

مغلظة تربنه صادر شوی وي توبه قبلول يې هم جائز دي.

اول دليل: نبي (عليه السلام) د ابن ابی السرح توبه قبوله کړې وه. (الصارم: ۱/ ۳۱۸)

دوهم: صحابه و د مسيلمة او طليحه ملګرو نه چې مرتد شوي و د توبې طلب کړی و؛ لکه: ابوبکر صديق او عبد الله بن مسعود (رضي الله عنهما) دغسې کړي و.(الصارم: ۱/ ۳۱۸)

قال الحافظ بن حجر(رحمه الله):[وكان عيينة ممن وافق طُليحَةَ الأسديّ لمّا ادّعى النبوة فلما غلبهم المسلمون في قتال أهل الردة فرّ طليحة وأسر عيينة فأتى به ابوبكر فاستتابه فتاب. (فتح الباري : ۱۳/ ۲۵۸)

ژباړه: حافظ ابن حجر (رحمه الله) وايي: عيينه د هغه چا نه و، چې د طليحه الاسدي سره يې موافقه کړې وه، کله چې هغه د نبوت دعوه وکړه، نو کله چې په جنګ د مرتدينو کې مسلمانانو غلبه حاصله کړه، نو طليحه وتښتېدو او عيينه بندي شو، نو ابوبکر صديق (رضي الله عنه) ته راوستلی شو چې هغه ترې د توبې طلب وکړ، نو توبه يې وکړه.

دا خو د هغه مرتد حکم و چې مقدور عليه وي او په دارالاسلام کې وي او هر چې هغه مرتد دی چې غير مقدور عليه دی، د مسلمانانو لاس رسی ورته بغير د جنګ نه نشي کېدلی، نو دداسې مرتد نه استتابه يعني توبې طلب کول نشته بلکې بغير د استتابې نه به وژل کيږي.

شيخ الاسلام ابن تيميه (رحمه الله) فرمايي: [الْعُقُوبَاتُ الَّتِي جَاءَتْ بِهَا الشَّرِيعَةُ لِمَنْ عَصَى اللهَ وَرَسُولَهُ نوعان: أَحدهما: عقوبة المقدور عَلَيْهِ، مِنْ الْوَاحِدِ وَالْعَدَدِ، وَالثَّانِي: عِقَابُ الطَّائِفَةِ الْمُمْتَنِعَةِ، كَالَّتِي لَا يُقْدَرُ عَلَيْهَا إلَّا بِقِتَالِ. وقال ايضا ـ ولأن المرتد لو امتنع بأن يلحق بدارالحرب أو بأن يكون المرتدون ذو شوكة يمتنعون بها عن حكم الإسلام فإنه يقتل قبل الاستتابة بلا تردد. (الصارم ـ ص ـ ۳۲۲ ـ وفتاواه ۲۸/ ۳۴۹)

ژباړه : هغه سزا ګانې چې شريعت د الله او د رسول د نافرمانې کوونکو لپاره مقرر کړي دي په دوه قسمه دي: يو د مقدور عليه سزا ده د يو نه تر ډېرو اشخاصو پورې. دوهم د طائفه ممتنعة سزاده، يعني هغه ډله چې د مجاهدينو مخنيوی کوي؛ لکه: هغه ډله چې بغير د جنګ نه پرې نشي قادرېدلی او بيا وايي « او که چېرته مرتد مخنيوی وکړي په دې طريقه چې دارالحرب ته لاړ شي او يا په دارالاسلام کې قوت پيدا کړي چې د اسلام د حکم مخنيوی کوی، نو دا به د استتابې يعني د توبې طلب کولو نه مخکې بې له کوم شکه وژل کيږي.

مرتد نه د استتابې موده

يعني مرتد نه د توبې طلب کولو موده، په دې کې د علماؤ اختلاف دی، خو راجح قول په کې دادی چې د توبې طلب کولو لپاره موده معلومه ده چې درې ورځې دي.

دلايل: قال علي رضی الله عنه يستتاب المرتد ثلاثا فإن عاد قتل وقال عثمان رضی الله عنه يستتاب المرتد ثلاثا وهو قول عمر وابنه. (مصنف ابن ابي شيبه: ۱۰/ ۱۳۸)

ژباړه: علي (رضي الله عنه)فرمايي: چې د مرتد نه به درې ورځو پورې د توبې طلب کېدلی شي، که چېرته خپل کفر ته واپس شو، نو وژلی به شي او عثمان (رضي الله عنه) فرمايي چې د مرتد نه به درې ورځو پورې استتابه کيږي چې دا قول د عمر او د ابن عمر (رضي الله عنهما) دی.

دوهم دليل: [روي أن رجلا قدم على عمررضي الله عنه من قبل أبي موسى الأشعري فسأله عن الناس فأخبره ثم قال له عمر هل كان فيكم من مغربة خبر؟ فقال: نعم رجل كفر بعد إسلامه قال: ما فعلتم به؟ قال: قربناه فضربنا عنقه. فقال عمر: أفلا حبستموه ثلاثا وأطعمتموه كل يوم رغيفا واستتبتموه لعله يتوب و يراجع أمر الله؟! ثم قال عمر اللهم إني لم أحضر ولم آمر ولم أرض إذا بلغني ».(أخرجه مالك في « الموطأ » ۲/ ۷۳۷ ـ والطحاوي: ۲/ ۱۲۰ والبيهقي في « السنن البيهقي » ۱۷۳۴۱ عن عبد الرحمن بن محمد بن عبد الله بن عبد القاري عن أبيه).

ژباړه: يقيناً يو سړی د ابو موسی اشعري (رضي الله عنه) له خوا نه عمر (رضي الله عنه) ته راغی، نو د خلکو په باره کې يې تربنه پوښتنه وکړه نو هغه ورته د خلکو حال بيان کړ بيا ورته عمر (رضي الله عنه) وويل: ايا په تاسو کې څه ناشنا حادثه شوې ده؟ نو هغه سړي ورته وويل: چې هو شوې ده يو سړي د اسلام نه وروسته کفر کړی و، نو عمر (رضي الله عنه) ورته وويل: چې تاسو ورسره څه وکړل؟ نو هغه وويل رانژدې مو کړ او څټ مو ورته وواهه؛ نو عمر(رضي الله عنه) ورته وويل: تاسو ولې درې ورځو پورې نه بندي کاوه چې هره ورځ مو ورته يوه ډوډۍ ورکولی او د توبې طلب مو تربنه کړی وای، شايد چې توبه يې ويستلې وای او د الله امر ته واپس شوی وای؛ بيا عمر (رضي الله عنه) وويل: يا الله زه حاضر نه وم او نه مې امر کړی دی او نه پرې راضي شوی يم کله چې ما ته دغه خبر رارسيدلی دی.

دريم: همدا رنګه نصوصو د شرعي ته چې وګورو نو په هغې کې په مختلفو مسائلو کې په اکثر اوقاتو کې درې ورځې مهلت ذکر دی.

لکه قوم د صالح (عليه السلام) ته درې ورځې مهلت ورکول چې توبه وباسي.

الله فرمايي: [فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ. [سورة هود: ۶۵]

ژباړه : پس اوښه يې ووژله نو ورته يې وويل مزې د ژوند واخلئ په خپلو کورونو کې تر درې ورځو پورې، دا وعده ده چې نه ده دروغژنه.

نو په دې وجه پکار ده چې مرتد ته هم درې ورځې مهلت ورکړی شي، چې حق ورته بيان شي او شبهه يې زائله شي .

همدارنګه د بيع يعني د اخيستلو او خرڅولو په بعضي مسائلو کې هم درې ورځې مهلت ذکر دی؛ لکه: په حديث د ابو هريره (رضي الله عنه) کې دي چې نبي (عليه السلام) فرمايي:[مَنِ ابْتَاعَ شَاةً مُصَرَّاةً فَهُوَ فِيهَا بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، إِنْ شَاءَ أَمْسَكَهَا، وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا، وَرَدَّ مَعَهَا صَاعًا مِنْ تَمْرٍ] .(رواه مسلم)

ژباړه: چا چې هغه ګډه واخيستله چې شيدې يې په غلانځه کې بند کړی شوې وي، نو دغه اخيستونکي لپاره په دې کې تر درې ورځو پورې اختيار دی، که وغواړي د څان سره دې وساتي اوکه وغواړي واپس دې کړي او يو صاع کجورې دې هم ورسره ورکړي.

نو هر کله چې ددنيا په کارونو کې د فکر او سوچ لپاره درې ورځې مهلت راغلی دی، نو د اخرت په کارونو کې په طريقه اولی سره دغه مهلت پکار دی او په دې مهلت سره حد نه معطل کيږي، بلکې دا توبې ته يو مهلت دی او توبه د الله خوښه ده.

د مرتد د توبې طريقه

علماوو ويلي دي چې د مرتد د توبې لپاره دوه خبرې ضروري دي.

اول: کوم د کفر کار او عمل کې چې واقع دی نو د هغې نه راګرځېدل او بېزاري تربنه کول او څوک چې دغه کفري کار کوي نو د هغوی باره کې د کفر عقيده لرل.

دوهم: د نوي ايمان راوړلو لپاره په کلمه دشهادتينو اقرارکول.

ابوالفرج المقدسي په (شرح الکبير ۱۰/ ۹۲) کې وايي: [وتوبة المرتد إسلامه وهو أن يشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا عبده ورسوله إلا أن تکون ردّته بإنکار فرض أو إحلال محرّم او جحد نبي او کتاب او إلى دين من يعتقد أن محمدا بعث إلى العرب خاصة فلا يصح اسلامه حتى يقرّ بما جحده ويشهد أن محمدا بعث إلى العالمين أو يقول أنا برئ من كل دين يخالف الاسلام].

ژباړه: او توبه د مرتد په اسلام راوړلو سره ده، هغه دا چې ګواهي وکړي چې نشته معبود په حق سره مګر يو الله دی او محمد (صلى الله عليه وسلم) د الله بنده او رسول دی؛ مګر که ارتداد يې ددې وجې و، چې انکار يې د يو فرض حکم نه کړی و او يا يې حرام حلال ګڼلي و او يا يې انکار د يو پيغمبر او يا کتاب نه

کړی و او یا د هغه چا دین ته
اوښتی و چې عقیده لري چې
محمد (صلی الله علیه وسلم)
صرف عربو ته رالیږل شوی دی،
نو دده اسلام نه صحیح کیږي،
تر دې چې اقرار وکړي په هغه
حکم چې انکار یې ترې کړی
دی او ګواهي وکړي چې محمد
(صلی الله علیه وسلم)ټول عالم
ته رالیږل شوی دی او یا وواییي
چې زه بېزاره یم د هر هغه دین
نه چې د اسلام مخالف وي.

ابن قدامه (رحمه الله) د مرتد په
توبه کې وایي:[وإن ارتد بجحود
فرض لم یسلم حتی یقر بما
جحده ویعید الشهادتین لأنه کذب
الله ورسوله بما اعتقده وکذلك
إن جحد نبیاً أو آیة من کتاب الله
تعالی أو کتابا من کتبه أو ملکا من
ملائکته الذین ثبت أنهم ملائکة
الله أو استباح محرما فلا بد في
إسلامه من الاقرار بما جحده.
(المغني: ۱۲/ ۲۸۸)

ژباړه: که چېرته یو انسان د
فرضي احکامو د انکار له وجې
مرتد شوی وي، نو دا مسلمان
نشي کېدلی، تر دې چې اقرار
وکړي په هغه څه باندې چې
ده ترې انکار کړی وي او کلمه د
شهادتینو بېرته واپس کړي، ځکه
چې ده الله او رسول له پخپله
عقیده کې دروغژن ګڼلي دي؛
همدغه شان که انکار یې کړی و
د یو پیغمبر نه او یا د یو ایت د
الله د کتاب نه او یا د یو کتاب
د الله د کتابونو نه او یا د یو
ملائک د ملائکو د الله نه، هغه
چې ثابت دي چې د الله ملائک
دي او یا یې حرام حلال وګڼل،
نو دده په اسلام راوړلو کې لازم
دي چې اقرار به کوي په هغه
څه چې انکار یې ترېنه کړی
دی.

خو لیکن طریقه د توبې د مرتد
به مختلف وي په اختلاف د
انواعو د کفر سره، نو که چې
کفر قولي وي، نو رجوع به هم
قولي وي او که کفر عملي وي،
نو رجوع به هم عملي وي او که
کفر عقیدوي وي، نو رجوع به
هم عقیدوي وي.

د عملي ارتداد نه د توبې مثال:
یو سړی چې په دې وجه مرتد
وي چې په کفري نظام کې کار
کوي لکه: د مرتد نظام عسکري
یا استخباراتي وغیره... کوي د
طاغوت سره د مسلمانانو په خلاف
کومک کوي، نو دا مرتد دی او ده
ته به مسلمان هله ویل کیږي
چې کله دا راروان کارونه وکړي.

۱ـ دغه کفري کارونه پرېښودل.
۲ـ ددغه کار نه بېزاري کول او
ددغه کار کوونکو په باره کې د
کفر عقیده لرل او هغوی نه هم
بېزاري کول.
۳ـ په شهادتینو اقرار کول.

د قولي ارتداد نه د توبې مثال او
طریقه: یو سړی دین ته کنځل
وکړي نو دا مرتد شو؛ نو دې ته
به هله مسلمان ویل کیږي
چې په راروانه طریقه توبه
وباسي.

۱ـ دین ته د کنځلو نه پرهیز او
اجتناب وکړي.
۲ـ د هغه چا باره کې د کفر
عقیده لرل چې څوک دین ته
کنځلې کوي او د هغوی نه
بیزاري کول.
۳ـ د شهادتینو اقرار کول.

د عقیدوي ارتداد نه د توبې مثال:
یو سړی دا عقیده ولري چې
زنا حلاله ده، نو ده بې له شکه
حرام حلال وګڼل نو مرتد شو؛
چې د توبې طریقه یې داده.

۱ـ دغه کفري عقیدې نه رجوع
کول او زنا د حراموالي عقیده
لرل.
۲ـ هغه چاته کافر ویل چې زنا
حلاله ګڼي او بیزاري ترېنه
کول.
۳ـ د شهادتینو اقرار کول.

دخراسان غږ مجلې
درنو لوستونکو ! تاسي
د ردت احکام ، د مرتد
سزا او نور اړوند
مسائل ولوستل ، اوس
قضاوت تاسي وکړئ
چې طالبان څوک دي ؟
د همدغه دلائلو په رڼا
کې طالبانو خپل دین
بدل کړی او ملل ملحده
په دین یې ایمان راوړی ،
دوی خپله مرتدین دي ، او
ددې ترڅنګ یې لومړي
خو د تیر مرتد جمهوري
نظام ټول کارکونکي له
لومړي سره مرتد نه ګڼل خو کله
چې واک ته ورسول شول ، نو
تیر مرتدین یې ټول وبښل بلکې
همغه ټول مرتدین ورسره په دندو
بوخت دي او په دغه ګډوله نظام
کې ورسره شریکې دندې پرمخ
وړي ،نو دا د طالب ملېشو اسلامي
نظام (!) او دا یې اعمال دي .

ددې علمي مقالې راتلونکې ځلورمه
او اخري برخه به د خراسان غږ
مجلې په یو ویشتمه ګڼه کې ان
شاء الله ولولئ .

د بریلویانو طالبانو عقائد!

الحمدلله رب العالمین والصلوة والسلام علی من بعث بالسیف رحمة للعالمین اما بعد:

کله چې مسلمانانو د انګریزانو په خلاف په (۱۸) هجري کال کې په هند کې جهاد شروع کړ نو کفارو د احمد رضا په نوم کس چې د هند د بریلي ښارد أتراپردیش ولایت کې زیږیدلی دی خپل طرف نه د جهاد په خلاف اوپه دې خاطر چې د انګریزانودحکومت سره دوستي پرېښودل شي نائب مقرر کړ او بعضي دا وایي چې احمد رضا بریلوي د شیعه کورنۍ څخه و او ځان یې سني معرفي کړی وو ترڅو د خلکو ضررونو نه بچ شي او ده به (پان) هم استعمالوه، دا د هغه ونو پاڼې دي کوم چې د هند او بنګلادیش په ځمکه کې کرل کېږی او د (انور رضا په کتاب ۲۵٦ ص) راځي چې دې به په رمضان کې د روژه ماتې نه وروسته پرته د بل څه خوړلو نه په (پان) استعمالولو اکتفا کوله او په کتاب د ملفوظات بریلوي کې راغلي چې دی به د شیشې څښل هم کول.دا د قرآن او سنت د متبعینو پر وړاندې ډیر بد زبانه او سخت زړی و لکه د شیخ محمد بن عبدالوهاب رحمه الله په اړه .

بریلویان وایي: پر مسلمانانو حرام دي چې د وهابیانو کتاب ولولي یا یې وګوري (دارنګ وایي:)څوک چې د وهابیانو سره کیناستل یا ورسره یوځای شو نو د دوئ سره نکاح جایز نه ده احمد رضا بریلوي وایي: د ټولو نه بدتر مرتد وهابیان دي. او دا مرتد وایي (چې وهابیان د یهودو نصاراوو مجوسو او مشرکانو نه ډیر ګنده او ډیر ضرر رسونکي دي).

دارنګ بریلوي وایي: وهابیان د عبدالوهاب النجدي هغه ځوی ته منسوب دي چې کوم د توحید کتاب ولیکلو د حرمینو بي عزتي یې وکړه الله دې د دواړو حرمینو عزت شرف زیات کړي او په هغوی یې بریدونه پیل کړل او په دې کې یې شر، ظلم، قتل پیدا کړ او دې د خپل خبیثې او مشرکې ډلې نه غیر نورې فرقې تجاوز کوونکي ګڼل او د هغوی تکفیر به یې خوښاوه او د دوئ د ډلې څخه د خوارجو یوه ډله وه چې د علی کرم الله وجهه الکریم په مقابل کې راپورته شوه اوجهنم ته داخل شول او اسدالله ذی الفقار چې د کفارو سره یې جنګ وکړ د دوی په اړه دغه حدیث ویل شوی چې دوی به تر هغې ختم نشي تر څو چې د لعین دجال سره راپورته شي نو د دغه رښتینې وعدې د وجې دغه غضب کړای شوی قوم فتنې راپاڅوي او په دیارلسم قرن کې دوی د دیار نجد څخه راووتل او د نجدیین په نوم مشهوره شول او نجد د دوی د مشر نوم و تر دې چې الله د دوی شان شوکت او ښارونه ختم کړل او پر دوی یې د مسلمانانو عسکر په (۱۲۳۳ هـ) کې غالب کړل.

دارنګ بریلویان وایي: نجدیان د نجد ملحدین او زندیقان دي، نجدیان کافر او مرتدین دي، ځکه دوی خبیثې او ملعونې عقیدې لري.

بریلویان وایي: وهابیان او مشران یې له ډیرو وجو کافر دي، او د شهادت کلمې ویل یې له کفر څخه نه منع کوي * دا رنګ وایي: د دې ډلې کفر په زرګونو وجو او سببونو ثابت دی.

دارنګ وایي: وهابیان مرتدین او منافقین دي، ځکه دوی اسلام ښکاره کړی او کلمه د شهادت وایي.

دارنګ وایي: وهابیان له ابلیس څخه ډیر رذیلان، فاسد او ګمراهان دي، ځکه شیطان دروغ نه وایي او دوی دروغ وایي.

دوی دا هم وایي : وهابیان او غیر مقلدین دوی د مسلمانانو په مساجدو کې حق نه لري او دوئ به له جماتونو څخه منعه کیږي او که د فساد له امله نه منعه کیدل نو باید رسمي منعه شي .

دارنګ دا وایي: د یهودو او نصاراو ذبیحه حلاله ده ،خو لیکن د وهابي ذبیحه حرامه ده، اګر چې یو لک دفعه یې پرې د الله نوم هم اخیستی وي او د متقیانو نه هم وي خو جایز نه ده ځکه چې دا مرتد دي او د مرتد ذبیحه حرامه ده.

او مرتد بریلیان وایي لازم دی په تا چې د ابن تیمیه، ابن القیم الجوزي او د دوی په شان د دوی د نورو علماؤ له کتابونو نه ځان وساتئ ،هغه خلک

چې اله يې خپل خواهش وي او الله سره د علم نه ګمراه کړی وي او په غوږو زړونويي ورته مهر لګولی وي او په سترګويي ورته پردې لګولي وي ، نو دغه خلکو ته به د الله نه پس څوک هدايت وکړي او دغه خلک څنګه د خپل حدودو څخه تيريږي او د خپلو رسمونو څخه تيرېږي او د حقيقت او شريعت بندونو څخه تيرېږي او سره د دې بيا هم دوی ګومان کوي چې په هدايت دي خو داسي نه ده بلکې دوئ په بدترې ګمراهۍ او بدترينو خويونو او سختو دروغو او بهتانونو کې دي ،الله دې ټول وشرموي او ځمکه دې د دوی پشان خلکو څخه پاکه کړي.

ځکه نو له همدې کبله بريلوي طالبان مؤحدين او د قرآن حديث متبعين سلفيت او اهل الحديث توب ته منسوب خلک وژني!

مرتد احمد رضا بريلي دا په اصل کې مرتد مشرک و لکه څنګه چې د دې په راتلونکي خبرو کې به فکر کوونکو ته معلومه شي او هيڅوک يې نه دی پريښی کوم چې د برطانيۀ حکومت په خلاف او په هغوی يې حمله کوله د هند په قاره کې مګر دا چې د هغه يې مخالفت او تکفير کړي دا د هغه او د کورنۍ او ډلو مناصر و.

او مرتد بريلي احمد رضا د د و طنپا لو ، هند وا نو ملحد ينو هيڅکله خلاف نه دې کړې،خپل وخت کې بلکې د دې ټولي توري، غشي ټول اسلام ته د منسوبو خلکو په سينو ننوتل او ټولو خلکو ته يې د برطانيه د حکومت د مخالفت پرېښودلو حکم کړی وو او د جهاد حراموالی يې ذکر کړی وو ، يوه رسالة يې ليکلې وه د (اعلام العلام بان هندوستان دار الاسلام) په نوم او په هغې کې يې د متبعينو د کتاب سنت په اړه په کې ليکلی و: (چې وهابيان مرتد دي او دوی نه به جزيه نه اخيستل کيږي او د دوی له پاره به مؤبد آمان نه ورکول کيږي او د دوی ښځې وينځې کيداې شي)

او دوی سره د نکاح حراموالی د دوی ذبيحه نه خوړولو حکم او د دوی په مړي لمونځ نه کول د دوی سره خبرې، په کارونو کې يوځاې کيدل او کيناستل يې هم حرام بللي وو الله دې دوی هلاک کړي کوم طرف ته دوئ روان دي (د دې کتاب ۱۹ ص وګوره)

دغه رنګ دغه خبيث بريلوي د مسلمانانو سره خپله دښمني او د برطانيه سره کار کول يې هم ښکاره کړي وو، د مسلمانانو تر منځ يي کفر ، شرک او شکونه خپاره کړي وو .

دده په اړه برطانوي کافر (فرانسس رابنسن) په خپل کتاب (سيبترزم امنک اندين مسلمز ص۴۴۳) کې ويلي چې بريلوي د انګليس حکومت ساتنه کوونکی و او نړيوال جنګ کې د هغوی ساتنه کړی او دې مرتد خبيث په دې باندې د خپل مرګ په وخت کې هم وصيت کړی و، ويلي يي وو : (زما په دين او مذهب کوم چې زما په کتابونو کې ښکاره شوی منګولې ولګوئ او په هغې قائم اوسئ ځکه دا په ټولو فرائضو کې مهم فرض دی) (وصايا ص۱۰)

دا خبيث په ۱۹۲۱ م د ٦٨ کالو په عمر کې مړ شو، د الله عزوجل څخه غواړو چې عذاب يې جهنم کې زيات کړي او د ملحدينو زنادقو مرتدينو مشرکينو سره يې جمع کړي، د دې خبيث مذهب د امريکا، برطانيه او د اسلام د نورو دښمنانو په مرسته اوکومک په هند، افغانستان، پاکستان او نورو مختلفو مناطقو کې خپور شو.

په افغانستان کې ډيرې داسې ډلې دي ، چې د غه بريلوي مذهب ته منسوب دي او د دې خبيثې عقيدې څخه دفاع کوي او د خلکو تر منځ يې خپروي په ځانګړي توګه په قندهار، هلمند، زابل،. کاپيسا، پروان او داسې نورو ځايونه کې ددې عقيدې خپرونکي او په دغه ګمراه عقيده ايمان لرونکي زيات دي ، د دوی علامې سپينې پټکۍ او د هغې دننه زيړې خولۍ ګانې دي ، دوی په هو ،هو ويلو او په ګډاګانو او شور ماشورکولو او د وحشيانو په شان په مختلفو حرکتونو باندې پيژندل کيږي ، چې په خپل بدعي مجالسو کې يې کوي او ددوئ ځينې يي نه ځان ته سيفيه وايي او د دوئ يو ګمراه شيخ د سيف الرحمن الخراساني په نوم وو او دا هم د احمد رضا خبيث څخه زيات متأثره شوی و او خپله عقيده يې په افغانستان او پاکستان کې خپره کړه ، سيف الرحمن او احمد رضا دوه مخونه وواو د يو کار کولو له پاره وو اګر چې سيف الرحمن په بعضو ځايونو کې د بريلوي څخه متاثره شوی خو په اصل کې د دوی څښاک د يو ګودر څخه دی او په يوه کنده کې اوسيږي چې د خراسان غږ مجلې په راتلونکو ګڼوکې به د سيف الرحمن ساحر او د تصوف شرکي او کفري عقيدې ته به دده په خدمت رښا واچوو ان شاء الله .

خو اوس د مرتد احمد رضا بريلوي د عقيدې ذکر کوو چې د هغې د عقائدو څخه يو يي غير الله ته فرياد اوله غير الله څخه کومک غوښتل دي :

بريليانو د اسلام د ټولو اساسي عقائدو خلاف کړی او شرک يې د توحيد په ضد او بدعت او ګمراهي يې د سنت او هدايت په خلاف نشر کړی او د مؤمنانو او مجاهدينو په خلاف يې د مرتدينو او مشرکينو سره دوستي کړي او کوي يې بلکې دوئ د کفري او مرتدو حکومتونه لښکرې دي.

بريلوي لعنة الله عليه وايي (د الله څه خلک دي چې دوی يې د خلکو د حاجت پوره کولو له پاره خاص کړي چې د خپلو حاجتونو په پار هغوی ته ورمنډه کړي).

بريلوي بل ځاې وايي : د الله څخه غيرالله ته فرياد او له هغه مدد غوښتل جايزدي اوپه دې اړه يي ترغيب ورکړی ويلي يي دي چې د دې څخه انکار کوونکی به يا متکبر يا عنادي وي، که دا فرياد او مدد غوښتل د مړي څخه وي يا ژوندي څخه که د نبي يا رسول څخه وي که دد ولي او نيک انسان څخه وي هيڅ باک نه کوي او د ې تر منځ کوم فرق نشته

او بريليان وايي : مدد غوښتل د انبياء رسولانو او صالحانو څخه جايز دي.

بريليان وايي: چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د مصيبتونو دفع کوونکی او د هرې غوښتنې ورکونکی دی او وايي چې جبرائيل عليه السلام د حاجتونو پوره کوونکی دی او رسول الله صلی الله عليه وسلم بيا د حاجتونو د پوره کوونکو حاجت پوره کوونکی دی چې د جبرائيل عليه السلام

حاجت هم پوره کولی شي.

دا بریلیان د عبدالقادر جیلاني باره کې دروغ وايي: چې چا زما ځخه په یو غم کې مدد وغوښت، نو زه به ترې دا غم لرې کړم او چا چې ما ته فریاد وکړ نو زه به یې تکلیف لرې کړم او چا چې په سختۍ کې ما ته زما په نوم آواز وکړ نو زه به ترې دا سختي لرې کوم او چا چې زه الله ته په یو حاجت کې وسیله کړم نو حاجت به یې پوره کړم.

دوی یو بدعي لمونځ د غوثي لمونځ په نامه نومولی چې دوه رکعته کول او بیا د بغداد په طرف لس قدمونه اخستل او کله چې قدم ږدي او ددوی په اصطلاح د غوث الاعظم جیلاني ځخه به مدد غواړي او هغه ته به په نامه اوازونه کوي او خپل حاجت به ورته وايي او دغه شعرونه به وايي:

په ما ظلم کېږي په دنیا کې ته مې
مرستندویه یې
او ننګ دې وي په هغه ساتلو د
ساتونکو باندې
کله چې ورک شي په یوه دښته کې
سربند (واګی) زما د اوښ.

او مرتد بریلیان وايي: ای د الله سیوریه شیخ عبد القادره!
ځه شی د الله له پاره ای شیخ عبدالقادره!
مهرباني، مهرباني مهرباني دعبدالقادر زمونږ نه واړوه بد شیان ای عبدالقادره!

لکه ځنګه چې دغه خبیثان وايي پرته له شکه د دین له پاره یو مرسته کوونکی وي او هغه عبدالقادر دی.

د یهودو نائب او د شرک ښکاره کوونکی احمد رضا البریلوي وايي (ما په ژوند کې فریاد او مدد نه دی غوښتی غیر د عبدالقادر ځخه کله چې مرسته غواړم نو د دې ځخه یې غواړم او کله چې فریاد کړم نو دې ته یې کړم کله چې وغواړم د بل کوم ولي) حضرت محبوب الهي (نه ، چې هغه ته فریاد او مدد ترې وغواړم نو زما ژبه د هغې په نوم اخیستلو نه چلېږي بلکې په دې چلېږي چې: اي غوثه ، ځکه زما ژبه انکار کړي چې د هغې نه علاوه د بل چا نه مدد وغواړم.

دوی د احمد زروق نه هم مدد طلب کوي او وايي :
زه د هغه چا عبادت کوونکی (مرید) یم چې راغونډوي تیت وېرک شیان هغه ظلم نا انصافي چې د هغه ټوټې راټولوي کله چې په کوم غم ، تنګی او ویره کې یې نو د یا زروق په نوم آواز وکړه په ډیرې جلتۍ سره.

او دارنګ دوی د ابن علوان په نامه هم مدد طلب کوي ،چې کله یو انسان ځه ورک کړي او غواړي چې الله یې ورته واپس کړي نو په یو اوچت ځای دې ودرېږي چې قبلې ته یې مخ اړولي وي او سورة الفاتحه دې ووايي او د دې ثواب دې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وبخښي او بیا دې د دې ثواب احمد ابن علوان ته وبخښي بیا دې ووايي ای زما باداره ! ای احمد بن علوانه! که چېرې زما ورک شوی شی ماته واپس نه کړي نو د اولیاء د دیوان نه به تاسره بحث جګړه وکړم.

دارنګ دوی د محمد بن الحنفي نه هم مرسته غواړي لکه وايي : چې محمد بن الحنفي به اودس وکړ نو یوه ورځ د ورځو نه یې خپله ځپلی وویستله او په هوا کې یې ګوزاره یې کړه او دویمه ځپلی یې خپل خادم ته ورکړه او هغې ته یې وویل دا د ځان سره کېږده تر ځو چې اولنۍ ځپلی دویم ځل راشي نو پس د ډېر وخت نه د شام نه یو کس راغی او ورسره هماغه ځپلی وه کوم چې هوا کې ورکه شوې وه او وې ویل زما لار ښوونکیه او شیخه ! پرته له شک یو لوټ مار راغی چې له ما ځخه غلا وکړي او زما په سینه کېناست چې ما ذبح کړي نو ما د محمد حنفي په نوم غږ وکړ نو دغه ځپلی غیبي راغله او دغه غل سینه یې ووهله، هغه باندې بیهوشي راغله او ما ترې نجات وموند.

دارنګ دوی د أحمد بدوي نه هم مدد غواړي لکه ځنګه چې بریلوي مرید وايي : ای زما باداره أحمده بدوي !زما سره اوسه (او بریلیان د أحمد بدوي ځخه نقلوي): د چا چې ځه حاجت وي نو زما قبر ته دې راشي او خپل حاجت دې وغواړي زه به ورته حاجت پوره کړم .

او دوی د خپل ګمراه صوفي مشایخو باره کې وايي: د صوفیانو مشایخ د خپلو تابعدارانو مریدانو ساتنه کوي په ټولو حالاتو او سختیو کې لکه ځنګه چې بریلوي وايي :کله چې کوم کار کې حیران وارخطا شوی نو د قبرونو والاو ځخه مدد وغواړئ .

او دارنګ دوی وايي د قبرونو زیارت کول ګټور او ګټه رسوونکي دي او قبرونو والا د خپلو زیارت کوونکو مدد کوي او دارنګ وايي: د قبرونو دزیارت مقصد دا دې چې خپل اهل ته فایده ورسوي او بریلیان وايي چې محمد بن فرغل به ویل :زه په قبرونو کې تصرف کوونکی یم نو ځوک چې ځه غوښتنه لري نو رادي شي زما مخې ته او خپل حاجت دې وغواړي زه به یې ورته پوره کړم.

بریلیان وايي ټوله نړۍ د اولیاؤ په لاس کې د یو ورغوي په شان ده اولیاء دې ته ګوري ځوک چې د هر ځای نه فریاد او آوازورته وکړي فریاد یې قبولوي او حاجت یې ورپوره کوي.

بریلیان د هغه چا باره کې د دوی شرک نه منی دا وايي : چې زمونږ زمانه کې یوه وړه ډله ده چې دوی د اولیاؤ د مدد ځخه منکر دي او دوی هغه ځه وايي چې علم پرې نه لري هسې اټکل خبرې کوونکي دي .

ای مؤحدو ورونو !د غیر الله نه مدد غوښتل، د مرتدو بریلیانو عقائد دي.

د دغو مشرکانو د عقائدو نه د الله د قدرت اختیار انبیاوو او اولیاوو ته منسوبول دي:

مرتدو بریلیانو د الله قدرت په خپل ګومان انبیاو او اولیاؤ ته منسوب کړي ، او د الله په ځای انبیاء او اولیاء ددي وړ ګڼلي چې فریاد ورته وشي او دعا ترې وغوښتل شي .

دوی دالله ځخه دا هرځه نفي کوي، مرتد بریلیان دا عقیده لري چې اولیاء او انبیاء د رزق ورکولو او منعه کولو، ژوندي کولو او مړه کولو اختیار لري او دوی تدبیر چلوونکي، مدد کوونکي او شفاعت کوونکي دي او هر ځه د دوی سره دی نعوذبالله

دارنګ دوي وايي: ټول هغه ځه چې ښکاره شوي دي په عالم کې نو دا ټول شیان محمد صلی الله علیه وسلم ورکوي او د هغه په لاس کې چاپیاني دي، نو د الهي خزانو ځخه ځه نه وځي، مګر د هغه په

لاسونو او هغه چې د کوم کار اراده وکړي د هغې خلاف نه کېږي او د دې کار مخه نیونکی نه وي.

همدارنګه بریلیان وایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم بیزاره دی له ناروغی څخه، د دردونو څخه او هغه د خپل امت څخه د هر ناخوښه کار لرې کوونکی دی همدا راز ژوندي کونکي دي، د خپل امت څخه د سختیو او هر ناخوښې کار دفعه کونکي او ژوندي کوونکې دی، خلکو ته نفع رسونکی دی، د مرتبواوچتونکی دی، ساتونکي او مدد کوونکی دی، د ازمایښتونو دفع کوونکی دی، همده (رسول الله صلی الله علیه وسلم) پر ابراهیم علیه السلام اور یخ کړی و، دا ورکونکی دی او حکم یې دواړو جهانونو کې جاري کیدونکی دی .

همدارنګه وایي : دا رسول الله د پټو خزانه ده او دا د حکمونو جاري کوونکی دی، هیڅ امر نه جاري کېږي مګر د هغه په حکم او خیر نه نقل کېږي مګر د هغه په حکم د هغه نه د امید مدد او ورکړې په دین ، دنیا او په آخرت آبد له پاره کېږي.

وایي: بیشکه رسول الله صلی الله علیه و سلم سردار دی د دواړو جهانونو، سخاوت کونکی دی، رزاق دی او مونږ ورته محتاج یو او وایي د رسول الله صلی الله علیه وسلم نوم په عرش باندې لیکل شوي ،ځکه چې پوه شي عرش د هغې حق دی او دا یې مالک دی او وایي رسول الله متصرف دی په هر ځای کې

بریلیان وایي :چې بیشکه رسول الله د الله د لویو خلیفه ګانو څخه لوی خلیفه دی او دا تصرف کونکی دی په ځمکې او آسمان کې.

بریلیان وایي :چې بیشکه رسول الله دا مالک د ځمکو، مالک د خلکو، مالک د امتونو او مالک د ټولو مخلوقاتو دی، د دې په لاس کې چابیاني د نصرت او مدد دي، د دې په لاس کې چابیاني د جنت او جهنم دي، دا هغه څوک دی چې عزتمند به وي په اخرت کې، دا به د قدرت صاحب وي، د قیامت په ورځ به اختیار ورسره وي ، دا هغه څوک دی چې غمونه لرې کوي د خپل امت نه او ازمایښتونه به دفع کوي، دا به د خپل امت حفاظت کوونکی او مدد کوونکی وی، او د دې له پاره لاسونه پورته کېږي دحاجت پوره کولو لپاره.

دارنګ بل بریلوي وایي: پرته له شکه رسول الله دخپل رب نائب دي، چې ورکوي هغه څه چې غواړي او چاته یې چې وغواړي، او اخلي هغه څه چې وغواړي او چاته یې چې وغواړي.

بریلوي وایي: پرته له شکه ځمکه د ده په قبض او تصرف کې ده ، او پرته له شکه جنت د ده سلطنت او ریاست دي ، او پرته له شکه دا تقسیمونکی د رزقونو دي.

بریلوي مفتي وایي: چې بیشکه ټول عالم اوټول کارونه د رسول الله صلی الله علیه وسلم په لاس کې دي تصرف کوي په دې کې او چاته چې وغواړي او څنګه وغواړي ورکوي یې.

او دوی د نورو انبیاوو باره کې وایي : چې پرته له شکه انبیاء تصرف کوي په باطن او رزقونو د خلکو کې لکه څنګه چې ظاهر ورته تصرف لري.

د علي رضي الله عنه باره وایي: چې دا د اور تقسیمونکی دی خپل أولیاء به جنت او دښمنانان به اور ته داخلوي.

بریلویان د عبدالقادر جیلاني باره کې وایي: چې دا متصرف د جهان دی، دې ته اجازه او اختیار ورکړی شوی او دا تصرف کوونکی د کارونو د دنیا دي.

دارنګ بریلویان وایي : ای زما فریاد رسوونکیه! ته ژوندی کوونکی او مرګ راوستونکی یې او نبي هغه قاسم دی او ته مو هغه ته رسوونکی یې.

او همدا شان بریلویان یو شعر وایي:

ای د اله سیوری عبدالقادره!

او ای بنده ګانو ته پناه ورکوونکی عبدالقادره!

مونږ محتاج او فقیران یو!

او ته د تاج او عزت خاوند یې

یو څه راکړه د الله له پاره عبدالقادره!

بریلوي مرتدین وایي: ای انعام ورکوونکیه او کامل عبدالقادره ته اوچت یې احسان وکړه او سوال د هیله من سوالګر پوره کړه عبدالقادره .

دارنګ دوی وایي: عبدالقادر یو فرش غوړولی په عرش باندې او راښکته شوی عرش په فرش

همدارنګه دوی وایي: عبدالقادر قبلونکی دی د فریاد د دین والو، دوی وایي: شیخ جیلاني هغه کومک کوونکی دی چې حاصل شوی دې ورته قدرت د کلمې (کن فیکون).

د درواغو څه اشعار عبدالقادر جیلاني ته منسوبوي : او زه په ټولو قطبونو واکمن یم

په هر حال کې زما فیصله منل کېږي .

زما شاګردانو، مه وېرېږئ، ځکه چې زه د جنګ په وخت کې د جنګ کولو هوډ کوم زما وهل په آسمان ځمکو کې بیان شوي

او زما د خوشالی لاره ماته ښکاره شوې د الله ښارونه زما په ملکیت او تصرف کې دي او زما د زړه له پاره وختونه صفا دي زما له پاره ،په یو ځل مې د الله ښارونو ته وکتل پشان د پیوستون په قاعده کې د سرې په توګه زه جیلي محي الدین مې نوم او زما نښې په سر د غرونو دي.

بریلویان د جیلاني باره کې دا وایي: د وخت د خلکو بحران زما په زړه کې دی او دا تصرف کوونکی دی په ورکولو او نه ورکولو د یو کار.

اوهمدارنګه دوی وایي: چې د خلکو زړونه زما په لاس کې دي که چېرې وغواړم د هغی اړولو د ځان نه نو وبه یې کړم او که وغواړم چې ځان ته یې واړوم نو وبه کړم .

دوی وایي: د شیخ الجیلاني لپاره حق ثابت شوی په لوح محفوظ کې او دا د دې اختیار لري چې ښځه سړی وګرځوي.

دوی د دین د مشرانو اړوند دا وایي: چې فقهاء او صوفیان د خپلو مقلدینو له پاره شفاعت کولی شي او د هغې د نفس ختلو، د سوال د نکیر منکر په وخت ، د حشر حساب کتاب په وخت، د اعمالو د تول کولو، په پُل صراط تېریدلو مدد کړي او د هغوی نه په هیڅ موقع نه غافله کېږي او ټول مجتهدین مشران د خپل تابعدارانو له پاره شفاعت او ساتنه کولی شي، د دوی د دنیا او برزخ په سختیو او

پل صراط په تېریدلو کومک کوي.
دارنګ دوی وایي: د بدلون سلطنت له آسمان څخه تر ځمکې پورې دی ، او د عارف سلطنت له تخت څخه تر بستر پورې دی.

دارنګ ظالم مرتد بریلویان دا وایي: چې د دنیا نظام د اولیاء په واسطه قائم دی او دوی وایي اولیاء ژوندي کول، د برګې مرض والا او ړانده جوړولی شي او ټوله ځمکه په یو قدم راټولولی شي.

دوی وایي: په هره زمانه کې یو غوث وي او آسمانونه او ځمکه له هغې پرته ولاړ نه دي .

همدارنګه وایي : وهابیان وایي چې اولیاء د قبرونو نه د مچ د لرې کولو طاقت هم نه لري لیکن دوی نه پوهیږي چې دوی له پاره قدرت دی چې ټول عالم قبول کړي لیکن دوی دې ته فکر نه کوي.

همدارنګه دوی وایي: تصرف د أولیاؤ پس د مرګ نه نور هم زیاتیږي.

دا ځیني هغه عبارتونه د مرتد بریلویانو د قوم وو چې په قدرت او تصرف دانبیاؤ او اولیاؤ یې عقیده ده ، دوی په دې اکتفا نه ده کړې ، بلکې احمد رضا بریلوي یې د الله سره په تصرف د کارونو او خلکو کې شریک ګرځولی، دمرتد احمد رضا تابعداري کوونکي او مرسته کوونکي وایي: احمد رضا لیدونکی دی د زړونو او د ایمان او په دوارو جهانونو کی نجات ورکوونکی دی.

اومرتد بریلیان وایي: احمد رضا رزق ورکونکی، د دعاګانوکونکې، د مشکلاتو حل کونکی، فریاد قبلونکی دې ،او دا د اولیاؤ غوث او قطب دی، د دې له پاره به د حشر په ورځ سیوری وي، په هغه ورځ چې سیوري به نه وي او ملګرتیا به یې په قبر او حشر او دوباره پورته کېدلو کې کوي او دا رزق ورکوونکی دی اومونږ محتاجه یو دې ته د دوی د عقیدو څخه د مرو آواز اورېدل دي

بریلویان وایي: چې اولیاء په قبر کې ډیر ښه کتونکي او آوریدونکي دي، د دنیا له ژوند څخه هم زیات چې دوی به کتل او آورېدل.

همدارنګه دوی وایي : کله چې د پاکو نفسونو څخه ساه واخستل شي نو یوځای شي د اوچتو ملائیکو سره او دا په شان د مخامخ کتونکو ګوري او اوري.

دوی د عبدالقادر جیلاني باره کې وایي: چې شیخ جیلاني په هر ځای کې ګوري او د ټولو آواز اوري.

د دوی د شرکي عقائدو څخه اثبات د علم الغیب د اولیاء له پاره، د بریلویانو دا عقیده ده چې انبیاء، پیغمبران، نیکان او اولیاء په غیبو پوهیږي او حال دا چې په غیبو نه پوهیږي مګر یوازې الله.

الله تعالی فرمایي: ژباړه: ورته ووایه ای پیغمبره پرته له الله بل هغه څوک چې ځمکو آسمانونو کې دي په غیبو نه پوهیږي (النمل:٦٥) الله فرمایي : ژباړه: پرته د شک نه الله عزوجل په غیبو د آسمانونو او ځمکو او هغه څه چې ستاسې په سینو کې دي پوهیږي (الفاطر:٣٨)

بریلویان وایي: انبیاء علیهم السلام د اولې ورځې نه تر آخرې ورځې چې څه دي ګوري او پرې پوهیږي.

د نبي علیه السلام باره کې وایي:

چې علم د لوح محفوظ او علم د قلم او هغه څه چې شوي او کیږي ټول یوشان د نبي علیه السلام د علم څخه دي.

بریلیان وایي : چی نبی علیه السلام پوهه دی په ټولو شیانو او په کارونو دالوهیت او د حق په فیصلو او په نومونو کارونو آثارو او ټولو ښکاره او پټ لومړني او آخري باندي علم لري.

او مشرک بریلویان وایي: چې د نبي علیه السلام علم ټول غیبي علمونه او پادشاهیاني راګیرې کړي.

په حدیث کې ثابت دي نبی علیه السلام فرمایلي دي: پینځه شیان دي نه پوهیږي په هغې مګر الله ، د هغه سره علم دقیامت، باران ورولو دی او پوهیږي په هغه څه چې په رِحمونو د زنانه وو کې وي او نه پوهیږي یو نفس چې څه به کوي سبا ته او نه پوهیږي یو نفس چې په کوم ځمکه به مړ ګیږي(رواه احمد)

مګر مرتد بریلویان وایي : چې رسول الله صلی الله علیه وسلم نه و مبعوث شوی مګر دا چې د پنځه غیبو ښودنه ورته الله وکړه او دارنګ وایي چې رسول الله ته علم د پینځو غیبونو علم ورکړی شوی و خو لیکن د هغې پټولو حکم ورته شوی و.

دارنګ بریلیان وایي : رسول الله صلی الله علیه وسلم په علم الغیب د ماضي او مستقبل باندې پوهیږي او په ډیرو هغه شیانو چې په لوح محفوظ کې دي پوهیږي او د قیامت د راتلو علم لري.

مرتد بریلیان وایي: چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ټول عالم د مدینې نه ګوري.

اوهمدغه شان دوي وایي: چې رسول الله یواځې په دغه پینځو غیبونو نه پوهیدلو بلکې دغه علوم چې چاته یې خوښه وه د خپلو خدمتګارانو نه، نو ورکول یې.

دغه شان مرتد بریلویان وایي: څرنګه به په نبي علیه السلام دغه پنځه غیبونه پټ پاتي شي حالانکه د هغه د غوره امت نه هیڅوک تصرف د هغې د خبریدلو نه غیر نه شي کولی نو واورئ اي منکرینو، د اولیاءالله تکذیب مه کوئ ځکه د دوی تکذیب د دین خرابي ده او الله به انتقام اخلي څوک چې د دې نه انکار کوي "وأعاذنا الله بعبادة العارفین".

دغه شان دوی د عبدالقادر جیلاني په حق کې دروغ وایي اوبهتان تړي وایي: که چیرته د شریعت واګې زما په خوله کې نه وی، ما به تاسو ته هغه څه چې خورئ او ذخیره کوئ د هغو خبر هم درکړی وو تاسو زما په وړاندې په شان د شیشو یئ چې ګورم هغه څه چې ستاسو باطن کې دي.

دا ځیني د مرتدو بریلویانو د ډلې خبرې دي چې انبیاؤ او اولیاؤ ته علم الغیب نسبت کوي ،لیکن دوی دروغ وایي، ناامیده دي او تاوانیان دي دنیا اخرت کې ځکه الله خپل نبي ته فرمایي: اې محمده (صلی الله علیه وسلم!) دوی ته ووایه: "زه د خپل ځان لپاره د څه ګټې او زیان واك نلرم، هماغه الله چې څه غواړي، هغه کیږي. او که زه په غیبو پوه وای، نو ما به ډیرې ګټې ځان ته اړولي وای، او ما ته به هیڅکله څه زیان نه ؤ رسیدلی. زه خو یوازې یو خبرونکی او زیری کوونکی، د هغو خلکو لپاره یم چې زما خبره مني."(الاعراف :۱۸۸)

د دوی د باطلو عقائدو څخه یو دا دي چې نفي د بشریت د نبي علیه السلام کوي:

مرتد بربلیان وایي چې نبي علیه السلام بشر نه و بلکې دا د الله نور و، لیکن دوی دروغ وایي او دا فاسده عقیده یې د خپل ځانه جوړه کړې ده او قرآن د دوی د عقیدې رد کوي: الله فرمایي: ژباړه: کله چې خلکو ته هدایت راغی، نو پر هغه له ایمان راوړلو څخه کوم بل شي منع نه کړل، مګر د هغو دغې وینا چې: "ایا الله بشر پیغمبر را لیږلی دی (الاسراء: ۹۴)

او دا ایت دلالت کوي په بشریت د نبي علیه السلام لیکن ظالم بریلویان د الله آیاتونو نه انکار کوي او الله تعالی فرمایي :ژباړه:الله تعالی پر مؤمنانو احسان کړی کله چې په دوی کې د دوی د جنس نه پیغمبر ولیږو) او عائشه رضي الله عنها فرمایې :) چې نبي علیه السلام نه وو مګر بشر چې وینځلې به یې خپلې جامې او د خپلې چیلۍ شیدې به

يې لوشلي او د خپل ځان خدمت يې خپله کاوه) [شمائل ترمذي].

ليکن مرتد بريليان وايي: (چې نبي عليه سلام د الله تعالی نور دی ، او ټول مخلوقات بيا د هغه د نور نه پيدا دي)

مرتد احمد رضا بريلوي يوه (صلاة الصفا فی نور المصطفی) په نوم يوه رساله ليکلي او د هغې په مقدمه کې يې ليکلي: ای الله تالره حمدونه دي ای نوره ! ای رڼا د نوره ! ای هغه رڼا چې مخکې د هر چا رڼا وي او وروسته د هر چا نور يې ای هغه څوک چې رڼا اختيار ستا دي او په تا رڼاگانې حاصلېږي او د هغه نه رڼا راپيدا کېږي او بېرته واپس کېږي او هغه خپله نور دی يعني: الله دې پر تا اواهل ملگرو درود سلامتيا او روښانه نور کې برکت او ټولو سپوږمۍ رڼاگانې واچوي الله د خپلې رڼا نه پيدا کړی يې او ټول خلک يې د خپلې رڼا او درڼا شغلو نه پيدا کړي.

دوی وايي : ته نور يې اوستا ټول اعضاء د بدن د نور نه دي او ټول اولادونه ستا د نور نه دي او ته دنور سترگه يې او اصل ستا ټول نور دي.

بريلويان وايي: چې د پيغمبرانو په اره د بشريت عقيده لرل د کفارو عادت دی.

د دوی بدعي او شرکي عقيدې نه دا دی چې نبي عليه السلام په هر وخت او هر ځای کې حاضر او ناظر گڼي.

بريلوي مرتدين دا عقيده لري چې نبي عليه السلام په هر وخت او هر ځای کې حاضر او ناظر دی، دوي وايي :نشته يو ځای يا يو وخت مگر په هغه کې رسول الله موجود وي.

وايي :چې دا لري خبره نده چې د رسول الله مقدس وجود په ډېرو ځايونو کې وي چې هغه ځايونه شمارل کېږي نه.

دوی وايي: چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ته سره د صحابه و د ارواحو اختيار ورکړي شوی و، چې په ټول عالم وگرځي او دا ډېرو اولياؤ کتلي.

دوی داولياؤ په شان کې وايي: چې اولياء طاقت لري په يو دقيقه او ثانيه کې په زرگونو ښارونو کې چېرته يې چې خوښه شي وگرځي.

او مرتد بريلويان د رسول الله صلی الله عليه وسلم اړوند وايي چې رسول الله د ټولې دنيا د هرې ذرې په هر حال کې کتونکی دی، د قرآن تلاوت، د مولد قراءت او د نعتونو قراءت ته داسې حاضرېږي لکه څنگه چې د نيکانو جنازو ته په پاک بدن سره حاضرېږي.

مرتد بريليان د خپل عقيدې په بنسټ دا وايي: مرتد احمد رضا ژوندی او موجود دی لکه څرنگه چې وايي: چې بريلوي أحمد رضا ژوندی اوموجود دی، زموږ منځ کې دی، زموږ مدد کوي او فرياد مو اوري.

د دوی د دې کفرياتو او شرکياتو، بدعاتو او نظرونو نه غير نور هم شته، مثلاً دوی د رسول الله د پيدايښت په نيته مولود محفلونه نيول او حقپرستو علماؤ دا ثابته کړې چې اول د دغه بدعت پيدا کوونکی مظفر الدين بن زين الدين صاحب الاربل و او دا يو اسراف کوونکی پادشاه و او ده به محفلونه نيول، په ربيع الاول کې به يې محفلونه نيول، دا اول هغه پادشاه و چې اول يې دغه بدعت پيدا کړ، او دې به په هر کال په مولود د نبي عليه السلام تقريبا دري لکه مال خرچ کاوه.

او بريلويان وايي چې نبي عليه السلام د مولود مجلس ته حاضرېږي او موږ د هغه استقبال په ولاړه کوو، او دوی به دا شعرونه ويل : صلو صلو علي النبي – فانه حضر هاهنا، او يو د دوی د قوم له علماؤ څخه وايي: چې د ولادت د نبي عليه السلام يادښت سره ودريدل واجب دي.

بريلويان د خواهش تابع دي دوی په يتيمانو او د مړي په وارثانو لازمي کړي چې دوی ته دې په دريمې، څلورمې، اوومې او لسمې ورځ خوراک ورکوي او هرچې يوولسمه ورځ ده نو دوی وايي که چا کره مړی وي يا نه دوی ته به خوراک ورکوي څکه چې د دوی په کتابونو کې دا راغلي دا خاص د عبد القادر جيلاني د نذر ورځ ده چې الله په دې ورځ د جيلاني د وجې رسول الله ته هدايت وکړ (العياذ باالله) او بيا هدايت وکړ رسول الله صلی الله عليه وسلم خپل امت ته په دې ورځ او دا ورځ د رسولانو د هدايت او بخشش ده .د دوی کتاب(جاء الحق ج ـ ١ صـــ ٢٧٠)

بريلويان دا وايي چې د مؤمنانو روحونه د جمعې په شپه او ورځ راځي او د دوی د کورونو په اړخ کې ودرېږي او په غمجن آواز غږ کوي چې ای زما کورنۍ ! زما اولاده زما خپلوانو په صدقه کولو او يادولو زموږ باندې په موږ رحم وکړئ او موږ مه هيروئ د رسالة اتيان الارواح لزيارتهم بعد الروح للبريلوي المندرجة فی مجموعة رسائل صـــ٢٩ وگوره.

احمد رضا په خپل رساله (حجة الفائحة لتطيب التعيين) کې وايي: د فاتحې سورت لوستل په خاصو ورځو کې په خوراک جامو څپلو او نورو شيانو جايز او ثواب لري.

بريلويان وايي: څوک چې د آثارو د انبياؤ له تعظيم او پرې د تبرک حاصلولو نه منکر وي نو دا د قرآن سنت نه منکر جاهل او تاواني گمراه فاجر دي.

دوی وايي: د اولياؤ صالحينو علماؤ تعظيم لوی دی او د دوی نه تبرک اخيستل کېږي څکه دوی وارثان د برکت دي.

بريلويان د نبي صلی الله عليه وسلم او نورو انبياؤ د آثارو د تعظيم کيفيت باره کې وايي: د انبياؤ او اولياؤ آثار منل او ښکلول دي څکه چې دا د مشرانو علماؤ په خبرو کې ليکل شوي لکه د مدينې منارې ديوالونه ښکلول حالانکې دا شيان د رسول الله صلی الله عليه وسلم وخت کې نه و جوړ شوي بلکې د هغې نه وروسته جوړ شول او رسول الله هغه نه ليدلي نه يې لمس کړي.

د دوی نور کفر او بدعات هم شته چې ټول دلته نه شو ذکر کولی او الله دې موږ ته د دې کفري ډلې څخه نجات راکړي.

ای د خراسان مؤحدو ورونو ! دا هغه بعضې عقائد د دغه مشرکانو وو، د لويو مصيبتونو نه چې په امت د محمدصلی الله عليه و سلم راغلی هغه د داسې بريليانو غونډې مرتدو او منحرفو ډلو پيدا کېدل دي، هغه ډله چې د دين په جامه کې دي، د مؤمنانو سره مشابهت کوي او د مشرکانو ملحدينو عقيده خپروي.

د باطلو او گمراهانو اهل الزيغ منحرفينو ښکاره کول د الله په لار کې د لوی جهاد څخه دي، موږ د دغه مرتدې ډلې او څوک چې د دوی په عقيده او مدد کوونکي وو د هغوی رسوا کېدل ښه وبلل د کوم چې ملاترې او معتقدين په وطنې طالبانو کې شته او شاعر وايي:

من الدين كشف الستر عن كل كاذب
وعن كل بدعي أتى بالمصائب
ولو لا رجال مؤمنون لهدمت
مساجد دين الله من كل جانب

او ای مجاهدو مناصرو ورونو! قسم په الله د دې قوم فتنه ډېره لويه ده څکه دوی په چشم پوشو او جاهلانو باندې حق گډوډ کړی او دوی سره په دې کار کې رسنی مدد کوي، دوی ته هر څه پرانيستې او د احمد رضا بريلوي او بريليانو د ډلې خبرو کې څه حيرانتيا نشته بلکې د دوی خبرې د روښانې ورځې لمر نه هم ډېرې روښانه دي بلکې حيرانتيا هغه خلکو ته ده چې د بريليانو د شتون سره په طالبانو کې دي، سره د دې ځينې بيا ځانونه سنت او سلفيت ته منسوبوي خو د طالبانو شپه او ورځ دفاع کوي او د مجاهدينو، جهادپالو او د کتاب او سنت د پيروانو پسې په يو بريد پسې بل بريد کوي.

•••

طالبان ۳
د پلک او سندان په منځ کې

د خراسان غږ مجلې درنو لوستونکو ! تاسې ددغه تحلیلي سیاسي مقالې لومړی او دویمه برخه د خراسان غږ مجلې په اولسمه او اتلسمه ګڼه کې ولوستې دادې په دې ګڼه د همدې مقالې وروستۍ برخه ولولئ .

مجاهدینو ورونو!

د امریکا په شمول د نړۍ ټول کفار له طالبانو څخه پوره مطمین دي دوی آزمایلي چې دوی به نور هیڅکله کفارو ته نقصان او ضرر ونه رسوي ، ځکه نو سره داسې خوږه راشه درشه شروع ده ، د کفارو لوړ پوړي چارواکي څه په اطمنان د طالب سره په یو میز ناست دي او سره خوراکونه کوي او سره یو ځآي څه د سکون شپې کوي .

ورونو ! په (۱۹۸۳) کال مسعود رزیل روسانو سره د ټول افغانستان په سر معامله وکړه او ورته یې وویل نور افغانستان کې که مسلمانان وژنئ ، که ظلم او جبر کوئ که هر څه کوئ مقصد پنچشیر کی به زمونږ او ستاسې اور بند وي او همداسې وشول، له دی ترون څخه وروسته روسان دمقاومتیانو د ادې زامن شول او یو په بل یې بیا یو ږز هم نه کاوه روسانو او مقاومتیانو به په یو ټانګ له یوه سګرټه سره په شریکه لوګې پورته کولو.

دی کار سره طالبانو او نور ړلو او ټپلو ته دا چانس په لاس ورغې چې شروع یې وکړه چې هله مسعود خو قومیت وکړ، د ټول افغانستان مسلمانان یی روسانو ته خوشې کړل ، د پنجشیر په سر یې د ټول افغانستان مسلمانان په روسانو خرڅ کړل ، خو اوس جالبه داده چې تر اوسه طالبان د مسعود همدا کړنه دلیل نیسي، چې دوی ځکه د مسعود خلاف جنګ شروع کړ چې مسعود د پنجشیر لپاره د ټول افغانستان په سر روسانو سره معامله وکړه په پنجشیر کې یې اوربند وکړ او په نورو ولایتونو کې روسانو خپل وحشتونو ته دوام ورکړ او په پنجشیر کې د مقاومت عسکرو او روسانو سره په یو پوستین کې ځانونه تودول .

خو د طالب اوس خپل ځان ته فکر نه دې ، دوی هم د مسعود تور تاریخ تکرار کړ ، مسعود د یو پنجشیر په سر په ټول افغانستان معامله وکړه خو دوی بیا د یو افغانستان په سر په ټول اسلامي امت او ټولې یرغمل شوې اسلامي خاورې په سر معامله وکړه ، د بین الملل له لورې د وضعه شویو پولو په داخل کې د یوې محدودې خاورې د واک لپاره د وطنیت د کفري عقیدې د ساتنې او پالنې په هدف یې کفارو سره په ټول عالم اسلام معامله وکړه ، که کفارو له افغانستانه بهر د نړۍ هر مسلمان سره هر وحشت کوي نو خپل کار یې دې ، لرې نه ، بلکې د افغانستان سره په نیږدې پوله په شرقي ترکستان کې که کمونسټ چینایان د یغور د مسلمانو خویندو عزتونه لوټي ، که دوی په ډله ایز شکل وژني او که هر وحشت ورسره کوي خو هغه د هغوی خپل کار دې ددوی ورسره څه کار نه شته ، مطلب د نړۍ ټولو کافرو سره یې یوازې د یو افغانستان په سر د نړۍ په ټولو مسلمانانو معامله وکړه ، اوس که په امریکا او نورو کافرو هر څوک برید کوي نو طالب مکلف دې چې ددی کفارو ساتنه وکړي ، کله د روسانو ، کله د امریکایانو ، کله د هندوانو او کله د چینایانو په دفاع کې یې سرونه بایللې وي..

ټولو ته یې سرونه خم نیولي دي، سره د طالبانو د دومره بغیرتۍ او د کفارو ته د دومره وعدو ورکولو، بیا هم د پاکستان کفري حکومت یا نور کفار چې د همدې افغانستان په خلکو هره لوبه کوي بمبارونه کوي ، که یې د لوڼو عصمتونه لوټي او که هر څه کوي خو طالب نور عکس العمل خو نه ښایي تر دې چې ژبه یې هم کنټرول ساتلې او له خولې سپڼ نه خیژي، ځکه طالب ته اوس د هر څه نه مخکې ملي مصالح مهمې دي او د اسلامي فرائضو په غم کې نه دی.

مجاهدینو ورونو!

کوم کار چې پرون مسعود روسانو سره د پنچشیر په سر وکړ نن هغه کار طالبانو امریکایانو سره د افغانستان په سر وکړ .

طالبه! که د مسعود کار درته کفر او تسلیمی ښکاري، نو دې خپل کفر او تسلیمۍ ته څه ځواب لرئ؟

هغه وخت درسره د نورو ولایتونو د مسلمانانو غم وه ، هغه وخت مو د کفارو او کمونستانو ظلمونه د نور ولایتونو مسلمانانو سره لیدل ،د مسعود هغه کار مو بد ګاڼه، خو نن بیا ولی ړانده شوی یاستئ ؟ د ایران اهل سنت وینئ که نه ؟ په چین کې یرغمل شوې د شرقي ترکستان خاوره او د یغور ۴۴ میلونه یرغمل شوې مسلمانان نه وینئ ؟

د نور نړۍ د مظلومو مسلمانانو فریاد اورئ که نه ؟

په دې ټوله اسیره اسلامي خاوره کی د کفارو مستي وینئ که نه ؟ ولی دومره بیغیرته شوئ، خپله خو بیغیرته شوئ، د نورو مجاهدینو مخنیوی هم کوئ او خپل بادار ته د مجاهدینو د ځپلو وعدی ورکوئ آخر به هم تاسې مسلمانان پاتی شئ؟

ورونو : که مسعود روسانو سره معامله وکړه د پنچشیر په سر، خو بیا همداسې خپله خبره باندی ولاړ هم وه ، روس پنچشیر ته بیا نه تللو او نه هم بیا وروسته د تسلیمۍ څخه یی پنچشیر باندی بمبار وکړ ، خو راشه دلته د طالب حال وګورئ رقم ، رقم ضمانتونو ورکولو سره بیا هم دوی په آرام نه پریږدي، روز مره یی نور هم

ځانته ذليله کوي او رسوا کوي . يا وربانديې بمبار کوي او يا يې په کروز ولي او يا يې بې پيلوټه ولي خو بيا هم طالب دی او د امريکا د ماتې ببولالي دي چې زمزمه کوي .

مجاهدينو ورونو مخکې امتونو کې به کوم قوم چې د الله رب العالمين بندګي خوشې کړه ، کفر او نافرماني به يې شروع کړه، الله رب العالمين به دوی باندې داسې يو عذاب رانازل کړ، چې قواری به يې مسخه شوې،علماء وايي چې نن سبا يو عذاب هغه خلکو باندې چې د الله رب العالمين بندګي خوشې کوي او نافرماني کوي ،دا دی چې دوی د طاغوت بندګان جوړ وي، دوی د طاغوت عبادت کې مصروفه کيږي، لکه چې نن سبا طالبانو د خپل ځان نه عباد الطواغيت جوړ کړي دي. قال تعالی : **قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللّهِ مَن لَّعَنَهُ اللّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُوْلَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاء السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾** سورت المائده

ژباړه: بيا ووايه، ايا زه هغه خلك دروښيم چې د هغو عاقبت د الله په وړاندې د فاسقانو له عاقبت څخه هم ډېر بد دی؟ هغه کسان چې الله ورباندې لعنت کړی، او غضب يې وربانديې نازل کړی، چې له هغو څخه يې بيزوګانې او خوګان جوړ کړل، چې هغوي د غير الله د قانون اطاعت وکړ. د هغو درجه لا ډېره زياته بده ده او هغوی دعدل او اعتدال له سمې لارې څخه ډېر زيات منحرف شويدي'.

خپلو مجاهدينو ورونو ته وايو چې: د منافقينو او مرتدينو خبرې بايد په تاسې باندې تاثير ونکړي، د دوی په طعن او تمسخر باندې ستاسې عزت نه کميږي، ځکه عزت او غلبه ورکونکی الله سبحانه وتعالی دی. قال تعالی : **وَلاَ يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾** سورت يونس

ژباړه: دا خلك چې په تا پورې کومې خبرې ترې هغه دې تا ونه ځوروي، عزت په تمامه معنا د الله په واك کښې دی، هغه هر څه اوري او په هر څه پوهيږي.

هو! منافقينو به هم رسول الله صلی الله عليه وسلم ته ويل چې تبوك نه راشئ، زمونږ هيواد ته (مديني ته) رانه شئ ، له دې ځايه دې شړو او دلته تا لپاره ځای نشته دی، که راشئ دلته به ستاسې عزتمند ذليله کيږي، خو الله رب العالمين مخکې له مخکې څخه ورته د رد جواب ورکوي، چې تاسې به همدې مدينه کې چې خپل زمکه او هيواد مو دې، همدلته به ذليله کيږئ .

قال تعالی: **يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾** سورت المنافقون

ژباړه: دوی وايي چې که مونږ بېرته مديني ته ستانه شو نو ځوك چې دعزت خاوند دی هغه به ذليل له هغه ځايه وباسی. پداسې حال کې چې عزت خو د الله او دهغه درسول او مؤمنانو لپاره دی، خو دغه منافقان نه پوهيږي.

د طالب نه پوښتنه کوو آيا نړی کې کفار شته دی؟ آيا نړئ کې طاغوتي ملکونه شته دی که نه ؟ که چيری جواب مو مثبت وي، نو تاسې خو ځانته مسلمانان وايي او خپل ځان په ملت د ابراهيم عليه السلام (!) کی حسابوئ، نوتاسې د کوم کافر او طاغوت څخه برأت کړی دی ؟

ستاسې خو ټول کفار دوستان شول ،ټولو سره مو ديپلوماتيکې کفري اړيکي برقراره کړي دي ، ټولو سره ډيالوګ لرئ ، ټولو سره تعامل او جوړجاړی غواړئ ، آخر برائت مو له چا څخه کړي، دشمني مو چا سره ده ، کفر بالطاغوت لرئ که نه ؟

يا صرف کلمه وايي نور ايمان مو لکه د ماشوم اودس بيخي نه ماتيږي؟

قال تعالی : **قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءَاؤُا مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاء أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ.** سورت المتحنه.

ژباړه: ستاسې له پاره په ابراهيم او دهغه په ملګرو کښې يوه غوره نمونه ده چې هغوی خپل قوم ته په ډاګه وويل : مونږ له تاسې نه او ستاسې له دغو معبودانو څخه چې تاسې يې د الله په ځای بندګي کوئ قطعي بيزار يو، مونږ له تاسې نه منکر شوي يو او زمونږ او ستاسې ترمينځ دتل له پاره دښمني شوه او کينه ولويدله ترڅو پورې چې پر يوه الله ايمان رانه وړئ.

طالبه! څه وخت او چا ته وايي چې: كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاء أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ؟

خو که چېرې دا جرآت نه لرئ ،چې داسې يو اعلان وکړئ نو بيا مسلمانانو باندې لازمه ده چې تاسې څخه د برائت اعلان وکړي، د افغانستان هر مسلمان بايد د طالبي نظام څخه برائت وکړي، ځکه د مشرکينو څخه برائت دا الله متعال امر دی قال تعالی : **وَأَذَانٌ مِّنَ اللّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الأَكْبَرِ أَنَّ اللّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ.** سورت توبه. ژباړه: د الله او د هغه د رسول له لورې د حج اکبر په ورځ د ټولو خلکو له پاره عمومي اطلاع ده چې الله او هم د هغه پيغمبر له مشرکانو نه بېزار دي.

عامو مسلمانانو ته مو دا پيغام دی چې د طالبانو څخه برائت وکړي، دوی سره دشمنی ته تيار شي، د خپل توان په انداز مکلف ياستئ چې د دوی په خلاف مبارزه وکړئ او د دوی څخه خپله لاره جلا کړئ، ولو که ستا ورور او پلار ولی نه وي، ځکه دوی د الله دښمنانو سره دوستي او انډيوالي شروع کړی ده، چې نتيجه کی دوی دی کار سره د اسلام څخه په شاه شوي او مرتد

کرځیدلي دي . قال تعالی : **لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءهُمْ أَوْ أَبْنَاءهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ (۲۲)** سورت المجادلة.

ژباړه: ته به هېڅکله دا ونه مومې کوم خلك چې پر الله او اخرت باندې ایمان لرونکي دي چې هغوی له هغو خلکو سره مینه کوونکي و اوسي چې دالله او دهغه رسول مخالفت يې کړيدی که څه هم دهغوی پلرونه وي، یا دهغو زامن وي، یاد هغو ورونه وي یا دهغو ټبر او کورنی وي.

شیخ سلیمان بن سمحان رحمه الله فرمایي چې: **فأخبر أن جميع المرسلين بعثوا باجتناب الطاغوت ، فمن لم يجتنبه فهو مخالف لجميع المرسلين، قال تعالى: وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُوْلَئِكَ هُمْ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾** سورت الزمر

ژباړه: الله تعالی دا خبر ورکړو چې ټول انبياء د طاغوت څخه ډډه کیدو لپاره رالیږل شوي دي، نو څوک چې له هغه څخه نه په ډډه کیږي هغه د ټولو انبیاؤ مخالف دی. الله تعالی فرمایي: او کومو خلکو چې دطاغوت له بندګۍ نه ډډه وکړه او د الله خواته يې رجوع وکړه دهغو لپاره زیری دی. نو زیری ورکړه زما هغو بندګانو ته. چې خبره په غور سره اوري او دهغې د ډېر ښه اړخ پيروي کوي. داهغه خلك دي چې هغوته الله تعالی هدایت کړیدی او هم دوی پوهان دي.

طالبان د خپلو کړنو له امله حوض کوثر څخه هم محروم دي، ان شاء الله.

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي له ما څخه وروسته به په تاسې داسې خلک راشي چې دوی به په اول قدم کې دروغ وایي ، بیا به ظلم کوي ، خو ګوره چې ددوی په درواغو باور ونه کړئ رښتیا يي ونه ګڼئ او په ظلم کې ورسره همکاري ونه کړئ که مو داسې وکړل نو د حوض کوثر څخه به محروم شئ .

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: **«اسْمَعُوا، هَلْ سَمِعْتُمْ أَنَّهُ سَيَكُونُ بَعْدِي أُمَرَاءُ؟ فَمَنْ دَخَلَ عَلَيْهِمْ فَصَدَّقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَيْسَ بِوَارِدٍ عَلَيَّ الْحَوْضَ، وَمَنْ لَمْ يَدْخُلْ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يُعِنْهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَلَمْ يُصَدِّقْهُمْ بِكَذِبِهِمْ فَهُوَ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ وَهُوَ وَارِدٌ عَلَيَّ الْحَوْضَ»** (صحيح الترمذي الرقم ٢٢٥٩)

ژباړه: واورئ، آیا تاسو واوریدل، زما څخه وروسته به امیران وي، څوک چې په دوی باندې داخل شو او په دروغو کې يې د هغوی تصدیق وکړو او هغوی سره يې ظلم کې کومک وکړو نو هغه له ما څخه نه دی، او زه د هغه څخه نه یم، او نه به هم حوض کوثر ته زما خواته راځي، او څوک چې په هغوی داخل نشو او هغوی سره يې ظلم کې کومک ونه کړ او د هغوی د دروغو تصدیق يې ونه کړو نو دغه کس زما څخه دی او زه د هغه څخه یم، او هغه به حوض کوثر ته زما خواته راځي.

مجاهدينو ورونو!

طالبانو په خپل تاریخ کې دا خبره بار، بار ثباته کړې ده، چې دوی هر چاسره پیمان کړې، بیا يی عهد او پیمان مات کړی، صرف د دوی وفاداری isi ته ثابته شوی چې نن سبا دا د وفا دایره د دوی د نورو کفارو په شمول تر امریکا غځیدلی ده.

نور غیر د کفارو څخه چې دوی چاسره د اسلام یا افغان او یا هم د هم وطن په نوم عهد کړی ، خو بیا يې له شا څخه په خنجر همدا افغان او همدا خپل هم وطن وهلی دی،تاریخ ددې شاهد دی.

مسلمانانو ورونو! د طالب او امریکا اړیکو په اړه مو تر دې ځایه بحث ولوست اوس دلته یوه بله پوښتنه چې هر چا سره ده جواب يې وایو:

سوال : امریکا ولې طالبانو سره کومک کوي علت څه دی ؟

جواب : الله تعالی فرمایي:

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم. [البقرة: ١٠٩] ژباړه: زیاتره اهل کتاب دا غواړي چې تاسې له ایمان نه بېرته د کفر لوري ته وګرځوي، د خپل نفس د رخې له امله ستاسې له پاره داغواړي.

د کفارو همیشنی کوشش او حرص همدا دی، چې مسلمانان د ارتداد په خیمه ورننباسي او دې کار لپاره هرې قربانۍ ته تیار دي، نظامي او هر اړخیز د فشار آفشنونه استعمالوي بیا يي چې له خپلې دعوې لاس په سر کړې بیا درسره مالي کمکونه کوي ، ترڅو دې ټول په ټوله د کفر په ملت کې ورګډ نه کړي ، لهذا د کفارو ټول فعالیت د مسلمانانو د بې ایمانه کولو لپاره دې ، ددوی یوه ښیګڼه هم د مسلمانانو په خیر نه ده هر څه کې يي خپل یو هدف وي دا د قرآن کریم خبره ده.

مسلمانان لپاره په کار دي، چې خپل ایمان کلک ونیسي د کفارو هره لوبه او مکر شنډ کړي ، یا به کفارو ته تسلیمي او هغوی سره اندېوالي انتخابوي او یا به ایمان انتخابوي په یوه وخت د دواړو انتخاب نه کیږي ، که يي اندېوالي کوې نو بیا به يي اوامر هم منې بیا به ددوی پروژه يي بیا به درته د میلوني ډالرو کڅوړې راورواني وي ، خو له ایمانه به خلاص يي او حشر به دې هم د همدغه کفارو سره کیږي .

کفار په دې پوهه دي چې مسلمانان برحق دي او دوی سره د الله تعالی وعده ده چې دوی ته به الله نصرت ورکوي، نو دا کفار خپل ټول مالونه د همدی لپاره مصرف کوي او د تش په نوم مسلمانانو په اختیار کی ورکوي، تر څو د مسلمانانو ایمان ضعیف کړي.

د کفارو ددې ټولو کومکونو اساسي هدف همدا دي ، چې غواړي په دې سره د مسلمانانو ایمانونه خراب کړي ، چې د همدې حربې په وړاندې يي ډیرې لکه د طالب په څېر ددوی دغه اصل ته غاړه کیږدي او څوک بیا خپل استقامت کوي ، او ددوی هیڅ فشار ، تمو او کومکونو ته سر نه ټیټوي لکه د اسلامي دولت زمري .

نو ورونو کفار هیڅکله دا کومکونه پرته له کوم هدف همداسې مفت چاسره نه کوي ، خه چې داسې ده نو دا کومکونه بیا د څه لپاره کوي؟

او آیا ددې کومکونو اخستل جائز دي که نه ؟.

اول: دا ټولې مؤسسې چې کومکونه کوي، په شمول د سره صلیب ... دا ټول د بین الملل غړیتوب لري ، دوی ټول د بین الملل د امر تابع دي او بین الملل د مسلمانانو سره په جګړه کې واقع دي نو ددوی څخه کومکونه اخستل جائز نه دي.

دویم: دا مؤسسات د صلیب سرخ په شمول ټول د نصراني سازی پروژې دي ، ددوی کومکونو ترشا د نورو ګڼو اهدافو تر څنګ یو هم د نصراني کیدو پروسه ده ، په ځانګړې ډول نالوستې قشر په دې نه پوهیږي ددوی پټ هدفونه خورا زیات دي دوی سره روابطو څخه ځان ساتل په کار دي او باید دا کومکونه يي رد شي .

دریم : دا مؤسساتو د بشر دوستانه او د خیرخواهۍ او همدردۍ شعارونه د خلکو د جلب لپاره کاروي بلکې اساسي هدف يی نصراني سازي ده ، دا شعارونه يي وسیله ده ، مسلمان که له لوږې مري هم دغه ذلت او د عیسویانو تلپاتې احسان به په ځآن نه مني ، دا عوامو مسلمانانو ته داسې دي لکه په شهدو کې زهر .

څلورم: سور صلیب (صلیب سرخ) چې

عربي مملکتونو کی ورته هلال احمر وايي دا يو سازمان دې، چې د ١٦٢ کاتوليکي تحالف څخه راجوړ شوی دی ،هدف يي نصراني سازی ده ٢٠٠ مملکتونو کی فعاليت کوي ٢٢٠ زره کاريګر لري چې په نصراني عقيده يي تربيه کړي دي ، ټول کار يی مستقيم او غير مستقيم نصراني سازۍ ته کار دی ،چې فقير او بيچاره کسانو ته د بشر دوستانه مرستو په نوم خپل زهر پاشي ، او همدې مرستو کې يي هم د صليب شنه علامه لګيدلی ده .

پنځم: همدې کومکونو او بشر دوستانه مرستو په چوکاټ کې چې يو برخه يې ادويه او د واکسين شعبه ده، د واکسين او نورو خيراتي دواياتو په نوم داسې مضرې ادويه توزيع کوي چې ټول خلک ددې دواياتو په ضرر باندې نن سبا خبر شوي دي، که هغه د فلج په نوم واکسينونه دي او که نور ورته واکسينونه دي ځکه نو صرف محدودو مملکتونو کې چې اکثريت يې مسلمانان او فقيره طبقه ده، دا واکسينونه او خيراتي ادويه جات توزيع کيږي.

شپږم : ددغه مؤسساتو په کارکونکو په بار ، بار کفارو ته جاسوسي ثباته شوی ده، دوی خپل راپورنه هميشه صهيونيزم ته ورکوي ، د فلسطين په شمول اکثره اسلامي مملکتونو کې دا ثابته شوې ده ،چې د دوی کارمندان د جاسوسی پروژی مخ ته وړي او تکراري په جاسوسی کې ګير شوي دي .. د بيلګې په توګه به اووايو چې رافضي ايران بار بار دا خبره وکړه چې اسرائيل ، انګليس او امريکا د صليب سرخ چوکاټ کې جاسوسان راليږلي ول چې دوی کې بيا د نازنين زاغري ايراني الأصله بريتانوی د ايران استخباراتو په همدی جرم ونيوله چې د انګليس استخباراتو (M_I_6))ته يې جاسوسي کوله او د صليب سرخ کارمنده وه. تاسې لږ فکر وکړئ چې دا ايراني الاصله بريتانوي جاسوسه همدې لپاره ايران ونيوله چې صليب سرخ سره يې د ماين ګذارئ بخش کې همکاري کړې وه او نور کوم فعاليتونه يې چې د صليب سرخ چوکاټ کې کړي ول د ټولو هدف يې د معلوماتو لاس ته راوړنه وه نو اوس اووایاست چې دوی خدمت ته راځي که خپل اهدافو تعقيب لپاره راځي. ولو که د هدف لاس ته کولو په پار د خلکو د وژلو پروژه هم پرمخ بيايي نو ډير مهارت سره قدمونه اخلي. نو آيا دغه نجسه طائفه به اسلامي هيوادونو ته مخلصين خلک راوليږي ترڅو د اسلامي ټولني کامله درملنه او خيرخواهي وکړي ؟ که جواب منفي و خو پرضد يې عملي اقدام پکار دی، او که د چا په ذهن کې جواب يې مثبت وي نو د رب کلام سره بيا څه کوئ ؟

وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٢١٧) سورة البقرة.

ژباړه: هغوی به له تاسې سره تل په جنګ اخته وي آن تر دې چې که

يې وسه ورسيږي، نو تاسې به له دې دين نه واړوي او له تاسې نه چې هر څوك له دې دين نه واوړي او د کفر په حالت کښې ومري، د هغه عملونه به په دنيا او اخرت دواړو کښې بابيزه او ضايع شي داسې خلك ټول دوزخيان دي او تل به په دوزخ کښې اوسيږي.

هو، کوم کارمندان يې چې مخلص وي هغوی نصرانيت او سيکولرزم ته مخلص وي، لهذا دا سازمان د اسلام سرسخته دښمن دی نو دې کسانو سره هيڅ نوعه رابطه پکار نه ده او نه هم د دوی کومکونه قبوله ول پکار دي، د صليب سرخ مرکز سويس کې دی او تاسيس يې هم د سود په پيسو شوی دی ځکه د دې سازمان مؤسس او موجد يو نصراني بانکدار و.

لهذا د دوی پر وړاندې به يوازې د قتل او قتال لاره پرانيستي او بس ترڅو د دوی د شومو اهدافو او استخباراتي پلانونو څخه مونږ تاسې وژغورل شو.

مونږ تاسې وليدل چې تيره شل کلنه دوره کې همدا صليب سرخ د طالبانو او امريکايانو ترمنځ آزاد و، هم به د طالب صف ته ورتللو، د هغه زخمي به يې شفاخانې ته او مړي به يې مرده خانې ته منتقل کول او هم به يې د امريکايانو خدمت کاوه، نه طالبانو پرې کار درلود او د امريکايانو خو خپل خلک و. د جنګ په لمړی کرښه کې هم دوی د امريکايانو په نفع معلومات راټولول او طالب جنګيالي يې په لوي لاس د امريکايانو اسارت ته ورکول، آن تر دې چې په کره شواهدو سره ثابته خبره ده چې کوم زخميان د صليب سرخ شفاخانو کې تداوي کيدل، د هغوی څخه لاسونه يا خپې يا نور اندامونه قصدا عمدا پرې شوي دي ترڅو دوی بيرته د جګړه ډګر ته ستانه نشي او ټول عمر

معذوره تير کړي. خو طالب د دې هر څه باوجود هم په سترګو لاسونه يخي دي.

نو د کفارو داسې کومکونه هميشه غير مستقيم وي، تر څو خلک د دوی په مخفي اهدافو باندی پوه نه شي او ورسره کوم حساسيت ښکاره نه کړي، نو مسلمانانو ته لازمي ده چې د داسی کومکونو څخه ځانونه وساتي.

د روسانو ديرغل پرمهال هم امريکې د پاکستان له لارې همدې ۷ تنظيمونو ته کال کې ۷۰۰ ميلونه ډالر د کومک او په نورو نومونو ورکول .

خو طالبانو دا خلک ټول د استخباراتو کړی معرفي کولې، خو نن بيا طالب ته چې د کال تقريبا دوه ميليارده (يو ميليارد او ۹۲۰ ميليونه دالر) کومک د همدې امريکا لخوا راځي، بيا دوی سوچه مسلمانان دي او دا پيسی لکه د غوا شيدی ورته حلاله دي.

يو طرف اسلام ځانته عالمي دين وايي او بايد د نړی رهبري وکړي او بل طرف يې مقابل کې نصرانيت او سيکولاريزم ولاړ دی او هغه هم همدا دعوه کوي چې بايد د نړی رهبري موږ وکړو که هغه په ديکتاتور عيسويت باندې کيږی او که په بې ديني (سيکولاريزم) باندې کيږي خو بايد د نړی هر ملک زموږ د جغ لاندې وي او د دوی هر مشکل او فيصله موږ ته راجع شي.

نو کله چې داسې دعوا دواړه طرفه لري نو د رهبری ترڅنګ د ټولنې نبض لاس کې ساتلو لپاره عامه خدمات وړاندی کوي چې نن سبا د ټولو عامه خدماتو رهبري د بين الملل نظارت لاندې او د صليب سرخ په چوکاټ کې مخته کيږي او ويشل کيږي.

بل تعبير باندې ويلی شو چې صليب سرخ د کفارو د رهبری لپاره يوه زمينه سازي او د خلکو ذهن سازي کوي او د مبارزې او مقابلې احساس يې د څو روپو کومکونو په ذريعه خاموشه کوي او له منځه يې وړي.

حتی له يوې خوا همدا د اسلام دښمنان، مجاهدين اسيرانوي، خو له بلې خوا نه د دوی هم فکره کسان رازي او همدې اسير ته ډوډۍ او البسه او د فاميل سره د تماس نيولو په پآر زنګ وغيره خدمات وړاندې کوي، هغوی ته ځان بشر دوستان معرفي کوي، حتی تر دې که څوک غواړی خپل قريب اسير او مظلوم ورور سره کرغيړن او مخفي زندان کې ملاقات وکړي نو دا کار درته صليب سرخ کوي، دا ولې ؟

دا ځکه چې سبا بيا دا هم هر ميدان کې د همدې صليب سرخ صفتونه شروع کړي او دا نظر او فکر عام کړې چې هو دوی سره کار مه لرئ، دوی بې طرفه دي، داسې او داسې احسانات يې يو وخت اسيرانو سره کول!!

چې همدا احسانات او خدمات وړاندی کول هم د دوی يوه برنامه

او د اصلي اهدافو ترلاسه کولو لپاره د ښکاري دام دی.

سوال : نو په داسې حال کې بیا طالبان ولې وايي چې خلافت د امریکا پروژه ده او د امریکا خلک دي ؟

لمړۍ ځواب : دې مرتدینو ته وایو چې د اشرف غربي حکومت د چوکۍ لاس ته کولو سره مو ټول دار او مدار په امریکا وپلوره ، عزتونه مو په امریکايي بازار قطر کې لیلام کړل، په دې خاطر چې د افغانستان قدرت تر لاسه کړئ، خو دا خبره به مو هم ورسره کړې وی چې دا داعش (!) ته هم وواییې مونږ سره نور کار ونه لري او له امریکا به مو دا هم غوښتې وې چې ستاسې په اصطلاح خپله پروژه (!) داعش هم ځان سره یوسي لکه څنګه چې امریکا مخکښي ټول مامورین خالي سلا او بې مسولیته کړل او مسولیت یې تاسې ته وسپاره داسې به یې له داعش هم هر څه اخستې وې کنه ؟

امریکا سره د اسلامي خلافت د مثالي جګړو شدت ته خو ټوله نړۍ ګوته په غاښ حیرانه ده . عجیبه ده د امریکا پروژه د اسلامي خلافت مجاهدین دي په داسې حال کې د اسلامي خلافت د همدې امریکا په چاپو او بمبارونو کې شهیدان شول ، د خراسان په سلګونو مشران او په زرګونو کشران د همدې امریکا په بمبارونو کې په شهادت ورسیدل ،د زرګونو کروزنو او بې حسابه درنو بمونو بمبار یې د اسلامي دولت په خاوره له هیچا پټ نه دې ،هغه چې تاسې ترې د خپلو عسکرو دیوال تاوو کړې وو او ۱۳ امریکایان همدا ستاسې منځ کې د اسلامي دولت زمرو ووژل او ۱۸ نه یې زیاد شدید زخمیان کړل دا به څنګه او په څه طریقه له چا پټ کړئ .

امریکایان خو اوس ستاسې د ادی زامن شول ، نو خپلو امریکایی ورونو او خاله زامنو ته مو وواییې کنه چې داعش ته خبره وکړئ چې دا عملیات دربانده بند کړي، تاسې خو وایې دا د امریکا خلک دي، او امریکا ته هم تاسې شکست ورکړی دی .

یو چینل کی خو ورسره رابطی هم تاسې لرئ، مجلسونه هم ورسره تاسې کوئ ، پټې استخباراتي ناستې هم ورسره ستاسې رواني دي ، د ډالرو کڅوړې هم تاسې ته رالیږي ، یو ځای ورسره سفرونه او خوراکونه هم تاسې کوئ ، د رسمیت زارۍ هم ورته تاسې کوئ ، د سفارت د راوړلو ننواتې ته هم تاسې قطر ته ورځئ ، او د امریکا پروژه داعش شوه ؟

دا به درسره کوم عقل او کوم منطق ومني .

نو که داعش د امریکا خلک دي بیا ولی دا خبره ورسره نه کوئ، تاسې اشرف غربی سره خبری نه کولی چې دا کس د امریکا غلام دی، خو تاسې په غلامۍ کې مخکې والې وکړ اشرف غربي مو راوروسته کړ تاسې ورمخ ته شوئ ، اوس نو خپلو امریکایي بادارانو ته وواییې چې د داعش عملیاتو څخه هم نجات درکړي ، اوس خو درسره امریکا په شریکه د اسلامي خلافت د ختمیدو لپاره لاس په کار ده ..

دلته بله خبره دا ده دوی چې وایي مونږ امریکا ته شکست ورکړ او بیا وایي داعش د امریکا خلک دي او مونږ باندې عملیات کوي، نو بیاخو ستاسې ادعا باطله شوه امریکا شکست ونخوړ ځکه د امریکا خلک داعش(!) اوس هم تاسې باندی عملیات کوي او تاسې بیا د همدی امریکایانو لمنه نیولی وي،کله قطر ته ورمنډی وهئ او کله یې بیا اسلام برباد ته .

یو طرف وایی امریکا ته مو شکست ورکړ، بل طرف د امریکا خلک مو روزمره وژني او تاسې اوس

هم د همدی امریکایانو حفاظت کې لکه د لیونیو سپیو هر لور ته خولې اچوئ او شپه او ورځ همدې امریکا چوکیداري کوئ .

نو بیا تاسې ډیر بیغیرته قوم یاست چې هم اوس مو امریکایان وژني او بیا هم امریکایانو ته سوال او زارۍ کوئ له دوی ساتنه کوئ او بیا دا خبرې هم کوئ چې داعش د امریکا خلک دي، داعش چې تاسې وایئ د امریکا خلک دي، همدې داعش میدان هوایی کی ستاسې د امنیتی کمربند باوجود ۴۰ پوری امریکایان مرداران او زخمیان نه کړل ،اوس بیا هم مونږ د امریکا خلک او تاسې امریکا ته شکست ورکونکي یاست.

امریکا ته خو اوس تاسې له هرې لارې د دوستۍ پیغامونه ورلیږئ امریکا ته د دښمن په سترګه نه ګورئ،د دوستۍ لاسونه ورته وړاندی کوئ، نو بیا دا داعش (!) چې د امریکا خلک دي، دوی سره ولې دښمني کوئ؟

ولی شکست خوړلې امریکا ته نه وایي چې دا داعش خیر که په عذر او زارۍ هم وي درمنعه یې کړئ ، ورته وواییې چې صرف موقت څو ورځې مونږ باندې عملیات بند کړي ؟ که نه بیا ستاسې دا ادعا چې امریکا وتلې ده ، باطله ادعا ده، ځکه بیا خو وتلې نه ده کسان یې اوس هم تاسې وژني!

امریکایی طیارو کی تاسې ښکته پورته کیږئ، د دوی ساتنه کې تاسې مصروف یاست دوی سره

خه روابط تاسې غواړئ، دوئ
له تاسې تقاضاوې لري، له
دوئ تاسې غوښتنې لرئ ، دوئ
ته تاسې د سوال او زاریو لمن
غوړولې ، له دوئ رسمیت تاسې
غواړئ ، دغه د امریکا ډاکو قوم
ته دنجیب قوم او نورو غوړو
القابو په استعمالولو کې خولې
سترې دي ،دوئ ته تاسې وایې
چې سینه مو پراخه کړئ ، دوئ
ته تاسې وایې چې زمونږ طرف
نه درته امن دی.

دوئ ته تاسې وایې چې زمونږ
خاوره به ستاسې مقابل کې
استعمال نه شي. دوئ اوس هم
ستاسې د قطر د دفتر او هلته
میشتو مشرانو د ساحلونو او
سالونونو د عیاشیو خرڅې
درکوي. د دوئ په اجازو اوس هم
تاسې سفرونه کوئ.

د دوئ رالیږلي معاشات اوس هم
تاسې په خپلو منځونو کې
ویشئ.

ددوئ په طیارو کې همدا تاسې
ټیټ سر سفرونه کوئ.

ددوئ دروازو کې تاسې په زاریو
او بغارو اخته یاست.

ددوئ د جاسوس خانو د رانتقال
په زاریو ستاسې خولې سترې
شوې.

د دوئ ټول پټ او ښکاره اهداف
تاسې عملي کوئ .

دوئ ته دوستان تاسې وایې او
افسوس ډېر افسوس .

آخر بیا د امریکا خلک او د امریکا
پروژه موږ شو؟

نو بیا هم تاسې امریکا ته
شکست ورکړی دی او تاسې د
امریکا خلک نه یاست .

چا چې ورسره هر میدان کې د
جګړې اعلان کړی دی ؟

هر ځای کې که په لاس ورشي
وژني یې او د کفارو یو قانون نه
مني، عملي یې تخریب کړی او
سرغړونه یې تري کړې .

هغه خلک چې بین الملل ته
طاغوت وایي او دغه کفري اصولو
ته غاړه نه ږدي او کفری نهادونو
په نوم یې یادوي هغه خلک
چې کشر نه تر مشر پورې د
نړۍ د کفارو او ورسره د تربیه
شویو سپیو د ښار لاندې دي او
ددوی لټون پسې سرګردانه دي نو
دا خلک به د امریکا پروژه شوه؟

بله خبره دا ده ورونو چې پروژه
تر شاه بودیجه غواړي، هر څوک
چې یو پروژه ورکوي، نو تر
شاه یې بودیجه هم ورکوي، بیا
څوک چې غواړي دا پروژه تطبیق
کړي ، د پروژې دمالک او صاحب
له لوري ورته قسط واره بودیجه
ورکول کیږي .

او دا د قسطونو مقدار هم ورته
هغه وخت د پروژې مالک ور
زیاتوي ، کله چې د خپلې پروژې
د تطبیق څخه مطمین شي او پوه
شي چې هو څه کار شوی دی ،نو
بیا هماغه د خپلې پروژې د تطبیق
په خوشحالی کې دپروژې تطبیق
کونکي ته زیات مقدار پیسې
ورکوي مخکې یې که اونی کې
یوه کڅوړه ورته رالیږله بیا ورته
د ورځې یوه کڅوړه رالیږي او
کله، کله ورته یو شاباسې هم
ورکوي.

نو نن تاسې وګورئ چې امریکا
چاته بودیجه ورکوي؟

دا هفته یې کڅوړې چاته را
روانې دي؟

هغه چاته چې پروژه یې ورته
عملي کوي او مخ ته بیایي او که
نه هغه چاته چې د پروژو مخه
یې نیسي او پروژې یې عملي
کیدو ته نه پریږدي؟

او تاسې دا هم وګورئ کومه هفته
چې د خلافت مجاهدین شهیدان
شي، بیا هغه هفته امریکا خپلو
ملیشو ته هفته کې دوه ځله
۴۰ میلوني کڅوړې رالیږي، چې
۴۰ یې معاش او ۴۰ یې بیا یو
شاباسي ورکول وي، او سم ترینه
خوشحاله شي ،یو ځل یې هم بیا
دوحه ته غواړي او ورته وایي
هو همداسې مخ ته لاړ شئ او
همدې کیفیت او منوال باندې د
پروژې تطبیق روان وساتئ .

نواوس یو څوک درته پروژه
درکړي، نو ته له هغې څخه مال
اخلې او که جنګ ورسره کوې ؟
څوک چې تاته پروژه درکوي
هغه بیا درسره جنګ کوي، که
کومک درسره کوي او رهنمایي
درته کوي، وخت په وخت درڅخه
راپور غواړي او خپل دفتر ته دې
د حساب ورکولو لپاره غواړي ، او
دا مالومات درڅخه کوي چې آیا د
نقشې مطابق تللي یې که نه ؟.

اوس خلافت مجاهدین د امریکا
پروژه شوه چې هر وخت امریکا
او ورسره هر کافر ته د کلاشنکوف
په شپیلۍ ځواب ورکوي او که
مرتد طالبان شول چې ورسره
پټې او ښکاره ناستې کوي او
پرې ډالر شیندي؟

خو معلومداره خبره ده، چې
هفته په هفته خپل د پروژې
تطبیق لپاره خپل مزدورو ملیشو
ته مرسته رالیږي او بیا راپور
ورکولو لپاره یې دوحې ته
غواړي او راپور ته یې د نقشې
مطابق نظر کوي چې په همدغه
نقشه تللي دي که نه ، په کوم
ځای کې چې ترې لږه بې
غوري شوي وي نو غوړونه یې
ورتاووي او بیرته یې رالیږي چې
د نقشې مطابق درست کار وکړئ ،
طالب ته وایو چې خیر مزدوری
کې شرم نشته دی، همدا لاره
موچې مزدورۍ (پیسو ګټلو) ته
انتخاب کړه، بیا شرم مه کوئ،
علني اعلان وکړئ، هسې مو ولې
سترګی مړی دي نو .

د طالب مرتدینو ځینې کشرخیل وآیي چې دا ډالر او نوري مرستې مستقیم دولت او موږ ته نه راوکول کیږي، بلکې، خپله مؤسسات یې مصرفوي، خه اوس دا خاوره ستاسې ده که د خارجي مؤسساتو، چې په دومره لوړه کچه مصارف کوي ؟

همدا خبره موږ کوو چې اوس هم د افغانستان واک خارجیانو سره دی، نو تاسې داسې خبرو سره غیر مستقیم اعتراف کوئ او چیغې وهئ چې هو دا پیسې خپله مؤسسات تقسیموي او موږ یې امنیت نیسو، خه دومره صلاحیت او استقلالیت دی موسیسو ته چا ورکړ؟ ستاسې خدمت بیا رعیت ته څه دی ، چې حتي کالي او ډوډۍ پوري دا کفري مؤسیسې ورکوي ؟

د مؤسیسو رئیسان او مشران چیرى دي او کوم ملک یې تمویل کوي، دا مؤسسات دا پیسې له کومه کوي .

خپله دپیسو د چاپ ماشینونه لري که څنګه ؟

او په دي نوره نړی کي هم کفار شته دی که نه، چې هغوی خپله له لوږې مري ، خو بیا راځي دلته د افغانستان کونج، کونج ته،لاس په لاس خپل کومکونه ویشي، که دا مؤسساتو والا دومره شریف او با احساسه خلک دي، نو دا دومره وخت مو ولې وژل ؟ تاسې تیر جمهوري نظام د کفارو نظام ګڼه ، او دا خبره مو کوله چې دلته واک د کفارو لاس کې وه او افغان مرتدین یې صرف امنیت ساتي، هغه وخت خو همدې مؤسپساتو د دولت څخه بیخي مستقل خپل کار کولو او دولت سره یې تر ډیره په ډیرو مواردو کې تړاو نه درلود ، نو بیا مو ولې هغه وخت دا خلک وژل چې نن تاسې وایې دا خلک زموږ دولت سره تړاو نه لري مستقل کار کوي ، نو ددی کار زمینه ورته چا برابره کړي ، دا امنیت یې څوک ساتي ؟

دی مؤسپساتو چې مخکې د جمهوریت وخت کې خپل مستقل کار کولو هغه وخت کې تاسې د کفارو د جواسیسو او د نصرانیت د پروژو په نومونو یادولې ، نن بیا چې په هماغه اصولو باندي خپل کار مخ ته بیایي او مستقل خپل کار کوي، دومره تاسې ته اهمیت نه درکوي، چې پیسې هم په خپل لاس تقسیموي ، نو بیا خو خپل د کار او مخفي اهدافو باره کې خو بیخي تاسې سره خبري هم نه کوي، او نه اهمیت درکوي او نه حسابي درکوي او نه مو کیسه کې دي، بیا د دوی دي کار ته څنګه اوس جواز ورکوئ ؟ بل دلته سوال دا دي چې ولې دي مرستو باندې تاسې شرمیږئ، کله تاسې وایې چې دا زموږ حکومت ته نه ورکول کیږي، څکه د امریکا کومک دی او مستقیم یې موسیسات تقسموي، نو حتمی کومه شبهه لري، چې تاسې ترینه خپل ځان مستثنی کوئ، نو چې خپله په دی خیرات شرمیږئ، ولې بیا اجازه ورکوئ چې راشي ستاسې د حکومت مشروعیت او هر څه د سوال لاندي راولي ، چې یو حکومت خپلو خلکو ته ډوډۍ نه شي ورکولاې، او کفار وایي چې موږ د اروپا څخه خیرات راتول کړی او تاسې ته مو رسولی دی نو بیا ولې د کفارو پیغور باندې نه شرمیږئ ؟

ای شرمیدلو!.

تاسې وجدان او غیرت لرئ که نه ؟

عامو مسلمانانو ته وایو چې د کفارو د پروژو او دسیسو ښکار نه شئ او نه هم د طالب غورو غوړو خبرو باندې تیر وځئ ،خپله د خپل ایمان غم وکړئ، نن خو طالب دا هر څه د اسلام او دین په نوم کوي، خو تاسې پوه شوئ چې کومه لاره طالب انتخاب کړی ده، دا کعبې ته نه ، بلکې امریکې ته تللې ، نو د مرتد داکتر نجیب وخت کې هم موجوده حکومت ٢٠ زره علماؤ ته معاش ورکاوه، چې د حکومت په نفعه او د مخالفینو په ضد تبلیغات وکړي، د دوئ اصلي وظیفه همدا وه چې ټول مخلص مجاهدین د ای ایس ای د لاس اله معرفي کړي او جګړه وطني کړي، یعني اسلامي شعارونه او مفاهیم ترینه لرى کړي او صرف د وطن د آبادۍ سندرې زمزمه کولې، خلکو ته به یې دا ذهنیت سازي کوله چې مجاهدین د وطن تخریب کوي او کمونسټ حکومت وطن جوړوي ، دا د علماء سوء پروژه بیا د اشرف غربي د حکومت پرمهال هم فعال وه او دا دي اوس هم همدا عملاء لګیا دي خپل کار کوي د طالب هر کفر توجیه کوي او ورته مشروعیت ورکوي، نن د طالبانو څخه هم د اسلام آبادي هیر ده، د وطن د آبادۍ ترانې زمزمه کوي او سلګونه علماء سوء همدا ببولالې وایي چې جګړه بس ده ، جګړه وبجاړې ده او نور دا وطن آباد ول غواړي .

مجاهدینو وورنو ! په یو څه چې ډیر زیات مطمین یو هغه داده چې الله عزوجل د مؤمنانو هر دښمن ځیې خو ظالم دښمن ته یې سخته عبرتناکه سزا ورکوي او داسې نیست نابود کوي چې په تاریخ کې ډیر مثالونه شته ، ظالم ته الله عزوجل ډیر مهلت نه ورکوي..

قال تعالى: **فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُم مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾** سورت العنکبوت

ژباړه: په پای کښې مونږ هریو دهغه په ګناه سره ونیوه، بیا له هغو نه په چا باندې مونږ کاڼي اوروونکی باد ولیږه، او څوک یوې قوې چاودنې ونیول او څوک مو په ځمکه کښې ننویستل او څوک مو غرق کړل.الله پر هغوی باندې ظلم کوونکی نه ؤ، مګر هغوی خپله پر خپل ځان ظلم کاوه.

وورنو! کوشش وکړئ چې د حق د لارویانو پلوي وکړئ د باطل په مقابل کې د حق لن ونیسئ د باطل دغه زور او قوت تل الله عزوجل د کمزورو مؤمنانو په لاسونو مات کړې کله چې هم باطل خپل مغرور سر اوچت کړي الله ذلیله کړي دي .

علماؤ د موسې علیه السلام او فرعون د دښمنۍ هغه اصل همدا لیکلې چې په دې سره الله عزوجل کمزورو مؤمنانو ته دا بشارتونه او زیري ورکوي چې هر څومره قوي دښمن ولرئ ماسره داسې قدرتونه او طاقتونه شته چې له یوه مخه یې له منځه وړلاې شم .او ددوئ زړونه د ډار او رعب څخه ډکوم .

قال تعالى : **وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾** سورة القصص

ژباړه: او مونږ دا اراده درلودله چې پر هغو خلکو مهرباني وکړو چې په ځمکه کښې ذلیل ګرځول شوي وو او هغوي رهبران وګرځوو او هماغوي وارثان وګرځوو. او په ځمکه کښې حکومت ورکړو او له هغو نه به فرعون او هامان او دهغو لښکرو ته همغه څه وروښیو چې له هغو سره یې ویره وه.

نو ورونو دا ورځې به بدلی شي او د مجاهدینو وار به هم د رب العالمین په مدد سره راشي خو دا سو ورځو کې خپل د ایمان تحفظ وکړئ او د الله رب العالمین د نصرت راتلو نه مه مایوسه کیږئ، داسې او بلکه د داسې ورځو نه ډیرې سختې ورځې زموږ رب العالمین په جناب رسول الله صلى الله علیه وسلم باندې او د هغه لارویانو باندې راوستلې دي نو نن زمانه کې دي سختو ورځو په امتحان کې موږ او تاسو واقع شوي او انتخاب شوي یو بس صبر به کوو او خپل فعالیت ته به ادامه ورکوو نتیجه په فعالیت باندی الله رب العالمین مرتب کوي، ان شاء الله. وما علینا الا البلاغ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ،أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

مدارات که موالات

مدارات که موالات

مقدمة:

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسولِ الله، وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما بعد:

لـله الحمد چې اسلام يو کامل دين او نظام دی، خپلو پيروانو ته يې دنيوي ژوند کې هغه ټول څه بيان کړي چې دوی ورسره مخامخ کيدونکي وي، او ټولو مسائلو لپاره يې علاج ورښودلی، حدودات او ضوابط يې ورته وضع کړي، که هغه اجتماعي دي که انفرادي، که د عقيدې په برخه کې دي او که د اعمالو، که د مسلمانانو سره تړاو لرونکي مسائل وي او که د کفارو سره، هغه څه چې حلال دي او هغه څه چې حرام دي، هغه څه چې انسان سره لائق دي او يا غير مناسب، پدې ټولو برخو کې رب العالمين د حکمتونو څخه ډک قوانين راليږلي، نو په همدې اساس لله الحمد زمونږ دين کې د کفارو سره معاملات، هغوی د مسلمانانو ملکونو ته راتګ، او هلته اوسيدل، هغوی سره صلحه او امان ورکول، او د رب په خاطر ورسره دشمني کول ټول هغه مسائل دي چې زمونږ دين پټ نه دي پريښي او شکاره احکام يې پکې راليږلي، دا چې هر عصر کې د محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم د وينا موافق، (کذابين او دجّالان) موجود وي او په عامو خلکو دين ګډوډوي، نن له هماغه جملې څخه وثني مشرک طالبان دي چې د مسلمانانو په سترګو کې خاوري اچوي، محارب کفار ورته معاهد معرفي کوي، موالات او دوستي ورته د مداراتو (د کفارو سره د دعوت په خاطر نرمۍ) سره تعبيروي، او موالات او د کفارو په نيابت کې د حق پرسته مؤمنانو پروړاندې جګړه او د هغوی استخباراتي اهدافو پوره کول بيا د رسول الله صلى الله عليه وسلم د معاهدو کفارو سره د تجارت او صلحِ سره مشابه کوي!

د الله تعالى په توفيق سره په همدې مقاله کې د دې خبرې وضاحت کوو چې موالات او مدارات څه ته وايي؟ د طالبانو نني تعلقات د کفارو سره موالات دي که مدارات ؟

او د کفارو سره تر کوم حد تجارت او تعلقات روا دي؟ او ايا د طالبانو دا کفري او بدنامي کړنې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د کفارو سره د تجارت په څېر دي که نه خپل کفر اوس پدې خبرو پټوي؟

و بالله عزوجل التوفيق.

اول بحث: موالات

تعريف المُوَالاة:

د دوستۍ تعريف.

١ـ ابن تيميَّة - رحمه الله فرمايي: «(الولاية) ضد العَداوة، وأصل الولاية المحبَّة والقُرب، وأصل العداوة البغض والبعد،(مجموع الفتاوى: ج11/160ص)

يعني (ولاية) دوستي ضد د دشمنی ده او د (ولاية) دوستۍ اصل محبت او نږدې والی دی. او اصل د دشمنۍ کينه او لری والی دی.

الموالاة اصطلاحا: هي التقرب وإظهار الود بالأقوال والأفعال والنوايا، (مفهوم الولاء والبراء: ج 1 / 6ص)

ژباړه: دا نږدې والی، او د محبت او مينې اظهار کول دي په اقوالو او افعالو، او نيت سره .

صوَر الموالاة :

د موالاتو (دوستۍ) صورتونه:

د کفارو سره د موالاتو او دوستانې مختلف صورتونه او شکلونه دي چې قرآن او سنت د هغې بيان کړی چې د هغې له جملې څخه .

اول: الحب والمودَّة:

د کفارو سره محبت او مينه ساتل.

کوم خلک چې د کفارو سره محبت او مينه شروع کړه، طبعا د هغوی دين، عقائدو او اعمالو څخه متأثره دي، هغه ورته غوره ښکاري، نو داسې خلک د موالاتو په حکم کې دي او د دوی څخه الله تعالى ايمان نفي کړی،

الله تعالى فرمايي: لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ... [سُورَةُ المجَادلة : 22]

ژباړه: ته به هيڅکله دا ونه مومې چې کوم خلک چې پر الله او اخرت باندې ايمان لرونکي دي، هغوی دې له هغو خلکو سره مينه کوونکي واوسي، چې د الله او د هغه د پيغمبر مخالفت يې کړی دی، که څه هم د هغوی پلرونه وي، يا د هغو زامن وي، يا د هغو ورونه وي يا د هغو ټبر او کورنۍ وي.

ابن تيميَّة رحمه الله فرمايي : «ونظائر هذا في غير موضع من القرآن، يأمُر - سبحانه - بمُوالاة المؤمنين حقًّا، الذين هم حِزْب الله وجُنده، ويُخبر أنَّ هؤلاء لا يُوالون الكفَّار، ولا يوادُّونهم. (اقتضاء الصراط المستقيم» ص48، (ط. دار الحديث).

ژباړه: د دې پشان مثالونه قرآن کې ډيرو ځايونو کې شته چې الله سبحانه وتعالى امر کوي په دوستۍ د ريښتينو مؤمنانو، هغه چې د الله جماعت او د هغه لښکر دی، او (الله تعالى) خبر ورکوي چې دا خلک (مؤمنان) د کفارو سره دوستي او محبت نه کوي.

دوهم: مظاهرة الكافرين، وإعانتهم، والتجَسُّس على المسلمين، وإفشاء أخبارهم وأسرارهم، وكشْف عوراتهم لأعداء الدِّين، والفرَح لِمُصاب المسلمين، والحزن لنصرهم، وتمنِّي هزيمتهم، والسعي لذلك بالقلَم والمال والنفْس،

د مسلمانانو په مقابل کې د کفارو سره نصرت او مدد کول ، هغوی ته د مسلمانانو تجسس کول ، د مسلمانانو خبرونه او رازونه ورته افشاء کول، او د دين دښمنانو ته د هغوی څخه پرده پورته کول ، ، د مسلمانانو په مصائبو خوشحاله کيدل او د هغوی په نصرت خفه کيدل، د مسلمانانو د شکست تمنی کول او د هغې لپاره په قلم، مال او نفس کوشش کول،

دا پورته ټول د موالاتو او دوستۍ صورتونه دي چې مونږ د اختصار په وجه لنډ راجمعه کړل او په دا قسم اعمالو مسلمان د اسلام څخه خارجيږي.

چې پدې موضوع که ټول دلائل ذکر کوو نو خبره زياته اوږديږي، خو مختصر دوه دري دلائل ذکر کوو

١ـ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ [سُورَةُ آل عِمرَان : 118]

ژباړه: اې مؤمنانو! له خپلو (مؤمنانو) پرته له نورو (کفارو) سره خپل رازونه مه واياست، هغوی ستاسې د ورکولو د هيڅ يو

فرصت څخه ګټه اخیستل له لاسه نه ورکوي. او تاسې ته چې په هر څه زیان اوړي، د هغو خوښیږي. د هغو د زړه دښمني یې له خولې څخه راوځي، او څه چې هغوی په خپلو سینو کښې پټ ساتلي دي، هغه له دې څخه زیات دي. موږ تاسو ته په ډاګه څرګنده لارښووني کړي دي، که تاسې پوهه لرئ (نو له هغو سره به په ارتباط ساتنه کښې له پاملرنې څخه کار واخلئ).

ابن کثیر – رحمه الله – فرمایي: «یقول – تبارك وتعالى – ناهیًا عباده المؤمنین عن اتِّخاذ المنافقین بطانة؛ أي: یطلعونهم على سرائرهم، وما یضمرونه لأعدائهم، والمنافقون بجهدهم وطاقتهم لا یألون المؤمنین خبالًا؛ أي: یسعون في مخالفتهم وما یضرهم بکلِّ مُمکن، وبما یستطیعون من المکر والخدیعة، ویودون ما یعنت المؤمنین ویحرجهم ویشق علیهم.(تفسیر ابن کثیر: ج2/92ص)

ژباړه: الله تعالی وایي – منعه کونکی دی د خپلو مؤمنو بندګانو لره د منافقانو نه په پټو رازونو (دوستی) نیولو سره؛ دوی هغوی لره (د مسلمانانو) له پټو رازونو څخه خبروي او هغه چې دوی د هغوی لپاره په زړونو کې دښمني پټوي، او منافقان په خپل کوشش او طاقت سره د مؤمنانو باره کې کمې نکوی د نقصان؛ یعنی کوشش کوي په مخالفت د دوی کې او څومره چې ممکن وي ضرر ورکول دوی ته، او په هغه څه چې وس لري د مکر او دوکې څخه، او کوشش کوي دوی د هغه څه چې مؤمنان په مشقت کې واچوي، او سختي ورباندې راولي.

٢ـ الله تعالی فرمایي: يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ [سُورَةُ المَائدة : 51]

ژباړه: اې مؤمنانو! یهودیان او نصارا خپل ملګري مه نیسئ، دوی په خپلو منځو کښې سره ملګري دي. او که ستاسې څخه څوك هغوی خپل ملګري نیسي، نو بیا هغه هم په هماغو کښې شمېرل کیږي. په دې کښې شك نشته چې الله ظالمان له خپلې لارښوونې څخه بې برخې کوي.

نو دلته (تولی) دې ټولو قسمونو ته شامله ده.

امام ابن حزم د دې ایات باره کې فرمایې چې : (وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ) (إنمَّا هو على ظاهره بأنه کافر في جُملة الکفَّار، وهذا حقٌّ لا یختلف فیه اثنان من المسلمین» (المحلى»، 13/35)

ژباړه: (او که ستاسې څخه څوك هغوی خپل ملګري نیسي، نو بیا هغه هم په هماغو کښې شمېرل کیږي (امام ابن حزم وایې) دا په ظاهر باندې دی چې یقینا دا هم کافر دی او د کفارو له ډلې څخه دی، او همدا حقه خبر ده چې پدې کې د مسلمانانو دوه کسان هم اختلاف نه کوي.

دریم: الاتِّباع:

دریم صورت د موالاتو څخه دا دی چې د کفارو د دین او قوانینو تابعداري وشي،

١ـ الله تعالی فرمایي: وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ [سُورَةُ الانعام: 121]

ژباړه: که تاسې د هغوی خبره ومنله یقیناً تاسې هم مشرکان یاست.

امام ابن جریر الطبري وایي :

"قوله: (وإن أطعتموهم إنکم لمشرکون)، فإنه یعني: وإن أطعتموهم في أکل المیتة وما حرم علیکم ربکم. قوله: (إنکم لمشرکون)، یعني: إنکم إذا مثلهم.[تفسیر الطبري ج 12 / 87]

ژباړه: معنا دا ده، که تاسو د کافرو خبره د مردارو شیانو په خوړلو او ستاسو د رب له طرفه حرام شوي کارونو کې ومنله (لکه څنګه چې نن سبا یې طالبان مني) نو تاسې هم د هغوی په څېر مشرکان یاست.

٢ـ همدارنګه الله تعالی فرمایې:

وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم بَعْدَ ٱلَّذِى جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ [سُورَةُ البَقَرَة : 120]

ژباړه: یهود او نصارا به هیڅکله له تا څخه خوشحاله نه شي، تر څو ته د هغو په لاره (دین)لاړ نه شې. دوی ته په کلکه ووایه چې سمه لاره یوازې هماغه ده چې الله ښودلې ده. او که ته له هغه علم څخه وروسته چې درکړای شویدی، د هغو په خواهشونو پسې لاړ شې؛ نو ستا هیڅ دوست او مرستندوی نشته چې د الله له نیونې څخه دې وژغوري.

٣ـ الله عزوجل فرمایي: ولا تَرکَنُوا إلى الذینَ ظَلَموا فتَمَسَّکُمُ النَّارُ ومَا لکم مِن دُونِ اللهِ مِن أولیاءَ ثُمَّ لا تُنصَرون [سورة هود: 113]

ژباړه: او مه کږیږئ تاسې ظالمانو ته، وبه رسوي تاسې ته اور،

او نه به وي ستاسې لره د الله عزوجل پرته څوک دوستان، بیا به تاسې سره کومک نشي کیدای.

مفسر قرطبي وایي: (وَلا تَرْکَنُوا) الرُّکُونُ حَقِیقَةُ الِاسْتِنَادُ وَالِاعْتِمَادُ وَالسُّکُونُ إِلَى الشَّيْءِ وَالرِّضَا بِهِ، قَالَ قَتَادَةُ: مَعْنَاهُ لَا تَوَدُّوهُمْ وَلَا تُطِیعُوهُمْ. ابْنُ جُرَیْجٍ: لَا تَمِیلُوا إِلَیْهِمْ. أَبُو الْعَالِیَةِ: لَا تَرْضَوْا أَعْمَالَهُمْ، وَکُلُّهُ مُتَقَارِبٌ. (إِلَى الَّذِینَ ظَلَمُوا) قِیلَ: أَهْلُ الشِّرْكِ. وَقِیلَ: عَامَّةٌ فِیهِمْ وَفِي الْعُصَاةِ، وَهَذَا هُوَ الصَّحِیحُ في مَعْنَى الْآیَةِ، وَأَنَّهَا دَالَّةٌ عَلَى هِجْرَانِ أَهْلِ الْکُفْرِ وَالْمَعَاصِي مِنْ أَهْلِ الْبِدَعِ وَغَیْرِهِمْ، فَإِنَّ صُحْبَتَهُمْ کُفْرٌ أَوْ مَعْصِیَةٌ، إِذِ الصُّحْبَةُ لَا تَکُونُ إِلَّا عَنْ مَوَدَّةٍ، وَقَدْ قَالَ حَکِیمٌ: عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلْ وَسَلْ عَنْ قَرِینِهِ...فَکُلُّ قَرِینٍ بِالْمُقَارِنِ یَقْتَدِي. « [تفسیر القرطبي]

ژباړه: او تاسې مه کږیږئ، رکون په حقیقت کې ډډه وهلو، تکیه وهلو، یو شي ته دمه کیدلو او په هغه راضي کیدو ته وایي. قتاده

وایي: معنا دا ده چې تاسې ورسره مینه مه کوئ، او نه هم ورله خبره منئ. ابن جریج وایي: تاسې ورته مه مائله کیږئ، ابو العالیه وایي: د هغوی کړنې مه خوښوئ، خو دا ټول سره نږدې دي. (إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا) ظالمانو ته، ویل شوي چې دې نه مراد مشرکان دي، او دا هم ویل شوي چې دا عام دی د ټولو ظالمانو په اړه، او د ګناهګارانو په اړه هم ، او د آیت دا معنا صحیح ده، او دا دلیل دی په جدائي د کفارو او ګناهګارو څخه، د بدعتیانو یا داسې نور. ځکه د هغوی دوستي به یا کفر وي، یا به ګناه وي، او دوستي نه وي مګر د وجې د مینې ساتلو نه وي، او یو پوهه کس ویلي:

د یو چا په اړه د هغه څخه خپله پوښتنه مه کوه، بلکې د ملګري په اړه یې وپوښته، ځکه هر دوست خپل ملګري پسې روان وي.

طالبان:

د موالاتو خلاصه به مؤمنانو پیژندلي وي، اوس راځو او طالبان د موالاتو سره مقایسه کوو، خو مخکې له دې چې تفصیل وکړو دا ویلی شو چې طالبان نن د موالاتو په هر جُز او بخش کې واقع دي، او د موالاتو پر ټولو حدودو یې خپه وراړولی!

اول: د ولایة د تعریف څخه دا معلومه شوه چې موالات دوستي ده او ضد یې (العداوة) دشمني ده، خو د طالبانو مشران پدې ګواهي کوي چې دوی د کفارو سره قولاً او عملاً د دښمنۍ د ختمولو اعلان کړی! سراج الدین حقاني په خپله وینا کې په ښکاره الفاظو د دې خبرې اظهار کوي او وایي چې (امریکا مونږ خپله دښمنه نه ګڼو)! کله چې طالبانو ته د کابل واک وسپارل شو نو په همغه لومړیو ورځو کې یې ویاند وویل : له نن څخه وروسته جګړه پای ته ورسیده ، له نن څخه وروسته موږ هیچا سره دښمني نه لرو . او د دوی په شمول د هر طالب له خولې دا خبری راوځي چې (طالبان د نړی سره کوم مشکل نلري) ددې همدا معنی ده چې د نړی کفارو او مشرکینو سره مونږ کوم عداوت او دشمني نه لرو، او په عمل کې یې هم ثابته کړی.

د نړی د کفارو د جواسیسو او سفارتونو ساتنه دوی کوي، د هندوانو او سکانو درمسالونه دوی ساتې، د شیعه ګانو او نورو شرکي مزارونو دفاع دوی کوي،

د مسلمانانو د سترو قاتلانو او دیغور د مسلمانانو د ناموس لوټونکو چینایانو سره دوی دوستي شروع کړی محفوظ ځایونه یې ورته برابر کړي، او په دوی ټولو د اسلامي دولت له بریدونو څخه په مخنیوي کې خپل سرونه بایلي.

همدا خبره که په قرآن او سنت وتلو د دوی، موالات او کفر تري څرګندیږي ، چې قرآن کې بار، بار الله تعالی فرمایې چې کفار ستاسې دښمنان دي، دوی ستاسې دوستان کیدای نشي ترڅو چې تاسې ورسره کفر ونکړئ،

> لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءهُمْ أَوْ أَبْنَاءهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ [المجادلة: ٢٢]

> وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ [المائدة: 81]

> وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

[سُورَةُ البَقَرَة : 120]

او داسې نور دلائل پرې موجود دي چې مخکې یې یادونه شوی ده.

دویم صورت د موالاتو سره طالبان مقایسه کوو چې حاصل یې دا و (مظاهرة الكافرين، وإعانتهم، والتجَسُّس على المسلمين، وإفشاء أخبارهم وأسرارهم، وكشْف عوراتهم لأعداء الدِّين) یعني د مسلمانانو مقابل کې کفارو سره مرسته کول یا د مسلمانانو رازونه ورسره شریکول.

: د طالبانو کړنې له چا پټې نه دي، د دوحې تړون کې مهم اصل همدا دی چې طالبان به نور د افغانستان پر ځمکه د امریکا او نړیوالو نیابتي جګړه کوي!

: د افغانستان پر ځمکه چې هر چا د جهاد اراده کوله دوی به یې له مینځه وړي!

: د اسلامي خلافت د مقابلې لپاره امریکا هره هفته لسګونه میلیونه ډالر طالبانو ته ورکوي په همدې خاطر چې د حق پرستو مؤمنانو اسلامي دولت د مجاهدینو مقابله پرې وکړي!

: وخت په وخت د طالبانو د استخباراتو چارواکي قطر ته ځي او د امریکا د استخباراتي شبکې (CIA) سره د اسلامي دولت د بندیانو او د مجاهدینو اسرار او رازونه شریکوي، او خپل بادار په دې سره خوشحالوي!

: په خپل عمل کې یې هم دا ثابته کړی ، ځکه هغه څوک چې د نړی د کفارو سره دښمني کوي د هغوی د وژلو پسې شپه او ورځ د لیونو سپو په څېر ګرځي !

چې دا قسم اعمال موالات او کفر دی مخکې یې دلائل ذکر شول، نو په دې برخه کې هم طالبان مرتد شوي .

دریم صورت د موالاتو سره هم طالبان مقایسه کوو چې حاصل یې وو (الاتباع) د کفارو تابعداري کول په محرماتو کې.

د دا قسم موالاتو نمونې په طالبانو کې هم زیاتې لیدل کیږي چې د هغې له جملې:

: نن سبا چې کومې جغرافوي کرښې چې کفارو سره ویشلي د (سایکس ـ پیکو) په نوم، دا کرښې اصلاً د برتانوي (مارک سایکس) او فرانسوي (ژرژ پیکوي) نومونو ته منسوبې دي، په ۱۹۱٦م کال کې له لمړی نړیوالې جګړې وروسته رابښکل شوې چې اسلامي امت یې سره ټوټې ،ټوټې کړی، دې کې طالبانو هم د کفارو تابعداري وکړه او ورسره یې دا پولې ومنلې!

: د اسلامي اخوت او ورورولۍ پر

ځـاي يـې نړيـوال اصـل منلـى چـې هغـه وطنـي اخـوت دى، لكـه دوىٔ ته د خپـل وطـن د روافضـو، هندوانـو، يهودانـو، سـكانو، اسـماعليانو پـه شـمول ټـول مرتديـن او مشركـين ورونـه ښـكاري نـه يـوازې د دوى دفـاع او سـاتنه كـوي بلكـې د دوىٔ د شركـي معبدونـو او مراسـمو پـه سـاتنه كـې هـم خپـل سرونـه قربانـوي!

: د رسـنيو نړيـوال قوانيـن دوىٔ منلـي اقـرار يـې كوي!

: مدني قوانين يي هم دوىٔ منلي!

خلاصـه دا چـې د بيـن المـلـل ټولوكفري قوانينـو تـه يـي غـاړه ايخـي او د دي خـبري اظهـار هـم كـوي ، چـې مونـږ نړيـوال قوانيـن پـوره كـړي، د دې همـدا معنـى ده چـې د بيـن المـلـل قوانيـن يـې عمـلي كـړي او د هغـوىٔ تابعـدار دي.

نـو ثابتـه شـوه چـې دوىٔ د موالاتـو د اتبـاع پـه صـورت كـې هـم اختـه دي، نـو لهـذا ضرورت هـم ديتـه نـه ګنـم چـې د دوىٔ پـه بـاره كـې نـوره خبره وكـړم خـو بيـا هـم د وضاحـت لپـاره دى خـبرى تـه راځـم چـې دوى وايـى دا مـدارات دي او يـا دا چـې رسـول اللـه صلـى اللـه عليـه وسـلم هـم د كفـارو سره راكـړه وركـړه كـړى!

د طالبانـو مرتـد مـشران خپلـو كشرانـو تـه همـدا فكـر وركـوي او پـه همـدې فكـر يـي د نـړىٔ د حـربي كفـارو پـه دفـاع كـې وژني ، ددوىٔ د كفـري قوانينـو تطبيـق د وطنيـت د كفـري عقيـدې منـل ، د بيـن المـلـل پـه كفـري اصولـو ايمـان او دا هـر څـه ورتـه د اسـلام پـه جامـه كـې پټـوي او پـرې منـي يـي . او همـدا تصـور وركـوي چـې دا مـدارات دي ، او پـه ډيـره سـپين سـترګۍ كفـارو سره دغـه مولاتـو تـه د مداراتـو نـوم وركـوي او كـشران يـي هـم لكـه ړانـده چـرګان د يـوې موټـې دانـو لـه كبلـه ددوىٔ پـه پـل روان دي او چـې كـوم خوايـي دوىٔ رهـبري كـوي پـه همغـه لـور درومـي نـور نـو د تحقيـق ځـواك او د حـق د پيژندنـې وړتيـا تـرې اللـه اخسـتې ، نـو د طالـب مليشـو همـدې خـبرو تـه پـه كتـو راځـۍ لـږ پـه مداراتـو هـم بحـث وكـړو چـې مـوالات څـه تـه وايـي كـوم صورتونـه لـري او طالـب مليشـې ولـې كفـارو سره دوسـتۍ

ددوىٔ ماموريـت او غلامـۍ تـه د مداراتـو نـوم وركـوي .

دويم بحث: مداراة

معنى المدَاراة لغةً:

مـداراة پـه لغـت كـې نرمـۍ تـه وايـې لكـه عـرب وايـي (داريتـه) يعنـي (لاطفتـه ولاينتـه) نرمـي او لطـف مـې ورسره وكـړ.

همدارنګـه وايـې: (مـداراة النـاس: أي ملاينتهـم وحسـن صحبتهـم) د خلكـو مـداراة دا معنـى چـې د خلكـو سره نرمـي او خايسـته ملګرتيـا (لسـان العـرب لابـن منظـور (١٤/ ٢٥٤)، وانظـر: مـادة (درأ) (١/ ٧١)، (المصباح المنـير للفيومـي (١/ ١٩٤)

معنى المدَاراة اصطلاحًا:

پـه اصطـلاح كـې هـم اهـل علمـو هـم د مداراتـو مختلـف تعريفونـه كړي:

ابـن بطـال رحمـه اللـه وايـې : المـدَاراة: خفـض الجنـاح للنـاس، ولـين الـكلام وتـرك الإغـلاظ لهـم في القـول) (شرح صحيـح البخـاري) (٩/ ٣٠٥).

ژبـاړه: مـدارات وايـې: خپلـې وزري خلكـو تـه ښـكته كـول، او نرمـې خـبرى كـول، او سـختي پـر يښـودل پـه وينـا كـې.

علامـة عينـي وايـې: والمـداراة هـي الرفـق بالجاهـل الـذي يسـتتر بالمعـاصي واللطـف بـه حتـى يـرده عـما هـو عليـه (عمـدة القـاري شرح صحيـح البخـاري: ج١٧١/ ٢٢ ص)

ژبـاړه: مـدارات دا دي چـې نرمـي كول د هغـه جاهـل سره چـې ګناهونـو پـټ كـړى وي او نرمـي ورسره كـول تـر دې چـې واپـس شي د هغـه څـه نـه چـې پكـې واقـع دى.

بيـا قـرآن او سـنت كـې د مداراتـو صورتونـه نقـل دي چـې مختلفـو واقعاتـو كـې رب العالمـين دې تـه اشـاره كـوي چـې د هغـې لـه جملـى څخـه:

١ـ د ابراهيـم عليـه السـلام واقعـه ده چـې د پـلار سره نرمـې كـوي او هـدف يـې معلـوم دى، هغـه دا چـې اسـلام قبـول كـړي او شرک څخـه منعـه شي.

اللـه تعالـى فرمايـې: **وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ إِبْرٰهِيمَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا [٤١] إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يٰٓأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى عَنكَ شَيْـًٔا [٤٢] يٰٓأَبَتِ إِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِىٓ أَهْدِكَ صِرٰطًا سَوِيًّا [٤٣]يٰٓأَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ۖ إِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا** [سُـورَةُ مَريَـم : ٤٤]

ژبـاړه: او پـه دې كتـاب كښـې د ابراهيم(عليـه السـلام) كيسـه يـاده كـړه، بېشـكه هغـه يـو رښـتينى انسـان او پيغمـبر ؤ.

(دوىٔ تـه لـږ هغـه وخـت ور يـاد كـړه) چـې كلـه (ابراهيـم) خپـل پـلار تـه وويـل: «پـلاره! تـه ولـې د هغـو شـيانو عبـادت كـوې چـې نـه څـه اوري نـه څـه وينـي او نـه سـتا څخـه د كـوم شي دفعـه كـولاى شي؟ پـلاره مـا تـه يـو داسـې علـم راغلـى دى چـې تـا تـه نـه دى راغلـى، تـه پـه مـا پسـې راځـه، زه بـه تـا تـه سـمه لاره وښـايم. پـلاره! تـه د شـيطان بندګـي مـه كوه، شـيطان خـو لـه الرحـمان (الله) څخه سر غړوونكى دى.

امـام سـعدي پـه خپـل تفسـير (٤٩٤ص) كـې وايـې: (وفي هـذا مـن لطـف الخطـاب ولينـه، مـا لا يخفـى، فإنـه لم يقـل: يـا أبـت أنـا عـالم، وأنـت جاهـل....

ژبـاړه: پـدې ايـات كـې پـه نرمـۍ او لطـف سره خطـاب كـول دي هغـه چـې پـټ نـدي، پـس داسـې يـې ونـه ويـل چـې زه عـالم يـم او تـه جاهـل يـې ....

٢ـ قصـه د موسـى عليـه السـلام كـې چـې فرعـون سره پـه دعـوت كـې نرمـي كـوي او هـدف يـې معلـوم دى چـې (لَّعَلَّـهُ يَتَذَكَّـرُ أَوْ يَخْـشٰى) چـې شـايد پنـد او نصيحـت قبـول كـړي او وويريـږي د اللـه تعالـى څخـه.

لكـه اللـه تعالـى فرمايـې: **اذْهَبَآ إِلٰى فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغٰى [٤٣] فَقُولَا لَهُۥ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشٰى** [سُـورَةُ طٰـه : ٤٤]

ژبـاړه: تاسـې دواړه فرعـون تـه ورشـئ چـې هغـه سركښـه شـويدى. لـه هغـه سره پـه نرمـۍ خـبري وكـړئ، ښـايي چـې هغـه نصحيـت ومنـي يـا وويريـږي.»

امـام ابـن كثـير رحمـه اللـه فرمايـې : هـذه الآيـة فيهـا عـبرة عظيمـة، وهـو أن فرعـون في غايـة العتو والاسـتكبار، ومـوسى صفـوة الله مـن خلقـه إذ ذاك، ومـع هـذا أُمـر ألا يخاطـب فرعـون إلا بالملاطفـة واللـين) (تفسـير القـرآن العظيـم) (٥/ ٢٩٤).

ژبـاړه: پـدې ايـات كـې لـوى عـبرت دى، او هغـه دا چـې فرعـون پـه اخري سركشـۍ او تكـبر كـې و او موسـى عليـه السـلام د غـوره خلكـو څخـه و دغـه وخـت كـې، سره لـه دې اللـه تعالـى ورتـه امـر وكـړ چـې فرعـون سره دې خـبرې نـه كـوي، مګـر پـه نرمـۍ او لطـف سره.

٣ـ د رسـول اللـه صلـى اللـه عليـه وسـلم پـه ژونـد كـې يـې هـم نمونـې شـته چـې يـو لـه هغـې نـه حديـث د عائـشي رضي اللـه عنهـا دى:

عَـنْ عُـرْوَةَ بْـنِ الزُّبَـيْرِ ، أَنَّ عَائِشَـةَ ، أَخْبَرَتْـهُ أَنَّـهُ اسْـتَأْذَنَ عَـلَى النَّبِـيِّ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ رَجُـلٌ ، فَقَـالَ

: « ائْذَنُوا لَهُ ، فَبِئْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ أَوْ بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ » ، فَلَمَّا دَخَلَ أَلَانَ لَهُ الْكَلَامَ ، فَقُلْتُ لَهُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتَ مَا قُلْتَ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ فِي الْقَوْلِ ، فَقَالَ : « أَيْ عَائِشَةُ إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ تَرَكَهُ أَوْ وَدَعَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ » (صحيح البخاري: رقم ـ ٥٦٩٣)

ژباړه: د عروه بن زبير رضي الله عنه څخه روايت دی چې هغه ته عائشي رضي الله عنها خبر ورکړ چې يو سړي په نبي صلی الله عليه وسلم اجازت وغوښته (چې د هغه خوا ته راشي) نو هغه وويل: اجازه ورکړئ ورته دا ډير بد بچی د قبيلې دی او يا يې وويل ډير بد ورور د قبيلې دی، نو کله چې هغه داخل شو نو (رسول الله صلی الله عليه وسلم) هغه ته خبري نرمی کړې، (عائشه فرمايي) ما ورته وويل: ای د الله رسوله تا خو داسې، داسې خبرې وکړې، بيا دې خبرو کې هغه ته نرمی وکړه، نو هغه وفرمايل: ای عائشې! يقيناً بدترين د خلکو څخه په اعتبار د مقام سره د الله په نيزد ، هغه کس دی چې پريږدي هغه لره (د راوي شک دی چې يا يې داسې وويل) چې پريږدي هغه لره خلک د وجې د ځان ساتلو د بدو اخلاقو د هغې نه.

نو دې حديث نه اهل علمو دا استدلال کړی چې دا د رسول الله صلی الله عليه وسلم مدارات و ، چې د يو شري سړي د شر څخه يې د ځان ساتلو په خاطر هغه سره نرمې خبرې وکړې.

همدارنګه بل حديث کې راځي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : « مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ ، وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضِلَعٍ ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ ، فَإِنْ ذَهَبْتَ تُقِيمُهُ كَسَرْتَهُ ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا » (صحيح البخاري: رقم ـ ٤٨١٢)

ژباړه: د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه د نبي صلی الله عليه وسلم څخه نقل کوي چې هغه وفرمايل: څوک چې په الله او په ورځ د اخرت ايمان لري ، نو خپل ګونډي ته دې ضرر نه رسوي، او د زنانه و، باره کې (زما) وصيت قبول کړئ د (هغوی سره) د خير، پس يقينا هغوی پيدا شوي دي، د پښتۍ نه او ډير کوږ شی په پښتۍ کې هغه پورتنۍ حصه ده، که ته چېرته هغه سيده کوې نو ماته به يې کړې او که پريږدې يې نو هميشه به همداسې کږه وي او نو د زنانه و باره کې (زما) وصيت قبول کړئ د (هغوی سره) د خير .

امام ابن حجر رحمه الله فرمايي : وفي الحديث الندب إلى المداراة لاستمالة النفوس وتألف القلوب... (فتح الباري: 9ج/253 ص).

ژباړه: په دې حديث کې د مداراتو استحباب دی، د زړونو د جلبولو او د نفسونو د مائله کولو لپاره .

همدارنګه امام بخاري رحمه الله هم باب لګولی (باب المداراة مع الناس)

بيا يې د ابو درداء رضي الله عنه قول نقل کړی چې هغه به فرمايل: إِنَّا لَنَكْشِرُ فِي وُجُوهِ أَقْوَامٍ، وَإِنَّ قُلُوبَنَا لَتَلْعَنُهُمْ . (صحيح البخاري)

ژباړه: مونږ د بعضي خلکو مخ کې خاندو خو زړونه مو وربانديلعنت وايې!

نو مسلمانانو ورونو!

دا د مداراتو حقيقت وو د قرآن او سنت څخه چې د ټول بحث څخه مونږ او تاسې ته لاندی نقطې لاس ته راځي.

اول: مدارت په شريعت مطهرة کې د دې لپاره کيږي چې هدف يکې د يو کافر يا فاسق او بې دينه انسان دعوت کول وي چې اسلام ومني او د خپل کفر او شرک څخه تير شي چې د ابراهيم او موسی عليهما السلام د واقعاتو څخه معلوم شول.

دويم: مدارات په هغه وخت کې جائز دي ، چې کله يو څوک د چا د شر او ضرر رسولو څخه ويريږي، نو فقط همدومره مسلمان ته جائز دي، چې خبرو کې نرمی ورسره وکړي، که هغه کافر سره وي يا د فاسق او فاجر، يا خپلی بې بې سره وي.

اوس راځو او طالبان د مداراتو سره مقايسه کوو چې ايا دوي کې مدارت دي که نه په موالات او مداهنت کې اخته دي.

١ـ مدارات د کفارو د دعوت په خاطر کيږي چې اسلام ته راشي خو طالبان چې نن د نړۍ کفارو سره کوم تعلقات پالي هغه ټول د مسلمانانو د وژلو، ختمولو، زنداني کولو او د افغانستان د ځمکې څخه د جهاد او د حقيقي اسلام د نفاذ د مخنيوي لپاره دي چې دا کفر موالات دي مخکې يې ذکر وشو.

٢ـ مدارات خو هغه وخت وي چې د يو چا د شر څخه انسان ويريږي، لکه روايت د عائشې رضي الله عنها کې چې ذکر شو اما طالبان خو چيغې وهي چې مونږ نړۍ ته شکست ورکړی او د هيچا څخه نه ويريږو نو بيا په کوم هدف ورسره ناسته پاسته او پټ مجلسونه کوي!

٣ـ د شريعت څخه هيڅ دليل نشته چې انسان دې د کفارو د دعوت په خاطر مداراتو له وجې خپل دين پريږدي يا دې کفر وکړي، يا دې د کفارو قوانين پلي کړي، خو نن طالبان د خپلې چوکۍ د ساتلو لپاره دا هر څه کوي .

٤ـ که د طالبان حال ته نن سبا فکر وکړو نو د موالاتو ترڅنګ په مداهنت کې واقع دي، ځکه دوی دين خرڅوي او مقابل کې يې دنيا حاصلوي لکه ملا علي القاري رحمه الله فرمايي:

والفرق بين المداراة والمداهنة أن المداراة بذل الدنيا لصلاح الدنيا أو الدين أو هما معا، وهي مباحة،

وربما استحسنت، والمداهنة بذل الدين لصلاح الدنيا اهـ. (مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح: ج 3034/7 ص)

ژباړه: د مداراتو او مداهنت ترمينځ فرق دا دی چې مدارات وايي قربانول د دنيا لپاره د اصلاح د دنيا او يا د دين او يا د دواړو، او دا مباح دي کله غوره عمل وي، او مداهنت دا دی چې دين قربانول لپاره د دنيا د جوړولو!

نو نن که د طالبانو حال کې فکر وکړو همدا حال يې دی، جهاد يې قربان کړ، حدود يې قربان کړل، د کفارو سره معادات او دشمني يې له مينځه يوړه، د مسلمانانو وينې تويوي په دې خاطر چې د دوی چوکۍ دوام وکړي او د امريکا ډالرې قطعه نه شي!

دريم بحث :

د کفارو سره د تجارت او معاملاتو شرعي حيثيت.

دا چې طالبان يو جاهله او له اسلام څخه ناخبره ډله ده ، او د هغه اوبو اخستې خلکو په څېر دي ، چې هر بوټي او غاړي ته لاس اچوي ، دوی د خپلو کفري کړنو د توجيه کولو لپاره ډول ، ډول له عقل او منطق څخه لرې دلائل راوړي ، خپلو کشرخيلو او ځانونه هسې خطا کوي ، کله دا خبر کوي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم هم د کفارو سره ناسته پاسته او تجارت کړی، او زمونږ ننی تعلقات د حربي کفارو سره دغسې ناستې ولاړې ، راشه ، درشه ، پټ او ښکاره استخباراتي مجلسونه ، ددوی د اصولو او قوانينو منل او عملي کول ،هم له هم دي جملي څخه دي! خو دا بې علمه او جاهل قوم دومره سوچ نه کوي چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره کوم وخت د کفارو فاحشو ښځو په چوکيو ساعتونه، ساعتونه مرکې کړي؟!

کله د رسول الله صلی الله عليه وسلم مجلس ته فاحشې په لوڅ سر، سرو شونډو او نيمه لوڅ بدن سره راغلي؟!

کوم وخت رسول الله صلی الله عليه وسلم د هغه کفارو سره ناسته ، پاسته او خندا ګاني کړي چې په عين وخت کې لګيا وي او مسلمانان وژني، د مسلمانانو په زرګونو بنديان، ښځې او نارينه ورسره زندانونو کې پراته وي؟!

هغه خو چې کوم کفارو سره تجارت او راکړه ورکړه کوله د يوې زنانه پر سر يې ټول له مديني وويستل، مالونه او کورونه يې ورڅخه فيء وګرځول !

رسول الله صلی الله عليه وسلم چې کومو کفارو سره راکړه ورکړه کوله هغه خو بيا د هماغه خلکو نه دسلګونو ځوانانو سرونه په دې خبره ګټ کړل چې يواځې مسلمانانو ته يې د بدۍ اراده کړې وه، اوس خو امريکايان په ټوله نړۍ کې د اسلام او مسلمانانو مقابل کې لګيا دي ، په هره برخه کې خپله جګړه تونده کړې!

دا کفار څنګه د رسول الله صلی الله عليه وسلم د زماني د صلحه کونکو سره مشابه کوئ!

معلوميږي دا چې دا هر څه ستاسې په کفر، بې علمی، غلامی، او دنيا پرستۍ دلالت کوي.

نو دا چې عام مسلمانان خپله قضاوت وکړي ، چې د طالبانو کړنې موالات او دوستي ده او که د کفارو سره د تجارت او راکړې ورکړې په څېر دي، نو دې بحث کې د کفارو سره د تجارت او معاملاتو شرعي اصول ذکر کوو.

ديکې شک نشته چې کفارو سره (بيع او شراء) اخيستل او خرڅول جائز دي، خو دا مطلق نه دي بلکې په شروطو سره جائز دي چې حاصل يې دا دی:

اول: دغه تجارت او کار به په خپل ذات کې جائز او مباح وي، يعني حرامو څيزونو کې به تجارت نه وي،

چې د شرعي ډير نصوص په دې دليل دي، چې داسې څيزونه چې خپل ذات کې حرام وي، لکه د شرابو، خنزير، سګريټ، نصوارو، د ټنګ ټکور آلاتو او داسې نورو شيانو تجارت،

يا هغه قسمونه د بيع چې شريعت حرام کړي وي لکه سودي معاملات، دا قطعاً حرام دي اګر که د مسلمانانو ترمينځ هم وي، نو د کفارو سره خو په طريق اولی حرام دي،

حديث کې راځي:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا عِنْدَ الرُّكْنِ ، قَالَ : فَرَفَعَ بَصَرَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَضَحِكَ ، فَقَالَ : « لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ ثَلَاثًا : إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ فَبَاعُوهَا ، وَأَكَلُوا أَثْمَانَهَا ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ أَكْلَ شَيْءٍ حَرَّمَ عَلَيْهِمْ ثَمَنَهُ » (سنن أبي داود: رقم ـ 3029)

ژباړه: د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه فرمايي: ما رسول الله صلى الله عليه وسلم وليده چې د حجر اسود سره ناست و، خپل نظر يې اسمان ته پورته کړ نو ويې خندل، پس ويې ويل: الله دې په يهودو لعنت وکړي، الله وربانډي چربي(وازدي) حرامې کړې وې، نو هغوی به (دا وازدې) خرڅې کړې او د هغې پيسې به يې وخوړې، او يقيناً الله تعالی چې کله په يو قوم د يو څيز خوړل حرام کړي، نو د هغې پيسې يې هم وربانډې حرامې کړې دي.

دا حديث واضح دليل دی چې هغه څيزونه چې شرعه کې يې استعمالول او خوړل حرام وي نو د هغې پيسې او تجارت هم حرام دی.

او سودي معاملاتو باره کې خو قرآن او سنت داسې ښکاره څرګندونې کړې چې د هغې څخه هر مؤمن خبر دی چې ذکر کولو ته يې ضرورت نه ګنم.

دويم: پدې تجارت او يا کار کې به عزت د کافر او اهانت او سپکوالی د مسلمان نه وي.

أبو موسى أشعري رضي الله عنه يو نصراني کاتب نيولی و، عمر رضي الله عنه ورڅخه په مسجد کې د يو ليک د لوستلو مطالبه وکړه چې د شام څخه راغلی و، أبو موسى أشعري رضي الله عنه ورته وويل دا خو نصراني دی، عمر رضي الله عنه ډير غصه شو

او هغه یې ورټه او ویې ویل: « لا تکرموهم إذ أهانهم الله، ولا تدنوهم إذ أقصاهم الله، ولا تأتمنوهم إذ خونهم الله عز وجل «(رواه ابن أبي حاتم في تفسيره (6510) والخلال في أحكام أهل الملل (328) والبيهقي في السنن الكبرى (18727) و(20409) وفي شعب الإيمان (8939)

ژباړه: تاسې د دوی عزت مه کوئ کله چې الله دوی ذلیله کړي، او دوی تاسې مه نږدې کوئ کله چې الله دوی لرې کړي، تاسې دوی امانت دار مه ګڼئ کله چې الله دوی خائنان ګرځولي.

دریم: د مسلمان دین ته به پکې ضرر نه وي، او د دین اظهار به کولی شي.

څلورم: داسې تجارت به ورسره نه شي کیدلی چې د هغوی د دین په قیام کې ورسره کومک وشي، یا دا چې د مسلمانانو په خلاف به پکې د کفارو سره کومک او مرسته نه وي.

امام نووي رحمه الله په شرح د صحیح مسلم (11ج/41ص) کې فرمايي: وقد أجمع المسلمون على جواز معاملة أهل الذِّمَّة ، وغيرهم من الكفَّار إذا لم يتحقَّق تحريم ما معه، لكن لا يجوز للمسلم أن يبيع أهل الحرب سلاحاً وآلة حرب ، ولا ما يستعينون به في إقامة دينهم . . . اهـ .

ژباړه:د مسلمانانو اجماع ده چې د اهل الذمة کفارو سره معاملات (راکړه ، ورکړه) جائز ده او غیر د دوی څخه کفارو سره کله چې نه وي معلوم حرمت د هغه چې د هغه سره وي، لیکن مسلمان ته جائز ندي چې په حربي کفارو اسلحه خرڅه کړي او د جنګ آلات ، او هغه چې د هغوی سره د هغوی د دین په قائمیدو کې کومک کوي.

اِبْنُ بَطَّال رحمه الله فرمايي : مُعَامَلَةُ الْكُفَّارِ جَائِزَةٌ , إِلا بَيْعَ مَا يَسْتَعِينُ بِهِ أَهْلُ الْحَرْبِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ اهـ . (فتح الباري: 4/410)

ژباړه: د کفارو سره معاملات جائز دي مګر هغه بیعه (جائز نه ده) چې د حربي کفارو سره د مسلمانانو مقابل کې امداد وربانديې کیږي.

نو دا هغه شروط دي چې مسلمان یې د دې په لحاظ ساتلو سره کولی شي د کفارو سره تجارت وکړي،

طالبان:

اوس راځو او طالبان د دې شروطو سره مقایسه کوو چې ایا رښتیا هم دوې د کفارو سره د دې شروطو موافق د تجارت په خاطر تعلقات ساتي که نه، دا مسئله د خپل کفر لپاره د ډال په څېر استعمالوي؟

۱ـ دا د طالبانو درواغ دي چې مونږ د تجارت په بناء د کفارو سره تعلقات ساتو، ځکه که تجارت د طالبانو مقصود وای نو دا هدف یې د نږدې ملکونو څخه په ښه طریقه پوره کیږي او حال دا چې د دوی ناستې د امریکا سره دي چې هغوی د نړۍ په لرې واټن کې قرار لري!

نو معلومیږي چې د مالونو د تجارت خبره نه ده بلکې د مسلمانانو د وینو او عزتونو او د دین د پلورلو تجارت یې روان کړې او د دا قسمه تجارت لپاره امریکا ښه بازار لري!

۲ـ طالبان دې وښايې چې له امریکا څخه دوی څه شې وارد کړي، د افغانستان بازارونو ته؟!پرته له هغه اونیزو میلوني دالري کڅوړو چې هغوې راوا ردوي او ددوی د عزتونو سودا پرې کوي ، معلومیږي دا چې پدې نوم د عامو خلکو سترګو کې خاوري اچوي.

۳ـ دا چې تجارت خو خپل اصول لري، خپل یې وزارت او تجارتې خوني وي، نن خو د نړۍ کفار راځي او په ارګ کې ناست وي! سفارتونه او د جاسوسۍ مرکزونه یې جوړ کړي!

۴ـ دا چې باید د کفارو عزت ونکړای شي په دا قسمه معاملاتو کې لکه روایت د عمر رضي الله عنه مو ذکر کړ، حال دا چې نن خارجیان چې افغانستان ته راځي ، دوی هر کلي او استقبال ته تر هوايي ډګره ورځي ، بیا یې په ځومره عزت او احترام په ځانګړو موټرو او پهرو کې خپلو تر ټولو مجهزو او پرامکاناتو ځایونو ته رسوي او هلته یې ځومره نازوي ، ځومره اکرام یې کوي ، ځومره چې ښه خوراک وي ځومره چې ښه ځاې وي هغه ددوی د خارجي میلمنو حربي کافرو لپاره وي ،یاني داسې ځاې ورته برابروي چې هغې ته عام خلک خو څه چې ددوی د والیانو په کچه خلک هم نشي رسیدلای!

۵ـ دا که کوم قرادادونه یې کړي هم دي نو د چین، روسي، ایران او پاکستان سره یې کړي او حال دا چې دا هغه ملکونه دي چې د مسلمانانو قاتلین شمیرل کیږي او د اسلامي امت زیات حساب ورسره پاتي دې، دغه کفارو د مسلمانانو سره کوم ظلمونه ونکړل؟ او لا هم روان دي کوي یې؟!

چین اوس مستقیم حربي کافر هیواد دې په میلونونو ایغور مسلمانان یې یرغمل کړي شرقي ترکستان چې د اسلام خاوره ده ددوی په اشغال کې ده .

روس په افغانستان، شام او نورو ځایونو کې د میلیونونو مسلمانانو قاتل دی!

ایران د اهل سنت پر وړاندې په تاریخ کې خپل کرغیړن نوم ثبت کړی!

پاکستان خو همیش اسلام او مسلمانان په نوره کفري نړۍ پلورلې.

نو ایا تاسې د مسلمانانو د دې دښمنانو سره مرسته نه کوئ او دوې نه تقویه کوئ؟!

دیته بیا هم تاسی د تجارت نوم ورکوئ؟!

هو بلکل دا تجارت دی ، خو د مسلمانانو او د هغوی عزتونه تجارت، د مسلمانانو د ایمانونو او ددوی د مالونو ، نفسونو او زمکو تجارت، ستاسې د غیرتونو او ایمانونو تجارت !

نو ټولو مسلمانانو ته اخر کې بیا هم وایو چې نن طالبانو امریکا او نړۍ ته د غلامۍ سر ټیټ کړی، کفر او ذلت یې ورسره منلی، د هغوی په نیابت کې د مسلمانانو ویني دوی تویوي خو دا چې ورځ پر ورځ یې کفر بربنډیږي ، نو کله یو قسم پرده په خپل کفر را اچوي او کله بل قسم ، خو اخر به د الله په اذن دغه ټولې بهانې یې ختمې شي او ګواهي به وکړي چې (وَشَهِدُوا عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَٰفِرِينَ).

وصلَّى الله وسلَّم على نبيِّنا محمَّد، وعلى آلِه وصَحْبِه أجمعين.

خلافت پیژندنه
پنځم درس

خلافت پېژندنه

پنځم درس

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ أَمَّا بَعْدُ ؛

قال الله تعالی! وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ. سورة النور: ٥٥

مسلمانانو ورونو! مخکې د خليفه شرطونه ذکر شول او د هر شرط وضاحت هم ذکر شو او د طالبانو زعيم هبت الله حالات هم واضحه شول، چې هغه هيڅکله شرعي امام نشي کيدای، ځکه د امامت شرطونه پکې نشته. نو نه أميرالمؤمنين او نه خليفه دی او نه ورسره بيعت جايز دی بلکې دغسې انسان د شرکي سياست يوه بې واکه څيره ده، دنده يې د کفر غلامي او د اسلام او مسلمانانو دښمني ده.

وس راځو دې خبرې ته چې کله د مسلمانانو خليفه او په أميرالمؤمنين کې مذکوره شرطونه موجود شي نو په کومه طريقه باندې ټاکلی شي؟

د خليفه د ټاکلو طريقې :

د خليفه د ټاکلو په اړه صريح نص نشته چې په هغې کې رسول الله ﷺ فرمايلي وي چې په دې طريقه باندې تاسو خليفه وټاکئ خو قرآن کريم د مسلمانانو په صفت کې فرمايلي چې ددوی کارونه په مشوره باندې وي او د شورى صفت يې کړې بلکې په دې نوم باندې مستقل سورت دی او د رسول الله ﷺ عملي زندګي د مشورو څخه ډکه ده يعني هغه د قرآن په دې حکم باندې پخپل ژوند کې عمل کړې دی او غالبا هره غزوه او يا بل کوم کار پسې چې د تللو اراده يې کړې ده نو هلته يې د خاصو او يا عامو صحابه کرامو سره مشوره کړې کله که داسې کار ؤ چې هلته راز ساتل مهم وي نو خاصو ملګرو سره يې مشوره کړې او که د راز خبره نه وي نو بيا عامو صحابه کرامو سره هم مشوره کړې اګر چې په دې مورد کې د ترغيب او يا ترهيب احاديث ډير نه دي راغلي ليکن قرآن کريم د پخوانيو پيغمبرانو او نورو خلکو څخه نقل کړي چې هغوی به مشوره کوله او د خينې ورو کارونو په اړه هم دی امت ته د مشورى حکم کړې لکه الله تعالی د رضاعت په اړه فرمايي :

وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُم بِمَعْرُوفٍ ... (سورة الطلاق رقم الاية ٦)

ژباړه " او په خپل منځ کې مشوره وکړئ په ښه طريقه.

او په سورة بقره کې فرمايي :

فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا...... سورة ا لبقرة رقم الاية٢٣٣) .

ژباړه " او کله که دوی دواړه (مور، پلار) اراده لري چې خپل بچې د تي نه پريکړي پس درضامندتيا ددواړو نه او پس د مشورى نو په دوی باک نشته.

بلکې دا يې د مؤمنانو عام صفت او خوی ذکر کړې الله تعالی فرمايي :

وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ. سورة الشورى .

ژباړه " او د مؤمنانو کار ددوی په منځ کې په مشوره باندې وي او د هغه مال نه چې موږ ورکړی وي خرچه کوي.

بلکې خپل رسول محمدرسول الله ﷺ ته يې امر کړې چې د خپلو ملګرو سره دې مشوره کوه او پس د مشورى څخه پر الله تعالی توکل کوه الله تعالی فرمايي :

وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ. سورة ال عمران

ژباړه " او ددوی سره په کار کې مشوره کوه کله چې ته عزم وکړې پس په الله تعالی توکل کوه يقينا الله تعالی توکل کوونکو سره مينه کوي.

الله تعالی خپل پيغمبر ته د مشورى أمر کوي نو أمت به هم په دې باندې عمل کوي او په دې اړه عملي أحاديث ډير راغلي دي :

لکه د بدر د قيديا نو په اړه مشوره کول.

په غزوه أحد کې ددښمن مخې ته ورتلل او که په مدينه کې پاتې کيدل.

د خندق په غزوه کې مشوره کول چې ددښمن مقابله څنګه کول پکار دي چې بيا ورته سلمان فارسي رضي الله تعالی عنه د خندق ويستلو مشوره ورکړه او همدا راز په عائشة رضي الله تعالی عنها باندې چې کله منافقانو تهمت ولګولو د هغې په اړه مشوره کول او همدا راز د نورو کارونو په اړه چې د سيرت او أحاديثو کتابونه پرې ډک دي د ابوهريرة رضي الله تعالی عنه څخه نقل دي چې هغه فرمايي :

قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا قَطُّ كَانَ أَكْثَرَ مَشُورَةً لِأَصْحَابِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. رواه احمد وغيره .

امام زهري رحمه الله فرمايي : ابوهريرة رضي الله تعالی عنه به ويل : ما کله هم څوک نه دی ليدلی چې د خپلو ملګرو سره ډيرې مشورې کوي پرته د رسول الله صلى الله ﷺ نه (يعني هغه به دخپلو ملګرو سره ډيرې مشورې کولې)

نو هر کله چې دا ثابته شوه چې رسول الله ﷺ د خليفه د ټاکلو په اړه صراحتا کومه خاصه طريقه نه ده ښودلې بلکې د کتاب او سنت دواړه په داسې کارونو کې مسلمانانو ته د مشورې ارشاد کوي نو ځکه رسول الله ﷺ د خليفه ټاکل د أمت مسلمه شوره ته پريخې ده او دغه شوره ته په ګڼو أحاديثو کې رسول الله ﷺ اشاره کړې لکه :

عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِي مَرَضِهِ " ادْعِي لِي أَبَا بَكْرٍ، أَبَاكِ، وَأَخَاكِ، حَتَّى أَكْتُبَ كِتَابًا، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَتَمَنَّى مُتَمَنٍّ وَيَقُولُ قَائِلٌ: أَنَا أَوْلَى، وَيَأْبَى اللهُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَّا أَبَا بَكْرٍ " رواه البخاري

ژباړه " عائشة رضي الله تعالی عنها فرمايي : ما ته رسول الله ﷺ د بيمارۍ په حالت کې وويل : ما ته دی پلار او ورور را وغواړه چې زه ورته يو خط وليکم ځکه زه ويريږم چې کوم ارزومند به ارزو کوي او وايي به : زه ډير حقداريم (په خلافت) ليکن الله تعالی او مؤمنان نه غواړي مګر ابوبکر .

نو په پورتني حديث کې د مسلمانانو شوره ته اشاره ده چې رسول الله ﷺ هغه خط ځکه ونه ليکه چې هغه ته په وحې معلومه شوه چې د مسلمانانو شوره به په ابوبکرالصديق رضي الله تعالی عنه راجمع کيږي ځکه يې وويل : الله او مسلمانان نه غواړي مګر ابوبکر يعنې د مسلمانانو شوره به په هغه راجمع کيږي.

نو په اسلامي شريعت کې د خليفه د ټاکلو دري اجتماعي طريقې دي :

لومړې طريقه " پورتني حديث کې د خليفه د ټاکلو لومړې طريقې ته اشاره ده چې هغه شوره ده نو د خليفه د ټاکلو لومړې او اصلي طريقه شوره ده يعنې د اهل الحل والعقد شوره لخوا به مقرر شوی وي چې په دې طريقه

باندې ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه عثمان بن عفان او علي بن ابی طالب رضوان الله تعالى عليهم اجمعين ټاکل شوي دي

تفصيل په لويو کتابونو کې شته ليکن مختصر وضاحت يې داسې دی : چې کله نبي کريم ﷺ وفات شو نو انصار په سقيف بني ساعدة کې د سعد بن عباده څنګ ته راجمع شوي وو او غوښتل يې چې خليفه وټاکي نو په دې کې ابو بکرالصديق او عمربن ا لخطاب رضي الله تعالى عنهما او ابو عبيدة بن الجراح رضي الله تعالى عنه هم خبر شول نو هغوی هم ورغلل او د اوږد بحث او مناقشې څخه وروسته په ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه اتفاق راغی چې خلکو ورسره بيعت وکړ او بيا سبا ته په مسجد کې راجمع شول او هلته عمر بن ا لخطاب رضي الله تعالى عنه منبر ته او چت شو او خلکو ته يې د ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه فضائل بيان کړ او بيا يې خلکو ته وويل : پاځئ له ابو بکر سره بيعت وکړئ او په ابو بکرالصديق يې اصرار وکړ چې منبر ته اوچت شه هغه اوچت شو او يو څو خبرې يې وکړې او بيا ټول خلک پاځيدل او بيعت يې شروع کړ په مجلس کې زبير بن العوام او علی بن ابی طالب رضي الله تعالى عنهما نه وو هغوی يې هم راوغوښتل او هغوی هم د خلکو په مخ کې عام بيعت وکړ نو داده شوره مختصر وضاحت ؤ کومې شورى چې ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه خليفه ټاکلی ؤ او په هغې کې د يو کس نيم شاته پاتې کيدل ضرر نه ورکوي لکه سعد وغيره په دغه وخت کې بيعت ونه کړ چې بيا روسته يې بيعت وکړ.

سوال " أهل الحل والعقد څوک دي ؟

ځواب " ددې تعريف علماؤ داسې کړې " وهم من تيسر اجتماعهم وحضور هم من العلماء والرؤساء ووجهاء الناس و أهل الشوكة الذين يحصل باختيار هم و طاعتهم له المقصود من الإمامة وهو القدرة والسلطان. نهاية المنهاج إلى شرح المنهاج : ۷/ ۳۹۰

ژباړه " دا هغه خلک دي چې جمع کول يې ټاکنې ته اسان وي چې د علماؤ مشرانو او مخوريزو خلکو او د قوت لروونکو څخه به وي هغه کسان چې د هغوی په ټاکنې او اطاعت سره خليفه ته د امامت مقصود حاصليږي چې قدرت او مشرۍ ته رسيدل دي.

دوهمه طريقه :

دوهمه طريقه د استخلاف ده استخلاف ديته وايي : چې مخکنی خليفه د مرګ څخه مخکې پخپل ژوند کې د ځان څخه روسته خليفه وټاکي او مقصد په کې د أمت مسلمه خير خواهي وي مقصد په کې د بادشاهۍ او خلافت په ځان کې منحصر کول نه وي يعني داسې نه وي چې خپل ځوی لمسي او خپلوان د خپلوۍ له کبله خليفه وټاکي چې ديته وراثتي بادشاهي وايي دا هم زموږ په دين کې نشته اګر چې دا کار په ا مت کې ډير شوې دی ليکن د شريعت خلاف دی.

نو په ښه او د خير خواهۍ په نيت باندې مخکنی خليفه کولی شي د ځان څخه روسته يو مؤمن او أصلح انسان خليفه وټاکي خو په دې ټاکلو کې به هم د اهل شوره څخه مشوره اخلي کله چې د هغوی مشوره پرې راشي نو بيا به صحيح وي لکه په دې طريقه اميرالمؤمنين عمربن الخطاب رضي الله تعالى عنه ټاکل شوی دی او هغه دا چې د سيرت کتابونو ليکلي دي کله چې ابو بکرالصديق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مريض شو او په دې پوهه شو چې کيدايشي په دې بيمارۍ کې مړ شي نو د شوره غړي يې بيل بيل راوغوښتل او د هغوی سره يې د عمر رضي الله تعالى عنه د خليفه ټاکلو په اړه مشوره وغوښتله چې أکثرو يې مشوره ورکړه ځينو يې يو اشکال ذکر کړ چې ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه د هغه اشکال څخه پخپله جواب وکړ او عمر بن الخطاب رضي الله تعالى عنه يې د ځان څخه روسته خليفه وټاکه.

امام ابن الجوزي رحمه الله په مناقب عمر رضي الله تعالى عنه کې نقل کړي د حسن بن ابی الحسن رضي الله تعالى عنه څخه هغه فرمايي :

کله چې ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه مريض شو او بدن يې دروند شو نو خلک يې راجمع کړ او هغوی ته يې وويل : چې په ما باندې داسې بيماري راغله چې کيدايشي زه په دې بيمارۍ کې مړشم نو زما څخه روسته ځانته خليفه وټاکئ او که دا کار زما په ژوند کې وکړئ نو ډيره به ښه وي هغوی ټولو موافقه ظاهره کړه او ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه ته يې وويل :

ته يې موږ ته وټاکه ! هغه ورته وويل : کيدايشي بيا يې تاسې ونه منئ ؟ هغوی وويل : موږ يې منو هغه ورته وويل : ځئ خواره شئ زه په کې سوچ کوم خلک چې خواره شول نو عثمان بن عفان رضي الله تعالى عنه يې را وغوښت هغه ته يې وويل : مشوره راکړه چې څوک مقرر کړم هغه ورته وويل : عمر بن ا لخطاب رضي الله تعالى عنه هغه ته يې وويل : وليکه بيا يې عبدالرحمن بن عوف رضي الله تعالى عنه راوغوښت او هغه ته يې وويل : عمر څنګه سړی دی ؟ هغه ورته وويل : ته يې زما څخه ښه پيژنې هغه ورته وويل : بيا هم څه ووايه هغه وويل : هغه بهترين انسان دی بيا يې عثمان ته وويل : عمر څنګ سړی دی ؟ هغه وويل : ته يې زما څخه ښه پيژنې هغه وويل : بيا هم هغه وويل : ای الله ! ماته چې کومه پته ده هغه داده چې د عمر پټ حالت د ظاهر څخه ډير ښه دی او په موږ کې د هغه نه بهترين نشته دی بيا يې ابو الاعور سعيد بن زيد بن عمرو بن نفيل العدوي رضي الله تعالى عنه راطلب کړ هغه يې هم تزکيه وکړه او بيا يې نور مهاجرين او انصار راطلب کړ ټولو يې تزکيه وکړه اسيد بن حضير رضي الله تعالى عنه يې هم صفت وکړ په دې دوران کې نور کسان راغلل يو کس په کې وويل : ته څنګ عمر بن الخطاب رضي الله تعالى عنه ټاکې په داسې حال کې چې هغه خو ډير سختي کوونکي دی او متشدد دی ؟ الله ته به څه جواب کوې ؟

ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه کسانو ته امر وکړ چې ما کينوئ او بيا يې هغه کس ته وويل :

ته ماته د الله تعالى ويره را اچوی ؟ هلاک دی هغه کس چې الله ته ورځي او د ځان سره يې په بندګانو ظلم روان کړی وي او بيا يې وويل : زه به مې خپل رب ته وايم چې ای ربه ستا په بندګانو کې مې پرې غوره انسان مقرر کړی ؤ او بيا يې هغه کس ته وويل : اوس زما دا پيغام د ځان څخه شاته نورو خلکو ته هم ورساوه بيا يې عثمان بن عفان رضي الله تعالى عنه ته وويل : وليکه :

بسم الله الرحمن الرحيم

داده ابو بکر وصيت دی په داسې حال کې چې ددنيا څخه رخصتيدونکی دی او ددنيا يې روستۍ ورځ او د اخرت يې اولنۍ ورځ ده چې په دې وخت کې کافر هم پرې ايمان راوړی او فاجر پرې هم يقين کوي او دروغجن هم رشتيا وايي ما په تاسو باندې د ځان څخه روسته عمر بن الخطاب خليفه وټاکه د هغه خبره واورئ او اطاعت يې وکړئ او ما د الله او د رسول او ستاسو او ځان په باره کې د خير خواهي څخه سرغړونه (کوتاهی) نده کړې او که دا (عمر) زما د ګمان څخه بدل شو نو هر سړی پوهيږي او خپل کسب او ګناه يې ، ما خو صرف د خير اراده کړی ده او په پټو نه پوهيږم او زر دی چې ظالمانو ته به پته ولګيږي چې کوم طرف ته ځي.

والسلام عليكم ورحمة الله و بركا ته.

دا ؤ د ابو بکرالصديق رضي الله تعالى عنه خط او د عمر بن ا لخطاب رضي الله تعالى عنه د خليفه د ټاکلو طريقه نو دا دوهمه طريقه شوه چې مخکنی خليفه په خپل ژوند کې د اهل الحل والعقد په مشوره باندې وټاکي نو بيا هم خبره مشورې ته واپس کيږي.

دريمه طريقه : د تغلب صورت دی:

د تغلب معنا داده چې يو کس د مسلمانانو په حکومت او بادشاهۍ باندې د تورې او ټوپک په زور غالب شي او هغه د زور په واسطه ونيسي نو ايا په دې صورت کې دداسې حکمران او خليفه اطاعت څه حکم لري؟ اطاعت کول

يې واجب دي او که نه ؟ خلاف يې کول پکار دي ؟ نو ددې په جواب کې به ووايو چې د خليفه شرطونه دوه قسمه دي :

اول " قسم هغه شرطونه دي چې د هغې په سقوط سره انسان د مسلمانانو خليفه بلکل نشي کيدلای لکه په هغې کې خاصکر دري شرطونه چې اسلام دی ، نارينه توب دی او عقل دی دغه درې واړو کې چې هر يو نه ؤ نو دغه انسان د مسلمانانو خليفه او امير نشي کيدلای

اول اسلام : که داسې يو کس د مسلمانانو په زمکه او خلافت باندې گونډې شخی کړي چې هغه مسلمان نه وي اصلي کافر او يا هم مرتد وي ،کميونسټ وي ، علماني وي ، ديموکرات وي نو په دی صورت کې دده حکومت دا مشروع حکومت نه دی بلکې د هغه په خلاف جگړه فرض ده او د هغه راپرزول د مسلمانانو فريضه ده لکه اوس چې د مسلمانانو په زمکه کوم حکومتونه مسلط دي نو ددوی حکمرانان يا اصلي کافران دي لکه هند په زمکه اوس د مسلمانانو حکمراني نشته بلکې اصلي کافر هندوان پرې مسلط دي، پاکستان او نورو هيوادونو باندې مرتدين مسلط دي چې هغوی په مختلفو وجوهاتو سره مرتدين وي يا شيعه کافر وي يا قادياني کافر وي او يا سيکولر مرتد وي، او يا کميونسټ وي او يا د غرب په ډيموکراسی کې شکيل وي او که دا يو هم پکې نه وي او وراثتي حکومت يې ځانته جوړ کړي وي نو د هغې حکمرانان بيا د کفر سره په موالات او همدا راز په تحکيم بغير ما انزل الله باندې مرتد شوي دي لکه ځيني عربي هيوادونه چې هلته ديموکراسي نشته وراثتي حکومتونه دي خو حکمرانان يې د امريکايانو ، برطانويانو، فرانسويانو او يا هم د روسانو، چينايانو وغيره مستعمره دي.

نو په داسې صورت کې ددغه متغلب حکومت مشروع حکومت نشي کيدلای بلکې د هغې په خلاف باندې جهاد او مبارزه کول لازم دي .

دوهم نارينه توب : که يوه ښځه د مسلمانانو په خلافت او حکومت باندې غلبه حاصله کړي نو په داسې صورت کې هم دغه متغلب د تورې او ټوپک په زوره ليرې کول پکار دي ځکه په اسلام کې زنانه کله هم د مسلمانانو حکمرانه او خليفه نشي کيدلای.

دريم عقل : که چيرته يو مجنون او بې عقله انسان پر کرسئ باندې غلبه حاصله کړي اگر چې ليونې خو دا کار نشي کولې خو که نور څوک يې تر شا ودريږي او هغه راولي د مسلمانانو په کرسئ باندې يې کينوي نو په داسې صورت کې به چوپ پاتې کيدل جايز نه وي بلکې د هغه په خلاف جگړه پکار ده ترڅو يو هوښيار او عاقل انسان دغه مسؤليت پخپله غاړه اوچت کړي

دوهم " داسې شرطونه دي چې د هغه په عدم وجود کې هم متغلب انسان د مسلمانانو خليفه کيدلای شي لکه دا باقي نور شرطونه که په دی کې کوم يو شرط ورک وي لکه يو انسان دی هغه په زبردستئ باندې خلافت او حکومت ونيولو او په هغې کې د باقي شرطونو څخه يو يا دوه يا زيات او کم شرط نه وي لکه قريشي نه وي ،ازاد نه وي بلکې غلام وي او يا بالغ نه وي يا عالم نه وي او يا پوره شجاعت په کې نه وي بزدل وي او يا په صحت کې څه نيمگړتيا ولرې لکه ړوند وي کوڼ وي گوډ وي لاس يې قطع وي وغيره او يا فاسق وي پخپله د بادشاهئ حرص کوي نو په داسې صورت کې بيا اطاعت کول په معروف کې فرض دي مونږ به ورپسې کولای شي او د هغه په قيادت کې به د کفر خلاف جهاد هم کولای شي او د هغه په خلافت کې به حج عمره روژه ټول عبادات اداء کولای شي او د هغه خيرخواهي به کولای شي او هغه ته به که وسع دی کيده امر بالمعروف او نهی عن المنکر هم کولای شي او نصيحت به ورته کولای شي او که وسع او توان دی نه کيده نو په گناه کې به ورسره شرکت نه کوي او په زړه کې به يې بد گڼي او د الله تعالی څخه به غواړي چې ددغه منکر ازاله وکړي او ددې پر ځای معروف راشي .

نو په داسې صورت کې بيا د هغه په خلاف باندې به توره نه اوچتوي او د هغه په خلاف به خروج نه کوي او په داسې صورت کې د هغه خلافت منل پکار دي ځکه که ته د هغه په خلاف باندې جگړه پيل کړې نو أکثر داسې شوي دي چې ددغه خروج څخه نور مشکلات را اوچت شوي دي او فائده ترې نده حاصله شوې او ددې په اړه احاديث په لاندې ډول دي :

اول حديث :عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أُمَرَاءُ، فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِئَ، وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ» ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللهِ، أَلَا نُقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: «لَا، مَا صَلَّوْا» رواه مسلم .

ژباړه " د ام سلمه رضي الله تعالی عنها څخه روايت دی چې د رسول الله ﷺ بی بی ده – هغه د رسول الله ﷺ څخه روايت نقل کوي چې هغه فرمايلي دي : نيژدی ده چې داسې اميران به په تاسو مقرر شي چې تاسو به ترې ځينې معروف کارونه وينئ او ځينې به منکر، چا چې بد وگڼل نو دا بچ شو او چا چې د هغې انکار (رد) وکړ نو هغه روغ پاتې شو ليکن څوک چې پرې راضي شو او تابع ئی شو (هلاک شو) هغوی وويل : ای د الله تعالی رسوله ! ولی ورسره جنگ نه کوو؟ رسول ا لله ﷺ وويل : نه تر هغه ورسره جنگ مه کوئ ترڅو چې دوی مونږ کوي (يعنې مسلمان پاتې وي) .

دوهم روايت :عَبْدَ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ بَعْدِي أَثَرَةً وَأُمُورًا تُنْكِرُونَهَا» قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَدُّوا إِلَيْهِمْ حَقَّهُمْ، وَسَلُوا اللَّهَ حَقَّكُمْ» رواه بخاري

ژباړه " د عبدالله بن مسعود رضي الله تعالی عنه څخه روايت دی هغه فرمايي : موږ ته رسول الله ﷺ وويل : تاسو به زما څخه روسته وگورئ چې په تاسو به خلک نور خلک وړاندې کوي او داسې کارونه به وگورئ چې هغه به تا سو منکر گڼي هغوی وويل : ای د الله رسوله ! ته موږ ته د څه أمر کوي ؟ هغه ﷺ وويل : تاسو هغوی ته د هغوی حقوق اداء کړئ او د الله تعالی نه خپل حق غواړئ .

دريم روايت :عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ، قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ وَهُوَ مَرِيضٌ، فَقُلْنَا: حَدِّثْنَا أَصْلَحَكَ اللهُ، بِحَدِيثٍ يَنْفَعُ اللهُ بِهِ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: دَعَانَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعْنَاهُ، فَكَانَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا: «أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا، وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا، وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ» ، قَالَ: «إِلَّا أَنْ تَرَوْا

كُفْـرًا بَوَاحًـا عِنْدَكُـمْ مِـنَ اللـهِ فِيـهِ بُرْهَــانٌ»رواه البخـاری و مسـلم
ژبـاړه " د جناده بـن أبي أميـه څخـه روايـت دی هغــه فرمايــي : مــوږ د عبادة بـن صامـت رضي اللـه تعالـی عنـه خـوا تـه ورغلـو پـه داسـې حـال کـې چـې هغـه مريـض ؤ مـوږ ورتـه وويـل : اللـه دی تـا روغ کـړي مـوږ تـه يـو حديـث بيـان کـړه چـې د هغـې پـه وجـه اللـه تعالـی (مـوږ او خلکـو) تـه فائـده راکـړي او هغـه تـا د رسـول اللـه ﷺ څخـه اوريدلـې وي نـو هغـه وويـل : مـوږ رسـول اللــه ﷺ راوغوښــتلو نــو مــوږ ورسره بيعـت وکـړ نـو پـه هغـه لوظونـو کـې چـې هغـه زمـوږ څخـه واخيسـتل دا هـم ؤ چـې مـوږ بيعـت وکـړ پـه دی خبره چـې مـوږ بـه خـبره اورو او منـو بـه يـې، هـم پـه خوشـحالی او خفـګان کـې او هـم پـه سـختی او اسـانی کـې او کـه پـه مـوږ بانـدي نـور خلـک غـوره کـولای هـم شي او مـوږ بـه د (خلافـت او حکومـت) چـارو کـې د هغـه د أهـل سره جنجـال نـه کـوو بيـا يـې وويـل : مګـر کـه تاسـو څرګنـده کفـر ووينـئ چـې تاسـو سره د هغـې پـه اړه د اللـه تعالـی لـه طرفـه ښـکاره دليـل وي.
نـو پورتنـي حديـث څخـه معلومـه شـوه چـې د حکومـت او خلافـت والاؤ سره بـه جګـړه او جنجـال نـشي کـولای ولـو کـه پـه هغـې کـې نقصانـات وي او پـه شرطونـو هـم پـوره نـه وي لکـه يـو پـه شرط کـې عدالـت دی کلـه چـې هغـه فسـق او فجـور کـوي نـو دا خـو د شرطونـو خـلاف شـو خـو بيـا بـه هـم د هغـه خـلاف نـشي کـولای مګـر کـه څرګنـد کفـر وکـړي او پـه هغـې بانـدې د کتـاب او سـنت نـه ښـکاره دليـل موجـود وي نـو بيـا بـه تـوره او ټوپـک راخلـې او د هغـوی مقابلـه بـه کـولای شي او کـه کفـر بـواح پکـې نـه وي نـورې خطايانـې او ګناهونـه پکـی وي نـو بيـا بـه د نصيحـت لـه لاری د هغـې د ختمولـو کوښـښ کـولای شي خـو جګـړه بـه نـشي کـولای.
څلـورم روايـت :قَـالَ: سَـمِعْتُ ابْـنَ عَبَّـاسٍ، رَضِـيَ اللَّـهُ عَنْهُـمَا، عَـنِ النَّبِـيِّ صَـلَّى اللهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ، قَـالَ: «مَـنْ رَأَى مِـنْ أَمِـيرِهِ شَـيْئًا يَكْرَهُـهُ فَلْيَصْـبِرْ عَلَيْـهِ فَإِنَّـهُ مَـنْ فَـارَقَ الجَمَاعَـةَ شِـبْرًا فَـمَاتَ، إِلَّا مَـاتَ مِيتَـةً جَاهِلِيَّـةً» رواه البخـاری فـی صحيحـه
ژبـاړه " راوي وايـي : مـا د عبداللـه بـن عبـاس رضي اللـه تعالـی عنهـما څخـه اوريـدلي دي هغـه د نبـي کريـم ﷺ څخـه حديـث نقـل کـوي چـې هغـه ﷺ فرمايـلي دي : چـا چـې د خپـل امير څخـه داسـې څـه وليـدل چـې هغـه يـې بـد ګڼـل نـو پـه هغـې دی صـبر وکـړي ځکـه څـوک چـې د جماعـت څخـه يـوی لويشـت پـه انـدازه هـم جـدا شـو او پـه دی حالـت کـې مـړ شـو نـو د جاهليـت پـه مـرګ بـه مـري.
پنځـم روايـت :حَدَّثَنَـا زَيْـدُ بْنُ سَـلَّامٍ، عَـنْ أَبِي سَـلَّامٍ، قَـالَ: قَـالَ حُذَيْفَـةُ بْنُ الْيَـمَانِ: قُلْـتُ: يَـا رَسُـولَ اللـهِ، إِنَّـا كُنَّـا بِـشَرٍّ، فَجَـاءَ اللـهُ بِخَـيْرٍ، فَنَحْـنُ فِيـهِ، فَهَـلْ مِـنْ وَرَاءِ هَـذَا الْخَـيْرِ شَرٌّ؟ قَـالَ: «نَعَـمْ» ، قُلْـتُ: هَـلْ وَرَاءَ ذَلِـكَ الـشَّرِّ خَـيْرٌ؟ قَـالَ: «نَعَـمْ» ، قُلْـتُ: فَهَلْ وَرَاءَ ذَلِـكَ الْخَـيْرِ شَرٌّ؟ قَـالَ: «نَعَـمْ» ، قُلْـتُ: كَيْـفَ؟ قَـالَ: «يَكُـونُ بَعْـدِي أَئِمَّـةٌ لَا يَهْتَـدُونَ بِهُـدَايَ، وَلَا يَسْـتَنُّونَ بِسُـنَّتِي، وَسَـيَقُومُ فِيهِـمْ رِجَـالٌ قُلُوبُهُـمْ قُلُـوبُ الشَّـيَاطِينِ فِي جُثْـمَانِ إِنْـسٍ» ، قَـالَ: قُلْـتُ: كَيْـفَ أَصْنَـعُ يَـا رَسُـولَ اللـهِ، إِنْ أَدْرَكْـتُ ذَلِـكَ؟ قَـالَ: «تَسْـمَعُ وَتُطِيـعُ لِلْأَمِـيرِ، وَإِنْ ضربَ ظَهْـرُكَ، وَأُخِـذَ مَالُـكَ، فَاسْـمَعْ وَأَطِـعْ» رواه مسلم
ژبـاړه " د ابـو سـلام څخـه روايـت دی هغــه فرمايــي : حذيفــه بــن اليـمان رضي اللـه تعالـی عنهـما وايـي : مـا وويـل : ای د اللـه تعالـی رسوله ! مـوږ (داسـلام نـه مخکـې) پـه شر کـې پراتـه وو نـو اللـه تعالـی مـوږ تـه دا خير راوليـږو چـې مـوږ پـه کـې اوس يـو أيـا ددی خير څخـه روسـته بـه شر وي ؟ هغـه ﷺ وويـل : هـو مـا ورتـه وويـل :أيـا ددغـه شر څخـه بـه روسـته خير وي ؟ هغـه وويـل : هـو مـا وويـل :أيـا ددغـه خير څخـه بـه روسـته شر وي ؟ هغـه ﷺ وويـل : هـو ، ماوويـل : هغـه بـه څنګـه وي ؟ هغـه ﷺ وويل : داسـې أميـران بـه راشي چـې زمـا د لاربښـونې پسـې بـه نـه ځـي او زمـا د سـنتو تابعـداري بـه نـه کـوي او پـه هغـوی کـې بـه داسـې خلـک را ولاړ شي چـې زړونـه بـه يـې د شـيطانانو زړونـه وي خـو د انسـانانو پـه بدنونـو کـې ، ماوويـل : کـه چيرتـه داسـې حالـت پـه مـا بانـدې راشي نـو څـه بـه کـوم ؟ هغـه ﷺ راتـه وويـل : د أميـر خـبره بـه اوری او اطاعـت بـه هـم کـوې اګـر کـه پـه شـا دی وهـي او مـال در څخـه أخلـي بـس اوره او خـبره منـه.
شـپږم روايـت : عَـنْ عَـوْفِ بْـنِ مَالِـكٍ رضي اللـه تعالـی عنـه ، عَـنْ رَسُـولِ اللـهِ صَـلَّى اللـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ قَـالَ: «خِيَـارُ أَئِمَّتِكُـمُ الَّذِيـنَ تُحِبُّونَهُـمْ وَيُحِبُّونَكُـمْ، وَيُصَلُّـونَ عَلَيْكُـمْ وَتُصَلُّـونَ عَلَيْهِـمْ، وَشِرَارُ أَئِمَّتِكُـمُ الَّذِيـنَ تُبْغِضُونَهُـمْ وَيُبْغِضُونَكُـمْ، وَتَلْعَنُونَهُـمْ وَيَلْعَنُونَكُـمْ» ، قِيـلَ: يَـا رَسُـولَ اللـهِ، أَفَـلَا نُنَابِذُهُـمْ بِالسَّـيْفِ؟ فَقَـالَ: «لَا، مَـا أَقَامُـوا فِيكُـمُ الصَّـلَاةَ، وَإِذَا رَأَيْتُـمْ مِـنْ وُلَاتِكُـمْ شَـيْئًا تَكْرَهُونَـهُ، فَاكْرَهُـوا عَمَلَـهُ، وَلَا تَنْزِعُـوا يَـدًا مِـنْ طَاعَـةٍ» رواه مسـلم وفي روايـة اخـری لـه :
أَلَا مَـنْ وَلِيَ عَلَيْـهِ وَالٍ، فَـرَآهُ يَـأْتِي شَـيْئًا مِـنْ مَعْصِيَـةِ اللـهِ، فَلْيَكْـرَهْ مَـا يَـأْتِي مِـنْ مَعْصِيَـةِ اللـهِ، وَلَا يَنْزِعَـنَّ يَـدًا مِـنْ طَاعَـةٍ» رواه مسـلم ايضـا .
ژبـاړه " د عـوف بـن مالـک الاشـجعي رضي اللـه تعالـی عنـه څخـه روايـت دی هغـه د رسـول اللـه ﷺ څخـه حديـث نقـل کـوي رسـول اللـه ﷺ فرمايـلي دي : ستاسـو غـوره اميران هغـه دي چـې تاسـو د هغـوی سره مينـه کـوئ او هغـوی ل تاسـو سره محبـت کـوي او هغـوی پـر تاسـو جنـازې کـوي او تاسـو پـر هغـوی

باندې جنازې کوئ او ستاسو ناکاره اميران هغه دي چې تاسو د هغوی سره بغض (کينه) کوئ او هغوی له تاسو سره بغض کوي او تاسو پر هغوی لعنت وايي او هغوی پر تاسو لعنت وايي چا وويل: ولې ورسره په توره مقابله نه کوو؟ هغه ﷺ وويل: نه ترڅو چې تاسو ته مونځ اداء کوي او کله چې تاسو خپل امير کې داسې څه وګورئ چې تاسې يې بد ګڼئ نو د هغوی د عمل سره کرکه وکړئ او د هغوی د طاعت نه لاس مه اخلئ.

او د عوف بن مالک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ په بل روايت کې راځي چې هغه هم امام مسلم روايت کړی دی:

پر چا چې ځوک والي (امير) مقرر شو او هغه د الله تعالی نافرمانۍ ته راتلل کول نو هغه کار چې د الله تعالی نافرماني ده هغه دی بد وګڼي او لاس دی د هغه دا طاعت څخه نه اخلي.

معروف او جايز کارونو کې دی د هغه له اطاعت څخه انکار نکوي بلکې د هغه اطاعت دی په معروف کې کوي او له منکر څخه دی ځان ساتي لکه نورو احاديثو کې راغلي دي چې نبي کريم ﷺ فرمايلي دي: إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي المَعْرُوفِ» رواه البخارى فى صحيحه.

ژباړه " يقينا منل او اطاعت دا په نيکۍ کې وي.

او له همدغه حديث په بل روايت کې داسې دي:

«لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللهِ، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ» رواه البخارى ومسلم واللفظ له.

ژباړه " د الله تعالی په نافرمانۍ کې د هيچا منل او اطاعت نشته يقينا منل په نيکۍ کې دي.

خلاصه:

له پورتني ټولو احاديثو څخه معلومه شوه که أمير او حاکم ځينې کارونه د شريعت خلاف هم وکړي خو ترڅو چې ښکاره کفر يې نه وي کړی نو د توری او ټوپک په زور به هغه د تخت او چوکۍ څخه نشي خکته کولې ځکه چې ددی څخه لويه فتنه او فساد جوړيږي او زموږ په دين کې دا طريقه ده چې کله يو کار کې خير او شر دواړه وي نو که خير يې زيات وي کول يې پکار دي او که

شر

يې زيات وي نو پريخوستل يې پکار دي لکه الله تعالی فرمايي: يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا... سورة البقرة رقم الاية ٢١٩

ژباړه " او دوی پوښتنه کوي په باره د شرابو او جوارۍ کې ورته ووايه ! په دی دواړو کې ډيره لويه ګناه ده او د خلکو لپاره فائدې هم شته ليکن ګناه يې ډيره لويه ده له فائدی څخه.

ددی ايت کريمه څخه دا قاعده راوځي چې کله په يو شي کې فائده هم وي او ضرر هم خو فائده يې زياته وي نو کول يې پکار دي او که فائده يې کمه وي پريخوستل يې پکار دي او له دی ايت کريمه څخه فقهي او شرعي قاعده راووځي او هغه دا چې: اذا دار الأمر بين الضررين والمفسدتين فيحتمل أخفهما.

ژباړه " کله چې يو کار په دوه فسادونو او ضررونو کې دائر شي نو کوم چې اسان او کم ضرر واله وي هغه کول پکار دي.

نو دلته همدغه قاعده منځ ته راځي او هغه دا چې يا به دغه فاسق حکمران برداشت کوی او د هغه ځينې منکرات به برداشت کوی اګر چې په زړه کې به ورسره کينه او بغض ساتي او نصيحت او خيرخواهي به يې هم کوی چې له دی عمل څخه تير شي خو د هغه خلاف به مسلح حرکت نه کوی او له دی په مقابله کې به په أمن او أمان زندګي کوی د کفر په خلاف به جهاد کوی او حج او عمره او د ژوند ټول کارونه به په منظم شکل کې روان وي او يا که په زبردستۍ سره د هغه د اصلاح کوشش کوی نو کيدايشي چې هغه هم اصلاح نکړي بلکې مسلمانان به خپل منځ کې بوخت شي قوت به يې تس نس شي وسائل به يې کمزوري شي نو أصلي دښمن به ورباندې مسلط شي او د اسلام بنياد به له منځه وباسي نو ددغه فاسق حکمران ضرر برداشت کړه دی لپاره چې لوی ضرر چې هغه د کفارو مسلط کيدل دي او ګډوډي رامنځ ته کيدل دي له هغې مخه ونيول شي.

او همدغه فکر او نظريه د سلفو څخه نقل ده او له ځينو سلفو أقوال په لاندې ډول دي: امام احمد بن حنبل رحمه الله ويلي " ومن غلب عليهم بالسيف حتى صار خليفة وسمّيَ أمير المؤمنين فلا يحل لأحد يؤمن بالله واليوم الآخر أن يبيت ولا يراه اماما. الأحكام السلطانية لأبي يعلى " ٢٣

ژباړه " او ځوک چې په توری سره غالب شي تر دی چې خليفه شي او د اميرالمؤمنين نوم ورکړي شي نو هيچا ته جائز نه دي چې ايمان لري په الله او په ورځ د آخرت چې يوه شپه تيره کړي او دا خپل امام ونه ګڼي.

امام شافعی رحمه الله فرمايي: امام بيهقي رحمه الله په سند سره د حرمله څخه روايت نقل کوي هغه وايي: ما د امام شافعي رحمه الله څخه اوريدلي دي هغه به فرمايل: كلّ من غلب على الخلافة بالسيف حتى يسمى خليفة، ويجمع الناس عليه فهو خليفة)

ژباړه " ځوک چې په خلافت باندی د توری پر زور غالبه شو تر دی چې هغه ته خليفه وويل شو او خلک پری راټول شول نو هغه خليفه دی.

علامه نووي رحمه الله په روضة الطالبين کې فرمايي: أما الطريق الثالث فهو القهر والاستيلاء، فإذا مات الإمام فتصدى للإمامة من جمع شرائطها من غير استخلاف ولا بيعة، وقهر الناس بشوكته وجنوده، انعقدت خلافته، لينتظم شمل المسلمين، فإن لم يكن جامعًا للشرائط، بأن كان فاسقًا أو جاهلاً فوجهان أصحهما انعقادها لما ذكرناه وإن كان عاصيًا بفعله.

ژباړه " دريمه طريقه د خلافت هغه زبردستي او غلبه ده کله چې يو خليفه مړ شي او د هغه څخه روسته بل داسې کس خلافت ته وراندې شي چې پر ټولو شرائطو برابر وي - خو هغه نه مخکني خليفه ټاکلی وي او نه ورسره خلکو پخپله خوښه او رضا بيعت کړی وي بلکې د خپلې سلاح او لښکر په زور باندې پر خلکوځان

مسلط کړي- نو د هغه خلافت منعقد(صحيح) دی ددی لپاره چې د مسلمانانو پراګنده پرې راټوله شي او که پر شرائطو پوره نه ؤ لکه فاسق وي يا جاهل وي نو بيا دوه توجيه دي (يوه توجيه داده چې خلافت يې نه صحيح کيږي او دوهمه داده چې خلافت يې صحيح دی) خو صحيح توجيه داده چې خلافت يې صحيح دی اګر چې دغه (خليفه) په دی خپل کار سره ګناهګار دی.

شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله په منهاج السنة کې فرمايي : فمتى صار قادرًا على سياستهم ، إما بطاعتهم أو بقهره فهو ذو سلطان مطاع إذا أمر بطاعة الله.

ژباړه " کله چې يو کس د مسلمانانو پر سياست قادر شو يا په دی طريقه چې هغوی يې اطاعت وکړي او يا په زبردستۍ سره نو دغه انسان حقيقتا سلطان دی او د هغه خبره به منلې شي کله چې د الله تعالی پر اطاعت أمر کوي.

علامه غزالي رحمه الله په إحياء علوم الدين کې ذکر کړي : چې ددی حکمت بيانوي چې که امام په زبردستۍ سره د مسلمانانو خلافت ونيسي ولو که په شرطونو برابر هم نه وي نو بيا يې هم منل پکار دي حکمت يې څه دی هغه داسې وايي : لو تعذر وجود الورع والعلم فيمن يتصدى للإمامة وكان في صرفه إثارة فتنة لا تطاق حكمنا بانعقاد إمامته لأنا بين أن نحرك فتنة بالاستبدال فما يلقى المسلمون فيه من الضرر يزيد على ما يفوتهم من نقصان هذه الشروط التي أثبتت لمزية المصلحة فلا يهدم أصل المصلحة شغفا بمزاياها كالذي يبني قصرا ويهدم مصرا وبين أن نحكم بخلو البلاد عن الإمام وبفساد الأقضية وذلك محال ونحن نقضي بنفوذ قضاء أهل البغي في بلادهم لمسيس حاجتهم فكيف لا نقضي بصحة الإمامة عند الحاجة والضرورة.

ژباړه " کله چې په هغه کسانو کې چې خلافت ته وړاندې کيږي پرهيزګار او عالم شتون مشکل شي او ددوی د خلافت نه اړولو کې داسې فتنه را اوچتيږي چې د طاقت نه بهر وي نو موږ د هغه د خلافت په صحت باندې قول کوو ځکه موږ به يا دغه د بدلون فتنه را اوچتو نو هغه ضرر او تکليف چې په هغې کې مسلمانانو ته رسيږي دا ډير لوی دی د هغه فائدې څخه چې د شرطونو د نقصان په صورت کې ددوی نه فوت کيږي هغه شرطونه چې د زيادت مصلحت لپاره ټاکل شوي دي نو اصل مصلحت به د هغې د خايستوالي د مصلحت په اساس نشي ړنګولې لکه چې يو سړې بنګله جوړوي او د هغې لپاره ټول ښار وړانوي او يا به دا فيصله کوو چې بس امام (خليفه) دی بلکل نه وي او ټول قضايا (کارونه) دی فاسد وي او دا خو محال خبره ده او بل دا چې موږ د باغيانو فيصلې په خپلو سيمو کې نافذی بولو له وجې د سخت ضرورت نه نو څنګه به د هغه چا په امامت د صحيح والي فيصله نه کوو چې سخت حاجت او ضرورت وي.

او همدغه راز حافظ ابن حجر رحمه الله وايي " وقد أجمع الفقهاء على وجوب طاعة سلطان المتغلب والجهاد معه، وأن طاعته خير من الخروج عليه لما في ذلك من حقن الدماء، وتسكين الدهماء. فتح الباري " ۴/۳۳

ژباړه " د فقهاؤ په دی اجماع ده چې د غلبه حاصلوونکي خليفه اطاعت واجب دی او د هغې په ملګرتيا کې جهاد واجب دی او له هغه اطاعت غوره دی د هغه د خلاف نه ځکه چې په اطاعت سره د وينې حفاظت راځي او د غټو مصيبتونو مخنيوی کيږي.

شيخ محمد بن عبدالوهاب رحمه الله وايي " الأئمة مجمعون من كل مذهب على أن من تغلب على بلد أو بلدان، له حكم الإمام في جميع الأشياء، الدررالسنة " ۱/۳۳۳

ژباړه " د ټولو مذهبونو د امامانو په دی اجماع ده چې څوک په يوه علاقه يا ډيرو علاقو باندې غلبه حاصله کړي نو ده لپاره به حکم د خليفه وي په ټولو شيانو کې.

اوس چې واقع ته وګورو د اسلامي خلافت لومړی خليفه ابو بکر البغدادي د اسلامي دولت شورا په مشوره خليفه ټاکل شوی، هغه اسلامي دولت چې د عراق د اهل الحل والعقد لخوا رامنځ ته شوی وو، شيخ اسامه يې تاييد کړی وو، ايمن الظواهري هم ويلي وو چې نن سبا په ټول عالم کې ابو عمر البغدادي د مسلمانانو امير دی، نو همدغه اهل الحل والعقد په مشوره خليفة المسلمين ابو بکر البغدادي وټاکل شو. ولله الحمد على ذلک. او هر چې د طالبانو زعيم اختر منصور وو هغه هم د پاکستان استخباراتو لخوا ټاکل شوی وو او ځان يې خپله دغه منصب ته کانديد کړی وو او د هغه د مرګ څخه وروسته ملاهبت الله هم د کويټې په يوه مدرسه کې د ای ايس ای جنرالانو په شمول يو څو اخوندانو وټاکو، چې نړيوال اهل الحل والعقد څخه يې هيڅ مشوره نه ده اخيستې او نه هم دوی کله نړيوال اهل الحل والعقد خپل بللي او نه يې ورسره مشوره کړې ده. لهذا د هبت الله امارت غير شرعي امارت دی، اطاعت يې نشته او پرضد يې جګړه مشروع عمل دی.

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ.

روژه
د غزواتو
او فتوحاتو میاشت

روژه
د غزواتو او فتوحاتو میاشت

الحمدُ للـهِ القوى القهار الذي جعلَ الصيامَ جُنَّةَ للصائمينَ مِن النَّار،وسببالدخلوهم الجنة التي تجري من تحتها الأنهار ففاز من أطاعه ونبيه في السروالجهار وقاتل أعدائهما المشركين والكفار والمرتدين القبوريـن الفجار وقتاله افضل من كل ما تقدم لنفسه من الأعمال الصالحة والمال الخيار والصلاة والسلام على امام الأتقياء والأبرار قائد الجهاد مرسلا بالبشارة للمفلحين وللكفار بالخيبة والإنذار أمابعد.

قال تعالى : يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ [سُورَةُ البَقَرَة : 183]

عزتمندو مجاهدينو او مسلمانانو ورونو!

د رمضان المبارک میاشت د اسلام په تاریخ کې یو ځانګړې مقام او اهمیت لري، دا هغه میاشت ده چې د اسلام له ارکانو او بنیادونو څخه شمیرل کیږي، لکه حدیث کې نقل دي:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ ، شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ، وَالْحَجِّ ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ " (صحيح البخاري: رقم ـ 7)

ژباړه: د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه فرمايي: رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل : د اسلام بنياد په پنځو څيزونو ولاړ دی؛ ګواهي ورکول چې له الله پرته بل اله او معبود نشته او محمد صلى الله عليه وسلم د هغه له لوري راليږل شوی رسول دی، لمونځ قائمول، زکات ورکول د بيت الله حج کول، او د رمضان روژه نيول، رمضان المبارک د قرآن کريم د نزول مياشت ده، چې قرآن کريم په اسلامي امت يو ستر نعمت، د هدايت سبب، د انسانانو د ژوند قانون او اساس، او د دنيا او اخرت د کاميابۍ او نجات وسيله ده.

الله تعالی فرمايي: شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ ... [سُورَةُ البَقَرَة : 185]

ژباړه: رمضان هغه مياشت ده چې په هغې کې قرآن نازل کړای شو، چې د انسانانو لپاره له سره تر پايه هدايت دی؛ او داسې څرګندې لارښووني په کښې دي چې د سمې لارې ښوونکي او د حق او باطل يو له بله په ډاګه بېلوونکي دي.

رمضان المبارک د خيرونو، برکتونو، رحمتونو او بښنې مياشت ده، چې رب العالمين پکې د انسانانو اساسي دشمن شيطان تړي، د جنت او رحمت دروازی خلاصوي او د جهنم دروازې پکې بندوي، حديث کې راځي:

عن ابي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، يَقُولُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا دَخَلَ رَمَضَانُ فُتِّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ وَسُلْسِلَتِ الشَّيَاطِينُ " (صحيح البخاري: رقم ـ3054)

ژباړه: د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه فرمايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: کله چې رمضان داخل شي د جنت دروازې خلاصې کړای شي، د جهنم دروازې بندې کړای شي، او شيطانان وتړل شي.

حديث د مسلم کې د رحمت د دروازو تذکره شوې، چې دې مياشت کې الله تعالى د رحمت دروازې خلاصوي: (إِذَا كَانَ رَمَضَانُ ، فُتِّحَتْ أَبْوَابُ الرَّحْمَةِ ... "(صحيح مسلم: رقم ـ 1801)

ژباړه: کله چې د رمضان مياشت شي د رحمت دروازې خلاصې کړای شي ...

دا هغه مياشت ده چې د دې په راتللو سره به رسول الله صلى الله عليه وسلم او صحابه کرامو يو بل ته خوشخبري ورکوله .

لکه په حديث کې راځي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " أَتَاكُمْ رَمَضَانُ شَهْرٌ مُبَارَكٌ ، فَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ ، تُفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ السَّمَاءِ ، وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ ، وَتُغَلُّ فِيهِ مَرَدَةُ الشَّيَاطِينِ لِلَّهِ ، فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ " (مسند أحمد: رقم ـ6972) (سنن النسائي ـ رقم: 2089)

ژباړه: د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه فرمايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم (به خپلو ملګرو ته) ويل: چې په تاسې باندې د برکتونو مياشت رمضان راغله، روژی نيول يې په تاسې فرض دي، په دی مياشت کې د جنت دروازی خلاصيږي د جهنم دروازی بنديږي شيطانان پکې تړل کيږي او په دې کې داسې شپه ده چې د زرو مياشتو نه غوره ده څوک چې ددې شپې د خير څخه محروم کړای شو نو هغه د ټول خير نه محروم کړې شو.

حافظ ابن رجب رحمه الله په (لطائف المعارف: ٣٤٨) صفحه کې وايي " قال بعض العلماء هذا الحديث أصل في تهنئة الناس بعضهم بعضا بشهر رمضان .

ژباړه: بعضی علماء وايي چې د رمضان په راتګ باندې يو بل

ته مبارکې ورکولو لپاره دا حديث اصل او دليل دی.

د دې مياشتې د راتللو لپاره به سلفو له مخکې تياری کاوه، ترڅو دې مياشت کې غوره اعمال وکړي، او خپل رب راضي کړي.

معلی بن الفضل وايي " کانوا يدعون الله ستة أشهر أن يبلغهم رمضان، ثم يدعونه ستة أشهر أن يتقبله منهم.

ترجمه: سلفو به شپږ مياشتې د رب العالمين نه دعاګانې غوښتې چې مونږ رمضان ته ورسوه او بيا به يې شپږ مياشتې د خپلو عملونو د قبليدو لپاره د الله نه دعاګانې غوښتې.

خو سربيره له دې دا هغه مياشت ده چې ديته شهر القتال و الانتصارات ويل کيږي، دا د جهادونو، نصرتونو او مددونو مياشت ده، مسلمانان پکې د ضعف او کمزورۍ څخه قوت او عزت ته پورته شوي، او دا هغه مياشت ده چې تل په کې د تاريخ په هر پړاو کې مسلمانانو د خپلو نفسونو او حقوقو څخه پدې مياشت کې دفاع کړې، او رسول الله صلی الله عليه وسلم او صحابه کرامو پکې لوی معرکې کړي، او دښمنانو ته يې پدې مياشت کې ګلک او مضبوط ګزارونه ورکړي، دا کومه تصادفي خبره نده چې خير يوه غزوه دې په دې مياشت کې اتفاقي برابره شوي وي نه، بلکې دې مياشت کې په ارادي او قصدي شکل رسول الله صلی الله عليه وسلم اسلامي لښکرو ته حرکت ورکړی، د دښمنانو سره يې پدې مياشت کې د جهاد سنګرونه ګرم ساتلي و، د رمضان او جهاد دواړه لوی خبرونه يې سره جمعه کړي او په نتيجه کې رب العالمين پراخ فتوحات ورکړي، که د سيرت او تاريخ کتابونو ته رجوع وکړو نو وبه مومو چې زما او ستا خوږ نبي، محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم په رمضان المبارک کې نظامي حرکات زيات کړي و، د قتال او جهاد ميدانونه يې ګرم ساتلي و،چې د هغې له جملې څخه:

۱ـ سرية حمزة بن عبد المطلب رضي الله عنه:

تر ټولو د مخه کله چې رسول الله صلی الله عليه وسلم هجرت

وکړ د هجرت په لومړي کال د رمضان المبارک په مياشت کې رسول الله صلی الله عليه وسلم د حمزة بن عبد المطلب رضي الله عنه به مشرۍ يوه سرية (نظامی ګروپ) چې شمير يې ۳۰ تنه وو، د مشرکانو پر قافلو د بريد لپاره وليږله، چې مجدي بن عمرو د کفارو او مسلمانانو ترمينځ شو او قتال ونه شو. (البداية والنهاية: ج3/286 ص)

۲ ـ د بدر غزا:

د اسلام او کفر ترمينځ فيصله کن جنګ چې د غزوه بدر په نوم ياديږي، دې غزا لپاره هم رسول الله صلی الله عليه وسلم په رمضان المبارک کې خپلو لښکرو ته د بدر پر لور حرکت ورکړ د هجرت دويم کال او ۱۷ د رمضان و چې ۳۱۳ صحابه کرامو سره د دښمن پر لور ووته، هماغه و چې د بدر په مقام کې د ۱۰۰۰ په عدد مشرکانو سره مخامخ شول، د ابو جهل او امية بن خلف په شمول د مکې هغه لويو او سرکشه کفارو څخه يې سرونه پرې کړل ،کومو چې د اسلام او مسلمانانو دښمنۍ ته ملا تړلی وه، او بيا يې مرداران په کوهيانو کې ورواچول او رب مؤمنانو ته يوه ستره فتحه ورکړه. (البداية والنهاية: ج3/349 ص)

۳ـ غزوة الفتح الأعظم (د مکې د فتح غزا):

هغه ورځ چې اسلام په ټول حجاز کې سرلوړی شو، څکه ټولو عربانو دا شيبې شميرلې، که چيرته محمد صلی الله عليه رښتيني پيغمبر وي، نو مکه به فتح کړي که نه نو د ابرهه په څېر به هلاک شي نو په اتم کال د هجرت د رمضان المبارک په مياشت کې نبي عليه السلام لس زره صحابه ځان سره واخستل او په مکه يې حمله وکړه او د رب کور (بيت الله) يې آزاد کړ، دې غزوی ته امام ابن کثير رحمه الله د(غزوة الفتح الأعظم) عنوان ورکړی، څکه چې دا حقيقت کې يوه لويه فتحه وه او له دې وروسته ډلې ډلې خلک په اسلام کې داخل شول (البداية والنهاية: ج4/317 ص)

به تأسف چې نن بيا دغه کعبه د مرتدينو او صليبيانو په لاسونو کې اسيره ده، آن تردی چې د همدې مرتدينو په خلاف په دعاء کې لاس پورته کونکي او اسلامي دولت ته دعا کونکو انسانانو ځای بيا زندان او يا په شهادت رسول وي!

۴ـ د تبوک غزا:

نبي عليه السلام د تبوک غزا څخه په ۹ کال د هجرت راستون شو، او رمضان کې يې د عربستان سترو صحراو کې مزلونه کول.

په اتم کال د هجرت ۲۵ رمضان باندې رسول الله صلی الله عليه وسلم خالد بن وليد د عزی بُت نړولو لپاره ليږلی و.

د هجرت په نهم کال د رمضان په مياشت کې د ثقيف قبيلې لات بُت ونړاوه.

د هجرت لسم کال و او د همدې رمضان له فتحو ډکه مياشت وه چې په يمن کې د اسلام رڼا هر لور ته خپره شوه .

۵ـ د قادسيه معرکه:

د اسلام د اتلانو او د فارس مجوسيانو ترمينځ په ۱۵ هجري د سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه په قيادت کې ډيره سخته معرکه وشوه چې الله عزوجل بريا مسلمانانو ته ورکړه.

٦ـ د اندلس فتحه:

هغه اندلس چې اوس يې هم د حال په هنداره کې د اسلام له برمه د ډکې ماضي روښانه تصويرونه ښکاري او ټول اسلامي امت ته د دغه سرسزه ورشوګانو ، ګلبڼونو، درو او سر درو پيغامونه ورکوي .

هغه اندلس چې نيږدې اته سوه کاله پرې مسلمانان حاکمان و او ټولی نړۍ ته د علم ، کمال او هنر يو مثال ګرځيدلې و، اوس دادې څو پيړۍ وشوې چې د همدې اندلس په غيږ کې د قرطبې په تاريخي جوماتو کې اذانونه خاموش او د اشغال شوې اندلس په ساره او اوږدو کې د ناقوس بدرنګ غږونه راغبرګيږي هوا!

د مسلمانانو د عظمت يو نه هيريدونکې تاريخي ميراث اندلس هم په ۹۲ هجري کال د همدې رمضان په مبارکه مياشت کې د طارق بن زياد رض الله عنه له لوري فتحه شو .

۷ـ د عموريه فتحه:

معتصم بالله د يوې اسيرې مسلماني خور د خلاصون غږ ته لبيک ووايه به ۲۲۳کاله د همدې رمضان په مياشت کې روميانو سره جنګ وکړ او ۳۰۰۰۰ وينځې او غلامان يې تري ونيول.

۸ـ د زلاقه معرکه:

په ۴۷۹ هـ کال د رمضان په مياشت کې د يوسف بن تاشفين په مشرۍ مسلمانانو د غرب صليبيانو ته عبرتناک شکست ورکړی و او

د اندلس اشغال شوې سيمې يې تري فتح او د زرګونو صليبيانو له مردارو جسدونو څخه يې ځمکه په امن کړه.

۹ـ د بيت المقدس د آزادۍ معرکه:

د سلطان صلاح الدين ايوبي په قيادت کې په ۵۸۴ هـ کال د حطين جنګ وشو چې بيت المقدس د صليبيانو څخه آزاد شو، خو نن بيا د يهودو په لاس کې دی.

۱۰ د عين جالوت معرکه:

د مسلمانانو او تاتاريانو ترمنځ ٦٥٨ هـ کال کې د همدې رمضان په مياشت کې سخت جنګ وشو د مسلمانانو قائد سيف الدين قطز و، او الله رب العالمين مسلمانانو ته عظيمه فتحه ورکړه.

۱۱ـ د شقحب معرکه:

دا معرکه هم په ۷۰۲ هـ کال د رمضان په مياشت کې ترسره شوه چې برې د مسلمانانو په برخه شو ..

دغه رنګه نورې معرکې لکه بلاط الشهداء او د حارم فتح او داسې نورې مشهورې غزاګانې په رمضان کې شوي دي.

خو بايد په افسوس سره ووايو چې نن همدغه ټولې سيمې بيا د کفارو او مرتدينو په لاس کې دي، ځکه نن مسلمان خپله روژه د سنګر پر ځای په چکرونو او په خوبونو تيروي، د اسلامي امت د دفاع او د هغوی د حقوقو د ساتني هغه توري هغه غشي، هغه ډالونه او زغرې يې غورځولي او پخوانې تاريخ د ناول په شوق لولي !

نو اې مسلمانانو ورونو!

راځئ ! نن بيا د خپل پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم او د هغه د لارويانو، د سنګر سنت را ژوندي کړو ، نن د سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه په څېر په کفارو د جنګ ميدانونه سور اور وګرځوو .

نن بيا بخارا او ثمرقند ، شرقي ترکستان او اندلس ، القدس او المغرب په شمول ماورالنهر او ټوله اسلامي خاوره د کفارو له مردارو پنجو او کفري قوانينو اذادول غواړي .

هو!

راځئ ! د اسلامي دولت ليکو ته راشئ د اسلام د برم او عظمت تير دور راستون کړئ يو ځل بيا د يوسف په پلونو پل کيږدئ او د اقصې منارو ته په نبوي منهج تور توغ ورپورته کړئ .

نن بيا د هغه اندلس چې اته پيړۍ پرې د مسلمانانو د تمدن د عروج دور و ، له پنځه سوه کلونو راهيسې د صليبيانو تر نجسو قدمونو لاندې ترپيږي ، څو پيړۍ وروسته هم له دې ښيرازه درو او پراخه اورشوګانو څخه شړل شويو قومونو نسلونو د خپلو کورونو کلياني د ځانونو سره په دې اميد ساتلي چې يو ځل بيا به کوم طارق بن زياد ، يا موسی بن نصير ، يوسف بن تاشفين او يا بدر بن مغيره دغه سيمې له وحشي صليبيانو څخه ازادوي او پرې به د اسلام توغ رپوي او دوی به د خپلو نيکونو کورونو او هغه د برم او عظمت تاريخونو ته ستانه شي .

اې مسلمانه ځوانه!

نن بيا د کعبې بيت الله او مسجد نبوي ترڅنګ سلګونه بتان پراته دي، او نن بيا په عربستان کې د معاصر لات او منات ډيموکراسۍ او آمريت نظام عبادت او اطاعت کيږي.

خبر يې؟!

نن د غرب له زندانونو څخه په زنځيرونو تړلې زمونږ د معصومو بنديو خوېندو د وا معتصماه چيغې اوريدل کيږي،نن د خراسان ولايت په شمول د امريکايانو کرايې جګړمارو په زندانونو کې زمونږ او ستاسې ګلالي ورونه او خويندې د ظلم او وحشت لاندې شپې او ورځې تيروي، څه فکر کوې؟ که چيرې زما او ستا مور او خور د دې مرتدينو په زندان کې پراته وي، ورځ او شپه يې د مظلوميت او د وحشت لاندې تيريږي، ايا داسې زندګي به ما اوتاته خوند راکړي؟! داسې وخت کی به خوب درشي؟! ايا يوه لحظه ارام به وکړې؟! ايا له ستوني به دي يوه مړئ ډوډئ تيره شي؟!

نو اې مؤمنانو!

اې د خلافت مجاهدينو!

دا رمضان المبارک يو ښه فرصت وګڼئ او د الله عزوجل په دښمنانو يې زهر وګرځوئ، پدې رمضان کې رب له ځان څخه راضي کړئ، هغه مرتد طالبان چې زمونږ ستاسې الله سره شرک کوي، د بين الملل کفري قوانينو لپاره مبارزه کوي د نړۍ او سيمه اييزو استخباراتو د ګټو لپاره جنګيږي، شرعي حدود يې معطل کړل، اسلامي محاکم يی مفقود کړل ايماني معالم او آثار يې ختم کړل ، د کفر غلامي يې قبوله کړه،د اسلامي نظام په خلاف او د کفر د ساتنې لپاره يې مورچې جوړې کړي، مسلمانان هم وژني او هم يې اسيرانوي او کفار پالي او ساتي .

د دوی څخه د انتقام لپاره مو خپلې هغه خويندې رايادې کړئ چې په دغه مبارکه روژه د مرتدينو په زندانونو کې بنديانې دي، هغوې به دا روژه په کومو حالاتو تيروي؟

راځئ ! هر مجاهد له ځان څخه استشهادي او انغماسي شازلميان جوړ کړو، د امريکا او صليبيانو پدې نويو مليشو تندريزی حملی او ګوزارونه وکړو ، والله العظيم چې دا طالب مشرکين او مرتدين هيڅ د رحم وړ نه دي، دوي زمونږ ورونه خويندې او آن تر ماشومان هم په ډيره بې رحمۍ شهيدان کړل او په مقابل کې يې له امريکا څخه په ميليونونو ډالر اخلي ، راځئ همداسې يې ښځې کونډې ، بچيان يتيمان او ميندې يې بورې کړو.

که پدې مياشت الله رب العالمين شهادت رانصيب کړ ،نو والله العظيم چې ډير خوشبخت انسانان به يو، د جنت دروازې خلاصې دي، د جهنم دروازې تړلي او جني دښمنان مو هم په زنځيرونو تړلي دي!

نو راځئ! د الله رب العالمين لقاء او جنت الفردوس کې د محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم ملاقات ته په استشهاد سره لبيک ووايو!

وَلَسْتُ أُبَالِي حِينَ أُقْتَلُ مُسْلِمًا.
علَى أيِّ شِقٍّ كانَ لِلَّهِ مَصْرَعِي.
وَذلكَ في ذَاتِ الإلَهِ وإنْ يَشَأْ
يُبَارِكْ علَى أوْصَالِ شِلْوٍ مُمَزَّعِ.

پروا مې نشته چې د الله په لار کې شهيد کيږم ، چې په کوم اړخ لويږم او څنګه مې ساه خيژي.

دا هر څه د الله لپاره او که هغه وغواړي، زما د بدن په هره ټوټه به برکت نازل کړي.

په کفري هیوادونو کې د اوسیدونکو په اړه د شیخ صیب ابو فاتح سره مرکه

د خراسان غږ مجلې درنو لوستونکو !

السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته . غواړو چې په مجله کې له دې وروسته د ځینو مهمو پوښتنو ځوابونو ته هم ځای ورکړو ، د مجلې په دې برخه کې غواړو د شیخ صیب ابو فاتح حفظه الله سره په دې بحث وکړو چې په غربي او اروپایي هیوادونو کې ګڼ شمیر مسلمان اوسیږي ، ځینې په یو نوم او پلمه او ځینې په نورو نومونو او موقفونو هلته ژوند کوي ، ددوی څخه یي ډیري د هغه قوم کفري قوانین په ځان مني ځینې نور یي بیا د همدغه ملکونو د تابعت اخستو لپاره په ډیرو کفري اصولو دعملي کولو ژمنتیا لري . دا نوري ډیري پوښتنې شیخ صیب سره بحث کووان شاء الله .

۱: لومړې خو تاسې ته شیخ صیب ستړي مه شي وایو ، الله مو وساته چې د قرآن او سنت د دلایلو په رڼا کې زموږ د ځینو پوښتنو ځوابونو ته مو وخت راکړ . شیخ صیب که دا راته په پیل کې ووایي چې په کفري هیوادونو کې په ټوله کې مسلمانان د کومو موخو او کارونو ترسراوي په هدف ژوند کولاې شي د اسلام مبین دین په دې اړه څه حکم لري چې مسلمان د کفارو په منځ کې د کومو هدفونو لپاره اوسیږي .

۲: دویمه پوښتنه مې داده چې په موجوده وخت چې دغه ټول کفار حربي کفار دي ، ددغه حربي کفارو په منځ کې مسلمانانو د اوسیدو حکم څه دې ، دا چې ځینې یي وایي موږ خپل ملک کې په امن کې نه یو دلته مو پنا اخستې ، ځینې وایي چې بچي مو باید عصري علوم ترلاسه کړي ، ځینې بیا د کاروبار او نورو اړوند مسایلو په هدف په کفري هیوادونو کې سره له کورنیو میشت دي ایا په موجوده وخت کې ددوی دا عذرونه د کفارو په منځ کې د اوسیدو دلیل کیداې شي ؟

۳: شیخ صیب دریمه پوښتنه به مې دا وي چې ډیرې خلک چې دغه کفري هیوادونو کې اوسیږي نو دوی مجبور دي چې د هغوی قوانین ورسره ومني ، ددغه کفري هیوادونو د تابعت اخستو لپاره په دې مکلف دي چې هغه لایحې او اصول لاسلیک او عملي کړي چې تر دیره د عقیدې د برخې پورې تړاو لري ، مثال : د قرآن حکم دادې چې تاسې به د کفارو سره محبت نه ساتئ ، دوې سره به دوستي نه کوئ خو په دغه اصولو کې دا وي چې ټول مسلمانان او د هغه ملک میشت کفار به لکه د ورونو په څیر صمیمي اړیکي لري ، د یو بل په غم به غمجن او په درد به یي دردمن وي، له یو بل څخه به دفاع کوي او که په هغه کفري ملک بل هر چا حمله وکړه نو دا چې اوس ددې وطن تبعه دې باید له خپل وطن څخه دفاع وکړي نو په دغسې اصولو د عملي کولو ژمنیتا څه حکم لري ؟

۴: او اخري پوښتنه دا چې شیخ که دا راته ووایي چې ډیرې هلته میشت خلک چې ځانونه مسلمانان هم بولي بچیان یي د کفري فرهنګ ، فکر او عقیدې په اساساتو بنا نصاب په زده کړو خپل تعلیمونه کوي چې تر دیره یي دغه تعلیمونه بیا د کفارو د بچو سره مختلط وي مطلب انجونې او هلکان سره شریکې زده کړې کوي ددغسې ذده کړو ترلاسه کول څه حکم لري ، او که په اخره کې په غرب ، اروپا او نورو کفري هیوادونو کې میشتو ځوانانو ته کوم پیغام لرې . ؟

جزاکم الله خیرا خوشحال موفق او ودان اوسئ ، الله رب کریم دی ستاسې هم حفاظت او ساتنه وکړي،دا دیر مهمې پوښتنې دي چې ځوابونه یي هم ډیر ضروري دي او باید تفصلي ځواب شي .

نو راځو اود لوی الله متعال په توفیق ستاسې د سوالونو ځوابونو ته ،او هغه دا چې تاسې لومړۍ پوښتنه کړی ، خلاصه یی داده چې دکفارو په ملک او وطن کې مسلمان ته داوسیدو اجازه په شریعت کې شته او که نه ؟ نو دغه اودي سره اړوند چې تاسې کومې پوښتنې کړي،نو دا اړینه ده چې په ځوابونو د خه پوهاوي لپاره د تمهید او مقدمې په صورت کې په لومړې په لنډه توګه دغه اوه مسائل ذکر کړو چې تفصیل به یي وروسته راشي نو اول باید په دغه اوه مسائلو سره پوهه شو او دا وپیژنو .

اوله مسأله: دارالکفر اودارالاسلام پیژندل.

دوۍمه مسأله: د دارالکفر أقسام پیژندل

دریمه مسأله: هغه کس چې دارالحرب (دارالکفر) کې مسلمان شي هغه ته په شریعت کې دارالاسلام ته دهجرت باره کې کوم حکم متوجه دی؟

څلورمه مسأله : داظهار الدین او إقامة الدین صحیح معنی او مطلب پیژندل

پنځمه مسأله: بغیر دشرعي أعذارو څخه په دارالکفر اصلي کې دهمیش دپاره اوسیدل

شپږمه مسأله: بغیر د عذر څخه دار الکفر الطاري کې دهمیش دپاره اوسیدل .

أومه مسأله: هغه مجبوریتونه او عذرونه چې په دار الکفر کې محض موقت اوسیدل جایز ګرځوي. اوس راځو اودالله متعال په خاص فضل او توفیق سره ددې مسائلو مختصر تفصیل او وضاحت ذکر کوو، د اولې مسألې وضاحت په دی ډول دی چې:

الله متعال بنده ګان په دوه قسمه تقسیم کړي، یوقسم ته کافر اوبل قسم ته ایمان لرونکي یعنې مؤمن اومسلمان وایي الله تبارك وتعالی په سورة التغابن دویم نمبر آیة کریمه کې فرمایي :

هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ فَمِنكُمْ كَافِرٌ وَمِنكُم مُّؤْمِنٌ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.

ژباړه: او الله هغه ذات دی چې تاسې یې پیدا کړي یي ، بیا ستاسې څخه څوك كافر دی او څوك مومن، او الله ټول هغه

څه ويني چې تاسې يې کوئ: نولکه څنګه چې الله متعال انسانان دوه تقسيمه کړي يوقسم ايمان والا او بل قسم بې ايمانه کافران نو داسې يې د دوئ داوسيدو دپاره ځمکه کورونه ښارونه او منطقې هم په دوه قسمه باندې تقسيم کړي، چې يوته دارالاسلام وايي دا د زمکې هغه مخ دي چې د ايمان والا به په کې اوسيږي ،الله متعال په سورة الحشر ۹ نمبرايت کريمه کې دانصارو صحابه کرامو د دارالاسلام جوړولو متعلق د هغوي مدحه کوي فرمايي : "والذين تبوّءو الدار والإيمان من قبلهم يحبون من هاجر إليهم . ژباړه: او هغه خلک هغوئ جوړکړې دي کور او راوړی يې دی ايمان له دوئ نه مخکې او خوښوي هغه څوک چې دوئ ته هجرت وکړي " نودا د دارالاسلام تذکره ده چې قرآن کې شوي.

بل ته دارالکفر وايي اوداهغه ځاي اوځمکه ده چې بې ايمانه کفاراومشرکان په کې اوسيږي اوددی بل نوم دارالحرب يعنې دجنګ کور دی ، په دی معنا چې دلته مسلمان ته جنګ رواه دی، چې کله يې هم وسعه برشي نوکفرباندې به حمله کوي .

د مزيد وضاحت په بناء به ووايو چې دار الاسلام دځمکې هغه مخ اوطرف ته وايي چې هلته دإسلام أحكام نافذ اوجاري وي، اګر که غالب اوسيدونکي يې کفار ولې نه وي مثال يې خيبر دی چې وروسته له فتحې په کې يهود اوسيدل، خو نظام پرې دشريعت حاکم وو او دارالکفر هغه ځاي او علاقې ته وايي چې هلته دکفرأحکام نافذ او جاري وي اګرکه غالب اوسيدونکي يې مسلمانان هم وي بس دابايد يادکې وي چې د هر دار په معرفت اوپيژندنه کې دوه خبري مهمې دي:

۱: قوة.

۲: دأحكامو تنفيذ

نوچې يوه علاقه کې د مسلمانانو قوت غالبه او حکومت هم دمسلمانانو وي اوبيا ددی سره احکام اوشرائع هم داسلام نافذ وي، نودادارالاسلام دی ،که دی دوه و، کې يو هم نفي وو نو دي دار اوښار کې به بيا نوم او وصف د دارالاسلام نفي وي، دابه بيا دارالکفر وي بس داسې وګڼئ، چې دايوه پخه قاعده ده، د دار د پيژندنې په اړه ، چې په همدې سره هر دار خپل حکم اخلي . څکه د اسلامي امت ټولو فقهاؤ د دارالإسلام او دارالکفر همدا او دې ته نيږدې او ورته تعريفونه کړي دي، زه به تاسې ته د هغې څخه د هغوئ کړي تعريفونه رانقل کړم .

۱: حنفي علماء کرام:

دوئ د دار الإسلام تعريف داسې کوي علامه کاساني رحمه الله فرمايي: بأنها الدار التي تظهر فيها أحكام الإسلام.

ژباړه: دغه دارالاسلام هغه دار دی چې په هغې کې داسلام أحكام غالب وي، بدائع الصنائع ۷/ ۱۳۰ .

علامه سرخسي رحمه الله فرمايي: "دار الإسلام اسم للموضع الذي يكون تحت يد المسلمين وعلامة ذلك أن يأمن فيه المسلمون"

ژباړه : دارالاسلام دهغه ځاي نوم دی ،چې دمسلمانانو دواک لاندې وي اونښه يې دا وي چې مسلمانان په کې په امن وي، شرح سير الكبير ۳/ ۸۱ دا شو د حنفي علماء کرامو په نزد د دارالاسلام تعريف اوس راځو دوئ په نزد د دارالکفر تعريف ته:

علامه کاسانيرحمه الله فرمايي : "تصير الدار دار كفر بظهور أحكام الكفر فيها"

ژباړه : يودار چې دارکفر ګرځي هغه په ښکاره والي دکفردأحکامو په هغې کې.

البدائع والصنائع ۷/ ۱۳ دغه ډول امام أبويوسف اوامام محمد رحمهما الله فرمايي: "إذا أظهروا أحكام الشرك فيها فقد صارت دارهم دار كفر، لأن البقعة إنما تنسب إلينا أو إليهم باعتبار القوة والغلبة، فكل موضع ظهر فيه حكم الشرك فالقوة في ذلك الموضع للمشركين فكانت دار كفر"

ژباړه: چې کله دوئ(کفار) په هغې کې دشرک أحکام ښکاره کړي، نوبس ددوئ وطن دارکفر وګرځيده، ځکه دځمکې نسبت چې مونږ (مسلمانانو) اويا هغوي (کفارو) ته کيږي، داپه اعتبارد قوت اوغلبې سره وي، نوپس هرهغه ځاي چې هلته دشرک حکم ښکاره (غالب) وي نوپس قوت په دی ځاي کې دمشرکانو وي نو پس داځای به دارکفر وي المبسوط ۱۰/ ۱۱۴

خلاصه دلته دحنفي مسلک دعلماء کرامو دتعريفاتو څخه معلومه شوه چې دارالکفرکې به هم اعتبار احکامو دکفرته وي، لکه څنګه چې دارالاسلام کې اعتبار احکامو داسلام ته وو نوچې چرته د کفر د احکامو غلبه وه ، هغه ځاي به دارالکفروی اوهمدا اعتبار دارالاسلام کې داسلام أحكامو ته هم دی!!!

2: دويم مالکي علماء کرام.

د مالکي مسلک علماء په المقدمات الممهدات ۲/ ۲۸۵ اودغه ډول په بلغة السالك ۲/ ۱۶۷ کې ددارالاسلام تعريف داسې کوي :بأنها الدار التي تجري فيها أحكام الإسلام.

ژباړه: داهغه دار دی چې هغې کې داسلام أحكام جاري وي، داشو دارالاسلام . اوس راځو د دارالکفرتعريف ته، ددوئ په نزد نود يادکتابونو په محوله صفحه او د دغه ډول المدونة ۲/ ۲۳ صفحه کې ددارالكفر تعريف داسې کوي: "الدار التي تظهر وتجري فيها أحكام الكفار"(

ژباړه : هغه دار چې هغې کې د کفارو احکام غالب اوجاري وي دا دارالکفر دی، دغه ډول امام مالک رحمه الله أحكام اوسلطې ته اعتبار ورکوي او فرمايي "كانت مكة دار كفر لأن أحكام الجاهلية ظاهرة يومئذ" (

ژباړه: مکه دارالکفر وه، ځکه چې أحكام دجاهليت په کې غالب وو دغه وخت المدونة ۲/ ۲۳

خلاصه داشوه دمالکي مسلک فقهاؤ په نزد د دارالاسلام اودارالکفر تعريفات چې خلاصه يې داده چې دوئ هم اعتبار قوت سلطې او غلبې دأحکامو ته ورکوي، داسې چې کوم ځاي احکام او طاعت داسلام غالب وو دابه دارالاسلام وي اوکه دکفر وو نو دابه دارالکفر وي

۳: دريم شوافع علماء کرام:

شوافع علماء ددارالاسلام تعريف داسې کوي امام ماوردي رحمه الله فرمايي "إذا قدر على إظهار الدين في بلد من بلدان الكفر فقد صارت البلد دار الإسلام(

ژباړه: چې کله يوانسان قادرشي په ښکاره والي ددين په يوښار دښارونو دکفر کې بس دغه ښار دارالاسلام وګرځيده تحفة المحتاج ۴/ ۲۳۰

ابن حجر رحمه الله فرمايي "دار الإسلام ما كانت في قبضتنا وإن سكنها أهل ذمة أو عهد"

ژباړه: داراسلام هغه دی چې زمونږ په قبضه کې وي، اګر که اوسيدونکي يې ذميان اوياهم اهل العهد وی شرح السنة ۱۰/ ۳۷۰ داشوه ددوئ په نزد داراسلام اوس ددوئ تعريفات د دارالکفر متعلق ذکر کوو امام ماوردي رحمه الله فرمايي "الدار التي لا يثبت للمسلمين عليها يد"(

ژباړه: هغه علاقه چې دمسلمانانو قدرت په هغې کې نه وي دا (دارالکفر) وي . الأحكام السلطانية للماوردي صـ ۱۹۱

خلاصه دلته دشوافع علماؤ په نزد هم اعتبار په دارکې داحکامو اوسلطې په اعتبارسره دی خلاصه يې داده چې که احکام داسلام غالب وو اوقوت دمسلمان حاکم سره وو دابه دارالاسلام وي او که احکام د کفر غالب وو او قوت دکافرحاکم په لاس کې وو نودابه دارالکفر وي

۴: دحنابله علماؤ تعريف ته .

حنابله علماء کرام د دارالاسلام او دارالکفر تعريف داسې کوي علامه ابن القيم رحمه الله فرمايي "قال الجمهور دارالإسلام هي التي نزلها المسلمون وجرت عليها أحكام الإسلام ژباړه: دارالاسلام هغه دي، چې هلته مسلمانان اوسي اواحکام داسلام په کې جاري (نافذ) وي " أحكام أهل الذمة ۲/ ۷۲۸ دغه ډول علامه سعدی فرمايي :

"دار الإسلام هي التي يحكمها المسلمون وتجري فيها الأحكام الإسلامية ويكون النفوذ فيها للمسلمين ولو كان جمهور أهلها كفارا"

ژباړه: دارالاسلام هغه دی، چې مسلمانان پرې حکومت کوي اواسلامي احکام په کې نافذ وي اوقوت په کې دمسلمانانو وي اګرکه جمهوراوسیدونکي یې کفارهم وي "فتاوی السعدية ١/٩٢

داشو دارالاسلام اوس راځو ددوئ په نزد د دارالکفر تعریف ذکر کوو علامه ابن القیم رحمه الله مخکې ذکر شوی ، ددارالاسلام دتعریف سره متصل فرمایی:

وما لم تجر عليها أحكام الإسلام لم تكن دار الإسلام وإن لاصقهافهذه الطائف قريبة إلى مكة جدا ولم تصر دار إسلام بفتح مكة، وكذلك الساحل.

ژباړه: او هغه منطقه چې هغې کې داسلام احکام جاري (نافذ) نه وي، هغه دارالاسلام نه دي، ولوکه دارالاسلام سره نږدی هم وي، لکه دغه طائف چې د مکې سره ډیر نږدی وو خو دار الإسلام ونه ګرځیده ،ددی قرب دوجهی نه دمکې په فتحې سره اوهمدارنګې ساحل هم أحکام اهل الذمه ٢/٧٢٨

خلاصه: دلته دحنابله علماؤ نظرهم دادی چې خلاصه یې داده چې داراسلام هغه وي ،چې هلته سلطه او واک قدرت او زور دمسلمانانو وي، او احکام داسلام په کې جاري وي، اګرکه غالب اوسیدونکي ددی ښار کفار هم وي.

ددی مذکوره مذاهبو أهل علمو غوندی تعریف ابن حزم ظاهري او علامه شوکاني رحمهما الله هم کړی دی کمافی المحلی ١٣/١٤٠ وسیل الجرار٤/٥٧٥

نوتردی ځایه دلته معلومه شوه چې هرهغه ځای چې هلته أحکام داسلام نافذ وي، نظام اسلامي وي، دابه دارالاسلام وي او که احکام دکفر نافذ او غالب وي نو دابه دارالکفر وي.

داشو د دارالإسلام او دارالکفر تعریفات، اوس راځو او د الله متعال په مرسته او مدد د دویمه مسأله شروع کوو اوهغه داچې باید اوس داوپیژنو ،چې دارالکفر په څو قسمه ده نوباید هرمسلمان په دی علم ولري، چې دارالکفر په دوه قسمه دی، یو دارالکفر الأصلي چې په هیڅ وخت اوصورت کې هغه دارالاسلام نه وي ګرځیدلي لکه: روسیه، امریکا، اروپا، چین، وغیره مغربي ممالک

اودویم قسم دارالکفر الطاري دی اودا دی ته وایي چې داپه یو له وختونو نه یو وخت داراسلام وو خو اوس وربانديې کفارو غلبه کړې ،دکفر أحکام وربانديې غالب ګرځیدلي، اویا په کې مرتدو حکمرانانو کفري وضعي قوانین نافذ کړي دي لکه: سعودي عربستان پاکستان ، ترکیه ،شام ، عراق، ایران ،طاجکستان ،هندوستان افغانستان وغیره ټول هغه ملکونه چې د مسلمانانو ملکونه دي اوسیدونکي په کې هم اکثر مسلمانان دي خو حکام یې مرتد او کافرګرځیدلي دي.

—— نوداچې تر دی ځایه مونږ د دارالکفرقسمونه وپیژندل اوس راځو او ددریمې مسألې مختصر وضاحت کوو ، چې ترڅو دا وپیژنو چې که یو کافر په أصلي دارالکفر کې مسلمان شي نو ده ته اوس دشریعت حکم څه دی چې دابه څه کوي؟

نوحکم ده ته دظاهر کتاب اوسنت دادې، چې که دا کس د دارالکفر څخه په هجرت کولو دارالاسلام ته قادر وي، دهجرت مخ ته یی داسې کوم موانع موجود نه وي، چې دا په کې معذور وګڼل شي ،نو دا به له دی ځایه اوکلي هجرت کوي اودارالاسلام ته به راځي ځکه دقرآن ، احادیثو اود صحابه وو دمعمول نه همدا ښکاره او معلومه ده چې داسې مسلمان ته دارالکفر أصلي کې پاتی کېدل قطعاً حرام اوناجائزدي، که څه وخت داډول انسان ددین اوعقیدې په اظهار قادر نه وي اوبیاهم دغه ځاي اومنطقه کې پاتی کېږي، نو ددی ایت کریمه وعید ورته متوجه دي، چې الله سبحانه وتعالي په سُورَةُ النِّسَاء ٩٧ نمبرایت کریمه کې فرمایي:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ الْمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ قَالُوٓا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَٰسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا

کومو خلکو چې پر خپلو نفسونو (دهجرت په نه کولو) ظلم کاوه، ملائک له هغو څخه د ساه اخیستلو په وخت کښې پوښتنه وکړه چې: تاسې په څه حال کښې اخته وئ؟ هغوی ځواب ورکړ چې: موږ په ځمکه کښې کمزوري او مجبور وو. ملائکو وویل: ایا د الله ځمکه پراخه نه وه چې تاسې په هغې کښې هجرت کړی وای؟ - دا هغه خلك دي چې استوګنځی یې دوزخ دی او هغه ډېر بد استوګنځی دی.ابن رشد القرطبي رحمه الله فرمایی

فصل فإذا وجب بالكتاب والسنة وإجماع الأمة على من أسلم ببلد الحرب أن يهاجر ويلحق بدار المسلمين ولا يثوي بين المشركين ويقيم بين أظهرهم، لئلا تجرى عليه أحكامهم،

ژباړه: فصل دی په دی کې چې واجب دي په کتاب اوسنت اوإجماع د أمت کې په هغه چاچې داپه دارالحرب کي اسلام راوړي داچې هغه به هجرت کوي اوپیوست کېږي به دمسلمانانو سره په ښار (دهغوی) کې او أوسیږي به دهغوې په منځ کې ددی دپاره چې ده باندي(هلته دارالکفر) کې د هغوئ أحکام جاري نه شي المقدمات الممهدات ٢/١٥٣

دغه ډول ابن العربي رحمه الله فرمایي: چې امام مالک رحمه الله فرمایلي "لايحل لأحد أن يقيم في بلد سب فيها السلف

ژباړه: جائز نه دی هیڅ چا دپاره چې هغه په داسې ښارکې اوسي چې په هغې کې سلفو ته کنځلي کېدای شي: أحکام القرآن ٢/٤١٢

نودا او دی ته ورته نور أقوال همشته چې داسې انسان چې هغه مسلمان شي نو دابه دارالکفرکې نه پاتی کېږي، بلکه دابه هجرت کوي دارالاسلام ته اوددی منع ډیری علتونه او اسباب شته چې کتاب اوسنت اود دامت د علماؤ په أقوالو کې شته چې اختصاریی په لاندی ډول دی:

١: أمرالله تبارک وتعالی دی په هجرت کولو ددارالکفر نه دلیل ٩٧ نمبر ایت کریمه دسورة النساء

٢: هجرت کول أمر دنبي صلی الله علیه وسلم دی ددارالکفر نه دارالاسلام ته اوبراءت دی له هغه چاڅخه چې هغه دارالکفر کې اوسیږي معجم الطبراني کي روایت دي رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي : إني بريء من كل مسلم يقيم بين ظهراني المشركين» ، قالوا: يا رسول الله ولم، قال: «لا تراءى نارهما(

ژباړه: زه بیزاره یم له هرهغه مسلمان څخه چې دمشرکانو ترمنځ اوسي نو هغوی صحابه کرامو وفرمایل ای دالله رسوله ! ولي ؟ هغه وفرمایل : دومره لری دی دوئ له هغوی څخه اوسیږي ،چې یو دبل اورونه نه ویني "معجم الطبراني رقم الحديث ٢٢٦٤

٣: د دارالکفر څخه دار السلام ته هجرت د کفارو څخه په برائت او دوئ سره په عداوت دلیل دې او دا د اسلام د تعریف اساس او بنسټ تشکیلوي .

٤: د دارالکفر څخه دار الإسلام ته د یو مسلمان هجرت کول په دې دلیل دي چې دا د کفارو سره بغض ، حسد او کینه لري او په مقابل کې د مسلمانانو سره دوستي ، مینه ، محبت لري چې دا هم د ایمان ستره نښه ده .

٥: هلته په اوسیدو سره د کفارو ډله غټیږي اوحدیث کې دي چې :

ابن مسعود رضي الله عنه فرمایي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل : «من كثر سواد قوم؛ فهو منهم، ومن رضي عمل قوم؛ كان شريك من عمل به»(

ژباړه : چا چې دچا ډله غټه کړه پس داد هغوئ څخه وګرځیده اوڅوک چې دکوم قوم په عمل راضي شو داشریک دی دهغه چاسره چې هغه دغه عمل وکړ. مسندابي يعلي

٦: په دارالکفر کې اوسیدل د

يـو مسـلمان د ځـان او ديـن تـه د وړپيښـو خطرونـو څخـه خـالي نـه دي ، ځکـه د کفـارو خطـر او ضرر اسـلام او مسـلمانانو تـه ډيـر زيـات دي ، چـې پـه ډې هـم لـه کتـاب او سـنت څخـه بـې شـميره دلائـل موجـود دي ، يوڅـو لـه هغـی څخـه دادي :

(۱) {ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون سواء} النساء۸۹
(۲) {ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم} البقـرة۱۲۰
(۳) {ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم إن استطاعوا} البقـرة ۲۱۷

داشـو قـرآني نصـوص چـې ددی مصـداق د کفـارو د ننـي عـداوت پـه ثابتولـو سره دادې چـې د دوی ټولـې حربـې پـه اسـلام اومسـلمان کارول کيـږي او دا لـه هيچـا پټـه نـه ده ، نوچـې کلـه يوداسـې کـس چـې هغـه دارالکفـر کـې مسـلمان شي، ده بانـدې واجـب دي، چـې دغـه منطقـه او کلـی بـه پريـږدي او دمسـلمانانو کلي او منطقـي تـه بـه هجـرت کـوي.

خـو مګـر دا کـه چرتـه هجـرت ورتـه ممکـن نـه وي او ياهـم هلتـه ددين پـه اقامـت قـادر وي، نـو چـې ددارالاسـلام څخـه ورځـي او هلتـه اوسـيږي، نـو داخوډيـره شـديده مسـأله ده چـې وضاحـت يـي وروسـته راروان دی ان شـاء اللـه تعالـی.

داشـو تـردی ځايـه ددريمـی مسـألي وضاحـت.

داچـې د دارالکفـر څخـه هجـرت کـول د وجـوب لـه درجـې د استـحباب درجـې تـه راکـوزوي نـو لـه هغـې اسـبابو څخـه يوسـبب دادي چـې مسـلمان بـه پـه دارالکفـر کـې د خپلـې عقيـدې او ديـن پـه ښـکاره کولـو بانـدې قـدرت لـري . نـو چـې اوس يوسـړی پـه دارالکفـر کـې اوسـيږي او دغـه ځـاې اوعلاقـه کـې دا پـه ښـکاره د خپلـې عقيـدې او ديـن د ټولـو امـورو او احکامـو پـه عملـي کولـو قـادر وي او پـه وړانـدې يـي ورتـه هيـڅ خنـډ او ممانعـت نـه وي نـو لـه داسـې کـس څخـه دار الإسـلام تـه د هجـرت د وجـوب حکـم سـاقط دې خـو اسـتحباب باقـي دې ، اوس وجـوب ولـی سـاقط شـو او اسـتحباب ولـې باقـي دی، راځـو او داوضاحـت کـوو :

د دارالاسـلام تعريـف مخکـې لومـړی مسـأله کـې ذکـر شـو ،چـې دلتـه د مسـلمانانو قـدرت اوتمکيـن وي، ددی دپـاره چـې دوی پـه کاملـه توګـه د خپـل ديـن اظهـار کـولاې شي ، اوپـه کامـل ديـن عمـل کـول اود هغـې اظهارکـول واجـب دي اودا نـه عملـي کيـږي، مګـر پـه دارالاسـلام کـې، نوځکـه دارالاسـلام تـه هجـرت واجـب ګرځيدلـی، ځکـه قاعـده ده چـې "مـا لايتـم الواجـب الا بـه فهـو واجـب "

نوچـې اوس يـو انسـان دارالکفـر کـې خپـل کامـل ديـن ښـکاره کولـې او عمـلي کـولاې شي، نـو د هغـه واجـب هلتـه عملـي شـو، نـو وجـوب د هجـرت يـي پـه حـق کـې سـاقط شـو او اسـتحباب ځکـه باقـی دی ،چـې بيـا هـم د دارالاسـلام خيـر او ښـيګنه دمسـلمانانو ماحـول د هغـوی ډلـه غونډول وغيـره ټـول هغـه اجتماعـي مأمـورات دي چـې دغـه دارالکفرکـې اوسـيدونکي متمکـن مسـلمان ددی څخـه محـروم دی، نـو أفضليـت اواسـتحباب دهجـرت يـی پـه حـق کـې باقـي دی خـو دلتـه داهـم يـاد سـاتئ چـې دغـه شرط اويـا هـم سـبب چـې هغـه پـه دارالکفـر کـې د يـو مسـلمان د خپـل ديـن پـه ښـکاره کولـو قـدرت دې ، نـو دا مسـله غالبـاً علـماؤ د بالفـرض والتسـليم پـه صـورت کـې ذکـر کـړې، يعنـي کـه بالفـرض داسـې څـوک پيـدا شي نـو هغـه تـه د دارالکفرڅخـه دارالاسـلام تـه هجـرت کـول أفضـل اومسـتحب دی، واجـب اوفـرض نـه دي! نـور نـو پـه حقيقـت کـې دابيخـي ممکنـه نـه ده چـې کفـاردی مسـلمانانو تـه دخپلـې سـلطی اوقـدرت لانـدی منطقـه او علاقـه کـې داسـلام ددين داظهـار اجـازه ورکـړي، ځکـه دکتـاب اوسـنت څخـه داخـبره بديهـي ثابتـه ده ،چـې هغـوی هميـش اوهـر وخـت مسـلمانانو سره ددين پـه ښـکاره کولـو دشـمني اوعـداوت کـړی دی اللـه متعـال فرمايـی {ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون سواء} دوی خوښـه ګڼـي چـې کـه تاسـې کفـر وکـړئ داسـې لکـه څنګـه چـې هغـوی کفرکـړی پـس تاسـې بـه يوبرابـر شـئ.

النساء۸۹ {ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم}.

اوهرګـز بـه ای نبـي (صلـی اللـه عليـه وسـلم) لـه تاڅخـه يهـود اونصـاری راضي (خوشـحاله) نـه شي ترڅـو چـې تـه ددوی دخواهـش تابـع شي البقـرة۱۲۰{ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم إن استطاعوا}اوهميشـه وي دغـه کفـار چـې جنګيـږي بـه تاسـې سره تـردی چـې تاسـې ستاسـې ددين څخـه وګرځـوي کـه چرتـه يـی وسـع بـرشي البقـرة ۲۱۷

دغـه ډول فرمايـي: يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ ٱلْبَغْضَآءُ مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ وَمَا تُخْفِى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ

ژبـاړه: اې دايـمان دعـوی کونکـو ! مـه نيسـئ رازدارپرتـه لـه خپلـو (مؤمنانـو) څخـه ، هغـوی(کفـار) ستاسـې د ورکولـو (نابودولـو) د هيـڅ يـو فرصـت څخـه ګټـه اخيسـتل لـه لاسـه نـه ورکـوي. او تاسـې تـه چـې پـه هـر څـه زيـان اوړي، د هغـو خوښـيږي. د هغـو د زړه دښـمني يـې لـه خولـې څخـه راووځـي، او څـه چـې هغـوی پـه خپلـو سـينو کښـې پټ سـاتلي دي، هغـه لـه دې څخـه زيـات دي. مـوږ تاسـې تـه پـه ډاګـه څرګنـده لارښـووني کړيـدي، کـه تـاسي پوهـه لـرئ نـو لـه هغـو سره بـه پـه ارتبـاط سـاتنه کښـې لـه پاملـرني څخـه کار واخلـئ. آل عمـران ۱۱۸

نوغـرض داچـې دا ټـول اياتونـه دليـل دی پـه کلـک عنـاد اوعـداوت دکفـارو دمسـلمانانو اود هغـوی ددين سره نـودا هيـڅ کلـه نـه شي کيـدای چـې کفـاردې يوځـاي کـې چاتـه د ديـن د ښـکاره کيـدو اجـازه ورکـړي، ځکـه داخـو بيـا دارالاسـلام شـو ،چـې کلـه انسـان پـه يوځـای کـې پـه ددين د ټولـو احکامـو پـه ښـکاره عمـلي کولـو قـادر وګرځـي، لکـه داتعريـف مخکـې شـوافعو کـې دامـام مـاوردی رحمـه اللـه څخـه نقـل شـو خودلتـه بيـا يـوه ضروري خـبره پيژنـدل ډيـرضروري اومهـم دي اوهغـه داچـې پـه "د دين پـه ښـکاره کولـو" او "إقامـة الديـن "کي الـف اولام داد دعمـوم او اسـتغراق دپـاره دي نومـراد بـه ترينـه إظهـار اوإقامـة د ټـول ديـن مقصـود وي نـه بعضـې ديـن اوداخـبره مهمـه ځکـه وګڼـئ، چـې نـن سـبا درباري ملايانـو پـه عـام مسـلمانانو تلبيـس شروع کـړی پـه دی چـې د هغـوی ذهنونـو کـې يـی دا وراچـولي چـې بـس يـو مسـلمان پـه دارالکفـر کـې لمونـځ کولـی شي ، روژه نيولـی شي، زکاة ورکـولي شي بـس همـدا د ديـن ښـکاره کـول دي کنـه ؟ خـو دا خـبره لـه دوه وجـو سـمه نـه ده .

لومـړی وجـه : داسـلام تعريـف کـې دي چـې اسـلام تسـلميدل دي اللـه تـه پـه يـو والي داللـه کـې تابـع کيـدل دي اللـه تـه پـه توحيـد داللـه کـې اوبـراءت کـول دي دشرك اومشرکانـو څخـه، نومعلومـه شـوه چـې بغـض اوعـداوت کـوم چـې دبـراءت معنـا ده دا د اسـلام جـزء دی، نـوصرف دری څلـور رکنـه عمـلي کـول دا دکامـل ديـن اظهـار نـه شـو، بلکـه ددغـه کـس ددين ښـکاريه کيـدل ناقـص دي، ديـن خـو يـوازې همـدا لمونـځ ، روژه او نـور فـردي عبـادات نـه دي ، دا خـو د ديموکراسـی يـو اصـل دې او د همـدې لـه خاطـره يـي مسـلمانانو ته هـر چرتـه د فـردي اعمالـو اذادي ورکـړې ، او دوی (کفـار) پـه دې برخـه کـې خپـل هـدف تـه رسـيدلي هـم دي ، ځکـه ددوی پـه ملکونـو کـې ميشـت مسـلمانان ټـول همـدا وايـي چـې دلتـه زمـوږ مسـاجد ابـاد دي ، مـدارس هـم لـرو ، لمونځونـه اودسـونه کـړو ، څـوک مـو نـه منعـه کـوي ، خـو کـه لـه دوی وپوښـتئ چـې تاسـې کلـه پـه ټولـه نـړی د اسـلامي نظـام د قيـام دعـوت کـړې ، تاسـې کلـه پـه دې برخـه کـې عمـلي کـوم اقـدام کـړې ، تاسـې د ديـن ددغـه سـترې برخـې د عمـلي کيـدو جرائـت کـولاې شـئ ، چـې کفـارو تـه ووايـي چـې يـا بـه ايمـان راوړئ ، يـا بـه جزيـه ورکوئ او يـا جګـړې تـه تيـار شـئ .

ځکه حدود څه شو؟
جهاد څه شو؟
جزيه څه شوه؟
دمسلمانانو مدد څه شو؟

دخليفه او امام اطاعت څه شو؟ جماعت کې داخليدل اود هغې خيراوبرکت حاصلول څه شو؟ دکفارو لري والی او مؤمنانو سره اوسيدل څه شو؟ وغيره ډيرى د داسې نورو أعمال د اظهار قوت لرئ؟

٢: وجهه : نن سبا به هرمسلمان دغه اندازه په ددين د اظهار او عملي کولو طاقت ولري ؟ فکرنه کوو چې په يو ځاي او منطقه کې هم کوم دارالکفرکې دومره اذادي وي چې مکمل دين ته د عملي کولو اجازه ورکړي ، نو که داسې پابندي نه وي ، نوبيا ددارالاسلام او دارالکفر ترمنځ فرق او تميز په څه کې راغي؟!! نوصحيح خبره هم داده چې د دين د اظهار څخه مراد په ټول دين علني عمل کول دي ، الله عزوجل هم خپلو بندګانو ته په کامل دين کې د داخليدو امر کړې ،فرمايي: يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِى السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ژباړه: اې مؤمنانو! تاسې داخل شئ په ټول اسلام کې پوره، پوره او د شيطان پيروي مه کوئ،ځکه چې هغه ستاسې ښکاره دښمن دی،نو اوس د دين د بعضې احکامو ښکاره کول اوبعضې پټول داددی ايت مصداق عمل دی چې فرمايي: أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْىٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ.

ژباړه: نوپس ايا تاسې د کتاب په يوه برخه ايمان راوړئ او په بله برخه يې کافران کيږئ؟ نو ستاسې څخه چې کوم خلك داسې وکړي، د هغو سزا به له دې پرته نوره څه وي چې د دنيا په ژوند کښې ذليل او خوار اوسيږي او په اخرت کښې به د ډير سخت عذاب په لوري ور وګرځول شي؟ - الله ستاسي ددې کړنو څخه بې خبره نه دی.

بل د دين څخه ځينې علماؤ دا مراد اخستې ، چې کوم ځای کې کفار د دين دکومې برخې مخه نيسي او ممانعت يې کوي، دشمني، بغض اوعناد پرې ښکاره کوي او ته هماغه ښکاره کولی شې اوقدرت پرې لرې، نو ته به مظهر ددين ګڼل کيږې، نو اوس دې دارالکفر کې اوسيدونکي د اسلامي خلافت دنصرت غږ پورته کړي دخليفة المسلمين ابوالحسين الحسيني القريشي حفظه الله ورعاه دبيعت اونصرت اظهاردی وکړي، دجهاد دجواز اواز دی اوچت کړي، يهودو ،نصاراو اودغه ډول هندوانو او دسيکهانو سره دی دجهاد د فرضيت اظهار وکړي، دجزيې وجوب باندې دی غږ پورته کړي، دمسلمانانو دملکونو ترمنځه دی دباډرو اوحدودو دختمولو چغه ووهي ، بيا به ورته ووايو چې دا اوس يقيني ددين په اظهار قادر دی ، خو دابه ونه کړاي شي ،ولوکه څومره لوی شيخ اوبزرګ وي او درس اوتقرير ته يې په سلګونو خلک ناسته کوي، خوکه بالفرض داسې وکړاې شي، نوبيا مونږ هم له دی انکار نه کوو چې که دارالاسلام وي ده ته اوس هجرت له دارالکفرڅخه واجب نه دی، بلکه مستحب دی خو اين خيال است ومحال ،ځکه طاري دارالکفر کې اوسيدونکي مسلمانان ددين ډيری ضروريات او واجبات نه شي ښکاره کولی نو اصلي دارالکفر کې خو بيخي ممکنه نه ده داشو دڅلورمې مسألې وضاحت راځو پنځمې ته:

داچې مونږ بفضل الله وتوفيقه په دريمه مسأله کې داخبره وپيژندله چې که يو انسان په دارالکفرکې مسلمان شي ، نوپه ده واجب ده چې دارالاسلام ته هجرت وکړي ،خواوس دامسأله پيژندل ضروری دي اوداپنځمه مسأله ده چې که دغه ډول انسان چې دارالاسلام موجود وي او دا په دارالکفر کې د پاتې کيدو د پاره عذرونه هم ونه لري اود دين په اظهار هم قادر نه وي اوبياهم پاتی کيږي او هجرت نه کوي نو ددغه ډول انسان حکم دادی چې دا سخت ګناهګار دې، د قرآني نصوصو نبوي ملفوظاتو او دمسلمانانو ډرومبي دور څخه ترننه دکفارو سره د براءت اوعملي عداوت خلاصه نچوړ همدادی چې دا انسان سخت تاواني دی تردی چې داسې خلق دخرابې خاتمې اوداسلام دامتيت څخه نفي شوی دی په دی دلائل کوم دي، نوراشئ او دلائل ملاحظه کړئ

(١)معجم الطبراني کي په ٢٢٦٤ نمبرباندی حديث موجود دي رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي :

إني بريء من كل مسلم يقيم بين ظهراني المشركين»

ژباړه: زه بيزاره يم له هرهغه مسلمان څخه چې دمشرکانو ترمنځه اوسي نوداحديث که په خپل ظاهر حمل شي نو بياخو خبره ډيره سخته ګرځي ځکه چې داالله نبي دچانه براءت کوي نودابه کوم بدبخت وي راځو دويم دليل ته :

٢: دغه ډول امام ابوداود رحمه الله په خپل سنن کې په ٢۴٠٨ نمبر باندی دسمرة بن جندب رضي الله عنهما څخه روايت نقل کړی فرمايي چې بی شکه رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: من جامع المشرك أو سكن معه فإنه مثله.

ژباړه: څوک چې د مشرک سره يوځاې شو اوياورسره کلي اومنطقه کې اوسيده نوپس بې شکه دادهغه په مثل شو .

دغه حديث امام حاکم رحمه الله په خپل مستدرك کې په دی الفاظو سره روايت کړی چې نبي صلى الله عليه وسلم وفرمايل «لا تساكنوا المشركين ولا تجامعوهم، فمن ساكنهم أو جامعهم؛ فليس منا»

ژباړه: تاسې دمشرکانو سره مه اوسيږئ او مه ورسره يوځای کيږئ پس که څوک د هغوئ سره واوسيده اويا ورسره يوځاې شو ، نو دازمونږ له جملې څخه نه دی!

امام حاکم رحمه الله له دې بعد فرمايي "صحيح على شرط البخاري ولم يخرجاه" بيا امام ذهبي رحمه الله هم دهغه سره ددی حديث په تصحيح کې موافقت کړی او فرمايلي يې دي "على شرط البخاري ومسلم المستدرک للحاكم ٢/١۵۴ نوداحديث هم متعددو اهل علمو صحيح ګڼلی ، په دی کې هم ثابته شوه چې په دارالکفر کې اوسيدونکي په ظاهرکې د هغوئ حکم اخلي.

٣: دغه ډول سنن ابن ماجه کې په٢۵٢٩ مسنداحمد کي په ١٩۵٨٩ او سنن النسائي کې په ٢۵٣۴ باندی روايت دی ، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايی : «لا يقبل الله من مشرك بعدما أسلم عملا أو يفارق المشركين إلى المسلمين»

ژباړه: الله له مشرک څخه تر دې اسلام نه قبلوي تر څو دا له نورو مشرکينو جدا او له مسلمانانو سره يو ځاې نه شي . "نودلته هم معلومه شوه چې اعمال الله نه قبلوي مګر وروسته له دی چې انسان د دار الکفرڅخه دارالاسلام ته هجرت وکړي اودا ممکن ده چې دلته هم دغه په خپل حقيقت حمل کړو لکه داحديث چې إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ صَلَاةً بِغَيْرِ طُهُورٍ، وَلَا صَدَقَةً مِنْ غُلُولٍ " په خپل حقيقت اوظاهرحمل دی ، نو د هغوخلکو داخبره صحيح نه ده، چه د هجرت په باره کې راغلی حديث هسی د ډار په مرتبه کې ګڼي ،على كل حال وعيد ډير سخت دی اود عمل دنه قبليدو زيات امکان موجود دی نو اوس دی مسلمانان خپله اندازه ولګوي.

راځو څلورم دليل ته:

۴: دغه ډول په مسنداحمدکې په ١٨٧۴٨ اوسنن النسائي په ۴١٢٩ نمبرباندی دجرير بن عبدالله رضي الله عنه؛ څخه روايت دی هغه فرمايي " بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ , وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ , وَالنُّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ , وَعَلَى فِرَاقِ الْمُشْرِكِ "(ژباړه) ماد رسول الله صلى الله عليه وسلم سره بيعت وکړپه قائمولو دلمانځه اوپه ورکولو دزکاة اوپه خيرخواهۍ دمسلمان اوپه جداوالي دمشرک نه " نوله دی نه هم معلومه شوه چې دمشرک نه کوچ او هجرت کول داتاکيدي امر دی نبي صلى الله عليه وسلم وربانديې بيعت اخستي دی .

۵: بل حديث چې په مسنداحمد کې په٢٠٢٣٨ اوسنن النسائی

کې په ۴۱۰۱ نمبر باندې دابن الشِّخِّيرِ نه روايت دی هغه فرمايي زه د مُطَرِّفٍ سره په مربد مقام کې وم ،چې يوسړی راغې اود هغه سره دڅرمني يوه ټوکره وه ، نو ويې فرمايل: داماته رسُولُ اللَّـهِ صَلَّى اللَّـهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ليکلي، نو ايا تاسي کې څوک لوستونکي شته؟ نو ماورته وفرمايل زه لوستل کولی شم، نو چې ما وکتله ، په هغې کې دا وو" مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِبَنِي زُهَيْرِ بْنِ أُقَيْشٍ ، أَنَّهُمْ إِنْ شَهِدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَفَارَقُوا الْمُشْرِكِينَ ، وَأَقَرُّوا بِالْخُمُسِ فِي غَنَائِمِهِمْ , وَسَهْمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَفِيِّهِ ، فَإِنَّهُمْ آمِنُونَ بِأَمَانِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ"

ژباړه: دمحمد څخه چې نبي صلى الله عليه وسلم دی، بنی زهيربن أُقيش ته داچې که دوی چرته ګواهي ورکوي ددی چې نشته لائق دعبادت مګرالله اودا چې بې شکه محمد دالله رسول دی او وجدا شي دوی دمشرکانو څخه او اقرار وکړي په خمس راکولو باندې په غنيمتونو خپلو کې او نبي صلى الله عليه وسلم ته د سهم ورکولو اقراروکړي، اودخاص برخې د هغې، نو پس بې شکه دوي په امن دي ،په امان دالله اودهغه درسول (صلى الله عليه وسلم)

دا شو هغه روايات چې ويره ورکونکي او د شديد وعيد اورونکي دي، هغه چاته چې هغه په دارالکفرکې اسلام راوړي او بيا هلته پاتې کېږي، سره له دې چې نه ددين په اظهار قادر وي او نه د هجرت کولو څخه عاجز وي، نوکه د وعيداتو شدت او په دی باب کې ظاهر د الفاظو ته وکتل شي، نو ايمان لرونکي انسان سخت ويرېږي، چې هسي نه داکار کفر او ردت نه وي، ددی يری نه خو څکه علامه ابن حزم رحمه الله فرمايي وهو - عليه السلام - لا يبرأ إلا من كافر، قال الله تعالى {والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض}

ژباړه: اوهغه (يعني نبي عليه السلام) نه بيزاره کېږي مګرله کافرڅخه دليل دادی چې الله تعالى فرمايلي مؤمنان اومؤمناتې بعضې د بعضو دوستان دي

المحلى١٢/١٢٥

د قرآن عظيم الشان څخه مخکې د دريمې مسألې په وضاحت کې مونږ دسورة النساء۹۷ نمبرايت کريمه په تحت البحث موضوع کې ذکر کړی وو، دلته به د هغې ايت متعلق دابن كثير رحمه الله قول ذکر کړم ، موصوف فرمايي، فنزلت هذه الآية الكريمة عامة في كل من أقام بين ظهراني المشركين، وهو قادر على الهجرة وليس متمكنا من إقامة الدين فهو ظالم لنفسه مرتكب حراما بالإجماع، وبنص هذه الآية، حيث يقول تعالى: إن الذين توفاهم الملائكة ظالمي أنفسهم أي بترك الهجرة قالوا فيم كنتم أي لم مكثتم ها هنا وتركتم الهجرة قالوا كنا مستضعفين في الأرض أي لا نقدر على الخروج من البلد، ولا الذهاب في الأرض قالوا ألم تكن أرض الله واسعة الآية

ژباړه: پس دا ايت کريمه عام دی د هر هغه چاپه باره کې چې هغه دمشرکانو منځ کې اوسيږي او دا په هجرت باندې قادر وي او هلته دارالکفر ددين په اظهارباندې توان نه لري، نوپس دا کس ظلم کونکې دی، په ځان باندې ارتکاب کونکې دی دحرام کار په اجماع سره ، اوپه دليل ددی ايت سره لکه څنګه چې الله متعال فرمايي

ژباړه: بې شکه هغه کسان چې روح اخلي له دوی څخه ملائکه په داسې حال کې چې دوی ظلم کونکي وي، په خپلو ځانونو ،ابن كثيرفرمايي: يعنی په پريښودلودهجرت نوملائکې ورته وايي په څه حال کې وئ تاسې ،ابن كثير ددی تفسير کوي فرمايي، تاسې ولې دلته پاتې شوي وئ اوهجرت کول موپريښي وو، نو دوی به ورته ووايي مونږ کمزوری کړای شوي وو، په ځمکه کې ،ابن كثير تفسيرکوي فرمايي: يعنی مونږ له دارالکفر څخه د وتلو او په زمکه کې د ګرځيدلو قدرت نه درلود، نوملائکې به ورته وفرمايي ايا دالله ځمکه فراخه نه وه "

نو په دې اساس د کتاب سنت او اجماع دامت مسلمه سره دارالاسلام ته هجرت واجب او په دارالکفرکې اوسيدل وروسته داسلام راوړلو څخه حرام دي او هلته پاتې کېدونکي دحرام کارمرتکب دي.

(ضروری يادونه)

دلته داکس هغه نه دی ،چې د کفارو قانون منې، زړه کې ورسره مينه لري، د اسلام او مسلمانانو څخه نفرت کوي او هلته اوسيدل په دارالاسلام غوره ګڼي او ياد مسلمانانو مقابل کې د مشرکانو مرسته کوي اويا هغوی د عدل والا ګڼي اومسلمانان د ظلم والا ګڼي،څکه که دی يادو أمورو کې يو هم دده نظر او عقيده وي، نو بيا دا انسان مرتد اوکافرګرځي، که دا په دارالاسلام کې هم اوسيږي، څکه دا بيا زمونږ د موضوع څخه بهر دي ،څکه مونږ د هغه کس څخه دلته بحث کوو ،چې هغه کفار بدګڼي کرکه تری هم کوي، مسلمانان افضل او عادلان هم ګڼي، مينه هم ورسره کوي، د کفارو قانون نه منې او نه ورته منقاد کيږي، خو سره له دی په هجرت قادر وي او هجرت نه کوي او هلته هم د دين په اظهار قادر نه وي، نو دغه پورته وعيدات ددی قسم مسلمان باره کې دي، دا شو د پنځمې مسألې مختصر وضاحت اوس راځو شپږمي مسألی ته:

مخکې مونږ په توفيق دباري تعالىٰ د دويمې مسألی په وضاحت کې داخبره ذکر کړه، چې دارالکفر په دوه قسمه دی، يوأصلي اوبل طاري ، داچې مخکې د سلفو زمانه کې ددی داسې وجودي صورتونه نه وو،چې کفارو د مسلمانانو کومه علاقه او دارالاسلام په دارالکفربدل کړی وي، نو ددی وجهی نه د سلفو په کتابونو کې ددې تذکره نه ده شوي او زمونږ زمانه کې خو داسلامي دولت د اعلان نه مخکې دارالاسلام وجود نه درلوده ،نو په دی اساس لازم ده چې په دې اړه لږ وضاحت وشي ،ترڅو هرمسلمان په اسانه دغه مسأله وپيژني ، که په نظام او قانون حاکمه يې نظر واچول شي، نو کفري نظامونه او حاکميت په دواړو کې د کفارو دی ،قوت اوقدرت د هغوي دي، په ناکاروالي کې دواړه ناکاره دي، خوالبته حکم داصلي دا ډيرسخت دی په استوګنه کې دطاري څخه، څکه کله چې دارالاسلام نه وي اومسلمان بله ځمکه ونه لري، دارالاسلام موجود نه وي نو بيا داصلي دارالکفرڅخه طاري دارالکفرکې اوسيدل اوسکونت غوره دی، خو که دارالاسلام موجود وي ،نو بيا په دی کې اوسيدل هم د اصلي دارالکفر غوندی حرام او ناروا دي، دلته بيا ياد لرئ، چې دمسلمانانو دا منهج او عقيده ده ،چې دارالکفر کې جمله اوسيدونکي کفارنه وي، څکه دا د خوارجو ،مارقه وو مسلک دی ،چې هغوی دحاکم دردت په وجه محکوم رعيت ټول مرتد حسابوي اګرکه هغوی نه د اسلام نواقض هم نه وي صادرشوي، اودا ډير قبيح اعتقاد او نظريه ده ، اسلامي دولت الحمد لله په دي باب کې د جمهورو جمله مسلمانانو په منهج تلونکې دی او دخوارجو نظريه مذمومه ګڼي ،په (توعية الرعية بالسياسة الشرعية) کې ليکي(لايلزم من الحكم على الدار بأنها داركفر الحكم على من كان فيها من المسلمين بأنه كافر بل هذه مقالة الغلاة ومسلك من مسالك الخوارج فقدذكر الامام ابوالحسن الأشعري رحمه الله هذالقول عن إحدى الفرق الخوارج فقال "وزعمت الأزارقة أن من أقام في دارالكفر فهو كافرلايسعه الا الخروج ")

*ژباړه: يعني له دی نه) دا نه لازميږي په يودار باندې دحکم لګونی څخه ، چې دا دارالکفر دی ، دا چې هغه څوک چې هلته اوسي دمسلمانانو څخه هغه دی کافر وګڼل شي ، بلکه دا دغُلو کونکو قول دي ، اومسلک دی د مسلکونو دخوارجو څخه، يقيناً امام ابو الحسن الأشعری رحمه الله دخوارجو د قول په

اړه ذکر کړي فرمايي: ګمان کړی ازارقه وو (چې دادخوارجو يوه ډله ده) داچې هرڅوک په دارکفر کې پاتې شو نو داکس کافر دی جائز نه دی ده ته مګر وتل له دارکفر څخه.
توعية الرعية ضمن مجموع الرسائل ص۹۷۰
نوداچې طارئ دارکفر داد مسلمانانو خاوره وي، خوچونکه ياپرې غلبه اصلي کافرو کړې وي او يايي حکام مرتد شوي وي، نو ددی په وجه ددی اوسيدونکو کې اصل اسلام معتبردی، په تکفيرکولو او مرتدګڼلو به يې ددليل اثبات ته ضرورت وي اوبل فرق په منځ د دارکفر اصلي او طارئ کې همداچې چه اصلي دار الکفر کې اصل په اوسيدونکو کې کفر دی، اسلام به يې په دليل ثابتيدای شي اوطاري کې اصل داوسيدونکو اسلام دی کفربه يې دليل ته ضرورت لري والله اعلم اوس پاتی شوه خبره د هميش اوسيدو په داسې داراکفر کې او د حکم دهجرت، نو دهجرت په باب کې خو کتاب اوسنت اواجماع دامت خپل دريغ کې د اصلي اوطاري دارکفر ترمنځه هيڅ تفاوت ته قائل نه دي، ځکه دی باب کې راغلي دلائل او نصوص يوحکم ثابتوي، چې هغه وجوب دهجرت دی علامه ابن قاسم رحمه الله فرمايي :
معلوم ثبوتها - اي الهجرة - بالكتاب والسنة والاجماع متوعد من تركها وقدحكى الاجماع على وجوبها من بلد الشرك الى بلدالاسلام غيرواحد من أهل العلم.
ژباړه: ثبوت دهجرت ښکاره دی په کتاب او سنت او اجماع د امت کې ، وعيد وراورول شوی هغه چاته چې هجرت نه کوي، اويقيناً ډيرې اهل علمو اجماع نقل کړی په وجوب دهجرت د شرک دښار نه داسلام ښارته .
نوچې کله دهجرت حکم دوجوب دی او دارالاسلام موجود وي، بيا لکه څنګه چې اصلي دارکفر نه هجرت په مسلمان واجب ګرځي، داسې ددارکفر طاري څخه هم واجب دي اوعلت دوجوب هغه مشترک دی، ددواړو ترمنځه چې هغه "عدم القدرة على اظهار الدين "دی نوپه دی لحاظ سره هميش اوسيدل په دارکفرطاري کې هم حرام او ممنوع دي، چې کله دارالاسلام موجود وي والله اعلم
اوس راځو بتوفيق الله المتعال داخري (أومي مسألی) وضاحت ته او هغه داده چې مونږ بايد اوس داهم وپيژنو چې دارکفر کې داوسيدو دپاره کوم ،کوم أعذار دي چې مسلمان دهغې په وجه په دارالکفر کې په اوسيدلو سره نه ګنهګارېږي ، نو له مخکې فصولونوڅخه مو دکتاب اوسنت او اجماع دأمت څخه ددی اثبات وکړ چې مسلمان ته دکفارو په ملک کې اوسيدل قطعاًحرام دي، هجرت وربانددی دارالاسلام ته واجب دی خودا چې دشريعت ډيری داسې أحکام شته چې هغی کې د بعضې ضرورتونو په بناء استثناء هم موجوده وي او دا د لوي الله تبارک وتعالی د لا مثاله احساناتو او ښيګڼو څخه په بنده ګانو باندې يو لوي احسان او لويه ښيګڼه ده، چې هغوي ته داسانتياو دبرابرولو دپاره يو داسې دين راليږي، چې يقيني اسان او د هغوی د وسع او طاعت په تله پوره او موافق دی، ځکه خو نبي صلی الله عليه وسلم فرمايی إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ
ژباړه: بې شکه دا دين اسلام اسان دی او ولی به اسان نه وي چې الله تبارک وتعالی فرمايي:
لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
ژباړه: نه مکلف کوي الله هيڅ نفس مګر د هغې د وسعې په اندازې سره .
نوپه دی اساس په شريعت کې دضرورت په بناء داسې أعذار مقبوله شته ،چې د هغې په مرسته مسلمان دارالکفر کې د ضرورت رفع کولو او د حاجت پوره کولو په پار اوسيدلی شي نو دلته راځو او په توفيق دالله هغه اعذار ذکر کوو.
۱: الاستضعاف — يعنی ضعيف والی او عجز کمزوري او دا په دوه قسمه ده.
الف: تکويني — يعنې هغه څه چې دارالکفر کې پاتي کېدو باندې انسان عندالله معذور ګرځي هغه تکويني ضعف دی، چې ددی خاوند قدرت په هجرت او قتال کولو نه لري لکه زنانه او ماشومان او هغه معمر مسلمانان چې خپل قدرت د تللو اولاری معلومولو نه لري
الله تبارک وتعالی په سورة ۷۵ نمبر ايت کريمه کې فرمايی:
وَمَا لَكُمْ لَا تُقَتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدٰنِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا
او اخر څه دليل دی، چې تاسې د الله په لاره کښې د هغو بېوسو نارينه، ښځو او ماشومانو په خاطر نه جنګېږئ چې کمزوري کړای شوي، تر فشار لاندې نيول شويدي او فريادونه کوي چې: اې زموږ ربه! موږ له دې وطنه چې اوسيدونکي يې ظالمان دي وباسه؛ او وګرځوه موږ ته له خپل لوري نه دوست اومددکونکې چې مونږ ددی کفارو دمنګولو څخه خلاص کړي ، دغه ډول صحيح البخاری په : باب يهوي بالتكبير حين يسجد: کي دابوهريرة رضي الله عنه روايت نقل کوي ، چې هغه فرمايي رسول الله صلی الله عليه وسلم به چې کله سر مبارك درکوع څخه پورته کولو نو وبه يی فرمايل: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ، يَدْعُو لِرِجَالٍ فَيُسَمِّيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ ، فَيَقُولُ: اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، وَسَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ ، وَعَيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ، وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، صحيح البخاري "
نو ګوره دلته الله تبارک وتعالی او دهغه رسول صلی الله عليه وسلم او صحابه کرامو دغه خلق نارينه زنانه اوماشومان چې په هجرت اوقتال قادر نه دي، معذور وګرځول او په دارکفر کې يی ورته داوسيدو عذر قبول کړ
خوياده دی وي، چې دلته به دا اوسيدونکې په دارکفر کې راحت اوخوشحالي نه محسوسوي او نه به دهميش پاتې کېدو په نيت پراته وي، چې د دارالاسلام طرف هجرت ته هيڅ رغبت نه کوي او نه د هغی علاقه مند وي ، بيا خو دوی شوقي هلته پاتې شو دا خو بيا مستضعفين نه شو نه، بلکه دوی به دعا ګانې کوي، چې يا الله مونږ ددی ظالمانو دمنګولو څخه ازاد کړه يا الله مجاهدين زمونږ په دښمن غالب وګرځوه او مونږ د دارالکفر څخه دارالاسلام ته وباسه، کما فی الآية داشو استضعاف کوني .
اوس راځو داستضعاف دويم قسم ته چې هغې ته استضعاف سببي وايي :
ب : استضعاف سببي — ددی مثال داسې دی ، لکه يوانسان د دارکفرڅخه د هجرت نيت اراده اوعزم وکړ خودارالسلام دومره لری دی ،چې د لاری توښه ورته نه شي برابرولی ،لکه کرايه وغيره او بغير له هغې ورته دغه سفر ممکن نه وي، حتی که ټول مال هم خرڅ کړي بالفرض، بيا هم د لاری مصارف نه پوره کېږي، يا راروان شو خو لاره کې د دښمن يره او خطره باندې يقينی شو چې دا اوس دتکليف مالايطاق سره مخ کوي، نو بيرته وګرځي په دی نيت چې بل وخت به دغه فرصت ترلاسه کړم، يا راروان شو خو داسې مريض شو چې اوس په سفر باندی قدرت نه لري او ياهم ترينه غلوپه لاره کې پيسی واخستې داسې نور حادثات ورته رامخ ته شو او دا د هغې په وجه فعلاً د هجرت نه د دوباره فرصت حاصلولو په خاطر پاتی شي ، نو دا هم معذور دی، شرعاً دملامتی څخه بهردی، د دی مثال دادی لکه انسان چې اودس وکړي، خو په لمونځ قدرت بيانه مومي، پيشمنی وکړي، خو په روژه قدرت ونه مومي، مال ورسره د نصاب پوره وي، خو دکال دپوره کېدو نه مخکې دغه نصاب کم شي، نو دا انسان معذور دی مأزور نه دې.
۲: الضرورة الدعوية — دويم هغه څه چې هغه شريعت دارالکفر کې د اوسيدو او هغې ته د داخليدو دپاره د جواز عذر

ګرځولی ،هغه د دارالاسلام څخه دارالکفر ته د دعوتي ضرورت دپاره تلل دي، نو داسې تلونکې او د خپل حاجت او ضرورت ترپوره کولو هلته اوسيدونکې مسلمان معذور دی، دارالکفر ته په دی قسم تلو باندې دلائل ډير دي:

الف : ـــ کسری ته چې مجوسي حکومت و، هغې ته د نبي صلی الله عليه وسلم رسول اوقاصد ليږل ، چې عبدالله بن حذافه رضي الله عنه يې ورته ليږلی وو، چې بالآخره دکسری بادشاه د نبي صلی الله عليه وسلم خط مبارک وشکاوه، قيصه د سيرت جمله کتابونو ذکر کړې، د دی خبيث نوم أبرويز بن هرمز بن انوشروان وو

ب : ـــ د روم بادشاه ته د نبي صلی الله عليه وسلم رسول او قاصد ليږل چې دحية الکلبي رضي الله عنه يې ورته استولی و.

ج : ـــ د مقوقس بادشاه ته چې نوم يی جريج ابن مينا وو حاطب بن أبي بلتعة اللخمی رضي الله عنه استولې وو

د: ـــ دعمان بادشاه جلندی ته يي عمروبن العاص رضي الله عنه استولی وو الغرض ډيری داسې کفري دولتونه وو، چې نبي صلی الله عليه وسلم داسلام طرف د دعوت اوبلنې په خاطر هغوئ ته صحابه کرام ليږلي دي، نو که د مسلمانانو امير څوک مسلمان مأمور وګرځوي، په داسې تللو باندې دارکفرته، نو داشرعي او دعوتي عذر دی تللو باندې نه ګنهګاريږي بلکه اجر ورکول کيږي او د نبي صلی الله عليه وسلم په سنتو به عمل کونکې ګڼل کيږي.

خودلته دا ياد ساتئ چې دغه څومره مسلمانان چې کفري دولتونو ته نبي صلی الله عليه وسلم ليږلي، له دوئ څخه هيڅکله دا ثابت نه دي چې کوم کاربانديې ورته نبي صلی الله عليه وسلم امر کړی، د هغي د پوره کولو نه بعد يي يوه ورځ هلته زياته تيره کړي وي خو موجوده مرتد حکمرانان او د هغوئ دفاع کونکې بلاعمه ملايان چې نن د دوئ او دکفارو له لوری د سفارتونو او هغې کې دجانبينو له لوری کوم سفيران ميشت او مقرر دي ، ددی دجواز او اباحت دپاره دليل د نبي صلی الله عليه وسلم دغه قاصدان ګرځوي، نو د دوئ ددی کفری کړونو په جواز هيڅکله دا دليل نه شي ګرځيدی ددې څو وجو څخه :

: ـــ دنبي صلی الله عليه وسلم قاصدين اوليږونکو هيڅکله په دارالکفر کې ځانته بلډنګونه دفترونه او کورونه نه دي جوړکړي، چې د سفيرپه نوم هلته هميش ژوند اختيارکړي، خو موجوده سفيران يو د بل په ملک کې شخصي املاک او په دنيوي لحاظ سره د خود مختاره ډول ژوند او د باطلو معتقداتو ازادي لري.

: ـــ هيڅ حربي کافر د قاصد او رسول په نوم دارالاسلام ته داسې نه دی راغلی او راننوتی، چې هلته يي دارالاسلام کې کور اخستی وي او د خپلو باطلو معتقداتو ازادي ورته ميسر شوي وي، لکه نن چې د سفيرانو په نوم يهودو، نصاراو او روافضو د يهودي کولو نصراني کولو اورافضي کولو د پاره کومې مؤسسې په کار اچولي ،ځارنه ، تمويل او معاونت يي همدا مرتد او کافر سفيران کوي

: ـــ دنبي صلی الله عليه وسلم قاصدين د اسلام د دين د دعوت اوجهاد دپاره دارالکفر ته موقت تلي دي، خو نن سبا موجوده دجانبينو سفيران د اسلام او مسلمانانو خلاف دوضعي مختلق ،خودساخته ، نجسو قوانينو د دفاع په خاطر يو د بل په وطن کې ميش دمسلمانانو ښکار کوي

: ـــ لمربه دمغرب نه راپورته شي اوښ به دستنې په سوري داخل شي، خو دا به هيڅ څوک ثابته نه کړاې شي، چې د کفارو له لوری د راغلي قاصد نبي صلی الله عليه وسلم او ياهم له هغه بعد صحابه کرامو د هغوی داسې تشريف او اکرام کړی وي، لکه نن چې د حربي کفارو کوم اکرامونه او احترامات کيږي.

: ـــ دا که نبي صلی الله عليه وسلم څوک قاصد او ياهم داعي ليږلي ،نو دی ليږونکې هغه کفار دښمنان ګڼلي او هيڅ کله او هيڅ وخت يې ورته د دوست او خيرخواه په صفت نه دي کتلي ،خو نن سبا حربي کفار د سفير په نوم دوست او محبوب ګڼل کيږي انا لله وانا اليه راجعون .

الغرض بحث نه اوږدوو خو قاصد ليږل دا د يو مختصر حاجت په وجه وي او حاجت دا يو ضرورت وي او د ضرورت باره کې د مسلمانانو په نزد دا قاعده مشهوره ده چې " الضرورة ترفع بقدرها" يعنې ضرورت به په خپله اندازه او مقدار پوره کيدلاي شي اود دی په وجه يي دارالکفر ته د تلو دغه مؤقت دخول اوسفرجايز ګرځولی او همدا شرعي عذر دی اما له دی نه بغير د موجوده سفيرانو داسې جواز باندې قول کول ، نو دا د اسمان نه په راغلي دين اوشريعت کې قطعاً وجود نه لري!

۳: ـــ الضرورة الجهادية : د جهادي ضرورتونو په بنا د د کفارو سيمې او علاقې ته داخليدل هم د اباحت په عذر کې دي . مثلا يوامير دمسلمانانو يوکس ياڅه کسان د دښمن دحال معلومولو او تجسس کولو د پاره د هغوئ منځ ته ليږي، نو دا کار هم يعنی اوسيدل د ده د ضرورت په مقدار هلته مباح اوجائزدي، دليل وربانديې د صحيح البخاري روايت دې، چې نبي صلی الله عليه وسلم لس کسان د عمربن خطاب رضي الله عنه د خسر عاصم بن ثابت الأنصاري رضي الله عنه په مشرئ د تجسس د پاره دمدينې نه بهر مکي طرف ته استولي وو قيصه کتاب المغازي باب فضل من شهد بدرا دصحيح البخاري او دغه ډول په جمله کتابونو د احاديثو کې مو جود ده، نو داهم استثنائي عذر دی دحرمت د دخول بلاد الکفر څخه

۴: ـــ الضرورة العلاجية دغه ډول که يو مسلمان داسې مريض وي، چې د علاج په اړه يي دارالاسلام کې ميشت حکيمان او طبيبان داتسليم کړي، چې دوئ يی د علاج کولو نه قاصر دي، نوبيا به د مسلمانانو د صحت د اداری په اجازه د علاج دپاره په مؤقت ډول دارالکفر ته تللی شي ،خو کفارو سره به کامل بغض او عداوت لري.

۵: ـــ الضرورة التجارية تجارت هم يو د هغه کسبونو څخه دی ، چې جواز اوحلال والی يی د کتاب سنت او اجماع د امت څخه ثابت دی اوبيا دا داسې نوی مسأله نه ده ،چې مخکې يی د کيدو او کونکو مثالونه موجود نه وي، دادی مسلمانان د ابتداء د اسلام څخه واخله ترننه تجارتونه کوي، خواوس تجارت کولو دپاره د حربي کفارو ملکونو ته تلل څنګه دي، نو زمونږ د بحث موضوع دلته همداده ددی په جواز کې چې تجارت دپاره مسلمان دارالکفر ته تلی شي ؟ دا موضوع په دوه قسمه روايات سره ذکر کوو.

الف: يو روايات مرفوع دی، چې د نبي کريم صلی الله عليه وسلم په موجودګی کې صحابه دارالکفر ته تجارت ته تلي دي او نبي صلی الله عليه وسلم پری هيڅ نکير نه دی کړی دغه مرفوع روايات بيا دوه ډوله دي: يو ډول هغه دي، چې هغه صحيح روايت دي، خو په دی مسأله دليل نه ګرځي، لکه روايت د زبير رضي الله عنه کوم چې امام بخاري رحمه الله د ابن شهاب، څخه ذکر کړی چې هغه فرما يي ماته عروة بن الزبير،خبر راکړی چې أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لقي الزبير في ركب من المسلمين، كانوا تجارا قافلين من الشأم، فكسا الزبير رسول الله صلى الله عليه وسلم وأبا بكر ثياب بياض،ژباړه: چې بی شکه رسول الله صلی الله عليه وسلم د زبيرسره مخامخ شو ،دمسلمانانو په يوه قافله کې چې دوئ تجارت کونکي وو چې واپس راګرځيدل د شام نه ، نو زبير دغه وخت رسول الله صلی الله عليه وسلم ته او ابو بکر ته سپيني جامي ورواغوستي صحيح

البخاري رقم الحديث ٣٩٠٦ . اوس داحديث صحيح حديث دى خو په ياده مسأله دليل نه دى، ځکه چې داخو هغه وخت دى چې لانبي صلى الله عليه وسلم هجرت نه دى کړى، مدينه دارالاسلام نه دى ګرځيدلى اوزبير رضي الله عنه او دغه نور صحابه کرام رضوان الله عليهم اجمعين چې تلى نو دا د مکې ښځه تلي او مکه لا دغه وخت دارالکفر وو نو د ولاء او براء دغه احکام مدينه کې جارى شوى دي، دا شو هغه روايت چې صحيح دي، خو په مدعا دليل نه دى .

دويم ډول د مرفوعاتو ښځه هغه په مدعا باندى دليل ګرځي خو ضعيف دى ځکه د هر روايت سندونه هغه د شديد ضعف نه خالي نه دي، چې حجت اواستدلال پرى نه شي کېداى لکه د طلحه بن عبيدالله او د سعيدبن زيدبن عمرو رضي الله عنهما باره کې راځي، چې هغوى دجنګ بدر په غزوه کې نه وو شام ته تجارت د پاره تلي وو لکه دا امام ابوداود رحمه الله په مراسيلو کې ذکر کړي ،خومحققين اهل علم د دى روايت ټولو طرقو کې يوطرق هم صحيح نه ګڼي.

دغه ډول دابوبکر رضي الله عنه باره کې راځي، چې هغه د نبي صلى الله عليه وسلم په ژوند مبارک شام ته تجارت ته تلي وو لکه دابه مسنداحمد او سنن ابن ماجه وغيره نورو کتابونو داحاديثو کې دي، خو د دى روايات په يوسند کې زمعه بن صالح دى، چې محققينو په هغه دامام احمد، امام ابن معين او امام ابوداود ابن حجر ابوزرعه او بشار رحمهم الله نه جرح نقل کړى، چې هغوى ورته ضعيف فرمايلى دي، کما فى تهذيب الکمال ٩/٣٨٩ او ١٤/١٣ کتاب المجروحين لابن حبان ١/٣١٢ اوبل سندکي زهرى رحمه الله دعبدالله بن أبي أمية رضي الله عنه نه روايت کوي خو محققين وايي د زهري رحمه الله سماع د هغه نه ثابت نه ده ،ځکه هغه رضي الله عنه دنبي صلى الله عليه وسلم په ژوند مبارک وفات شوى وو، دا شو ددى روايت حيثيت بل روايت دغه ډول دکېسان رضي الله عنه باره کې دى، چې هغه هم د نبي صلى الله عليه وسلم په ژوند مبارک کې شام ته تجارت ته تلى وو، خو ددى په سند کې هم ابن لهيعة دى اوهغه ضعيف دى اوددى باوجود هغه په دى روايت کې تفرد هم کړى دى دغه ډول دسورة الجمعة ١١ ايت کريمه د شان النزول باره کې چې کوم روايت ذکر کېږي ،چې صحابه د مسجدڅخه د شام نه راغلى د تجارة سامان ته ووتل اونبي صلى الله عليه وسلم يى په خطبه ولاړ پريښوده ، ويل کېږي چې دغه سامان ددحية الکلبي رضي الله عنه وو چې هغه دشام څخه راوړى وو .

دلته خو دى کې شک نه شته بلکه صحيح ثابته ده، چې دغه سامان دشام نه راغلى وو خو ددحية الکلبي متعلق داخبره چې ده راوړى د شام څخه، دغه تخصيص په غيرصحيح سندونو نقل دى، نو لهذا استدلال ترينه په ياده موضوع باندى کول ثابت نه دى، ځکه طبري چې کوم روايت ذکر کړى دهغې سندکي محمد بن حميد الرازى دى او هغه باندى محدثينو لکه ابن عدى امام بخارى وغيره وو جرح کړى ده او امام بزار رحمه الله چې په کشف الأستار کې په کوم سند باندى ذکر کړى ، هغې کې عبدالله بن شبيب دى، امام هيثمى رحمه الله هغه ته ضعيف ويلى دى الغرض تر دى ځايه دا شو د دوه قسمه مرفوع رواياتو اصل اوحقيقت چې لوستونکو ته ذکر شو چې هغه ضعيف اوپه ياده موضوع داستدلال قابل نه دي ، اوس راځو دويم قسم رواياتو ته .

ب :ـــ چې هغه موقوف روايات دي نو يى له شکه بعضې موقوفات په صحيح سندونو داسي شته چې دخليفة ثاني عمربن الخطاب رضي الله عنه په دور خلافت کې مسلمانان د دارالاسلام نه دارالکفر ته د تجارتونو د پاره تلي دي، لکه دا په مصنف د عبدالرزاق اوپه السنن الکبرى دامام بيهقي رحمهما الله کې په صحيح اسانيدو سره نقل دي ، چې في الجمله د تجارت دپاره دارالکفر ته د تللو جواز ترينه ثابتيږي، خودا جواز هم دامت داهل علمو په نزد سره دکراهية دى ، د هاغو علماؤ نومونه به ذکر کړم چې داجائز مع الکراهية ګڼي ،يو له هغي جملې څخه امام مالک رحمه الله دى المدونة ٣/٢٩٤

احمد بن حنبل رحمه الله دى شيخ الاسلام بن تيميه رحمه الله د هغه څخه نقل کړي إقتضاء الصراط المستقيم ٢/١٦

دغه ډول امام بغوى رحمه الله هم مکروه ګڼلى شرح السنة ١٠/ ٢٤٦

امام خطابى رحمه الله هم مکروه ګڼلي: معالم السنن ٢/ ٢٧٢

امام اوزاعي رحمه الله يى هم مکروه ګڼي .

حسن بصري رحمه الله يى هم مکروه ګڼي ابن حزم رحمه الله يى هم مکروه ګڼي المحلي ٧/ ٥٧٣

اوبيا داهم يادلرئ چې سره د کراهيت نه دغه جواز د هغه چا د پاره دى، چې دا دارالکفر ته د تجارت د پاره داسې لاړشي ، چې د کفارو أحکام په ده او هلته په دى تجارت سره جاري نه شي سحنون بن سعيد فرمايى ما ابن القاسم ته وفرمايل هل كان مالك يكره أن يتجر الرجل إلى أرض الحرب؟ قال: نعم، كان يكرهه مالك كراهية شديدة، ويقول: لا يخرج إلى بلادهم حيث تجري أحكام الشرك عليه(ژباړه: ايا امام مالک رحمه الله دا مکروه ګڼله ، چې يو کس تجارت دپاره دارحرب ته لاړشي، نوهغه وفرمايل هو امام مالک رحمه الله دا ډيره سخته بده ګڼله او فرمايل به يى چې نه دى ورځى تجار د کفارو ښارونو ته داسې چې دهغوى د قانون دشرک أحکام په ده باندي جارى کېږى المدونة ٣/٢٩٤

دغه ډول ابن حزم رحمه الله فرمايي: ولا تحل التجارة إلى أرض الحرب إذا كانت أحكامهم تجري على التجار،(ژباړه) اوحلال نه دي تجارة کول د دارالحرب ځمکه کې چې کله احکام دهغوي په (مسلمانانو) تاجرانو تطبيقيږي المحلى ٥/٤١٨

علامه ابن المنذر رحمه الله فرمايى يكره أن يدخل الرجل أرض الحرب حيث تجرى أحكامهم عليه . ژباړه: مکروه دى دا چې يوسړى دارالکفر ته داخل شي، داسې چې دهغوئ قوانين پرى جاري کېږي الأوسط ٦/٤٠٥

الغرض دأهل علمو د أقوالو څخه د تجارت د پاره دارالکفر ته د تلو دپاره درى صورته دي، چې خلاصه يى دمجموع الرسائل څخه رانقلوم

١: صورت د يو جماعت د علماؤ په نيزد سره له کراهيته جايز دي. اودا هغه صورت کې چې په ده باندې هلته د کفارو أحکام نه جاري کېږى!!

٢: صورت تلل حرام دي که چرته دا په هغه بيع اوشراء باندى مجبور وي، چې هغه په شريعت کې حرامه وي اوياهم دغه مسلمان هلته د ذلت او سپکاوي سره مخ کېږي!!

٣ : صورت تلل مغلظ حرام دي، که چرته ده باندې هلته د کفارو أحکام اوقانون جاري کېده لکه فيصله وړل طاغوت ته او يا راضي کېدل په حکم د هغه ، نومعلومه شوه چې د تجارت په نيت دارالکفر ته تلل دامطلقاً جائز نه دي، بلکه جائز دى خوسره دکراهيت نه اوهغه هم هغه صورت کې چې دى تجارت کونکي مسلمان باندې نه د کفر احکام نافذوي اونه يي په ممنوع البيع اومحرم البيع اموالو په اخستو مجبوروي او نه هم د کفارو له لوري هلته له ذلت او سپکاوي سره مخ کېږي، خوکه دى مذکوره مشکلاتو څخه يو مشکل سره هم مخ کېږي، بيا دارالکفر ته د تجارت دپاره تلل حرام دي، والله اعلم دا شو د اومي مسألي وضاحت اوس راځو اوپه توفيق دلوى رب متعال ستاسې د پوښتنو جوابو نو ته:

عزتمنده ! دا چې ستاسې د پوښتنو د جواب نه مخکې د جواب داسان فهمۍ په خاطر مونږ د الله رب کريم په خاص فضل اوتوفيق ددې مسأئلو په وضاحت مشتمل تمهيد ذکر کړ، اوس له هغې بعد راځو ان شاء الله اوستاسې د پوښتونو جوابونه ذکر کوو ، ستاسې لومړۍ پوښتنه چې مسلمانان د کومو اهدافو په خاطر د شريعت له مخه په کفري ملکونو کې د اوسيدو حق او جواز لري؟

الجواب بعون الله الوهاب: داچې مخکې مسائلو کې معلومه شوه چې دارالکفر د کفارو ملک وي، ددی بل نوم دارالحرب دی داديته وايي چې د کفارو احکام او شعائر په کې غالب وي ، نو دلته مسلمانانو ته جنگ او قتال روا دی ، نو د کتاب اوسنت اواجماع د امت نه همدا ثابتيږي، چې اصل په داسې ځمکه او علاقه کې مسلمان ته د اوسيدو حرمت دی، مسلمان ته دلته قطعاً اوسيدل حلال اوجائز نه دي، لکه مخکې په ثلورمه مسأله کې ددی وضاحت وشو. مگر د هغو أهدافو لاس ته راوړو دپاره کوم چې دمتعددو أعذارو په صورت کې مونږ په اومه مسأله کې په توفيق دالله تعالی ذکر کړي دي هغی ته مراجعه وکړئ.

نو د جواب خلاصه همدا ده چې بغير د کوم مقبول عذر څخه چې مونږ دا اعذار پورته ذکر کړل هيڅ مسلمان ته جائز نه دي، چې هغه دکفارو ملک ته سفر وکړي، هغه که د اوسيدو دپاره وي او که د سير او چکرلپاره وي.

نو اوس تاسې خپله دی کې هم لږ څه فکر وکړئ چې هغه انسان چې دارالکفرکې اسلام راوړي نو هغه باندې له دی ځايه دارالسلام ته هجرت کول فرض دي، چې کله هغه په اظهار د دين باندې قادر نه وي ،نو هلته اوسيدل ورته حرام دي ،چې دی باب کې راغلي شديد وعيدات او دلائل مونږ د دريمې مسألي په وضاحت کې ذکر کړي دي، نوبيا هغه کس ته به څنگه جائز وي، چې هغه پيدايشي مسلمان وي اوځانته مسلمان هم وايي او هغه دی دارالکفر ته ځي علامه ابن رشد المالکې رحمه الله فرمايي: فصل فإذا وجب بالكتاب والسنة وإجماع الأمة على من أسلم ببلد الحرب أن يهاجر ويلحق بدار المسلمين ولا يثوي بين المشركين ويقيم بين أظهرهم، لئلا تجرى عليه أحكامهم، فكيف يباح لأحد الدخول إلى بلادهم؛ حيث تجرى عليه أحكامهم في تجارة أو غيرها، وقد كره مالك - رحمه الله تعالى - أن يسكن أحد ببلد يسب فيه السلف، فكيف ببلد يكفر فيه بالرحمن وتعبد فيه من دونه الأوثان، لا تستقر نفس أحد على هذا إلا وهو مسلم سوء مريض الإيمان.

ژباړه: فصل دی په دی کې چې کله په کتاب سنت او اجماع دامت سره دا واجب شوه ، چې که څوک په دارالحرب (دارالکفر) کې اسلام راوړي، نو هغه به هجرت کوي او د مسلمانانو کور سره به ځان پيوست کوي ا ونه به پاتې کيږي دمشرکانو سره ،چې د هغوئ ترمنځه واوسيږي، ددی دپاره چې د هغوئ احکام پرې جاري نه شي نو دا به څنگه يو چاته جائزشي ،چې د هغوئ ملکونو ته داخليږي، چې د هغوی احکام پرې جاري کيږي هغه تجارت دپاره ځي او که بل څه دپاره . بيا فرمايي او امام مالک رحمه الله مکروه گڼلی دا چې يو کس دی په هغه ځاي کې واوسيږي، چې هلته سلفو ته کنځل کيږي، نو څنگه به بيا جائز وي اوسيدل ،يومسلمان ته په داسې ملک کې چې په رحمان ذات په کې کفرکيدای شي او د هغه پرته په کې د بوتانو عبادت کيدای شی نو راحت نه مومي زړه ده يوچا په داسې اوسيدو مگر هغه بد (ناکاره) مسلمان چې ايمان يی مريض شوی وي المقدمات الممهدات ۲/۱۵۳

دويم جواب: الجواب بتوفيق الله الوهاب دادی چې د موجوده کفري ملکونو حکم بار،بارمعلوم شو ،چې هغه دارالحرب او دارالکفر دی، مسلمانانو ته دلته جهاد کول روا دي، هيڅ مسلمان ته پرته له هغو أعذارو چې مونږ ذکر کړل اوسيدل هرگزجائز او روا نه دي اودا کومې خبرې چې دوئ د اوسيدو دپاره عذر گرځوي نو دا قطعاً عذرونه نه دي.

اول : ځکه که دوئ دارالکفر ته د امن په خاطر ځي، نو دا کارخپله د الله او د هغه د نبي صلی الله عليه وسلم د حکم او امر ضد او برعکس اعتقاد لرل دي، ځکه الله او رسول (صلی الله عليه وسلم) دارالکفر دارالحرب گرځولی دی، او ددی معنا مونږ باربار ذکر کړه، چې دلته جنگ قتال او هرقسم رعب او ويره خپرول مسلمانانو ته جائز دي، خو ده ددی خلاف هغوئ د خپل طرف نه په امن کې وگرځول او هغوی ته يي د جنگ بندئ اوعدم عداوت لاس ورکړ.

دويم: داپه مسلمانانو د کفارو څخه زيات نيک او ښه باور کونکې اومعتقد دی ، چې الله فرمايی دا هيڅ کله ستاسې خيرخواه او ستاسې په مال ،عزت، دين او ايمان باندې آمنين نشي کيدای ، خو دی انسان د الله رب کريم او د هغه د نبي صلی الله عليه وسلم جمله أگاهی او خبرداری عبث وگاڼه او هغوئ يي په ځان دين ايمان او مال باندې آمنين وگڼل

دريم : د کفارو سره قتال اوجنگ بندول صرف دری صورته لري

الف : ـــ کله چې کفار اسلام راوړي

ب : ـــ يا دا چې(جزيه) ورکړي

ج : ـــ يادا چې عهد (سوله) وکړي، ددی نه پرته کفارو سره مسلمان هيڅ وخت کې جنگ او قتال نه متوقف کوي، بس چې چرته يی هم وينې او وسعه يی پرې برشي نو وينه او مال به يی مباح گڼي خو دلته دا ځانته مسلمان ويونکی دغه حربي کافر په ځان دين اومال امين او خپل محافظ او هغه ته ځان دوست معرفی کوي نود دی ځانته مسلمان ويونکې دغه عمل او کردار دکتاب اوسنت او د شريعت د اصولو او اسرارو نه سراسر مخالف دی.

ثلورم: ـــ دا چې کله دوه ضرره انسان ته متوجه شي او ددی نه چاره نه وي ،چې يو به په کې خامخا قبلوي ،نو بيا د شريعت نه مستنبط دا قاعده ده چې په دې کې به اخف الضررين يعنی کوم ضرر چې وړوکې وي، هغه به اخستلی شې، ددی دپاره چې غټ اوسخت ضرر نه پری ځان بچ کړای شې او دليل په دی قاعدی عمل د خضرعليه السلام عمل دی، چې هغه د الله په امر کشتئ سورئ کړه ، چې ظالم بادشاه يي غصب نه کړي، ځکه که کشتئ غصب شوی وی ، نو ضرر غټ وو او سوری کيدل دا وړوکې ضرر دی ، ددی جبيره ممکن وي، الله متعال يی قول قرآن کې نقل کړی چې هغه وويل " فأردت أن أعيبها"نو اوس ددی قاعدې موافق مونږ ددی ځانته مسلمان ويونکې نه پوښتنه کوو چې تاته کوم ځای کې خطر دی او ته اصلاً د کوم ځاې اوسيدونکې يي مثلاً که دا د داسې ځای اوسيدونکې وي، چې هغه دارالکفر الطاري وي، لکه موجوده د مسلمانانو ممالک ، چې حکام يي مرتد شوي او د غيرالله قوانين په کې نافذ دي، نو که مثال افغانستان کې ورته خطره وي او داخطره يقيني دده دين مال عزت او ايمان او ژوند ته متوجه وي او ده ته بله لاره نه وي، نو بيا دی د اصلي دارالکفر په مقابل کې بل طاري دارالکفر ته لاړشي لکه پاکستان ،ترکيه، سعودی، تاجکستان وغيره ځکه دا هم دارالکفر دی، خو دومره ده چې ددی ضرر بيا په نسبت د اصلي دارالکفر ډيرکم وي ځکه دی ممالکو کې غالب اوسيدونکي مسلمانان وي او اوس دارالاسلام نه وي.

پنځم : ـــ موجوده ټول کفري ممالک د خپل کفري نظام اوقانون موافق داسې پناه ورکونکو ته خپلې ټولې مادی وړاندې کوي، که يوه يی هم ونه منلی شي، نو هغه ته خپل ملک کې د اوسيدو اجازه نه ورکوي. الغرض خلاصه يي دا چې د هغې ملک متابع او دفاع کونکې

به ګرځي او چې کله انسان د کفري قانون داسې متابع شي نو دا په الله او د هغه په رسول کافرګرځي نو لهذا د امن غوښتني په نوم دغه اوسيدل دا دکفري نظام اوقانون منل دي اوڅوک چې دکفر يوحکم په ظاهره ومني، اګر که زړه کې ترينه کرکه او بغض کونکې هم وي، نو دا مرتد دی د خسر الدنيا والآخرة مصداق دی، والعياذ بالله تعالى ځکه سلفو مسلمان ته هغه تجارت کول د دارالکفر نه مغلظ حرام ګرځولي، چې هغې کې د کفارو أحکام او د هغوی قانون پرې تطبيقيږي وګورئ اومه مسأله اګرچې دا د ابد دپاره هم نه وي، نو چې يو سړی د ټول عمر تيرولو لپاره دغه کار ته زړه خه کوي، هغه ته څنګه دا کار حلال اوجائز وګرځول شي اوڅنګه به دا مسلمان پاتی شي، چې په رضا اوخوشحالۍ د کفري ملک او قانون تابعيت ته غاړه ږدي او هغې ته منقاد ګرځي اوددی نه بيا وخت په وخت نور څومره اسلامي نواقض توليديږي نو دا په هيڅ عاقل مسلمان باندی پټه نه ده ، نو خبره همدا ده چې دا هغه صريح ردّت دی ،چې کونکې يې د اسلام د دائرې څخه خارج ګرځي والعياذبالله تعالى .

شپږم : ـــ داچې نه يواځې دا بلکه د ده اهل اوعيال د هغې تربيت ، عقيده ،نظريه ددی ټولو به څه حال وي، څنګه به يو نوپيدا بچې خپل رب وپيژني چې په داسې ملک کې اوسيږي او غټيږي، چې هلته د الله په ځای د غيرالله عبادت کيږي، د شريعت په ځاي جهالت اوطاغوت نافذ وي، حيا ،عزت او شرم په کې له سره وجود نه لري، بې حيايي او فحشا سود او حرام په کې دين اوعبادت ګڼل کيږي، نوددی هرڅه ذمه دار به د قيامت په ورځ همدا په خپله وي،ځکه د الله تبارک وتعالى امر دی، فرمايي: **قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ .**

ژباړه: بچ کړئ ځانونه خپل او اهل عيال او اولاد خپل د اورڅخه هغه اور چې خس اوخاشاک يې انسانان او ډبري دي، خو دا ددی برعکس خپل ځان او اولاد جهنم ته برابروي اعاذنا الله واياكم من ذلك . ځکه نه اوس دا او نه دده اهل د کفر او کافرانو نه براءت کولی شي کوم چې د دين اسلام اساسي ماده ده اونه د اسلام ددين اظهارکولی شي او نه کفار دوی ته ددی اجازه ورکوي اظهار ددين نه څه مراد دی ؟ داموږ په څلورمه مسأله کې بيان کړي، که ضرورت محسوسوئ رجوع ورته وکړئ، نو دا او دی ته ورته نورهم ډيری ايماني اوعقيدوي تاوانونه او أضرار شته چې دوی ته متوجه، بلکه دوی ته يې کلکه غاړه ورکړې، چې په هيڅ صورت کې دوی له هغی څخه ځان نه شی ژغورلای.

اوم : ـــ بيا پوښتنه کوو چې دغه خطر چې ده ته متوجه دی، دا دکافر او مرتد له لوری دی، که د مسلمان. که دکافر او مرتد له لوری وي، نو څنګه مسلمان ځانته وايي او د کافرنه د کافر مقابل کې پناه غواړي، بل دا به څنګه مسلمان وي، چې هغه ته د کافر نه خطر متوجه نه وي، ځکه د کفر او اسلام معرکه د انسان د ايجاد سره فوراً متصل شروع شوی، نو ځان دکافر نه په دی ډول په امن کول چې بل کافر ته په کې سرټيټی ذلت اومهانت راشي جايز نه دی، نو چې د کفری نظام او قانون احکام پری تطبيقيږي او هغی ته منقاد کيږي دا خو بيخی کفراو ردت دی

اوکه بالفرض دغه خطره ورته د مسلمان څخه وي، نو کتاب اوسنت ددی هم حل ښودلی دی ،که د قصاص مسأله وي، هغه دی په ديت راضی کړي،که نوری شخړی وي، نو هم قرآن اوحديث کې د هغې حل شته خو دا په کې قطعي نه شته چې د دی مقابل کې دی له کافر څخه د هغه د قانون د سيوري لاندې امن وغوښتلی شي، نو د دی نه معلوميږي، چې دا د امن ،امن نوم ذکر کول داهسی طفل تسلي ده.

نور د ده ظاهر دليل دی په خراب والي د باطن دده ، ځکه دا هغه ولاء (دوستی) اونصيحت (خيرخواهی) دی ته مجبورکړ، چې د کفارو سره يی لري او الله تبارک وتعالى فرمايی **{يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى أولياء بعضهم أولياء بعض ومن يتولهم منكم فإنه منهم إن الله لا يهدي القوم الظالمين"** ژباړه: ای ايمان والاو مه نيسئ يهود اونصاری په دوستی سره بعضی د دوی د بعضو نورو دوستان دي اوچا که دوستي وکړه، په تاسې کې ددوی سره بس دا د دوی څخه شو ، بی شکه الله ښودنه نه کوي (دجنت اوحق) ظالمانو ته . ددی ايت په تفسير کې جمله مفسرينو همدا مقصود ذکر کړی چې دوستي کونکې د کفاروسره دا کافرګرځي .

چې د هغی جملې څخه به د يو څو اهل علمو أقوال نقل کړم :

امام المفسرين علامه ابن جرير الطبري رحمه الله ددی په تفسير کې فرمايی: من تولى اليهود والنصارى من دون المؤمنين فإنه منهم. أي من أهل دينهم وملتهم، فإنه لا يتولى متول أحدا إلا وهو به وبدينه وما هو عليه راض، وإذا رضيه ورضي دينه فقد عادى ما خالفه وسخطه وصار حكمه حكمه. ژباړه: چاچې د يهودو اونصاراو سره دوستي وکړه بغير د مؤمنانو څخه نوپس دا د دوی(کفارو) څخه وګرځيده يعنې دا د دوی ددين او ملت څخه وګرځيده ځکه چې دوستي نه کوي، يو دوستي کونکې د چاسره مګر داچې دا په هغه او د هغه په دين او هغه څه باندی چې دا پری معتقد وي، راضي وي او چې کله دا په هغه او د هغه په دين راضي شونو ده اوس يقيني دښمني شروع کړه دهغه چا سره چې دده د دوست مخالف دی اوهغه يی بدګڼي نوبس دده حکم د هغه د حکم غوندی شو تفسير الطبري ٦/ ٢٧٧

علامه ابن حزم رحمه الله فرمايی صح أن قول الله تعالى: {ومن يتولهم منكم فإنه منهم} إنما هو على ظاهره: بأنه كافر من جملة الكفار، وهذا حق لا يختلف فيه اثنان من المسلمين. ژباړه: صحيح دی دا قول چې بې شکه د الله تعالى دا وينا چې چاچې له دوی سره په تاسې کې دوستي وکړه، نوبس بې شکه داد هغوی څخه شو " دا په خپل ظاهر باندې حمل دی ، داسې چې داکافر دی د جمله کفارو څخه او دا هغه حق قول دی ،ددې ايت په تفسير کې) چې دمسلمانانو څخه دوه کسانو هم په دی کې اختلاف نه دی کړی المحلى ١٣/ ٣٥

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله ددی ايت په تفسيرکې فرمايي أخبر الله في هذه الآية: أن متوليهم هو منهم وقال سبحانه: {ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما أنزل إليه ما اتخذوهم أولياء "فدل على أن الإيمان المذكور ينفي اتخاذهم أولياء ويضاده ولا يجتمع الإيمان واتخاذهم أولياء في القلب. فالقرآن يصدق بعضه بعضا.

ژباړه: الله په دی ايت کې خبر ورکړی چې بې شکه دوستي کونکې د کفارو څخه به د هغوی څخه ګرځي او دغه ډول الله سبحانه وتعالى فرمايي او که چرته دوی په الله اورسول اوپه هغه څه چې په دی نبي نازل شوي مؤمنان وای نودوی (کفار) به يي په دوستی نه واي نيولی "الإيمان لابن تيمية صــ١٤ دغه ډول علامه ابن القيم رحمه الله فرمايي: إن الله قد حكم ولا أحسن من حكمه أنه من تولى اليهود والنصارى، فهو منهم " ومن يتولهم منكم فإنه منهم " فإذا كان أولياؤهم منهم بنص القرآن كان لهم حكمهم.

ژباړه: بې شکه الله حکم کړی اونشته ډيرخايسته په اعتبار دحکم سره دالله نه بې شکه هغه دا چې که چا د يهودو او نصاراو سره دوستي وکړه نو دا د هغوی څخه شو نو چې کله دوستان د دوی له همدوی څخه ګرځی ،په دليل د قرآن دوی د هغوی حکم اخلي أحكام أهل الذمة ١/ ٦٧

نو بناء ددی اهل علمو ددی تفسير موافق داخبره کوو چې د امن په نوم دارالکفرکې د

کفارو ترمنځه اوسيدل د هغوی قانون او مادی منل او هغوی سره عداوت ختمول دا د اسلام د دين نه وتل او په کفري باطل دين کې داخليدل دي، که مرتکب يې اقرارکوي او که انکار خو دا پرې داسلام نه خارجيږي، دوخت اوعصر ډيری هغه خلک مونږ مشاهده کړل چې هغوی داسې ښارونو ته صرف د موقت وخت دپاره مزدورۍ ته تللي، بيرته مرتد او بې دينه راګرځيدلي او ډير کم يې داسې دي، چې د غليظ فسق نه خو په هيڅ صورت کې خالي نه وي، الا ماشاء الله ورحم عليه وحفظه من الدنس.

نود امن بهانه دا نه عذر دی او نه اسلام ددې په جواز باندې قائل دی والله اعلم.

داشو د امن متعلق ددوی د بهانې جواب راځو د عصري علومو د زده کړې متعلق جواب ته

١: اول جواب دادی چې که عصري علوم زده کول ځومره هم ضروري شي، دغه ضرورت ددې توان اوطاقت نه لري چې حرام اوناروا ورته حلال او روا وګرځي نوسفرکول دارالکفر ته اصلاً حرام او دضرورت په بناء جائز دي او هغه ضرورتونه مونږ اومه مسأله کې ذکر کړي ، په کفري ملکونو کې نن با تعليم کول قطعاًنه دي

٢: جواب دادی چې کفار کفار وي داپه هيڅ وخت کې دوستان نه شي کيداي ،خو که بالفرض والتقدير د مسلمانانو عامه منفعت ددی تقاضاکوله ،چې دغه تعليم دی حاصل شي او ددی نه بغير بله هيڅ لاره نه وه نواول دی پوره کوشش صرف شي په دی کې چې دغه ضرورت دمسلمان استاذ ځخه ترلاسه شي اونن صباح ددی ډيری سهولتونه موجود دی مسلمان استاذ ته ممکن وی چې دغه حاجت پوره کړای شي اوکفارو ته بيځي ضرورت رانه شي ځکه د استاذ په شاګرد ډيرتأثير کيږي ځکه خو به سلفو دمبتدعينو اوباطل پرستو ځخه ددين زده کړه نه کوله ،ځکه چې داستاذ نظراکثر د شاګر نظرګرځي،خو که ددی ټول کوشش باوجود بياهم دغه عصري علوم دمسلمانانو ځخه نه شو زده کيداي او دغه ممکن نه وو اوضرورت يې دومره اشد و،چې د مسلمانانو د عامه منفعت تقضاوې په بل ځه نه جبيره کيدې، نوبيا دی اول دا کوشش وشي چې د دی دپاره داسې کفار خاص شي چې حربي نه وي، ياذميان وي يا معاهدين وي.

خو دا چې نن ددی دواړو ځخه يوقسم هم نه شته اوضرورت دی تعليم ته اشد وي، نو بيا دی د يهودو پرځای نصارا خاص شي، ځکه عداوت دنصاراو په نسبت د يهودو کم دی .

بل داهم واورئ چې که بعضې أهل علمو د داسې علم زده کونکو ته دارالکفر ته د تلو اجازه ورکړي، نو هغوی هم مطلق اجازه نه ده ورکړي، بلکه دايې په هاغه صورت کې ورکړي، چې دغه زده کونکي خپله د اسلامی عقيدې نه پوره خبر ولري، د کفارو عداوت اوخيانت باندی معتقد وي، چې دايو خائن قوم دی ،هيڅکله د مسلمانانو په خيراوفائده نه تماميږي او دلته مسلمانانو سره دغه علم نه وي، نوبيا تلای شي خو دغه شرطونه به ملحوظ وي:

١: خپله به زده کونکي د صحيح عقيدې خاوند وي د نورو علومو تر ځنګ د ولاء او براء علم به ورته خاماخا وي .

٢: د خپلو مسلمانانو سره به روابط پالي .

٣: حلال اوحرام به پيژني دحق اوباطل ترمنځه به تميز اوفرق کولی شي .

۴: دغه علم چې کوی عبث علم به نه وی بلکه مفيد به وی اومصلحت به يکې اجتماعي وي.

۵: دغه علم به دفائدې په لحاظ شخصي نه وي، بلکې فايده به يې ټولو مسلمانانو ته عامه وي .

٦: دمسلمانانو سره به يې زده کول ممکن نه وي.

٧: اوسيدل به يې صرف د دی علم تر حاصلولو پورې وي .

٨: هلته به په ده د کفارو قانون او نظام نه جاري کيږي.

٩: نارينه به وي، زنانه به نه وي.

١٠ : نارينه به هم عاقل او بالغ وي، ساده او نابالغ به نه وي.

نوکه يوشرط هم په دی شروطو کې پوره نه شي، بيا تلل حرام او ناجائز دي، ځکه دا تلل بيا ده ته دايمان اوعقيدی د بربادولو ځخه بغير په بل ځه نه تماميږي، نو بيا د جواز فتوی شنيع جرأت او د مفتي په حق کې د"فَضَلُّوا ، وَأَضَلُّوا " مصداق دی

نو اوس دی په دې کې مسلمانان خه سوچ وکړي چې دا شروط صرف هغه چاته چې هغه تنها د تعليم دپاره دارالکفر ته ځي ، نو چې کله يوسړی د تعليم په نوم د ټول فاميل سره دارالکفر کې اوسيږي، هغوی ته خو قطعاً ددی جواز نه شته والله اعلم وعلمه اتم واحکم .

او کوم چې د دوی د کاروبار کول دي په کفري ممالکو کې، نو په دې اړه جواب دادی چې دا کاروبار به له دوه قسمه ځخه خالي نه وي.

اول : يابه تجارت کوي، دارالکفرته به مال وړي او يا به له هغې ځای ځخه مال راوړي .

دويم : او يا به هلته داخل کې مزدوري کوي او اوسيږي به، نو کوم چې تجارت دی نوددی په اړه مونږ په اومه مسأله کې وضاحت کړی، که په اړه يې وضاحت ته ضرورت وي هلته سر وربشکاره کړئ ، او کوم چې هلته د مزدورۍ دپاره اوسيدل دي، نو داخو په هيڅ صورت کې جايز نه دي، د هاغو ايماني بربادېو د وجهې نه چې په عقل لرونکو مسلمانانو پټې نه دي، کومې چې کفري ممالکو کې د مزدورۍ دپاره د تلونکو انسانانو د أحوالو او اوصافو نه معلومې دي، ،بس خلاصه داچې اسلام کې د خيټې دپاره هجرت قطعاً نه شته بلکه دا په الله متعال بدګماني او بې باوري ده داسې خلک چې کفارو سره زړه کې بغض لري او دين اسلام خپل دين ګڼي او محبت ورسره هم کوي او صرف د دنيا دحصول لپاره کفري ملکونو ته ځي، نو دا کاريې غليظ فاسق ګرځوي، علامه سحنون رحمه الله فرمايي: من رکب البحر الی بلد الروم فی طلب الدنيا فهی جرحة عليه .

ژباړه: ځوک چې روم ته په سمندر کې د دنيا د طلب لپاره سفر وکړي ، نودا کار په ده باندې داغ لګول دي ،يعنی دا اوس ددی قابل نه دی، چې ګواهي يې قبوله شي، حسن بصري او اوزاعي رحمه الله داسې کس ته فاسق ويلی دی ،وګورئ الجامع لمسائل المدونة ١٣/٩٩٣ علامه ابو اسحاق البرقي رحمه الله فرمايي: که دغه ډول تلونکي دشريعت له احکامو ځخه جاهل وي، نو بيا به تعذير ورکولی شي، کما فی نفس المصدرالمذکور،نو هغه خلک چې کفاروسره زړه کې بغض نه لري، محبت ورسره کوي او قانون او نظام يې د شرعي قانون اونظام نه محبوب ګڼي، نو داکه دارالاسلام کې هم وي، کافرګرځي پاتې خو لا داچې دارالکفر ته تلی وي.

د دويم سوال ځواب: دادی چې مخکې بار، بار دا ذکر شوه چې اصل په درالکفر کې حرمت دی د اوسيدلو ،که دغه حرمت په جواز بدليږي نودا به مؤقت او د يوضرورت په بناء وي، کوم چې مونږ دغه بحث د أومی مسألی په وضاحت کې ذکر کړ.

اوس داچې يو انسان له دغه ذکر شويو اعذارو پرته دارالکفر ته لاړشي ،نو هغه به دالله او د رسول نافرمان اوحتی بعضو صورتونو کې به يې دغه تلل دايمان په زوال تماميږي.

اوکوم چې تاسې په پوښتنه کې د اوسيدونکو د حال متعلق ذکر کړی، چې د هغوی لائحی او دساتير ومني، هغوی به دوستان ګڼي دفاع به يې کوي، که په دی ملک چرته بالفرض ځوک حمله وکړي، ولو که مسلمانان هم وي، دوی به يې مقابله کوي اومخه به يې نيسي او دغه ډول نوري هغه مادی چې د تابعيت پورې اړه لري لاحول ولاقوة الا بالله

نود داسې انسان په کفراو

ردت کې به اوس څه شک او د تردد ګنجائش پاتې شي، چې دارالکفر کې ،د ابدي ژوند او زندګۍ تیرولو په پار د هغی ځای تابعیت غواړي، چې دا ځان د هغوی څخه وګڼي، د هغوۍ نظام خپل نظام ګڼي، د هغی نظام اوقانون مخالفت بدګڼي او د هغوی هره فیصله اومحکمه په سر اوسترګو قبلوي، هغوی دوستان او بیا دوستان یي دوستان ګڼي او د هغوی دښمنان خپل دښمنان ګڼي، نو دا خوبیا هغه صریح ردّت دی، چې فکرنه کوم دأهل علموڅخه څوک په دی حکم کې اختلاف ولري، ځکه موجوده عصرکې کفري ممالکو کې د اوسیدو جواز او اجازه د کفارو له لورې هغه وخت یو انسان ته ورکول کیږي، چې هغه د هغویډ قانون، نظام ،دستور،ملکي حدود او د نظام ټولې مادې، ددوې ددین او عقیدی په توګه ومني او د هیڅ کارعمل او دین او د کفارو د جوړو کړو ټولو کفري قوانینو مخالفت به یي نه کوي او دی کې خو بیخي شک نه شته چې دغه کارخپله په کفر اقرار کول اومنل دي، اګر که زړه کې ترې کرکه هم کوي، نو دا ډول انسان مرتد ګرځي، په دی کار اودا کار دده ترجیح ورکول دي، کفر ته په اسلام باندی او کافرو ته په مسلمانانو باندی، او دار الکفر ته په دار الاسلام باندې، نو دی باب کې ټول وعیدات چې کتاب اوسنت کې ذکر دي، هغه به ټول دداسې انسان په حق کې په حقیقت اوخپل ظاهر باندی حمل وي او دغه ډول انسان به دنیاکې مرتد او په اخرت کې به د الله د عذاب مستحق ګڼل کیږي، نو داچې هرڅوک وي، له ده نه براءت لازمي دی، الله تبارك وتعالی په سُورَةُ التّوبَة ۲۳ او ۲۴ نمبر اياتونو کريمه وو کې فرمايي: يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوٓا ءَابَآءَكُمْ وَإِخْوَٰنَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ ٱسْتَحَبُّوا ٱلْكُفْرَ عَلَى ٱلْإِيمَٰنِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ.

قُلْ إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَٰنُكُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَٰلٌ ٱقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَٰرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٍ فِى سَبِيلِهِۦ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ .

ژباړه: اې مومنانو! خپل پلرونه او وروڼه هم خپل دوستان مه نیسئ، که چیري هغوی پر ایمان باندې کفر ته ترجیح ورکړي. ستاسې څخه چې څوك هغوی په دوستۍ ونیسي، همغوی به ظالمان وي.

ووایه أي پیغمبره! که ستاسې پلرونه، ستاسې زامن، ستاسې وروڼه، ستاسې میرمنې، ستاسې خپل خپلوان، ستاسې هغه مالونه چې ګټلي مو دي، ستاسې هغه تجارت چې د هغه په ورانېدو اندېښمن کیږئ او ستاسې د خوښې کورونه؛ تاسې ته له الله او د هغه له پیغمبر او د هغه په لار کښې له جهاد څخه ګران وي، نو انتظار وباسئ تر دې پورې چې الله خپله فیصله ستاسې مخې ته راولي، او الله فاسقانو ته لارښوونه نه کوي.

علامه مفسر قرطبي رحمه الله فرمايي ظاهر هذه الآية أنها خطاب لجميع المؤمنين كافة، وهي باقية الحكم إلى يوم القيامة في قطع الولاية بين المؤمنين والكافرين‌وروت فرقة أن هذه الآية إنما نزلت في الحض على الهجرة ورفض بلاد الكفرة. فالمخاطبة على هذا إنما هي للمؤمنين الذين كانوا بمكة وغيرها من بلاد العرب، خوطبوا بألا يوالوا الآباء والإخوة فيكونوا لهم تبعا في سكنى بلاد الكفر" إن استحبوا" أي أحبوا، كما يقال: استجاب بمعنى أجاب. أي لا تطيعوهم ولا تخصوهم. وخص الله سبحانه الآباء والإخوة إذ لا قرابة أقرب منها. فنفى الموالاة بينهم كما نفاها بين الناس بقوله تعالى:" يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى أولياءومـن يتولهـم منكم فإنـه منهـم إن اللـه لايهـدي القـوم الظالمين"

ليبين أن القرب قرب الأديان لا قرب الأبدا.

ژباړه: اوظاهر ددی ایت دادی چې داخطاب دی ټولو مؤمنانو ته او دا حکم به تر قیامته پورې د کافرانو سره د دوستۍ د قطعه کولو په اړه باقي وي. اویوې ډلی د راویانو دا روایت کړی، چې دا ایت نازل شوی په ترغیب ورکولو هجرت ته او په پریښودلو دښارونو د کفارو نو مخاطب په دی کې هغه مؤمنان دي، چې په مکه او نورو ښارونو دعربوکې اوسیدل، دوۍ مخاطب کړاې شول ،په دی چې دوۍ دی د پلرونو او ورونو سره دوستانی نه کوي، چې دوۍ د هغوی ملګری شي په پاتی کېدو کې په ښارونو کې د کفر دان استحبو معنی ده یعنی محبت کول لکه څنګه چې ویل شوي چې استجاب د جواب په معنا راځي، یعنی د دوۍ پلرونو او ورونو چې دوۍ کفر په ایمان خوښوی) طاعت مه کوئ او مه خاص کوئ دوۍ په دی دوستۍ کې او الله سبحانه پلرونه او ورونه خاص (ذکر) کړل ځکه چې ددوۍ نه بل نږدې قرابت نه شته، نو د دوۍ ترمنځه یی دوستي ختمه کړه ،لکه څنګه یی چې دخلکو(نوروکفارو اومؤمنانو) ترمنځه ختمه کړی ده ، په دی وینا چې فرمایلی یی دي ای دایمان والاو مه نیسئ یهود اونصاری په دوستۍ سره اوچاکه په تاسې کې د دوۍ سره دوستۍ وکړه ،نو هغه د دوۍ له ډلي څخه وګرځیده ، دا یي ددې لپاره بیان کړې ده چې نیزدیکت (دوستي) به د دین په وجه وي، نه د بدن او رشتې په وجه .تفسیر القرطبي ۸/۹۴.

علامه ابن کثیر رحمه الله ددی ایت متعلق فرمایی أمر الله تعالى بمباينة الكفار به، وإن كانوا آباء أو أبناء، ونهى عن موالاتهم إذا (استحبوا) أي: اختاروا الكفر على الإيمان، وتوعد على ذلك كما قال تعالى: {لا تجد قوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو كانوا آباءهم أو أبناءهم أو إخوانهم أو عشيرتهم أولئك كتب في قلوبهم الإيمان وأيدهم بروح منه ويدخلهم جنات تجري من تحتها الأنهار} الآية

ژباړه: امرکړی دی الله تعالی ،په دی ایت کې په جداوالي د کفارو څخه اګر که دغه کفار یي پلرونه او ځامن هم وي اومنعه یي کړل دوۍ، د هغوی د دوستۍ څخه که چرته هغوی کفرته په ایمان باندی ترجیح ورکړه او وعید یی اعلان کړ، لکه څنګه یی چې فرمایلي دي "او داسې قوم به ونه مومې چې هغه په الله او د الله په رسول او په ورځ د اخرت ایمان هم لري او بیا دې د هغه چاسره دوستي کوي چې هغه د الله او د الله د رسول دښمنان وي ، اګرکه هغه د دوۍ پلرونه وي، د دوۍ زامن وي، د دوۍ وروڼه وي او که ددوۍ د قبیلې وي، دا هغه خلک دي چې الله د دوۍ په زړونو کې ایمان لیکلی دی اومضبوط کړی دی د دوۍ

په روح باندی د خپل طرف نه او داخل به کړي، دوۍ لره (په اخرت کې) جنت ته، هغه چې لاندی د هغی څخه نهرونه دي تفسیر ابن کثیر ۴/۱۲۱

داشو د کفارو نه د برآءت متعلق د یو څو مفسرینو أقول چې داختصار په دائره کې مو د نورو ډیری مفسرینو أقوال پریښي دي، بس خلاصه دا که دکفري قوانینو دغه ډول منل او دارالکفر کې دغه ډول اوسیدل جواز لرلی، نو قسم بالله کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه نبي صلی الله علیه وسلم د کفارو له لورې په تعذیبونو اوسختیو باندې داسې برقرار پریښي وی ،نو معلومه شوه چې دلته نه صرف یواځې اوسیدل بلکه د کافرحاکم کفري حکم منل او په هغی رضا لرل دا ټول هغه ښکاره نواقض دي، چې دغه اوسیدونکي یي د ایمان له دائری څخه خارج کړي دي، اعاذنا الله وایاکم من ذلک ،ددی قسم خلکوکفر په اړه لا زیات دلائل د لومړي ځواب په تشریح کې بیان شوي دي والحمد لله رب العالمین.

د دریمې پوښتنې ځواب : بغیر له شرعي اعذارو څخه د کفارو سره اوسیدل حرام اوناجائز دي، نو مختلط تعلیم او د هغوی د نصابونو زده کړه لکه څنګه چې پوښتنه شوی قطعاً ناجائز او حرام دي داسې خلک چې هغوۍ ځانونه اسلام ته منسوبوي او د اصلي کافرو په ملکونو

کې اوسیږي، نو که د هغوئ تابعیت یی منلی وي، دا په نفس منلو د هغوی دنظام اوقانون کافرګرځیدلي دي، نوبیا د مختلط تعلیم نه بحث کول مفید نه دی او که بالفرض د هغه ځای تابعیت نه لري، په پټه په غلا او نورو ورته شکلونو وغیره اوسیږي، هغوئ کفارګني،بغض او کینه هم ورسره لري ، اسلام او مسلمانانو سره له زړه نه محبت لري د توحید عقیده لریو خو له دې حکم څخه ناخبره وي، چې هلته اوسیدل حرام دي، نو بیا ددی نه د خبرولو پورې معذور دی ،چې کله ورته د دی علم وشي باید ځان له هغوئ څخه جدا کړي.

اوکوم چې د دوئ د بچو د کفارو سره د مشترکه زدکړو او دنیوي تعلیماتو دحاصلولو خبره ده، نو د کفارو هغه ښکاره اوپټه دښمني او کینه چې مونږ ته الله او د هغه رسول صلی الله علیه وسلم د هغې متعلق خبر راکړی دی، هغې نه همدا ثابتیږي، چې دغه تعلیم ددوئ د بچو عقیده او ایمان بربادوي، اسلام ورته ناکاره ظالم او وحشي او کفر ورته خائسته دعدل او د درمیانه روئ دین په صفت ورپیژني اوخپله مونږ په سلګونو داسې خلک لیدلي، چې هغوئ ددی ډول تعلیماتو په سبب د اسلام نه ګیله مند او د کفر څخه راضي شوي دي، لنډ مثال دا وګورئ کله نه چې د مسلمانانو ملکونو باندې کفار برلاسي شوي، کفري او نجس وضعي قوانین پری نافذ شوي، د جهاد اومجاهدینو مقابله شوې او دشرعي نظام دتطبیق مخه نیول شوې او دا دی اوس هم نیول کیږي نو دا ټول د همدی قسمه زده کونکو له کبله دي، چې کفار دمسلمانانو څخه زیات محبوب ګڼي ،کفر د اسلام څخه زیات د عدل ، رفا او پرمختګ دین ګڼي ، نو لهذا دغه ډول مسلمانانو ته دشریعت له طرف نه د خپلو بچو متعلق داحکم متوجه دی ، چې هغوئ دی خپل بچي سمدستي د داسې زده کړوڅخه بند کړي که داسې ونه کړي، نو ددی ګناه به د والدینو او د هرهغه چا دپاره وي، چې ددی مسؤلیت لري او د دی مخه نه نیسي، نو د یو صحیح مسلمان د قیمتي سرمایي څخه داده چې هغه خپل اولاد د توحید اوشریعت منو نکې اوپه هغی عمل کونکې او دفاع کونکې وروزي، نه داسې چې د کفاروپه لاس یي ورکړي، چې ایماني فطرت ورته دړی وړی کړي نسأل الله لنا ولکم العافیة فی الدنیا والآخرة

او په اخره کې مو ټولو هغه خلکو ته دا پیغام دې چې هغه په مختلفو شکولونو په غربي ، اروپایي او نورو کفري ملکونو کې اوسیږي ، زمونږ او هغوی ددی علم نه لري، چې هلته اوسیدل بغیرله دی چې د هغوئ قانون او مادی ومني، په اسلام کې حرام اوناجائز دی ،اهل علمو د داسې خلکو باره کې د غلیظ فسق فتوی جاري کړی ده تردی چې بعضی اهل علم وایی ګواهي به یی نه شي قبلیدای او بعضی وایي چې تعزیر به ورکول کیدای شي، حتی چې داحتیاط په بناء امام ابن حبیب المالکې رحمه الله داهم فرمایی چې ینبغی أن یمنع الإمام من ذلك ویشدد فیه ویجعل الرصد فیه . ژباړه: امام ته په کاردي، چې خلق منعه کړي، ددی تللوڅخه دارالکفر ته اوسختي وکړي په دی کې او داچې ددی مخې ته بند واچوی الجامع لمسائل المدونة ۱۳/۹۹۳

نو هغه خلک چې هغوئ ددی کفري دولتونو مادی، نظام، قوانین اصول اوضوابط مني، نو داخلک خو د اسلام د دین نه په دی سره خارج شوي دي،که دوئ ته ددی علم وي او که نه، ددوئ دغه کار ردت دی او په دی قسم ارتکاب باندی د دوئ دتکفیر دلائل بار،بار ذکر شول چې خلاصه یی داده :

۱: د دوئ دا عمل کفر او کفارو ته ترجیح اوخوښي ورکول دي، په مسلمانانوباندې، او دا کار انسان د اسلام څخه خارجوي والعیاذ بالله تعالی

۲: د دوئ داعمل رضا لرل دي، په کفر د کافرانو، اګر که دوئ د دغه کفر مراسم نه عملي کوي؟! اودا کار انسان د اسلام څخه خارجوي.

۳: دوئ به اوس دغه کفار دوستان ګڼي اوددی کفارو دښمنان به دښمنان ګڼي اود کفارو دښمنان خو بل څوک نه دي ، مګر الله او د هغه رسول او مسلمانان د کفارو دښمنان دي او دا کار انسان د اسلام څخه خارجوي.

۴: که سبا مسلمانان په دی ښار حمله کول وغواړي، نو دا به مشترک د کفارو سره د مسلمانانو مقابله کوي او مخه به یي نیسي اودا کار انسان د اسلام څخه خارجوي.

۵: که سبا دغه یاد حکومت په مسلمانانو حمله کوي او ده ته امر وکړي، نو دا به خامخا په هغې کې ملګری کیږي، ښکاره مثال یی کرزی او د هغه هاغه لوړپوري مأمورین وو چې اروپا کې میشت وو او دصلیب په حمله کې ورسره ملګري شول اودا کار انسان داسلام څخه خارجوي .

دا او دی ته ورته نور هغه اعتقادي کړنې او اعمال چې د دوئ په دی اوسیدوکې دوئ د هغی مرتکب شوي، نو دی ټولو باندی کتاب سنت او اجماع دامت دلیل دی، چې دوئ به دی کارسره مرتد شوي او د اسلام څخه وتلي دي، خو ددی سره سره بیا هم دالله تبارک وتعالی دلامتناهی احساناتو او مهربانیو څخه په بنده ګانو دا احسان اومهرباني هم ده چې د توبی دروازه یي داسې پرانستی چې ترقیامته یی نه بندوي او هر انسان ته یي بیا ددی اختیار ترهغه ورکړی ،چې ترڅو یی مرګ مری ته نه وي، رارسیدلی نولهذا ټولو ته مو دا اعلان دی چې دخپل رب دین اود هغه رالیږلی شریعت د هرڅه نه مخکې محبوب او د عمل قابل وګڼئ او دغه کفار چې تاسې یی ملکونو کې د دنیاد لذتونو په شوق او رغبت کې دکوم جرم مرتکب شوي یاست له دی نه توبه وباسئ دا د الله اود هغه د رسول او د مسلمانانو دښمنان دي، په هیڅ وخت اوقیمت داد مسلمانانو خیرخوا نه شي ګرځیدای دا مو جهنم ته برابروي، دا مو د حیاء او عزت څخه خلاصوي، دوئ به عراق کې څومره اهل السنت مرتد کړل،نو الغرض د کفري ممالکونه راووځئ، ددی غیر شرعي عمل څخه توبه وباسئ، رب مسلمانانو ته لائق امام او خلیفه ورکړی ،که نن نه وي سبا او که سبا نه بل سبا خو ان شاء الله دی ملکونو باندی به اقدامي جهاد شروع کیږي، مسلمانان به یوځل بیا دعزت او مجد دغونډئ په څوکه ورپورته کیږي، په خپل رب خه ګمان وکړئ دا ورځی نږدی دي او ارمان به هرهغه څوک وکړي ،چې په خپل رب بدګمانه وي، اسلام هیڅ کله په مادیاتو او افرادو جنګونه نه دي ګټلي، بلکه دایی په ایماني معنویاتو ګټلي، نو ستاسې خیر خواهي په همدی کې ده چې دغه کفار تاسې ته ستاسې رب دښمنان معرفي کړي دي دوستان یی مه ګڼئ او د دښمن په سترګه ورته وګورئ او دوئ سره د دښمنۍ پاللو په هدف وروسته له توبې د اسلامي دولت لیکو سره یو ځای شئ .

او هلته مېشتو ځوانانو ته مې دا پیغام دې چې په پورته بحث کې ځان وګورئ که په هره درجه کې یاست نو څه ډول چې درڅخه شریعت غوښتنه کړې همغسې عمل وکړئ ، تاسې ځوانان یاست انرژي لرئ ، ډیرې یي د اسلام د دعوو سره ، سره په دې نواقضو اخته دي نو له دې ګندګیو راووځئ ، د اسلامي نظام د قیام په لاره کې خپله انرژي مصرف کړئ او دغه کفارو سره د دښمنۍ پاللو لپاره د اسلامي دولت په صف کې ودریږئ .

والله غالب علی امره ولکن اکثر الناس لایعلمون وصلی الله تعالی علی خیرخلقه محمد وعلی اله وصحبه وسلم

د شفق لمني سرې شوې

د کیمپ وړو همزولو را سره کړې ورځ د کور سامانونه د غټې لارې خوا و شاته راوچلول، ماذیګر قضا مې د خپل ماشومتوب د چمانو او خټو جوړ کیمپ ټیټو دیوالونو سره ولاړو ماشومانو ته د لارۍ له جنګلې په لمدو سترګو د الله په امانۍ لاسونه خوځول .

لارۍ د کیمپ په کچه سړک مخ قبلې لورته روانه شوه، له بره راته ټول کیمپ ښکاریده، چپ لاس ته مې په خپل ښونځي د ورستي ځل لپاره خپل نظر تیر کړ، وطن ته د ستنیدو د خوشالۍ رنګینې شیبې به راڅخه لحظه په لحظه د خاپوړو ددې خړ کلي یادونو پیکه کولې، لارې پاخه سړک ته شوه، خړ ګرد یې تر شا پریښود، شاته مې د ماشوم ژړا واوریده د لارې جنګلې سره جوخت په سامانونو پورته د کورنۍ ښځې ناستې وې، شفق دغه وخت دوه کلن و، لاسونه مې وروغځول، له موره مې راواخست، لږه شیبه پس یې په پستو خپړو کې زما مخ راونیوه او په غټو سترګو کې اوښکې او په شونډو یې موسکا وه .

خپل پلارني کلي بڼې کوټ، باریکاب ته راورسیدو، دلته نو راته غټې برجه وري کلاګانې بیخي سترې ښکاریدې، لارې زموږ د زړې کلا د لرګینې غټې دروازې ترڅنګ ودریده د کلي ګڼ خلک مو استقبال ته راټول و، بیا نو څو ورځې پرلاپسې میلمستیاوې او زموږ څخه مخکې له کیمپ څخه راغلو ملګرو سره خوا او شا کلیو ته چکرې وې، ژوند ډیر په خوند او مینه روان و، شفق هم په نازونو او رنګونو کې رالویده، له ماشومتوبه به ټولو نازاوه، بیا چې زلمې شو هم نو هغه د چا خبره خلې په خلې یې نه ایښوده، سبقونو سره یې هم چندان علاقه نه وه، په زور مې د پوهنتون په وره ورننویست، درسته ورځ د ملګرو سره چکرې او بنډارونه و، او دې به و، ددې هر څه سره مې په پلار زموږ له ټولو زیات ګران و، یوه ورځ موږ ټول ورونه او د تره زامن په دیره کې ناست و، شفق دغه وخت نه و، زما دپلار ملګرې حاجي صیب سمیع الله هم ناست و، الله دې مغفرت نصیب کړي، نوموړي به مې پلار سره ډیره شوخي کوله، دواړو به د پخوانیو وختونو کیسې کولې کله به یې سره لانجه هم شوه د یو ، بل د زلمي توب د شوخۍ حالونه به یې سره ویل او موږ به ورته په مینه خندیدو، حاجي صیب موږ ټولو ته وکتل دغه وخت یې زما پلار ته مخ کړ ورته یې کړه : په زامنو کې درته کوم زوی ډیر ګران دې ؟

پلار مې په موږ ټولو یو ځغلنده نظر تیر کړ، ویل یې : یاره اجي ! دا شرافت خو دادې اوس شته هم نه دې او الله شاهد دې خوږه ګوته مې پې نه ده ترل شوې، تک کار نه کوي خو په ټولو کې راباندې ډیر ګران دې .

رښتیا یې ویل شفق کې د مشرانو د زړونو د ساتلو نا اشنا جوهر و.

د طاغوت په زندګۍ کې به مې ورسره تل په سبقونو لانجه وه، که به مې هر څومره ورټلو، ان زلمې و، ګذارونه به مې پرې وکړل خو مخ به یې نه راګرځاوه.

کله چې زه د اسلامي دولت تمکین ته په دویم ځل د راډیو د فعالولو په نیت راغلم او بیا بیرته ستون نه شوم او الله عزوجل مې همدلته د پاتې کیدو قسمت وکړ، نو د کورنۍ د راغوښتو په فکر کې شوم، له ټولو زیاته سودا مې شفق ته وه چې څنګه به په دې راضي شي چې د ښار رنګونه او خوندونه پریږدي او دې غرونو او مرګونو ته راشي، ځکه شفق له ماشومتوبه ډیر سهولت پسند و، دشفق په نوم مې یو اوږد لیک ټولې کورنۍ ته ولیکه، ټول مې لمړې خپلو تیرو وختونو او بیا د جهاد او هجرت فضیلتونو او په اوس وخت کې زموږ مسولیت او رسالت ته متوجې کړي و او ترینه مې سمدستي د هجرت غوښتنه کړې وه، بیا چې خبر شوم نو شفق همدغه لیک د اوښکو په بدرګه ټولې کورنۍ ته لوستې و، او بې له کوم عذر او پلمې سمدستي تیار شوې و.

دوه ورځې پس مې کورنۍ راورسیده، شفق چې مې ولیده له لرې په خندا و، ویل یې : ډیر ستر ګام دې پورته کړ، ګوره چې په نیمه کې ستون نه شې او ومو نه شرموې .

ورته مې کړه : بس ته چې راسره ملا وتړې ان شاء الله داسې کړنه به ونه کړم چې خجالت شې .

بیا نو تمکین کې د وخت په تیریدو شفق هغه د ښارونو او نازونو نازک شفق نه و، اوس یې نو تورو هیبتي غټو سترګو سره ګورګورتي څښو څیرې ته یو ځانګړې جذابیت او ښکلا ورکړې وه د صورت سره یې سیرت هم تغیر وموند هغه شفق چې په طاغوت کې به مې پلار په زور د سحار لمانځه ته اوچتوه اوس یې نو تمکین کې هره شپه په تهجدو کې غټې سترګې په اوښکو لمدې وې .

هغه شفق چې کله یې د ډز

غبړ نه و اوريدلې دلته نو دومره زړور او سترګور شو، چې د هرې سختې خونړۍ جګړې لمړۍ ليکې ته به رسيدلې و، او د ډرونونو، کروزنو بې باون او بې ون د درنو بمونو په باران کې به يې راپورونه چمتو کول او ملګرو ته به يې ډاډ او حوصله ورکوله .

ډير ژر يې د هجرت په باعظمه ديار کې د ټولو مشرانو او کشرانو په زړونو کې د داسې خوږې مينې کر وکړ چې دادې د ډير وخت په تيريدو لا اوس هم د محبت دا فصل شين او ښيرازه دې .

يوه ورځ د اعلام ټول ملګري د هغه وخت د والي حافظ سعيد خان تقبله الله ځنګ ته لاړو، شفق راسره په دې نيت لاړ نه شو، ويل يي چې ته يي نو ماته حاجت نه شته، خو چې لاړو نو حافظ صيب لمړۍ پوښتنه ده شفق وکړه:

ما ورته کړه چې د هغه راتلو ته اړتيا نه وه ؟

ويل يي : ته څه خبر يي شفق په ما څومره ګران دې، همغه و چې ملګرې پسې واستول، حافظ صيب پسه حلال کړې و، او موږ د ډوډۍ له وخته يو ساعت وروسته هم ټول د شفق راتللو ته منتظر و، چې راغې نو حافظ صيب خپل ځنګ ته کيناوه او غورې يي ورسره کولې، په مشرانو هم په دې ګران و، چې مشرانو ته به يي هم بې له کومې ويرې او ډار سختې، ستغې او سپينې خبرې کولې، د نظام په وړاندې يي د هيڅ پروا نه لرله.

هغه شفق چې طاغوت کې به ورته ما نصيحتونه او غصه کوله دلته لکه زما مشر ورور چې وي ماته تل نصيحتونه کول، يوه ورځ يي راته د درې تنه ملګرو په اړه په سخته وويل، چې ته ټول سخت کارونه په همدې ملګرو کوې او دا عدل نه دې الله به درنه پوښتنه وکړي د ملګرو ترمنځ بايد فرق ونه کړې، دا خو څه ستا مزدوران نه دي .

ما ورته په خندا وويل : ددې ملګرو مسوليت همدا دې چې همدا کارونه وکړي، نور ملګري په نورو کارونو مصروف دي، او زه خو پرې څه شخصي کارونه نه کوم .

ويل يي نه داسې درسره نه منم خير که دا نالوستې ملګري دي موږ ترې ذره فوقيت نه لرو،

همغه و چې د دريو ملګرو کار يي د ځان په شمول راباندې په پنځلسو نورو ملګرو وويشه.

له شهادته څو ورځې وړاندې راته مسجونه کړي و، سخت په غصه و، ويل يي : ملګرې درڅخه ټول شکايتونه کوي چې احتياط نه کوې، ستا کيسه کې نه يم خو دا پردې کورونه پرې مه ورانوه .

ورته مې وليکل : څه لالا بيا به داسې نه کوم .

ماهم ورته وليکل ته هم لږ پام کوه ، نن دې څومه ورځ ده دغه ځاې کې پروت يې ، او په دې وړه بانډه کې يي څو تنه وويشتل ، دلته جاسوس خاماخا شته ، نور له دې ځآيه لاړ شه .

راته يي وليکل : سمه ده ، لږه دا فضا راجوړه شي ، حرکت کوم ان شاء الله دلته مې لږ کارونه پاتې دي تر هغې به دا راتکميل کړم .

همدا مې ورسره اخرې مسجونه و.

ماذيګر و، له يوې ختيځې برنډې مې بره فضا څارله ، نن هم ډرونونو هغه د چا خبر سمه خوله لګولې وه ، لمر د غرونو سرونو ته نيږدې کيده چې د وړانګو له کبله يي د شفق لمنې سرې شوې ، خو نه پوهيږم کوم کيفيت و، نن راته د شفق لمنې د نورو وختونو په پرتله ډيرې سرې ښکاره شوې ، موږ هم د ډرونونو په مسير او ګرځيدو کې پوره تجربه موندلې وه ، راسره ملګري راته کړه ، ددې ډرونونو دوره په پونګو ده (پونګود اوغز د درې بر سر ته د سپين غره په لمن کې د ګڼ ځنګل په منځ کې يوه بانډه وه) او شفق هم هملته ديره دې ، بايد له دې ځآيه وتلې وې .

ملګري ته مې وويل څو ورځې مخکې مې هم ورته ويلي چې له دې ځآيه ووځه خو لکه چې دا خبيثان د وتلو چانس نه ورکوي .

په هر صورت موږ په نورو خبرو مصروف شو ، چې همدغه مهال مو د ډرون د ميزائل تراخه غبړ توجو يو ځل بيا

76

د ډرونونو په لور ورواړوله ، مالومه نه وه چې کوم ځاې او څوک يې وويشتل خو غالب ګمان مو دا وو، چې پوڼګو طرف يې ګذارونه وکړل ، موږ هم داسې ځاې کې وو چې رابطې کار نه کاوه ، سبا ناوخته مې څو ملګري څنګ ته راغلل او د شفق له شهادته يې خبر کړم.

دا دي د شهادت يې تقريبا پنځه کاله په پوره کيدو دي ، نه مې د شهادت پر مهال وليده، نه يې چرته جنازې ته ورتلاې شوم او نه يې لا راته تر اوسه قبر مالوم دي ، له شهادته څو مياشتې وروسته هغه مهال راته قاري صيب وويل : زه ورځم چې دا قبر خو يې پيدا کړم، د واورو په يو سخت طوفان کې سره د يو بل ملګري څو ورځې پس راغلل، له قبر څخه يې تصويرونه اخستي و، مکمل په واورو کې پټ و، يواځې پرې پراته د وچو خاښونو سرونه ښکاريدل .

نظر د شوکت او سباون تقبله الله تر شهادته د شفق په شهادت مې حوصله ډيره برابره وه، خو بيا هم ورور، ورور وي کله، کله يې چيناړ، چيناړ ځواني سترګو ته راودريږي، شفق ډير نرم دله او خوږ انسان و. په زيد تقبله الله هم انتهايي ګران و، فضا سخته خرابه وه. (دلته چې ډرونونه انتهايي زيات او د ګذار په حال کې وي، نو ملګري وايي فضا سخته خرابه ده) خو زيد ويل: مشره ستا څنګ ته درځم ؟

سباوون تقبله الله .

ما فکر کاوه چې د شفق تعزيت ته به راځي، ورته مې وويل : وروره بس راتلو ته اړتيا نه شته بس هغه دې الله قبول کړي، تاسې پام کوئ الله دې ستاسې غم نه راښايي .

په غريو نيولي غږ يې جواب کړي و: وروره زه د هغه تعزيت ته نه درځم بلکې ددې لپاره درځم چې ماته تسليت راکړې بيخي راڅخه هيريږي نه، له کاره يې غورځولي يم .

ورته مې کړه : الله بنده دومره حوصلې مه پريباسئ، د ملګرو شهادتونه بايد زموږ مورالونه لا لوړ کړي .

بله ورځ مې چې کاته نو په شرک باران کې لوند خيشت په حجره راننوت .

زيد له زره ډير کلک و، او دومره زړور او بهادر انسان و، چې ويره او ډار يې نه پيژندل، د ټوټه، ټوټه مجاهدينو غوښې به يې راټولولې خو حوصله يې نه خرابيده خو چې راغاړيوت نو سخت يې وژړل، په ډيره خوارۍ مې دلاسه کړ .

دوه شپې يې راسره وکړې، چې تللو نو هم ويل يې: په ځان ډير پام کوه ګوره ستا غم نه شو برداشت کولې او زه خو وايم چې موږ ته نور شهادت غوره دي بس ټول ملګري مو لاړل يواځې موږ پاتې يو .

ورته مې وويل : وروره مايوسي خه نه ده موږ ته ډير درانده مسوليتونه راتر غاړې دي او بايد په ورين تندي دا هر څه وزغمو.

زيد لاړ خو دوه ورځې پس خبر راغې چې زيد يې هم وويشت او شهيد دي .

د زيد د شهادت غږ هم ډير تريخ و، د شفق نه پرې زيات وردريدم، زيد به يو وخت ماسره ګرځيده او داسې شپه به نه وه چې دا به په دې تنکۍ ځوانۍ کې د شپې خپل رب ته نه ژړيده، الله عزوجل ورته ډير نا اشنا استعدادونه ورکړي و، او په اعلام کې هم په ډيرو حساسو او مهمو کارونو بوخت و.

لنډه دا چې د زيد د شهادت سره مې حساب وکړ يواځې په اته مياشتو کې زموږ د اعلام يو ديرش تنه شهيدان شوي و، خو دا زموږ ژورناليستان او اعلاميان زموږ دښمن ته تر ټولو سر سخته دښمنان ښکاريدل او په انتقام کې يې کله چې د اسلامي دولت زمرو په کابل کې لس تنه لوفر ژورنالوستان ووژل نو ټوله نړۍ پرې وخوځيده او هر چا همدا بغاري وهلې چې خبريالان بې طرفه دي او ددوي ګنا څه ده ؟ ما به ملګرو ته ويل ددوي بې طرفي او بې ګناهي له دې ثابته کړئ چې د نړۍ ټولو کفارو په دوي باندې بريد په سختو ټکو وغانده، دوي سره د سرو کافرو دومره د زړه له تله خواخوږي ددوي په ارتداد او کفارو ته په زيات چوپړ او وفادارۍ دلالت کوي .

[رسول الله ﷺ وفرمایل: د مسلمانانو جماعت او خلیفه لازم ونیسه، حذیفه (رضي الله عنه) ورته وویل: کچیرته د مسلمانانو جماعت او خلیفه نه وي، بیا څه وکړم؟ هغه ﷺ وفرمایل: بیا د دې ټولو ډلو څخه په ډډه شه اګر که ته د ونې په جرړې باندې چک لګوې، تردې چې په همدې حالت کې درته مرګ راشي.] متفق علیه

مؤسسة العزائم یې وړاندې کوي